

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 163

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' αυτό το τεύχος:

ΓΚΡΕΗΣ

ΚΕΛΛΥ

ή όμορφη κοπέλλα
που άγαπήθηκε από
τò Πριγκηπόπουλο
τοϋ παραμυθιοϋ

Οι 4 μεγαλύτερες
μάρκες δίσκων,
σας προσφέρουν τις πλέον
ονομαστές όρχηστρες και τους διασημότερους καλλιτέχνες

100 ονόματα από τα πλέον αντιπροσωπευτικά μεταξύ 2.000 καλλιτεχνών παγκοσμίου φήμης:
ADOLFO BUSCH ★ ALCEO GALLIERA ★ ALFRED CORTOT ★ ANDREA SEGONIA ★ ANDRÉ CLUYTENS ★ ANDRÉ
KOSTELANETZ ★ ARTIE SHAW ★ ARTURO RUBINSTEIN ★ ARTURO TOSCANINI ★ ARTHUR SCHNABEL ★ ALEXANDER
BRAIOWSKY ★ ALMA COGAN ★ BENIAMINO GIGLI ★ BENNY GOODMAN ★ BORIS CHRISTOFF ★ BRUNO WALTER ★
BING CROSBY ★ LES BAXTER ★ BENIAMINO GIGLI ★ BENNY GOODMAN ★ BORIS CHRISTOFF ★ BRUNO WALTER ★
ELLINGTON ★ DINO LIPATTI ★ CHARLES TRENET ★ CLAUDIO ARRAU ★ COUNT BASIE ★ DORIS DAY ★ DUKE
ELISABETH SCHWARZKOPF ★ EDUARDO BIANCO ★ EDIE CALVERT ★ "FAST," WALLER ★ FLAGSTAD KIRSTEN ★
FRANK SINATRA ★ GEORGE SZELL ★ GINA BACHAUER ★ GEZA ANDA ★ GLENN MILLER ★ GEORGE MELACHRINO ★
GILBERT BECAUD ★ GIOCONDA DE VITO ★ GIUSEPPE DI STEFANO ★ GUGLIELMO BACKHAUS ★ GUIDO
CANIGLIA ★ MARIO LANZA ★ NICOLAI MALCO ★ NAT "KING," COLE ★ PIERRE MONTEUX ★ PABLO CASALS ★
RAY ANTHONY ★ PEREZ PRADO ★ LES PAUL MARY FORD ★ RAFAEL KUBELIK ★ RUDOLF SERKIN ★ RAY MARTIN ★
BEECHAM ★ TINO ROSSI ★ TITO GOBBI ★ TITO SCHIPA ★ TITTA RUFFO ★ TOTI DAL MONTE ★ TULLIO SERAFIN ★
TENNESSEE ERNIE ★ VICTORIA DE LOS ANGELES ★ VLADIMIRO HOROVITZ ★ WALTER GIESEKING ★ WILHELM
KEMPF ★ WANDA LANDOWSKA ★ WILHELM FURTWÄNGLER ★ XAVIER CUGAT ★ YEHUDI MENUHIN ★ ZINO
FRANCESCATTI ★ ZINKA MILANOY ★

ΓΕΝ. ΑΝΤ.: ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ: ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 8 - ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ & ΚΟΜΝΗΝΩΝ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Εκδότης «Ε ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ»

Δευθυντής: Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ | Αρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 34 και Ίπποκράτους. Τηλ. 614-047
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πιστηρίων 58-403
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΚΟΥΖΙΝΑ

Όπως θα έχετε παρατηρήσει, αγαπητές μου φίλες, οι σελίδες μας της Μαγειρικής και Ζαχαροπλαστικής έχουν αλλάξει «φόρμα». Η προηγούμενη μονότονη παράθεση συνταγών διαφόρων φαγητών και γλυκισμάτων ήταν κάπως κουραστική και φαντάζομαι πως θα έγκρινε αυτή την αλλαγή που έγινε εδώ και δυο τεύχη.

Εννοώ αλλαγή τη δημοσίευση συνταγών για ένα ώριμο είδος σε κάθε τεύχος, όπως, επί παραδείγματι, τα «Λαμόνια», τον «Αρακά» και τις «Αγκινάρες» και το παρόν τεύχος τα «Αυγά». Η τέτοια δημοσίευση έχει έναν εποχικό χαρακτήρα, όπως συμβαίνει με τα αυγά που είναι τώρα την άνοιξη ο καιρός τους. Δεν νομίζετε λοιπόν ότι είναι ωραίο να προσφέρετε στους δικούς σας αυγά φτιαγμένα κατά ένα σωρό τρόπους, όπως εκτίθενται στις σελίδες 26-27; Και όταν θα βγούν μεθαύριο τα φρούτα νάχουμε κάτι σχετικό και ούτω καθ' εξής; Πιστεύω, ναι! Με την ευκαιρία σας δίνω ένα μέρος από επιστολή, που μου έστειλε η συνεργάτις μου κ. Π. Σκανδάλη, από τη Βιέννη:

«Το κομμάτι μου στο τεύχος 161 «Το Μπούκλουμεν», άρεσε πολύ στο προσωπικό του Μπούκλουμεν (της Λέσχης του Β.βλίου). Το μεταφράζω ήδη για το αρχείο τους. Το περιοδικό σου πέρασε από χέρι σε χέρι. Το ξέρεις ότι η σελίδα «Τα Λαμόνια» είχε σουζέ; Συνταγές αγνώστες για τις έδω νοικοκυρές. Καλά που δεν μου είπαν να τα μεταφράσω κι' αυτά!»

Μα και αν τα μετέφραζες, αγαπητή μου συνεργάτις, νομίζω πως δεν είχες να χάσεις τίποτε. Αν φρόντιζες μάλιστα να δημοσιευτούν και σε κανένα να διενεζέικο γυναικείο περιοδικό θα κέρδιζες αρκετά αστρακά σελίδια! Άσε τη ρεκλάμα που θα γινόταν στον τόπο μας, ότι παράγει τόσο ωραίους καρπούς.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Η «πίεσις» είναι μια αρρώστια της εποχής. Πολύς κόσμος παραπονείται για τις ανωμαλίες που δημιουργεί η πί-

εσις, για πονοκεφάλους κ.λ.π. Σε δυο πρωτότυπες σελίδες 30-31 εκλαίκευται με υπεύθυνο επιστημονικό τρόπο αυτή η αρρώστια που απλώνεται όσο ο πολιτισμός προοδεύει: «Πίεσις» ή «Υπέρταση». Τι είναι η πίεσις; Πώς δημιουργείται; Ποιά είναι τα σημάδια που πρέπει να σας δώσουν την υποψία ότι μπορεί να έχετε πίεσις; Χτυπάω εύλο, αγαπητές μου φίλες! Μακριά από σας οι αρρώστιες, αλλά χάνουμε τίποτε αν ξέρουμε μερικά πράγματα για έναν ύπουλο εχθρό; Πού μπορούμε γνωρίζοντας τη σύστασή του, να τον κατανικήσουμε στην αρχή;

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Έχασε κυριολεκτικά ο κόσμος με τους γάμους της Γκρέης Κέλλυ και του Πρίγκιπα Ραϊνιέ. Δεν υπήρξε έντυπο σ' ολόκληρο τον κόσμο που να μη δημοσίευσε τις φωτογραφίες τους και διέθεσε ολόκληρες σελίδες για το ρομαντικό(;;) ειδύλλιο τους. Παρ' όλον ότι κι' εγώ σε προηγούμενο τεύχος δημοσίευσα την ιστορία της πολυφερνής νύμφης, μ' όλα ταύτα, δέθεσα τέσσερις σελίδες 10, 11, 12 και 13 για το... κοσμιοϊστορικό γεγονός των πριγκιπικών γάμων, αλλά και για το καζινο του μικροσκοπικού κρατιδίου του Μονακό, όπου πολλοί που τους περισσεύουν φαίνεται χρήματα, πηγαίνουν και τα «ἀκουμπάνε» κατά το δη λεγόμενον. Να λέτε μετά ότι δεν είμαι επικαιρή;

ΡΕΚΟΡ

Στη σελίδα 64 θα βρήτε μια μικρή ανταπόκρισι με φωτογραφίες για τους όμογενείς της Τζουμπα του Σουδάν, που μας την έστειλε ο δάσκαλος της έκτης ελληνικής κοινοτήτας κ. Π. Πολίτης. Έως εδώ τίποτε βέβαια το ιδιαίτερο. Όμως νομίζω πως δεν είναι χωρίς ενδιαφέρον να μάθετε πως η σύζυγός του ή κ. Τασία Πολίτου που μένει τώρα στο Χαλάνδρι, όδός Βουλγαροκτόνου αριθ. 1, έσπασε ένα ρεκόρ για το περιοδικό μας. Ποιό; Ότι έγραψε όκτώ συνδρομήτριες στη «Γυναίκα» οι όποιες έμειναν στη Τζουμπα. Θερμός εύχαριστώ. Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

1 Κόψιμο μπουστού κιμονό που καταλήγει σε σουρωτό μανίκι. Φούστα τσια σουρωτή με τσέπη κομμένη στο λοξό. Πολύ νεανική γαρνιτούρα αποτελούν οι άσπρες μανσέτες και το γιακάδακι που γαρνίζονται με φράιλι ή φετονάκι. Γιακάς και μανσέτες γίνονται επίσης και από το ύφασμα του φορέματος αν το βρίσκετε πιο πρακτικό και γαρνίζονται με άσπρα ρέλια ή άσπρο φράιλακι.

2 Μπουστος κιμονό με μανίκια που-καμίσου, έως κάτω απ' τον αγκώνα. Δυο πιστες εμπρός, κουφόπιετα πίσω.

3 Μπουστος με μανικακόλλησι και φουσκωτό μανίκι. Έμπρος ψιλές κουφόπιετες σιδερωμένες στο μπουστο και ελεύθερες στη φούστα.

4 Τύπος ζακέτας πολύ κατάλληλης για νέα κοπέλλα. Είναι από βελούρ κοτλέ και φοριέται όλες τις ώρες

Η ΓΚΡΕΗΣ ΚΕΛΛΥ... ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

Σ' τόσα πολλές φορές ακούγαμε ότι ο τότε είναι «ο άνθρωπος της ημέρας». Και φυσικά, οι «άνθρωποι της ημέρας» ήταν κατά παράδοσιν ή κατά συνήθειαν — όπως θέλετε πάρτε το — γένους... άρσενικού. Νά όμως που άλλαξαν για μία φορά κι' εδώ τα πράγματα. Τώρα ο «άνθρωπος της ημέρας» είναι γυναίκα. Μάλιστα! Μία τρισαχαιρωμένη ού μην αλλά και τυχερή γυναίκα: Η Γκρέης Κέλλυ, το πασίγνωστο άστέρι του Χόλλυγουντ, που εντός ολίγου θα φορέση στέμμα και θα ποζάρη για βασίλισσα του Μονακό!

Τόση δημοσιότητα, τόσο ενδιαφέρον και τόσο κουτσομπολιό — και κουτσομπολιό καλοπράϊρετο! — ποτέ δεν γνώρισε κανένας «άνθρωπος της ημέρας». Ίσως, ούτε ο Μέγας Ναπολέων στην εποχή του. Δεν υπάρχει έντυπο σήμερα που να μη διαθέτη ολόκληρες στήλες για τη ζωή, τα χαρίσματα, τα σχέδια και τα όνειρα της Κέλλυ.

Και νάτη, αϊφινιδίως η Γκρέης Κέλλυ στην Αθήνα! Ίνκογνιτο — κανείς δεν την αναγνωρίζει κι' όλοι τη νοιάθουν να τους προσπερνάει αθέρις, χαμογελαστή πάντα και με πριγκιπικό ήμα. Παρνάει από συνοικισμούς, φτάνει στην Όμόνοια, χαζεύει στις ανοιχτάτικες βιτρίνες μας, ανέβαινε στην Ακρόπολη, επισκέπτεται καταστήματα, γραφεία, εργοστάσια, μπαίνει σε σαλόνια, διασκεδάει σε κέντρα, απολαμβάνει τη λιακάδα στο Πεδίον του Άρεως, πηγαίνει στους οίκους μόδας, μά καταφέρνει τελικά να μην... ένοχληθώ!

Πώς; Είναι λίγο μυστήριο. Τις προάλλες, σ' ένα κομμωτήριο, λίγο έλειψε ν' αποκαλυφθώ. Ρώτησε μία κυρία τον κομμωτή της:

— Ποιά ήταν η δεσποινίς που έφυγε;
— Πρώτη φορά ήλθε στο μαγαζί μας;
— Δεν σας είπε το όνομά της;
— Δεν θυμάμαι.
— Ε, αυτή ήταν!
— Ποιά;
— Η Γκρέης Κέλλυ! Καλά τη μάντεψα εγώ;
— Σοβαρά;
— Σοβαρώτατα! Άπορώ πώς δεν την καταλάβατε που της... πιλατεύατε τόση ώρα το κεφαλάκι της. Έκείνη σας είπε πώς να της κόψετε τα μαλλιά;

— Μάλιστα. Έπαινε να μη ξεπερνάνε τον ένα πόντο!
— Ορίστε! Λανσάρει τη νέα μόδα! Περιορίζει το πουλάκι μου τα μαλλάκια της για να της χωρέσει μεθώριο στο στέμμα! Παρακαλώ να μου τα κόψετε έτσι.

— Θά φορέσετε κι' εσείς... στέμμα;
— Όχι, αλλά είναι της μόδας πλέον. Άφου τα κόβει η Γκρέης τόσο πολύ. Και σύρριζα να τα κόψω, θα την ακολουθούσαμε!

Ώστόσο, δεν είναι μόνο η παραπάνω κυρία που... ανάκαλψε, έστω και λίγο άργα, την Γκρέης Κέλλυ στην Αθήνα. Στά λεωφορεία, στο δρόμο, παντού, πολλές φορές ακούγεται ο διάλογος:

— Νάτη! Η Γκρέης Κέλλυ!
— Δίκο έχεις. Ολόδια είναι!
— Και που ξέρεις πώς δεν είναι αυτή;
— Καθόλου περίεργο. Τόσοι ξένοι έρχονται στον τόπο μας, απολείεται νάρθε Ίνκογνιτο κι' η Γκρέης;

Τίποτα δεν αποικείται την σήμερα ημέρα. Όλοι — μη σας φωνή υπερβολή — ασχολούνται μαζί της κατά κάποιον τρόπο. Άλλοι τη βλέπουν στον ήλιο τους κι' άλλοι στο ζύντιο τους. Γυναίκες κι' άντρες. Κοριτσόπουλα και μοντροχάλιοι. Παιδιά και συνταξιούχοι. Λένε οι τελευταίοι:

— Σπουδαίο κορίτσι, Περικλή.
— Για τη Γκρέης Κέλλυ θές να πής;
— Άμ' για ποιά άλλη!
— Την είδες;
— Άν την είδα! Έχω και τη φωτογραφία της με αφιέρωσι.

— Σου έκανε αφιέρωσι;
— Μπορούσε να μη μου κάνει; Ορίστε! Κι' ο συνταξιούχος ανασύρει απ' τα θηλάκια του καμρώνοντας, μία καρτ-ποστάλ του τυχερού κοριτσιού με την ιδιόχειρη υπογραφή του άπάνω... τυπωμένη. Άν του μιλήσετε γι' αυτή τη «λεπτομέρεια» έχει έτοιμη απάντησι:

— Πώς ήθελες να τα θυλάει πέρα ή κοπέλλα; Χιλιάδες σάν κι' έμένα της ζητούσαν να τους υπογράψω τη φωτογραφία της. Δεν πρόφτανα. Τίπασε λοιπόν την υπογραφή της σε σφραγίδα κι' άρχισε να μάς σφραγίζει με την άράδα!

Ούτε καν υποψιαζόμαστε με την... Γκρεσηκελλιτίδα που μάς έχει πιάσει ότι πολύ σύνταμα, λίγες μέρες μετά το γάμο, θα περάση στο περιθώριο το άστρο της και δεν θα μιλάει πιά κανείς γι' αυτήν. Είναι η μοίρα των «άνθρώπων της ημέρας»: Με τη δύναμη που επιβάλλονται, με την ίδια δύναμη και εχθνιούνται. Άπ' τον κανόνα — να μου το θυμηθώ — δεν θα ξεφύγει κι' η αγαπημένη μας Γκρέης Κέλλυ, όσο και να την έχουμε θρονιάσει τώρα στη γειτονία μας και να διαβάξω τη... «Γυναίκα και το Σπίτι», σιγομουρμουρίζοντας ρεμπέτικα τραγούδια!

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

● ΤΖΕΝΝΥ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

«Έκείνο που κάνει ιδιαίτερη έντυπωσι ακούοντας την πιανίστα με το ωραίο ταλέντο, είναι η μουσική ευαισθησία που παρούσιζει και στην πιο μικρή λεπτομέρεια. Μία αυθόρμητη αυτοκυριαρχία ενός ευγενικού και γεμάτου αισθήμα κάσμου... Το τούσε της καλλιτέχνιδος είναι αδιόαστο, τρυφερό, απλό, εύχριστο, γυναικείο... Ένα δυνατό ταμπερνισμένο της παίξιμο το πιάνο κερδίζει μια ιδιαίτερη προσωπική ζωή σαν όργανο... Η τεχνική της είναι αξιοπρόσεκτη... Με τέτοια λόγια εξύμνησε ο Βιεννέζικος Τύπος την Έλληνίδα πιανίστα Τζέννυ Πρωτοπάπα. Τα μέλη του Έλληνογαλλικού Συνέδμου είχαν την ευκαιρία στις 21 Μαρτίου να χορούν αυτά τα προσόντα της σε ρεσιτάλ που διοργάνωσε ο σύνδεσμος στην αίθουσα του Παρνσσό. Το άθηνικό κοινό θα έχη την ευχάριστη ν' ακούσει την Τζέννυ Πρωτοπάπα προσεχώς, στη νέα της εμφάνισι στον «Παρνσσό». Όπως μάς είπε η ίδια μετά την εμφάνισι, της στη Θεσσαλονίκη στις 18 Απριλίου και πριν από την αναχώρησή της στο έξωτικό, θα εμφανισθώ πρό του Αθηνάικου κοινού σε δικό της ρεσιτάλ την

9η Μαΐου 1956 και ώρα 9.30 μ. μ. στον «Παρνσσό».

● ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΓΙΑ ΣΕΝΑ, ΓΙΑ ΜΕΝΑ, ΓΙΑ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ», είναι ο τίτλος της ποιητικής συλλογής, την οποία εξέδωσε η νέα ποιήτρια δ. Ρεγγίνα Παγουλάτου. Η συλλογή περιλαμβάνει είκοσι έξη ποιήματα γραμμένα σε ελεύθερο στίχο, που διαπνέονται από συγκίνησι και ανθρωπιά.

● Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ 18 ΚΑΡΑΤΙΩΝ, του γνωστού Πι. Τικρλί, έκαυλοφόρησε σε μία κομψή κι' επιμελημένη έκδοσι. Η μεταφράσις έχει γίνει από τον δημοσιογράφο Μιχάλη Προινιστή, ο οποίος για μίαν ακόμη φορά, αποδεικνύει ότι είναι άσυναγώνιστος στο ν' αποδίδη στα ελληνικά το χιουμοριστικό και σαρκαστικό ύφος του περιφημού Ιταλού συγγραφέως.

● Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ, θεατρικό έργο του Γ. Σταύρου. Μία καλαίσθητη έκδοσι, που παρουσιάζει την τραγωδία του θάνατου έπους του Μεσολογγίου με πολύ παλμό με συγκίνησι και σκηνηκή τέχνη.

● ΕΞΕΚΙΝΗΜΑ, της Καίτης Γ. Πικουλή. Πρόκειται για μία συλλογή διηγημάτων, στην οποία παρουσιάζεται σε όλη του την έκτασι το αξιόλογο ταλέντο της συγγραφέως.

● Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ Χ.Ε.Ν.

Η Χριστιανική Ένωσις Νεανίδων οργανώνει για την 21η Απριλίου μεγάλη γιορτή πανω στο υπερκαθέριο «Βασίλισσα Φρειδερίκη», που διέθεσε για το σκοπό αυτό η Έλληνική Γραμμή Αμερικής. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει χορό διάφορες άποψεις, καθώς και επίσκεψι του πλοίου. Πληροφορίες παρέχονται στα γραφεία της Χ.Ε.Ν.

● ΑΓΝΗ ΒΛΑΧΟΥ

Η έλκετική ήθοποιος της πρόζας, Άγνη Βλάχου, άσπικον στέλνχος του Θιάσου Κατερίνας, Η δ. Βλάχου άπεφώτισε απ την Δραματική Σχολή του Καρόλου Κούν το καλοκαίρι του 1953 και το ντεμπούτο της έγινε στο θίασο Μάνου Κατράκη. Κατόπιν, η νεαρά καλλιτέχνης προσλήφθη εις το θίασο Κατερίνας, μετά του οποίου συνεργάστηκε

Οι παραστάσεις τών δεάτρων

«ΘΕΟΦΑΝΩ, του Τερζάκη
ΣΤΟ «ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ»

Το Έθνικό Θέατρο της Έλλάδος, οργανισμός που επιδοτείται από το κράτος, με τον σκοπό να συμβάλη στην παρουσίασι ελληνικών θεατρικών έργων κι' έπομένως να συντελέση στην εξέγυσσι της δραματικής τέχνης του τόπου μας, άπεφώτισε — επιτέλους! — ύστερα από μικροχρόνια περιπλάνησι στο... έξενο ρεπερτόριο, να παρουσιάσει και... ένα (άριθ. 1), ελληνικό θεατρικό έργο! Και ανάμεσα στα παιμπαλά έργα της ντόπιας παραγωγής, που, καθώς φαντάζομαι, θα είχαν υποβληθεί θη προς έγκρισι, ξεχώρισε τη θη προς Άγγελου Τερζάκη, τραγούδια Ιστορικού περιεχομένου, που το θέμα της είναι παλιό από τη Βυζαντινή εποχή.

Ευθύς εξ άρχής θα είχε να διατυπώση κανείς ζωηρότατες άμφιβολίες, αν η «Θεοφανώ» ήταν πραγματικά το πιο καλό από τα ελληνικά έργα, που διεξέδωκαν και διεκδικούν την «τιμή» να γνωρίσουν το φάος της ράμπας του Έθνικού μας Θεάτρου. Το να πάρη ένας συγγραφέας ένα Ιστορικό πρόσωπο και να το παρουσιάσει στη σκηνή όπως άκριβώς μάς το παρουσιάζει και η Ιστορία κι' όπως περίπου μάς είναι γνωστό κι' από τα γυμνασιακά άκδη διδύα, — αυτό δεν άποτελεί καμιά προσφορά στη δραματική τέχνη. Το πράγμα, όμως, καταντάει ακόμα χειρότερο, όταν ο συγγραφέας δεν κατορθών, έστω κι' αυτή τη γνωστή ψυχολογική διαγραφή της

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

μέχρι σήμερα. Η Άγνη Βλάχου

με τη λεπτή ευαισθησία της και τη σκηνηκή της χάρη, καταλάβει μία απ' τις πρώτες θέσεις ανάμεσα στις νέες ήθοποιους του θεάτρου μας. Αναφέρουμε επί τη ευκαιρία, δυό ξεχωριστές επιτυχίες της. Το ρόλο της Πίτσας στο «Πρώτο ψεμα» και της Μύριαμ στο γνωστό έργο «Χρυσή μου Ρούβη». Τελευταίως η έλκετική ήθοπος είχε ένα σοβαρό άτύχημα στη Θεσσαλονίκη, όπου εύρισκετα ο θίασος Κατερίνας. Μία άποόπιστη πτώσις της, έφερε μία σοβαρή έγκεφαλική άσείσι, λίαν επικίνδυνη. Ευτυχώς, η καλλιτέχνης εύρίσκειται τώρα εις το στάδιον της άοιστικής θεραπείας και άναρρώσεως.

● ΡΕΣΙΤΑΛ ΧΟΡΟΥ

Η γνωστότάτη χορεύτρια και χορογράφος κ. Άντη Ευάγγελισή δινε, στις 20 Απριλίου ρεσιτάλ χορού στο θέατρο «Κεντρικό». Το πρόγραμμα περιλάμβανε την Παδόν του Ραζέλ, την Σουίτα του Κουνάδη, τη Στοιχειμένη του Στραβίνσκυ, τη Μυστική Όρα του Κουνάδη και τους Ρυθμικούς Πειρασμούς. Στά ενδιάμεσα της Μυστικής Όρας θα άπαγγελθούν ποιήματα

του Μπανταίο από τον ήθοπο δ' Άλέκο Άλεξανδράκη. Στο πιάνο θα συνοδεύση η καλλιτέχνης δ. Κική Παπαλουκά. Τα κοστούμια έχουν σχεδιάσει από την δ. Λίλα Ζαΐμη.

● ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Την περασμένη Τετάρτη άνοιξε στον «Παρνσσό» η τέταρτη έκθεσι ζωγραφικής της κ. Ραντιώλας Ζώττα, που είναι ήδη γνωστή στις αναγνωριές του περιού κου μας. Οι κοίτικοι που έπισκέφθηκαν την έκθεσι εξέφρασαν με άπλήρη ικανοποίησι για το έργο της κ. Ζώττα, το οποίο περιλαμβάνει προσωπογραφίες κυρίως, νατύρ μωρ και συνθέσεις. Η κ. Ζώττα έχει σπουδάσει στο Βελιγράδι, έκαλλιέργησε δε κατόπι το ταλέντο της στο Παρίσι, στη Ρώμη, στη Βενετία, στη Φλωρεντία και στη Βιέννη. Πέρασι τον Απρίλιο εξέθεσε έργα της στο Μόναχο και στη Βόρμη, και άπέσπασε καλαυετικώτατα σχόλια από γεωμάν τεχνοκριτικούς. Ταυτόχρονα με τον «Παρνσσό» η κ. Ζώττα έκθεσι έργα της και στην ομαδική έκθεσι στο Ζάππειο Μέγαρο.

«Προσωπογραφία». Έργο της κ. Ραντιώλας Ζώττα.

● ΝΕΕΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΕΣ

Στις 4 του μήνα Απρίλη άόθηκε το ρεσιτάλ χορού της δ. Άντιγόνης Τσίτη. Η νέα ελληνίδα χορεύτρια είναι μαθήτρια της Σχολής Ζουρούδη μετεπειταβούθη δε στις σχολές μπαλέτου «Σάντλερ Ούλες» του Λονδίνου. Το πρόγραμμα περιλάμβανε άποσπάσματα από τη «Λίμνη των Κύκνων» τους «Πολοιδιστικούς Χορούς» κ. ά. και έσημειωσε πλήρη έπιτυχία.

Η νέα χορεύτρια δ. Άντιγόνη Τσίτη.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός έτίμησε με ξεχωριστή διάκρισι τον πρεσβευτή της Σουηδίας κ. Γκρένβολ για όσα έκανε υπέρ των σεισμοπλήκτων. Την περασμένη έβδομάδα ο πρέεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος του άπένευσε σε ειδική τελετή ψήφισμα εύγνωμοσύνης του Έρυθρού Σταυρού χαρομένο πάνω σε άσημένια πλάκα. Χάρις στις ενέργειες του κ. Γκρένβολ ο Σουηδικός Έρυθρός Σταυρός και άλλες συσπδικές οργανώσεις έχάρισαν στην Έλλάδα νοσηλευτήρια, νοσοκομεία, νηπιαγωγεία και βρεφοκομεία, άπέστειλαν δε για τους σεισμοπλήκτους μεγάλες ποσότητες από τρόφιμα, ιματισμό και φάρμακα. Στη φωτογραφία τα παιδάκια του Νηπιαγωγείου του Άργουσιού που έδωρσαν στο ΠΙΚΠΑ η σουηδική οργανωσι «Σώσατε το Παιδί». Άνω άριστερά διακρίνεται η ύπουργος της Προνοίας κ. Τσαλδάρη και ο τιμηθείς πρεσβευτής. Δεξιά, ο γενικός γραμματέας του Ε.Ε.Σ. κ. Μίνδλερ.

13 ΘΙΑΣΟΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Δεκατρία, για την ώρα, είναι τα θεατρικά συγκροτήματα που θα δίνουν το έρχομον καλοκαίρι παραστάσεις στην Αθήνα: Οκτώ θίασοι πρόζας, τρεις έπιθεωρησιακοί, η Λυρική Σκηνη και το κλημάκι άρχαίου δράματος του Έθνικού.

Άς άρχίσουμε από την κρατική σκηνή. Εφέτος το κλημάκι άρχαίου δράματος θα παίξη, με καινούργια διδασκαλία, άλλες δυό άρχαίες τραγωδίες, τη «Μήδεια» και την «Αντιγόνη». Πόντις παρουσίαση στην Αθήνα, στο θέατρο «Ηρώδου του Άττικού», θα τις πρωτοπαίξη στο άρχαίο θέατρο της Έπιδάου.

Οι θίασοι πρόζας, που θα λειτουργήσουν στην Αθήνα το έφετεινο καλοκαίρι, είναι οι έξης:

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Θα δίνη παραστάσεις στο κλειστό, άλλα άποσπρά, χωρίς στα ψυχικά μηχανήματα, θέατρο «Κοτοπούλη» και θα παρουσιάση μοντέρνα έργα. Βασικά στέλεχη του θίασου ο Δημήτρης Μυράτ και η Βούλα Ζουμπούλαρη.

ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ. Θα παίξη στο δημόσιο υπαίθριο θέατρο της πλατείας Βικτωρίας (Κυριακού). Θα άνεβαση αισθηματικές κωμωδίες. Στο θίασο άνήκουν οι Χοροί Τσαγανέας, Ηλίας Σταματίου, Τίτος Φαριμάκης και άλλοι.

ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗ. Θα έγκαταστήθ έφετος στο νέο θέατρο που έτοιμάζεται στη λεωφόρο Άλεξανδρας. Θα παίξη κατά προτίμησι ελληνικές κωμωδίες. Πρωταγωνίστρια η Ίλια Αιδούκου.

ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ. Με έπιτεφαλής το Νίκο Χατζίσκο, θα άνεβαση το «Όνειρο καλοκαίρινης νύχτας» του Σαίεπρ. Σε βασικούς ρόλους του έργου ο Μίσης Φωτοπούλος, η Έλενη Χατζηπαυση, ο Νίκος Τζούγας και άλλοι. Χορογράφος και πρώτη χορεύτρια την Άγνη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ. Με έπιτεφαλής το Μάνο Κατράκη, θα δώση κι' έφετος παραστάσεις στο θέατρο του Πείου του Άρεως και σκοπεύει να άνεβαση το πολυκόστο έργο «Ο Χριστός Επιστρέφει».

ΠΕΡΟΚΕ. Έξω θα στεγασθώ θίασος υπό την Ντιριντάου και το Νίκο Σταυρίδη, με σύμπραξι της Μαρίας Νέξερ και της Πόλης Άλέα. Χορευτικό ο Άλμπανος και η Κανόν.

Εκτός απ' αυτά, ένομε — 13ο θίασο — και τη ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ, που θα παίξη, όπως κάθε καλοκαίρι, στο θέατρο της στη λεωφόρο Άλεξανδρας, άόνοητας με την όπερέτα του Καλμάν «Η Μπαρμπαρέσσα».

ΦΑΝΗΣ ΚΛΕΑΝΘΗΣ

● Η Δώρα επιδεικνύοντας ένα ωραιότατο μοντελάκι από κόντον θαλασσί με άσπρα πουά, που είναι και η τελευταία λέξη της μόδας. Η μέση σφίγγει με λαστιχο σε λευκό χρώμα και περνάει από πάνω λεπτό κορδονάκι από το ύφασμα του φορέματος, άσπอร์ตι με τα δυο φιογκάκια που δένουν στον ώμο.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΚΟΛΕΞΙΟΝ

ΟΙ ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΙ ΡΑΠΤΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ αυτή κρατάει ζωηρότατο το ενδιαφέρον κάθε κομψής γυναίκας, που παρακολουθεί τη μόδα.

Η καινούργια γραμμή δεν είναι πλέον μυστικό των ειδικών, αλλά κτήμα όλων των γυναικών.

Για κείνες που δεν είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν κάποια κολεξιόν, θα προσπαθήσουμε να πούμε δυο κατατοπιστικά λόγια απ' αυτή τη σελίδα.

Την περασμένη εβδομάδα άρχισαν τις επιδείξεις τους οι μεγάλοι αθηναϊκοί οίκοι μόδας και η πρώτη κολεξιόν που παρακολούθησε ήταν του οίκου Τσουχλίου.

Πρέπει να ομολογήσουμε δυο από μερικές κάπως «φλυού» πληροφορίες που είχαμε σχετικά με την ανοιξιάτικη και καλοκαιρινή μόδα, πηγαίνουμε μάλλον άσχημα διατεθειμένες να παρακολουθήσουμε την κολεξιόν, γιατί πιστεύαμε ότι η καινούργια γραμμή δεν θα μπορούσε να ταιριάζει στην «Ελληνίδα». Και όμως τα μοντέλα που επέδειξε ο οίκος Τσουχλίου όχι απλώς έδωσαν στους φόβους μας, αλλά μας ενθουσίασαν κυριολεκτικά.

Οι κομψές αθούσες του ατελιό ήταν ασφικτικές γεμάτες από «ωραίο κόσμο» και υπήρχε τόσος συνωστισμός που δεν έλειψαν και οι... ελληνικές παρεξηγήσεις... «Ας αφήσουμε όμως το κουτσομπολιό για άλλη φορά.

Τα δυο χαριτωμένα μανεκέ, η «Αννα» και η «Δώρα», επέδειξαν με αληθινό κέφι την πλούσια συλλογή του οίκου.

Η επιδείξεις άρχισε με τα ανοιξιάτικα ταγιέρ. Όλα σε παστέλ χρώματα με λοξές ή πλισέ φούστες και κοντές ζακέτες όχι πολύ εφαρμοστές στη μέση. Τα ταγιέρ με τη στενή φούστα και την πολύ εφαρμοστή ζακέτα έγιναν πλέον ντεμοντέ.

Η μόδα που τόσα χρόνια είχε περιορίσει τις κινήσεις—των ποδιών σας προπαντός—στο ελάχιστον, με τις στενές της φούστες, τώρα άλλαξε γνώμη, δρικόνας ότι η γυναίκα πρέπει να έχει «αέρα» στο βάδισμά της.

Τα ύφασματα που χρησιμοποιεί ο οίκος για τα ταγιέρ, είναι μάλλινα λεπτά, γαλλικά κυρίως, σε μονόχρωμα και κορό.

Άρεσε ιδιαίτερα ένα πολύ

χαριτωμένο ταγιεράκι με λοξή φούστα και ζακέτα που κούμπωνε σταυρωτά με όκτώ κουμπιά, καθώς κι ένα γκρι κορό, που φορέθηκε μ' ένα θαυμάσιο καπελάκι τούλινο γαρνιρισμένο με μπλε ψάθα.

Τα ταγιέρ ακολούθησαν τα φορέματα, τα οποία ήταν αληθινά αριστουργήματα. Το ένα μοντέλο καλύτερο από το άλλο.

Οι ποπλίνες, οι πικέδες και γενικά τα βαμβακερά κυριαρχούσαν. Υπήρχαν βέβαια και μεταξωτά σε έμπριμέ, αλλά όχι πολλά.

Τα περισσότερα μοντέλα φορεμάτων, ακολουθούσαν τη γραμμή «πρενσές» λοξή φούστα, εφαρμοστό κοράσι, και άκοπα στη μέση. Καθώς και μερικές σούρες, ή αστάκιστες πιέτες. Στενά, είναι ζήτημα αν είδαμε δυο σε όλη τη συλλογή, κι αυτά όχι τελείως στενά, απλώς ίσια και με μία ξένη πιέτα μπρός κι πίσω. Σε ντεκολτέ επικρατούν τα τετραγώνια.

Εκείνο που έκανε πολύ εντύπωση ήταν ότι σχεδόν όλα τα φορέματα συνοδεύονταν από μπολερό. Άλλα εφαρμοστά ως τη μέση, άλλα ριχτά, και άλλα πολύ μικρά, που τελειώναν ακριβώς κάτω από το στήθος. Και τα μπολερό ήταν συνδυασμένα με τα φορέματα με τόση μαεστρία, που εκ πρώτης όψεως σου έδιναν την εντύπωση μονοκόμματος φορέματος. Η ιδέα του «μπολερό» είναι επίσης πολύ πρακτική, γιατί κάνει το φόρεμα νάχη δυο όψεις. Το άπογευμα φοράτε το μπολερό και το βράδυ το ίδιο φόρεμα γίνεται άμυγιέ, αφαιρώντας το μπολερό κι αποκαλύπτοντας ένα πιο τολμηρό ντεκολτέ.

Θαυμάσιοι επίσης ήταν οι διάφοροι συνδυασμοί με τα πουά. Είδαμε πολλά μονόχρωμα φορέματα με «ντουμπλά» φάς» ριχτές ζακετούλες φοδραρισμένες με πουάν. Ένα όμως φόρεμα που ξετρελλάνε όλες το είδαν, ήταν ένα χαριτωμένο μοντελάκι από μπλε—σιέλ ποπλίνα, φοδραρισμένο ολόκληρο από μπλε ποπλίνα με άσπρα μεγάλα πουά. Με μερικές μόνο κινήσεις του μανεκέ—εμπρός στους θεατές φυσικά—το φόρεμα αυτό γινόταν τότε ολόκληρο με πουά, και πότε μονόχρωμο. Η, φούστα με πουά και μπλούζα μονόχρωμη ή το αντίθετο. Το φόρεμα αυτό, θυμίζει ταχυδακτυλουργικό τρύν, αλλά άλλαξε μέσα σε λίγα λεπτά τέσσερις διαφορετικές όψεις. Καταλαβαίνετε τώρα ότι καμιά γυναίκα δεν θ' άφινε να της ξεφύγει ένα τόσο... πρακτικό μοντέλο!

Εκτός όμως από τα ταγιέρ και τα φορέματα, η συλλογή του οίκου Τσουχλίου περιελάμβανε και πολλά μαντό. Σε πάλ χρώματα φυσικά και κατά προτίμηση άσπρα. Η γραμμή των μαντό ήταν τελείως καινούργια. Ριχτά όλα και τα περισσότερα κομψωναν πίσω, ή άνοιγαν από πολύ ψηλά με μία πιέτα που άρχιζε από την πλάτη.

Η επιδείξεις τέλειωσε με ένα αληθινό αριστούργημα από λευκή οργάντζα, με πεταμένα άτακτα τριαντάφυλλα από μαύρο βελούδο σ' ολόκληρη τη φούστα και το κοράσι και κεντημένο με πουλίες περλέ.

Μ. ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

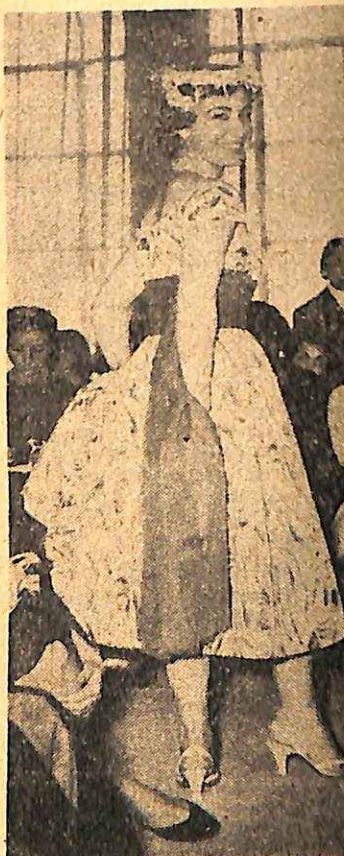
ΤΟ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

Κάθε ύφασμα πρέπει να σιδερώνεται με διαφορετικό τρόπο. Άνάλογα με το είδος του, ή ύφασμα που άππο ρο φ ά στο πλύσιμο είναι περισσότερο ή λιγότερο και επομένως το σιδερώσας πρέπει να είναι περισσότερο ή λιγότερο ζεστό.

ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ. — Τα ύφασματα αυτά πρέπει να δρέχονται πολύ και το σιδερό πρέπει να είναι ζεστό. Τα τραπέζομάνηλα και τα σεντόνια σιδερώνονται πρώτα απ' την ανάποδη κι ύστερα απ' την καλή. Τα σάβουρα απ' την καλή.

ΜΑΛΛΙΝΑ. — Χρησιμοποιήστε για το σιδερώματά πολύ βρεγμένο πανί. Το σιδερό ζεστό. Σιδερώνετε χωρίς να σέρνετε το σιδερό, μπρός πίσω. Αν το ύφασμα κάνει γυαλάδες, δουρτίστε το ελαφρά έπειτα.

ΜΕΤΑΞΩΤΑ. — Βρέξτε καλά όλο το ύφασμα και ύστερα αφήστε το τυλιγμένο, για λίγη ώρα, σε μία κενυδωτή πετσέτα. Το σιδερό πρέπει να είναι πολύ ζεστό. Τα σκούρα μεταξωτά σιδερώνονται απ' την ανάποδη και τα ανοιχτόχρωμα πρώτα απ' την ανάποδη και ύστερα απ' την καλή.

● Η «Αννα, φορώντας ένα από τα πιο φανταζι φορέματα του οίκου με τη φαρδιά μονόχρωμη ζώνη που θαυμάσαμε σε πολλά έμπριμέ του οίκου Τσουχλίου.

Ένας άνδρας ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

[... ήτοι, πώς ένας άνδρας βλέπει διαφορα ζητήματα που ενδιαφέρουν τη γυναίκα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν όλους]

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ άτυχης ύπαρξης, εις τας «Αθήνας» μητέρα δυο παιδιών, επλήρωσε με την ζωή της, την παθολογικήν ζηλοτυπίαν του συζύγου της. Η ζήλεια όμως με τα λεγόμενα ηρωικά φάρμακα: Εις μικράν δόσιν είνε δυνατόν να ένδυναλώσθαι κάποτε, αλλά όχι πάντοτε, τον έρωτα εις μεγάλην τόν καταστρέφει. Δεν υπάρχει αντιπαθητικώτερος και βασανιστικώτερος άρρωστος από τόν παθολογικόν ζηλοτυπών. Ένα σύμπλεγμα καταερότητος τόν μεταβάλλει εις αντιπαθέα έρείπιον. Άλλοιμονον εις το έτερον ήμιν που θα στεγασθί κάτω από αυτό το έτοιμόρροπον οικοδόμημα: κινδυνεύει από στιγμή εις στιγμήν να ταφή υπό τόν σωρόν των κατακρημνισμάτων.

ΑΛΛΑ ο άπολογισμός του δεκαπενθήμερου έκλεισε με μίαν άλλην τραγωδίαν. Σε κάποιο χωριό των Καλαμών εύρεθί το πτώμα ενός δρέφους, του οποίου η γέννησις δεν είχε προευλογηθή. Το δρέφος είχε γίνει βορά των σκύλων και αι έφημερίδες δεν παρέλειψαν να τιτλοφορήσουν το γεγονός: έρριξε το παιδί της εις τα σκυλιά. Σαν να το άφησε δηλαδή η δύστυχη μητέρα επίτηδες να το φάνε οι σκύλοι. Μόνον που δεν παρεστάθη ότι το έκομμάτισαν ως άλλη Μήδεια. Θά ήτο φθηνή φιλοσοφία να πη κανείς ότι η κοινωνία ήτο η φονεύς του δρέφους που παρέβη τους νόμους πριν γεννηθή. Η αλήθεια είναι ότι οι νόμοι πρέπει να υπάρχουν και ότι δεν πρέπει να πληρώνουν τας παραβάσεις των νόμων οι άθωοι.

ΑΛΛΑ με την Χρυσούλαν—την βρεφκοτόνον παράνομον μητέρα—δεν θα συμπαρακαθίσω εις το δέδαιον του κατηγορουμένου κανείς από τους παρανομους πατέρας. «Η δραστική» έλεγεν η είδησις—έξη βίον έκλυτον, πρό ήμερών δε οι κάτοικοι του χωριού είχαν ζητήσει την λήψιν μέτρων εναντίον της διότι διέφθειρε τους νέους! Τώρα, πώς η Χρυσούλα διέφθειρε τους νέους και δεν διέφθειραν οι νέοι την Χρυσούλαν είναι άλλη ιστορία. Φαίνεται ότι όλοι οι νέοι, μαζί με τόν καρπόν των ερώτων τους της μετεφύτευσαν και την εύθνη των. Και αυτή η άτυχής επέταξε μέν τόν καρπόν, της έμεινεν όμως η εύθύνη· ή εύθύνη ότι έλάτρευσε άλλους θεούς, ότι εισηγάγε κενά δαιμόνια εις το χωριό και ότι διέφθειρε τους νέους. Διά κάτι παρόμοιον δεν κατηγορήθη και... ο Σωκράτης; Η εναντίον του πράγματι κατηγορήθη ή αυτή περίπου: «εις ούς μέν ή πόλις νομίζει θεούς σύ νομίζων, άδικεί δέ και πολλά κενά δαιμόνια εισάγων και τους νέους διαφθείρων» ακριβώς όπως η Χρυσούλα του χωριού των Καλαμών. Είμεθα πράγματι απόγονοι των αρχαίων ήμών προγόνων!

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ ένας διαπρεπής επιστήμων, ο διευθυντής του Σταθμού Γεωργικών Έρευνών Λαοίσις κ. Δ. Πάνου, ο οποίος ασχολείται ειδικώς με την ευγονικήν των φυτών, έκοιμε μίαν διάλεξιν εδώ εις τας «Αθήνας» επί του θέματος αυτού. Η επιστήμη σήμερον ασχολείται με την ευγονίαν των φυτών και των ζώων διά να παράγη νέας ποικιλίας και φυλάς, που θα είναι χρησιμώτεροι διά τόν άνθρωπον: θά έχουν μεγαλύτεραν απόδοσιν, θά παρουσιάζουν μεγαλυτέραν άντοχην εις τας αντίξοότητας του περιβάλλοντος, θά είναι με δυο λόγια περισσότερον έπικερδέες. Άλλά δι' αυτόν τούτον τόν άνθρωπον η επιστήμη εν τη πράξει δεν φροντίζει να κάμη τίποτε. Βεβαίως η ευγονική ασχολείται με τους νόμους που διέπουν την βελτίωσιν του ανθρωπίνου γένους, αλλά μόνον θεο-

ρηκώς. Ούδεις έτέλλησε μέχρι σήμερα να εφαρμογή μίαν κατευθυνόμενη ευγονίαν. Εύτυχώς, διότι θα κατεβάσαμε τόν άνθρωπον εις το επίπεδον του ζώου. Μία θεία δύναμις, άλλοτε υπό την μορφήν του Έρωτος και άλλοτε υπό την μορφήν της Τύχης, ρυθμίζει την αύξησιν του ανθρωπίνου γένους.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ, εις την οποίαν μετείχε και το Ισχυρόν και το ώραϊον φύλον, ήτο έν η γυναικα ώφειλται η ζήμιώγεται από την χειρωνακτικήν εργασίαν. Ο Ιατρός της συντροφίας, αφού ήκουσε τους συμφωνούντας και τους διαφωνούντας... διεφώνησε και συμφώνησε και με τας δυο παρατάξεις. Ένας χρυσός κανών, έπτε, πρέπει να διέπη κάθε τι που άφορά την γυναικείαν ζωήν. Διά τόν άνδρα οποιαδήποτε υπερβολή και αν θλαπτή ακόμη δεν πειράζει. Άλλά η γυναικα είναι πολυτιμώτερον κοινωνικόν και βιολογικόν στοιχείον. Έξομοίωσις της γυναικός με τόν άνδρα εις την σωματικήν ισχύν μόνον ως εξαίρεσις ήμπορεί να υπάρξη, αλλά ποτέ ως κανών. Βεβαίως υπάρχουν γυναίκες που γίνονται άγχοφόροι και φορτοεκφορτωτά. Κακή τύχη! η παρέκκλισις. Άλλά κατά κανόνα τα δάναυσα επαγγέλματα πρέπει να μένουν προνόμιον τόν άνδρών. Δεν ήμπορεί, δεν της επιτρέπεται να τρέξη η να μοχλήση πάντοτε μία γυναίκα.

ΒΕΒΑΙΩΣ δεν θέλω να ισχυρισθώ—είπεν ο Ιατρός—ότι η σωματική κόπωση πρέπει ν' αποκλείεται από το ώραϊον φύλον. Κάθε άλλο. Ούτε η λογικευμένη γυναικική, ούτε ο λογικευμένος αθλητισμός. Άλλοιμονον αν συνέβαινε τέτοιο πράγμα. Η αρχαία Σπαρτιάτις μιάς κομωδίας του Άριστοφάνους, η οποία έμφανίζει υπερέφονος διά την σωματικήν της άλκην άδ ήμπορούσε θαυμάσια και σήμερα να μάς γοητεύσει:

...γυμνάσσομαι
κάπι τών πυγών έλλομαι

Άλλά υπό τόν όρων ότι με την γυναικικήν και με τα άλλατα «επί την πυγην» δεν θα έχανε τα γυναικεία χαρακτηριστικά και την χάριν της.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ περιπτώσεις, πράγματι, κατά τας οποίας ένας τόπος γεννά γυναίκας ώραιότερας από έναν άλλον. Δεν έξω τί λέγει εν προκειμένω η επιστήμη, ή παρατήρησις όμως βεβαιώνει ότι υπάρχουν. Η επιστήμη θα το βεβαιώση μόνον όταν εύρη και τα αίτια, εις τα οποία πρέπει το φαινόμενον ν' αποδοθή. Έλέγετο κάποτε ότι ένα χωριό της περιοχής της Φλωρίνης, κοντά εις τα σύνορα, το Άνταρτικόν, είχε τας ώραιότερας γυναίκας της Έλλάδος. Και αυτό μόν δεν ήμπορώ να το βεβαιώσω, εκείνο όμως που έξω μαζί με δελόν τον κόσμον είναι ότι όχι από επαρχίας εις επαρχίαν, αλλά από συνοικίας εις συνοικίαν μιάς και της αυτής πόλεως η γυναικεία ωραιότης είναι άλλου κανών και άλλου εξαίρεσις. (Σημειώσεις: Κρίνω περιττόν να προσέσω ότι διά τας αναγνωστρίδας της στίλης μου είναι κανών...).

ΚΑΘΕ τόσο η ελληνική γλώσσα (νομίζω δέ και κάθε όμιλουμένη γλώσσα) εύρίσκειται πρό νέων προβλημάτων. Μία γλώσσα όμοιάζει κατά τούτο με ένα ζωντανόν οργανισμόν: έβελίσσεται. Και εν τη εξέλιξει της αναγκάζεται να προσαρμοσθή εις τας νέας συνθήκας της ζωής. Ένα τέτοιο πρόβλημα έχει γεννηθή τελευταίως με τα αξιώματα της δημοσίας ζωής, τα οποία κατέκτησεν η γυναικα. Πώς πρέπει να σχηματίζεται το θηλυκόν του βουλευτής, του υπουργός, του τμηματάρχης, του αξιωματικός, έβελοντής και τώων άλλων; Άλλά νομίζω ότι το απλούστερον και το λογικώτερον είναι να ακολουθή απαράλλακτα το αρσενικόν. Έπειτα τα βουλευτρία και βουλευτής και έβελοντρία και έβελοντής είναι σχολαστικά και ασυμφωνά προς την αίσθητικήν της γλώσσης. Οι αρχαίοι, όταν τους εύχαινον παρόμοια πρόβλήματα συχνά μετεχειρίζοντο την κατάληξιν του αρσενικού εις το θηλυκόν και έτσι τα έμπεριονομήσαμεν. Αυτό πρέπει να συμβαίη και σήμερον: η βουλευτής, η υπουργός, η τμηματάρχης—της τμηματάρχου, κλπ.

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Αφορισμοί του Σασά Γκιτρυ

ΜΑ τί ηλικίας είναι, λοιπόν, ο Σασά Γκιτρυ; Αυτό διερωτώνται όλοι οι Γάλλοι και ξένοι, που έχουν συνηθίσει εδώ και χρόνια ν' άκούνη για τις ταινίες που γυρίζει, για τους καινούργιους ρόλους που παίζει, για τη θεατρική και λογοτεχνική του δραστηριότητα. Ο Σασά Γκιτρυ, λοιπόν, ο αείθαλς αυτός συγγραφέας, ήθοποιός και σκηνοθέτης, μόλις έκλεισε τα 71 χρόνια του, από τα όποια τα 50 είναι χρόνια πνευματικής δράσεως. Οι Άθηναίοι είδαν τελευταία τις ταινίες του «Ναπολέον», «Βερσαλλίες» και «Ταλλυράνδος», όπου παίζει κι' ο ίδιος, και θυμούνται και τις παλαιότερες επιτυχίες του. Εκείνο όμως που διακρίνει τόν Σασά Γκιτρυ είναι το δηκτικό χιούμορ του που το έχει κληρονομήσει, μαζί με το ταλέντο για το θέατρο, από τόν πατέρα του, τόν διάσημο ήθοποιό Λυσίεν Γκιτρυ. Πατέρας και γιός αντιπροσωπεύουν μαζί έναν αιώνα πορίστικου πνεύματος.

Ο Σασά Γκιτρυ διαπρέπει στο είδος αυτό του γαλλικού χιούμορ που όνομάζεται «μωρισδοντάζ» (από τόν Γάλλο θεατρικό συγγραφέα Μαριβώ), και που συνίσταται στο να λή κανείς στις γυναίκες, ή για τις γυναίκες, πράγματα που τις ενθουσιάζουν, ιδίως όταν είναι τσουκτερά—ή τολμηρά.

Ίδού, λ. χ., μερικοί αφορισμοί του Σασά Γκιτρυ για τις γυναίκες:

Δυο γυναίκες κατορθώνουν πάντα να συμφωνήσουν σε βάρος μιάς τρίτης.

Η γυναίκα δεν είναι πάντα όμορφη—άλλ' άς μη σε στενοχωρεί αυτό: Μου άρέσεις τόσο πολύ, ώστε όταν συμβαίνει να μην είσαι όμορφη, σε βρίσκω ωραία!

Αν συμβή νάρθης μιά μέρα στην ώρα σου, θα πη πως θάχης κάνει λάθος στην ώρα.

Οι γυναίκες μπορούν να είναι θεϊκά πλάσματα και, την ίδια στιγμή, να γίνονται διαβολικά.

Δεν είσαι αρκετά εύθυμη για να σε πάρω στα σοβαρά!

Είσαι αδιάκριτη: Έμνοεις να θυμάσαι όλα όσα σου λέω!

Η γυναίκα, ή πραγματική γυναίκα, είναι πρό παντός άλλου αντιφεινι-στική...

Ο ύπνος αυτής της γυναίκας ήταν δ,τι βαυτερο είχε.

Από σεβασμό προς τους έαυτούς μας, πρέπει να έπιπούεσμε το τέλος των ερώτων που κάνουν τη θερμή τους—γιατί και μετρία άγάπη είναι κάτι που ταιριάζει στους μετρίους.

Είσαι είκοσι χρονών. Άν μ' αγαπάς, μου άσπείρεις είκοσι χρόνια. Άν δεν μ' αγαπάς, μου τα προσθέτεις.

Αισθανομαι για τη γυναίκα τέτοια άγάπη, και για την άγάπη τέτοια κλίση, ώστε μου προέβει όρκεν ή ιδέα να ζω με μιά γυναίκα χωρίς να τη λατρεύω.

Μιά πανοραμική άποψις του Μόντε Κάρλο. Είναι η πρωτεύουσα του πριγκηπάτου

«...και ζήσαν αὐτοὶ καλὰ καὶ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΩΝ ΓΑΜΩΝ ΤΗΣ ΓΚΡΕΗΣ ΚΕΛΛΥ ΜΕ

ΣΕ ΟΛΟ τὸν κόσμο, δ-
σοι καὶ ὅσες ὀνειρεύον-
ται ἐρωτικές ιστορίες,
παρακολούθησαν μὲ
συμπάθεια καὶ διαρκῶς
μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον τὶς προ-
τοιμασίες τῶν γάμων τῆς
Γκρέης Κέλλυ με τὸν πρίγκη-
πα Ραϊνιέ τοῦ Μονακό, ποὺ γί-
νονται σήμερα Τετάρτη, 18
Ἀπριλίου. Ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρ-
κη ὡς τὸ Μονακό, σὲ ἀπόστα-
σι, δηλαδὴ 7000 χιλιομέτρων,
τὸ τηλέφωνο, ὁ τηλεγράφος καὶ

τὸ ραδιόφωνο ἔχουν συνδέσει
τὸ ρομαντικὸ μικρὸ πριγκηπά-
το με τὶς μεγάλες πόλεις τῆς
Ἀμερικής. Στὶς 11 Μαρτίου
τερματίστηκε ἡ καλλιτεχνικὴ
σταδιοδρομία τῆς Γκρέης, με
τὴν παράδοσι τοῦ βραβείου
"Όσκαρ (τῆς Κινηματογραφι-
κῆς Ἀκαδημίας τοῦ Χόλλυ-
γουντ), ποὺ κατείχε τὸ 1955
ἡ ἴδια, στὴν "Λίνα Μανιάνι,
τὴν καλύτερη ἡθοποιὸ τοῦ
1956. Οἱ δύο μνηστευμένοι συ-
ναντήθηκαν στὴ Μεσόγειο στὶς

12 Ἀπριλίου. Ἡ λευκὴ θαλα-
μηγὸς τοῦ Ραϊνιέ πλεύρισε τὸ
υπερωκεάνειο «Κονστιτιούσιον»
ποὺ ἐφέρνη ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ
μιά πριγκήπισσα γιὰ τὸ Μο-
νακό...
Ἀπὸ καιρὸ εἶχαν κυκλοφο-
ρήσει στὸ Μονακό κάρτ πο-
στάλ ποὺ ἐδείχναν τὸ πριγκη-
πικὸ ζευγάρι. Τὸ παλάτι κα-
θαρίστηκε, ἀνακαινίστηκε, ἀνα-
νεώθηκε. Ὁ γάμος ἐπρεπε νὰ
εἶναι 100% μεσογειακός, κατὰ
τὸ παραμυθένιο, καὶ φωτεινὸ
καὶ ὀνειρώδες. Ἐπρεπε νὰ εἶ-
ναι ἀφάνταστος ὁ ἀριθμὸς τῶν
περιστεριῶν ποὺ θ' ἀφίνονταν
ἐλεύθερα, ἡ δεξίωσι στὴν ὀπε-
ρα ἐπρεπε νὰ εἶναι κάτι τὸ ἐκ-
πληκτικὸ σὲ πολυτέλεια καὶ σὲ
προσωπικότητες, τὰ πυροτε-
χνήματα πρωτοφανῆ καὶ οἱ Μο-
νεγάσκοι (οἱ κάτοικοι τοῦ Μο-
νακό) ἀποφάσισαν νὰ τραγου-
δήσουν ὅλη τὴ νύχτα στοὺς
δρόμους...

Ὁ πρίγκηπας Ραϊνιέ ἐπέ-
μενε νὰ μὴ γίνη τίποτα χωρὶς
νὰ τὸ ἐγκρίνῃ ὁ ἴδιος. Θέλησε
νὰ γίνουν οἱ γάμοι τοῦ ὅσο τὸ
δυνατὸν πιὸ λαμπροὶ ἀλλὰ καὶ
νὰ φέρουν τὴν προσωπικὴ του
σφραγίδα.

Ὅταν ἡ Γκρέης Κέλλυ ἐγ-
κατέλειψε τὸ ἐπάγγελμα τῆς
«στάρ» τοῦ κινηματογράφου,
οἱ συνάδελφοί της τὴν ἀποχαι-
ρέτησαν συγκινημένοι.

Τὸ τελευταῖο τραγούδι ποὺ
τραγουδῆσε μαζί με τὸν Μπίγκ
Κρόσμπι, στὴν τελευταία τῆς
ταινία «Ὁ καλὸς κόσμος» λε-
γόταν «Ἡ μεγάλη ἀγάπη». Στὸ
φίλμ αὐτὸ ἡ Γκρέης ἐμφανίζε-
ται σὲ μιά στάσι κάπως τολ-
μηρῆ, πράγμα ποὺ στενοχώρη-

Τὸ φίλμ «Κύνος» ἦταν
τὸ κύκνειο ἄσμα τῆς καλ-
λιτεχνικῆς καριέρας της.
Ἐδῶ, ὁ Ἀλεξ Γκίνες υποδύ-
εται τὸν πρίγκηπα καὶ ἡ Γκρέ-
ης τὴν πριγκήπισσα. Ὅλ' αὐ-
τὰ ἦταν ἕνα παραμῦθι, ἕνα ἐ-
πινόημα τῆς φαντασίας τοῦ
σκηνογράφου.

σε τοὺς κατοίκους τοῦ Μονα-
κό. Ὁ Ραϊνιέ ἀξίωσε τότε νὰ
μὴν ξαναπαίξῃ ἡ Γκρέης σὲ
καμμιὰ ἄλλη ταινία, γιὰ νὰ μὴ
φιληθῇ πιά ἀπὸ κανέναν ἄλλον
ἄντρα ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν
πρίγκηπα... Ὅμως, ὁ γάμος
τῆς δημιουργεῖ ἕνα σωρὸ προ-
βλήματα, ποὺ μετὰ τὸ πρακτικὸ
τῆς μυαλὸ ἡ Γκρέης προσπα-
θεῖ νὰ λύσῃ.

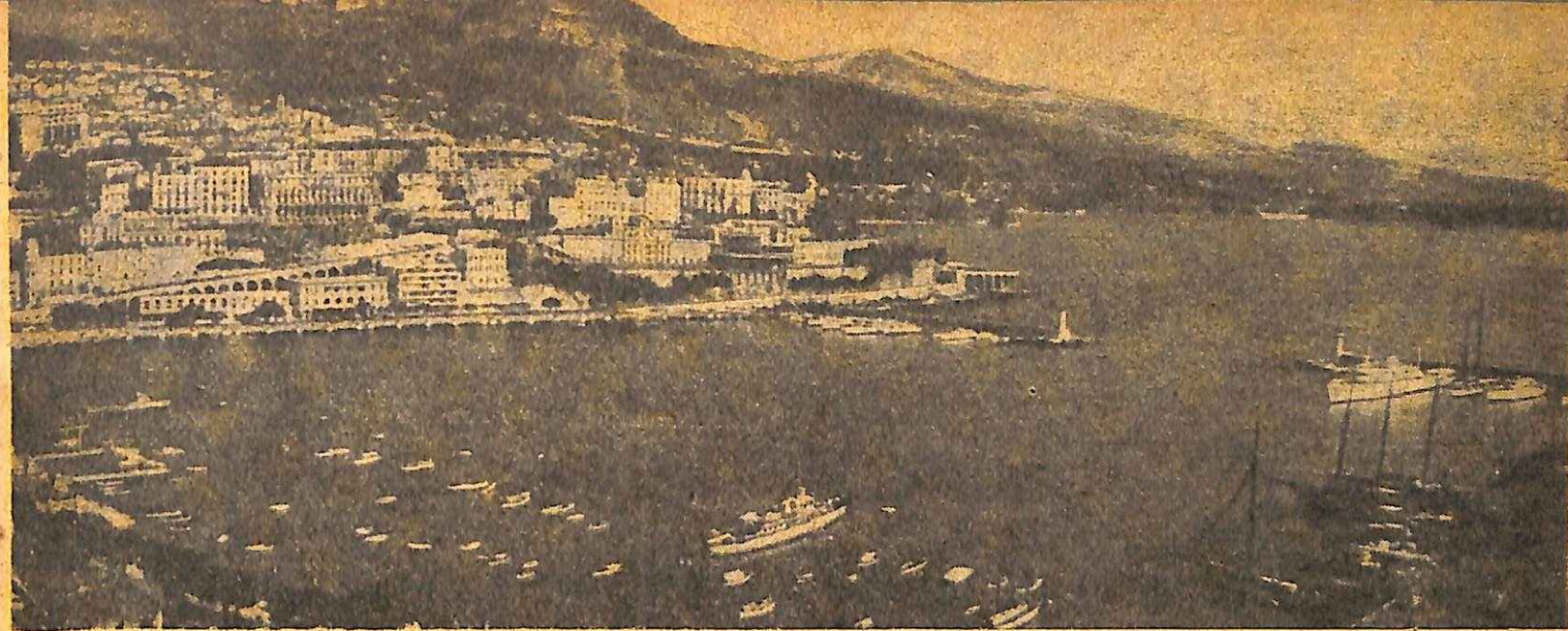
ΘΑ ΞΑΝΑΠΑΙΞΗ ΣΤΟ ΣΙ- ΝΕΜΑ :

Καὶ πρῶτα - πρῶτα τὸ συμ-
βόλαιο τῆς Γκρέης Κέλλυ στὸ
Χόλλυγουντ προβλέπει ἄλλες
τρὲς ταινίες μετὰ τὴν 18η Ἀ-
πριλίου. Ὡς τώρα, ἡ Γκρέης
ἀπέφυγε νὰ τὸ καταγγεῖλῃ.
Γιὰ τὸ συμβόλαιο αὐτὸ εἶχε
πληρῶσθι πλουσιοπάροχα, καὶ
ἂν δὲν γυρίσῃ τὶς τρεῖς ται-
νίες, θὰ πρέπει νὰ καταβάλῃ
μεγάλῃ ἀποζημίωσι. Ἀραγε
δὲν τὸ κατήγγειλε γιὰ νὰ μὴ
πληρῶσθι ἀπὸ δικὰ της χρήμα-
τα τὴν ἀποζημίωσι; Ἡ μήπως
πρόκειται νὰ πείσῃ ἀργότερα
τὸν ἄντρα της νὰ τὴν ἀφήσῃ
νὰ ξαναπαίξῃ στὸν κινηματο-
γράφου;

Ἀς σημειωθῇ, ὅτι ἡ λύσι
αὐτὴ θὰ συνέφερε καὶ στὸν ἴ-
διο τὸν Ραϊνιέ, γιὰ τὸν ἐξῆς
λόγο: Οἱ ἐμπορικῶς σκεπτόμε-
νοι ὑπήκοοι τοῦ φοβοῦνται —
καὶ μάλιστα ἐκφράζουν τοὺς
φόβους των δημοσίᾳ — ὅτι
ἂν τυχὸν ἐξαφανιστῇ τὸ ὄνομα
τῆς μέλλουσας πριγκήπισσας
ἀπὸ τὶς στήλες τῶν ἐφημερί-
δων καὶ περιοδικῶν θὰ σημάει
καταστροφὴ γιὰ τὶς ἐπιχειρή-
σεις τους. Γιατὶ ἡ καθημερινὴ
ἀναγραφὴ τοῦ ὀνόματος τῆς
Γκρέης Κέλλυ στὸν παγκόσμιον
τύπον ἀποτελεῖ μεγάλῃ διαφη-
μισὴ γιὰ τὸ Μονακό καὶ γιὰ
τὶς ἐπιχειρήσεις τους, ποὺ μέ-
χρι πρὸ ὀλίγου ἀντιμετώπιζαν
τὸ φάσμα τῆς πτωχεύσεως...

Τὸ Ζήτημα τοῦ Διαδο- χοῦ

Ἐνα ἄλλο σοβαρὸ ζήτημα,

ποὺ ὑποδέχεται τὴν καινούργια του πριγκηποπούλα, τὴν Γκρέης Κέλλυ...

μεῖς καλύτερα!

Τὸν Πρίγκηπα Ραϊνιέ τοῦ Μονακό

τοῦ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ
Γκρέης, εἶναι τὸ θέμα τοῦ δια-
δόχου. Δὲν πρέπει νὰ λησμο-
νῆται, πὼς ἂν τὸ Μονακό δὲν
ἀποκτήσῃ διάδοχο, ὅλοι οἱ κά-
τοικοί του θὰ γίνουν Γάλλοι ὑ-
πόκοοι, καὶ θὰ πληρώνουν με-
γάλους φόρους στὴ γαλλικὴ
κυβέρνησι. Πολλοὶ λοιπὸν ἰσχυ-
ρίζονται πὼς ὁ Ραϊνιέ δὲν ἀ-
γαπάει τὴν Γκρέης, ἀλλὰ τὴν
παντρεύεται ἐπειδὴ εἶναι Ἀ-
μερικανίδα ὑπὸκοος, ὁμορφὴ
καὶ πλούσια καὶ παρέχει ὅλες
τὶς ἐγγυήσεις ὅτι θὰ δώσῃ στὸ
Μονακό ἕνα πριγκηπα καὶ θὰ
τὸ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὶς οἰκονο-
μικὲς στενοχώριες του. Μερι-
κοὶ κουτσομπολῆδες μάλιστα,
ὑπογραμμίζουν, ὅτι ἡ θαλαμη-
γὸς τοῦ Ραϊνιέ, στὴν ὁποία τὸ
πριγκηπικὸ ζευγάρι θὰ περά-
σῃ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος, λέ-
γεται «Ὁ Θεὸς δοηθῶς»... Ἀλ-
λοὶ πάλι διερωτῶνται τί θὰ γί-
νῃ ἂν παρὰ τὶς προσδοκίες
τοῦ πριγκηπα δὲν γεννηθῇ ἄρ-
σενικό παιδί. Ἐνα ἀμερικανι-
κὸ περιοδικὸ ἔγραφε σχετικῶς
ἐπὶ λέξει: «Βιολόγοι ἐμπειρο-
γνώμονες διεπίστωσαν ὅτι τὸ
πρῶτο παιδί ποὺ θὰ προέλθῃ
ἀπὸ τὸν γάμο τοῦ Ραϊνιέ μετὰ
τὴν Κέλλυ θὰ εἶναι πιθανώτα-
τα κορίτσι». Στὸ ἴδιο, ὅμως,
περιοδικὸ ἀναφέρεται, ὅτι τὸ
κορίτσι αὐτὸ, ὅταν φτάσῃ σὲ
ὥρα γάμου, θὰ εἶναι ἡ καταλ-
ηλότερη σύζυγος γιὰ τὸν —
ἐπταετὴ σήμερα — διάδοχο
τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου...

Ὁ Τίτλος τῶν Γαλλικῶν

Τὸ ζήτημα τοῦ τίτλου τῆς
Γκρέης δὲν εἶναι λιγώτερο σο-
βαρὸ. Πὼς θὰ τὴν προσφωνοῦν
ἀμέσως μετὰ τὸν γάμο της;
«Γαληνοτάτη Ὑψηλότης»;
«Εξοχότης»; Ἡ ἄλλως «Κυ-
ρία»; Στὸ κάτω - κάτω, δε-
κατάγεται ἀπὸ ἀριστοκρατικὴ
οἰκονομία. Ὁ Τζῶν Κέλλυ
εἶναι ἐργολάβος οἰκοδομῶν καὶ
ἐκκίνησε ἀπὸ ἀπλὸς ἐργάτης...
Ἡ Γκρέης ἀναγκάστηκε ἐπι-
σης νὰ «χτενίσῃ» λίγο τὰ γαλ-

λικά της, ποὺ δὲν εἶναι καὶ τό-
σο καλὰ, κι' ἀποτελοῦν τὴ
γλώσσα τοῦ πριγκηπάτου της.

Εἶναι «ΨΥΧΡΗ» καὶ «ΦΙ- ΛΟΔΟΞΗ» :

Ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ διε-

θοῦς κουτσομπολιοῦ,
ποὺ δημιούργησε ἡ
ἱστορία τοῦ γάμου
της, ἦταν κι' αὐτὸ
μιά ἀπὸ τὶς φροντί-
δες τῆς Γκρέης. Μιά
τέτοια «τύχη» σὰν τὴ
δική της ἦταν φυσι-
κὸ νὰ προκαλέσῃ τὸ
φθόνο. Πολλοὶ εἶπαν
τὴν Γκρέης «ψυχρὴ» καὶ «φιλό-
δοξη», καὶ στὸ Παρίσι βρέθη-
καν ἄνθρωποι νὰ διατυπώσουν
τὴ γνώμη ὅτι ὁ πρίγκηπας
Ραϊνιέ ἐπέσε θύμα ὀλοκλήρου
πλεκτάνης, στὴν ὁποία ἀνακα-
τέυτηκαν μεγιστάνες τοῦ πλού-
του — ὁ Ἀριστοτέλης Ὁνά-

σης κατέχει, ὡς γνωστὸ, τὴν
πλειοψηφία τῶν μετοχῶν τοῦ
καζίνο τοῦ Μόντε Κάρλο —
ἡ διεθνὴς πολιτικὴ, ἀκόμα καὶ
ἡ Ἐκκλησία. Ἡ ἴδια ἡ Γκρέης
εἶχε ἀναγγεῖλῃ τοὺς ἀρραβῶ-
νες της ὡς «τὴν μεγαλύτερη
ἐπιτυχία τῆς σταδιοδρομίας
της» καὶ «τὸν καλύτερό της ρό-
λο», καὶ οἱ ἐκφράσεις τῆς αὐ-
τῆς θεωρήθηκαν ὡς ἀποδείξεις
ὅτι δάζει τὸ αἶσθημα σὲ δεύ-
τερη μοῖρα ἢ δὲν τὸ ὑπολογί-
ζει καθόλου. Οἱ ἐπικριταὶ τῆς
τὴν παρομοιάζουν μάλιστα μετὰ
τὴν Ρίτα Χαίηγουορθ, ποὺ παν-
τρεύτηκε τὸν πρίγκηπα Ἀλφ-
λάν χωρὶς κανένα ἔρωτα, μό-
νο καὶ μόνο γιὰ νὰ
προσθέσῃ ἕνα τίτλο
στὴ θριαμβευτικὴ της
καριέρα...

Τὸ Ταξίδι τοῦ Μελίτος

Μὲ ὅλο αὐτὸ τὸ κου-
τσομπολιὸ διαφωνεῖ ὁ
σκηνογράφος τοῦ μεγα-
λοῦ ἀμερικανικοῦ περιο-
δικοῦ «Κόλλιερς» Χά-
ουελ Κόναντ, ποὺ εἶχε
ἐπανελθὼν φωτογρά-
φήσῃ τὴν Γκρέης Κέλλυ
στὸ παρελθόν. Ὅταν ἀ-
νέγγειλε τοὺς ἀρραβῶ-
νες της, ἡ Γκρέης κάλε-
σε τὸν Κόναντ νὰ περά-
σῃ ἕνα ἀπόγευμα φωτο-
γραφίζοντας τὴν μαζί
με τὸν πρίγκηπα Ραϊνιέ.
Ἦταν ἡ μόνη συνέντευ-
ξις ποὺ ἔδωκε ποτὲ στὸ
διαμέρισμα τῆς τῆς Ν.
Ὑόρκης. «Δὲν πιστεύω
νὰ εἶδα ποτὲ ἀνθρώπους
ποὺ νὰ φαίνονται πιὸ ἐ-
ρατειμένους», ἔγραψε ὁ
Κόναντ ἀργότερα στὸ
περιοδικό του. «Κάθε
φορὰ ποὺ γυρίζω γιὰ νὰ
ἀλλάξω φίλμ ἢ νὰ πάρω
ἄλλη μηχανή, ἀρχίζω
νὰ μιλοῦν ψιθυριστὰ, νὰ
κρατοῦν ὁ ἕνας τὸ χερί
τοῦ ἄλλου, ὅπως κάνουν
ὅλοι ὅσοι ἀγαπιούνται...
Ἦταν μιά πολὺ ρομαν-
τικὴ εἰκόνα...»

Καὶ ὁ Κόναντ συνέ-
χιζε: «Μιλήσα-
με πολὺ, ἰδίως
γιὰ τὸ μῆνα
τοῦ μέλιτος...
Μοῦ εἶπαν πὼς
θὰ κάνουν μιά
κρουαζιέρα με

...ἀλλὰ τὰ παραμῦθια γίνονται καμμιὰ φορὰ πραγματικότης. Ἐδῶ ὁ
πρίγκηπας εἶναι ἀληθινός, εἶναι ὁ Ραϊνιέ τοῦ Μονακό. Καὶ πιά του,
ἡ Γκρέης, ἀληθινὴ πριγκήπισσα τώρα πιά!

την πριγκιπική θαλαμγύ, θα ψαρεύουν κάτω από το νερό και θα πάρουν υποβρύχιες φωτογραφίες. Ο πριγκιπ φτάνει εις βάθος 45 μέτρων. Η Γκρένς είναι θαυμάσια κολυμβήτρια.

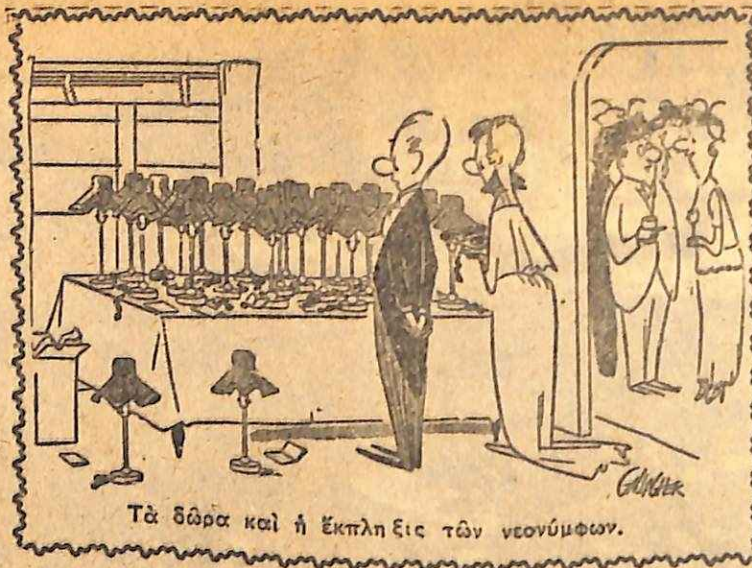
Καθώς έφευγα, η Γκρένς με συνώδεσε ως την πόρτα. «Πώς σου φάνηκε;» με ρώτησε. Της είπα πως ο Ραϊνιέ μου άρεσε πολύ ως άνθρωπος, χωρίς να με έμπρεαση καθόλου η πριγκιπική του ιδιότητα. Έκείνη απάντησε τότε:

— «Ήξερα πως θα σου άρεσε Χάουελ! Είναι θαυμάσιος.

ΤΑ ΜΟΙΡΑΙΑ ΜΟΥΣΤΑΚΙΑ

Στο άναμεταξύ, η Μέτρο—Γκόλντουν—Μάγερ, η εταιρεία του Χόλλυγουντ με την οποία έχει υπογράψει το συμβόλαιο της η Γκρένς Κέλλυ, είναι δυσχερομένη επειδή ο πριγκιπας απαγόρευσε την προβολή της προτελευταίας ταινίας της Γκρένς στο Μόντε Κάρλο. Η ταινία αυτή λέγεται «Ο κύκνος» και η Μέτρο Γκόλντουν Μάγερ είχε την ελπίδα πως η παγκόσμια πρεμιέρα της θα έδιδετο στο Μόντε Κάρλο, την ημέρα των γάμων. Αλλά η ταινία έχει για υπόθεσή της, κατά σύμπτωση, ένα πριγκιπα που παντρεύεται μια κοινή θνητή. Και ο πριγκιπας — που τον παίζει ο γνωστός Άγγλος κωμικός Άλεκ Γκίνες — έχει στην ταινία ένα μουστάκι που μοιάζει καταπληκτικά με το μουστάκι του Ραϊνιέ...

Ο Ήλιος Λάχινορ, ο παρα-

Τα δώρα και η έκπληξη των νεονύμφων.

γωγός της ταινίας, που είχε συστήσει την Γκρένς Κέλλυ στον Ραϊνιέ όταν πρωταγωνίστηκαν, και που ώνειρευταν να παρθή αυτή η ταινία στο Μόντε Κάρλο την ημέρα των γάμων, είναι πολύ στενοχωρημένος με το ζήτημα του μουστακιού:

— «Αρχίσαμε, λέει, να γυρίζουμε την ταινία ένα χρόνο σχεδόν πριν συναντήση η Κέλλυ τον πριγκιπα! Τι φταίω εγώ αν ο Γκίνες, ενώ υπάρχουν τόσα μουστάκια στον κόσμο, πήγε και διάλεξε αυτό, που τον κάνει να μοιάζει τόσο πολύ με τον Ραϊνιέ;

τη «μεγάλη ζωή». Όταν κάποτε τα χρήματά του τελειώσαν, σκέφτηκε να ξαναεμφανιστεί το «σύστημά» του. Πήγε στη Νταβίλλ, στο Μπίρριτς, στο Τοκέ και στις Κίννες. Αλλά το «σύστημά» δεν έπαινε πια. Βρήκε μια δουλειά, κι άρχισε να εξοικονομεί ένα — ένα φράγκα με το σκοπό να ξαναγίνει πάλι πλούσιος, να μη γυρίσει φτωχός στη Βοστώνη. Όμως, ο Χάρολντ Ντάουσον δεν ήταν γραφτό να ξαναγίνει ποτέ πάλι πλούσιος. Έγινε το λογικό του, και τέλειωσε τη ζωή του σ' ένα φρενοκομείο...

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΡΕ-Υ-ΝΟΛΤΣ

Ο Ουάλτερ Ρέυνολντς, ένας εύπορος πεπληγής, που είχε κτήματα και οικογένεια στη Σκωτία, και αντιπροσώπευε στην Ευρώπη μεγάλες αμερικανικές εταιρίες, είχε επισκεφθεί πολλά καζίνα με άκρη επιτυχία. Στο Μπίρριτς, είχε κερδίσει 2.000.000 φράγκα. Πήγε λοιπόν στο Μόντε Κάρλο για να περάσει στο πράσινο τραπέζι τις τελευταίες μέρες της άδειάς του. Τις πρώτες δυο μέρες κέρδισε μισό εκατομμύριο. Θύμωσε άλλες δυο μέρες στο Μόντε Κάρλο, έπειτα θάλασσε τον άεροπλάνο για την Νέα Υόρκη, για να τακτοποιήσει εκεί κάτι δουλειές του, και θα γύριζε τέλος στην έδρα του, στην Άγγλια. Την τρίτη μέρα της διαμονής του, ο Ρέυνολντς πήγε, κατά τις έντεκα το πρωί στο Καζίνο. Πότε έχανε, πότε κέρδιζε. Τ' απόγευχα, άρχισε να χάνει συνεχώς. Έχασε όλα του τα χρήματα, και ζήτησε απ' τη διεύθυνση του Καζίνο μερικές εκατοντάδες χιλιάδες φράγκα, έναντι έδωσέ του καζίνο μερικές εκατοντάδες χιλιάδες φράγκα, έναντι έδωσέ του καζίνο μερικές εκατοντάδες χιλιάδες φράγκα, έναντι έδωσέ του καζίνο μερικές εκατοντάδες χιλιάδες φράγκα...

Ο «ΤΥΧΕΡΟΣ» ΝΤΩΟΥΣΟΝ

Ένας που είχε πολλή τύχη ήταν ο Αμερικανός Χάρολντ Ντάουσον. Ο Ντάουσον έφτασε μια μέρα στο Μόντε Κάρλο φέρνοντας μαζί του, έτος απ' τις αποσκευές του, μερικούς υπολογισμούς, που είχε κάνει επί είκοσι ολόκληρα χρόνια. Είχε βρή ένα «σύστημα» που

αϊθούσες του Καζίνο, είχε χάσει και την τελευταία του πούτα. Δεν είχε κερδίσει ούτε μια φορά όλη την ημέρα!

Η διεύθυνση του Καζίνο έμαθε άμεσα την ατυχία του, κι έπειδή δεν ήθελε να γίνει σκάνδαλο, έδωσε έναν υπάλληλο να παρακολουθήσει τον Ρέυνολντς όταν έφυγε, γιατί ήταν γνωστό πως είχε άπιαστο του περιστροφού. Ο υπάλληλος — αν ακολουθούσε και τον έδε να μπαίνει στο πάρκο που βρίσκεται κοντά στο Καζίνο και να κάθεται σ' έναν πάγκο. Όταν νύχτωσε για καλά, έστειλαν έναν κρουπιέρη στο πάρκο να ρίξει με τρόπο στην τσέπη του Ρέυνολντς ένα χρηματικό ποσό που θάφτανε για να πληρώσει το λογαριασμό του ξενοδοχείου του και να πάρει το αεροπλάνο για τη Νέα Υόρκη. Ο κρουπιέρης βρήκε τον πάγκο όπου καθόταν ο Ρέυνολντς και του έριξε με τρόπο τα χρήματά στην τσέπη.

Αλλά τ' άλλο πρωί, ο Ρέυνολντς δεν φάνηκε στο αεροδρόμιο. Αμέσως ειδοποιήθηκε η αστυνομία, και σε λίγο ένας χωροφύλακας βρήκε έναν άνθρωπο να κοιμάται σ' έναν πάγκο του πάρκου του Καζίνο. Ήταν ο Ρέυνολντς. Είχε στην καρδιά ένα τραύμα από σφαίρα. Αλλά το περιστροφού του βρισκόταν στην πίσω τσέπη του παντελονιού του κι έλειπε απ' την εξωτερική τσέπη του το χρηματικό ποσό που του είχε ρίξει ο κρουπιέρης. Το τραύμα ήταν τέτοιο, που πρέπει να προσκόμισε αμέσως το θάνατο του Ρέυνολντς, κι ήταν αδύνατο ο ίδιος ο Ρέυνολντς να είχε βάλει το περιστροφού στην πίσω τσέπη του. Απ' το περιστροφού έλειπε μια σφαίρα. Το αίνιγμα Ρέυνολντς δεν έχει ακόμα λυθεί...

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΜΑΓΝΗΤΗ

Μια μέρα, κατά το τέλος της σεζόν, μπήκε στο Καζίνο ένας ηλικιωμένος κύριος, που ήταν πολύ κομψά ντυμένος και μιλούσε με σλαβική προφορά τα γαλλικά. Είχε μαζί του ένα βιβλίο, που έμοιαζε με μεγάλο σημειωματάριο, κι ήταν δεμένο με δέρμα. Κάθισε στο τραπέζι, και κανένας δεν τον πρόσεξε. Άρχισε να παίζει μικρές μάγκες, χωρίς να παίρνει τα κέρδη του, αλλά αφήνοντάς τα πάντα στον ίδιο αριθμό. Τότε οι άλλοι παίκτες άρχισαν να τον προσέχουν. Έπαιζε τέσσερες ώρες το πρωί και τρεις ώρες το απόγευμα και κέρδιζε αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες. Το βράδυ παρακάλεσε έναν απ' τους υπαλλήλους του Καζίνο να μεταφέρει στο ξενοδοχείο το κιβώτιο με τα χαρτονομίσματα που είχε κερδίσει. Το άλλο πρωί, ο Κοδόσκυ — έτσι λεγόταν ο Ρώσος με το χοντρό σημειωματάριο και το ειρυνικό χαμόγελο — ξαναφάνηκε στο Καζίνο. Αυτή τη φορά τον συνώδεσε ο θυρωρός του «Οτέλ ντε Παρί», με το κιβώτιο που ήταν γεμάτο με τα χθεσινά κέρδη. Ο Κοδόσκυ τα άδωσε στο τραπέζι και τα κατέθεσε αμέσως όλα: Ήταν 650.000 φράγκα. Οι παίκτες σηκώθηκαν απ' τα άλλα τραπέζια και πληρώσαν, γεμάτοι περιέργεια. Ο Κοδόσκυ κέρδισε! Και πάλι άφησε τα κέρδη στον ίδιο αριθμό, και πάλι ξανακέρδισε. Την α-

ρα που τα κέρδη της ημέρας έφταναν 3.000.000 φράγκα του έπεσε χάμα το χοντρό σημειωματάριο. Έπεσε στα πόδια ενός ντεκετίβ του Καζίνο, που είχε στείλει στο άναμεταξύ η διεύθυνση. Τα παπούτσια του ντεκετίβ ήταν λινά, καλοκαιρινά, και καθώς το σημειωματάριο έπεσε στο πόδι του, αισθάνθηκε ένα δυνατό πόνο. Τόσο βάρος δεν ήταν δυνατόν να έχει ένα βιβλίο, όσο χοντρό κι αν ήταν! Πάνω στη χαρά του κέρδους, ο Κοδόσκυ δεν πρόσεξε τον ντεκετίβ που έσκυψε και μάζεψε το σημειωματάριο. Ο αστυνομικός πήγε άμεσα στη διεύθυνση, και σε λίγο το αίνιγμα λύθηκε: Το σημειωματάριο έκρυβε μέσα ένα χονδρό μαγνήτη.

Φώναξαν άμεσα τον Ρώσο στη διεύθυνση, και του έδωσαν προθεσμία πέντε ώρες για να φύγει απ' το Καζίνο και να μην ξαναπατήσει ποτέ πιά. Έννοείται, ότι τα κέρδη του — συνολικά 3.800.000 φράγκα — κατασχέθηκαν, γιατί μόνο μ' αυτό τον όρο γλύτωσε την ποινική δίωξη...

Αλλά και πολλοί άλλοι άπατελώνες προσπάθησαν κατά καιρούς να εκδίδουν την Τύχη στο Μόντε Κάρλο. Κάποτε, ένας γνωστός μηχανικός του Μόντε Κάρλο κάθισε στη ρουλέτα κι άρχισε να κερδίζει. Μια έρευνα των ντεκετίβ του Καζίνο απέκλυσε ότι πριν από μερικούς μήνες η διεύθυνση του Καζίνο του είχε αναθέσει την επίσκεψη μιας ρόδας του μηχανισμού της ρουλέτας. Εκείνος είχε φροντίσει να επιλέξει τη ρόδα κατά τρόπο ώστε όρισμένοι αριθμοί να κερδίζουν ιδιαίτερα συχνά...

ΕΙΧΕ ΒΡΗ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ:

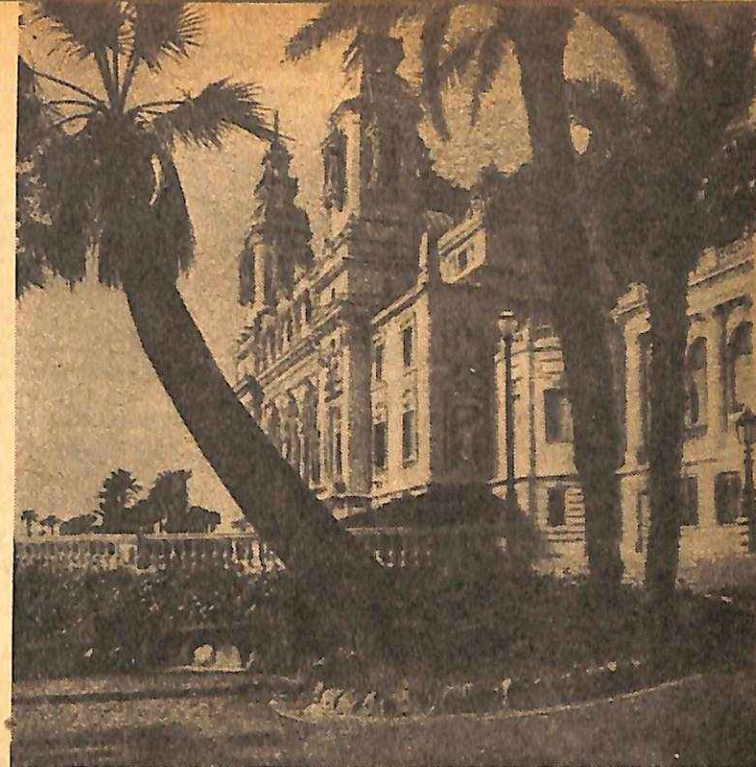
Μια πολύ παράξενη περι-

πτωση είναι ασφαλώς η ιστορία του Σέρτζ Κασσίρε, ενός εργοστασιάρχη κόνσερβών κρέατος του Σικάγου, που ήρθε στην Ευρώπη για να ξεκουραστεί λίγο απ' τη δουλειά του και πήγε στο Καζίνο για πρώτη φορά. Σαν «μίζινεσμαν» που ήταν ο Σέρτζ παρακολούθησε κάμποσες μέρες το παιχνίδι, χωρίς να παίξει. Ένα βράδυ, κάθισε σ' ένα τραπέζι και ποντάρησε το μικρότερο δυνατό ποσό: 200 φράγκα. Έχασε. Έχασε άλλες δυο φορές, κι έπειτα σταμάτησε. Τ' άλλο πρωί ξαναεμφανίστηκε στο Καζίνο. Ποντάρησε πολλές φορές στον αριθμό 28. Το μεσημέρι είχε χάσει 40.000 φράγκα. Το βράδυ έχασε άλλες 30.000 φράγκα.

Αλλά τ' άλλο πρωί, ο αριθμός 28 άρχισε να κερδίζει. Ο Αμερικανός κέρδισε τρεις αλλεπάλληλες φορές, και σταμάτησε. Έκανε αρκετές μέρες να παίξει. Μια Κυριακή, κατά τις δέκα το πρωί, κάθισε σ' ένα τραπέζι, ποντάρησε χίλια φράγκα και κέρδισε. Άναμεσα στις δέκα και στις έντεκα, κέρδισε είκοσι φορές συνεχώς. Πήγε τότε στο «Οτέλ ντε Παρί» για να φάει, και το απόγευμα ξαναπαίξε απ' τις δυο ως τις δώδεκα, ξανακερδίζοντας πάλι είκοσι φορές συνεχώς. Δεν φαινόταν να έχει σταθερό σχέδιο — έπαιζε πότε στο κόκκινο και πότε στο μαύρο.

Το άλλο πρωί, ο Σέρτζ ξαναφάνηκε πάλι στην αίθουσα του Καζίνο, απ' τους πρώτους. Κάθισε στη συνηθισμένη του θέση, που είχε προηγουμένως έρευνήσει χωρίς επιτυχία απ' τους ντεκετίβ του Καζίνο. Άρχισε να παίζει, και τα κέρδη του διαρκώς μεγάλωναν.

Το πρωί, ο Σέρτζ κέρδισε

Αυτό είναι το περίφημο Καζίνο του Μόντε - Κάρλο.

ένα εκατομμύριο. Το απόγευμα αποφάσισε να παίξει το εκατομμύριο. Οι υπάλληποι παίκτες ανατρίχασαν. Ακόμα κι ο κρουπιέρης, που ήταν συνηθισμένος στις συγκινήσεις, κύτταζε με κάποια έκπληξη τον Σέρτζ, καθώς έσπρωχνε στο τραπέζι αυτό το μεγάλο σωρό από μάγκες και χαρτονομίσματα. Η σφαίρα άρχισε να κυλάει. Ο Σέρτζ Κασσίρε καθόταν ακίνητος στη θέση του και τα μάτια του παρακολουθούσαν αδιάφορα τις κινήσεις της ρόδας. Τέλος, η σφαίρα σταμάτησε πάνω στον αριθμό που είχε παίξει. Μια κραυγή εκπλήξεως ακούστηκε απ' όλους τους παρισταμένους. Ένας από τους διευθυντές προχώρησε, διαπίστωσε το κέρδος, και παρακάλεσε τον Κασσίρε να τον ακολουθήσει. Μα ο Αμερικανός προτίμησε να μείνει στη θέση του. Τού έφεραν λοιπόν το κέρδος του — μια επίταξη ενός εκατομμυρίου φράγκα.

Αμέσως ο Σέρτζ Κασσίρε έβριζε την επίταξη σ' έναν αριθμό. Η συγκίνηση των παρισταμένων έφτασε στο απόκορφο της. Τέτοια συγκίνηση είχε να παρατηρηθεί στο Καζίνο από πολλά χρόνια. Πολλοί γύρισαν τα μάτια τους για να μη βλέπουν τη σφαίρα — δεν μπορούσαν ν' αντέξουν στη συγκίνηση. Η σφαίρα κύρσε και ξαναγύρισε και σταμάτησε τελικά στον αριθμό που είχε ποντάρει ο Σέρτζ Κασσίρε. Όλοι έμειναν κατάπληκτοι. Ο κρουπιέρης στράφηκε σαν αποβλακωμένος προς το διευθυντή. Όλοι κυττούσαν τον Αμερικανό. Εκείνος όμως έμεινε ακίνητος. Ο γενικός διευθυντής του Καζίνο ήθελε κοντά του κι ακούμπησε το χέρι του στον ώμο του, για να τον βοηθήσει να σηκωθεί. Αλλά ο Κασσίρε δεν σηκώθηκε. Τότε μια κυρία που καθόταν πλάι του τον κύτταζε καλύτερα κι έβλεπε μια φωνή: Ο Αμερικανός ήταν νεκρός. Φώναξαν ένα γιατρό, αλλά δεν μπόρεσε παρά να διαπιστώσει το θάνατο, που είχε προέλθει από συγκινη...

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Για τα φορέματα ή υφάσματα που έχει άλλοι-ωθή το χρώμα τους από λιπαρή ακαθαρσία, μπορείτε να μεταχειριστήτε, αντί για σαπουνί, το κοινό «πουρί», ένα αργίλλουχο χρώμα.

Αναλύετε μια όκα από αυτό το χρώμα και μισή όκα νερό. Βάζετε μέσα σ' ένα κάδο το λερωμένο ρούχο και χύνετε πάνω το μίγμα σιγά - σιγά, φροντίζοντας ν' απορροφηθεί όλο από το ύφασμα.

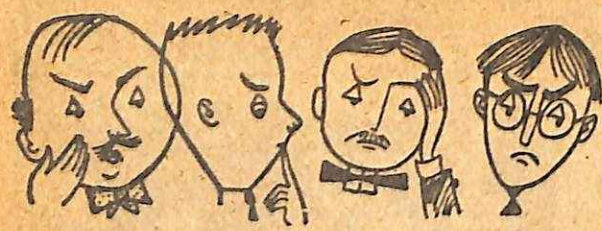
Σπίνετε και ανακατεύετε το ύφασμα πολλές φορές. Ύστερα το ξεπλένετε με μπλόκιο νερό. Θάχη καθαρίσει τελείως.

Με το πουρί μπορείτε να φτιάσετε επίσης ένα χημικό και φτηνό απολυμαντικό μίγμα. Σε 10 όκαδες βραστό νερό προσθέτετε μια όκα άσπρο πουρί και μισή όκα άκουαφόρτε (προσοχή γιατί το έξι αυτό, όσο είναι πυκνό, καιεί το δέρμα και τα ρούχα).

Αφίνετε μερικές μέρες. Ύστερα χύνετε προσεκτικά το υγρό που υπάρχει από πάνω. Μαζεύετε το καταποτισμένο πουρί, το ξεπλένετε καλά με καθαρό νερό και το μαλακώνετε μαζί με 1/2 γραμμάριο υπερμαγγανικό κάλιο, τριμμένο σε σκόνη.

Ξύνετε κάθε μέρα μια ποσότητα από τη μάζα αυτή και της δίνετε το σχήμα μικρού σαπουνιού, με το οποίο πλένετε κι απολυμαίνετε τα χέρια σας ή άλλα αντικείμενα, κατά τις ανάγκες και την περίπτωση που σας παρουσιάζονται.

● Στυγνή έκφραση, χαρακτηριστικά του προσώπου τραηγμένου: είναι ο πυρετός του παιχνιδιού, στον πάγκο της ρουλέτας!

30Ν ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΔΕΝ ΑΓΑΠΟΥΝ

ΞΕΡΕΤΕ τους άντρες, τις απαιτήσεις τους, την φοβερή αδικία τους; Έχουν σχεδόν όλοι κακό χαρακτήρα, αλλά αυτό τους φαίνεται πολύ φυσικό. Νομίζουν ότι για να έχη ένας άντρας χαρακτήρα, πρέπει ο χαρακτήρας αυτός να είναι κακός. Ένω στις γυναίκες, δεν παραδέχονται το ίδιο. Στις στιγμές της απογνώσεώς του, ισχυρίζονται ότι θα προτιμούσαν τη συζυγική απιστία απ'αυτό τον παλιοχαρακτήρα της γυναίκας τους, που τους κάνει αφόρητη την καθημερινή ζωή. Η αλήθεια είναι πως ο κακός χαρακτήρας είναι κάτι που δεν συμβιβάζεται με τη γυναίκα χάρη και γοητεία, δηλαδή με τα κυριότερα χαρακτηριστικά της θηλυκότητας. Και πρώτα - πρώτα, ο κακός χαρακτήρας, με τις διάφορες εκδηλώσεις του ασχημίζει τη γυναίκα. Ξέρετε πολύ καλά ότι ο άνδρας δεν ασχολείται με την ωραιότητα του προσώπου του. Ένω έμεις... είναι άνοητο να ξεδεύουμε τόσα χρήματα για κρέμες και για πούντρες, για περμανάντ και μίζ - αν - πλι και συγχρόνως να διεκδικούμε το δικαίωμα να έχουμε κακό χαρακτήρα...

Υπάρχει όμως κι' ένας άλλος λόγος: Έμεις έχουμε την τιμή (και την ευθύνη) να δημιουργούμε «ατμόσφαιρα» στο σπίτι. Όλα εξαρτώνται από μας. Η χαμογελαστή γυναίκα κάνει το σπίτι χαρούμενο, ευχάριστο. Η τακτική γυναίκα δημιουργεί ένα σπίτι οργανωμένο. Η μπρέμ, ένα σπίτι φαντασία. Η σεμνή και μαζεμένη, ένα σπίτι διακριτικό. Ο άντρας προσθέτει ή αφαιρεί. Δεν δίνει τον τόνο. Το σπίτι είναι ευχάριστο όταν η γυναίκα είναι ευχάριστη. Τα παιδιά υποφέρουν περισσότερο απ' τα νεύρα και το θυμό της μητέρας παρά του πατέρα. Η ζηλιάρα - όπως είπαμε σε προηγούμενο φύλλο της «Γυναίκας» - εκδηλώνεται με δυο τρόπους. Η γυναίκα όμως με τον κακό χαρακτήρα έχει πολύ περισσότερους τρόπους να εκδηλωθῇ. Γυναίκα με κακό χαρακτήρα αφαιρεί σχεδόν κάθε χαρά και ευτυχία από το σπίτι.

ΕΙΣΤΕ ΕΥΕΞΑΠΤΗ:

Με την παραμικρή δυσκολία, με την παραμικρή αντίσταση σ' εκείνο που θέλετε, χάνετε τον έλεγχο του εαυτού σας. "Αν μπορούσατε να κυττάξετε το πρόσωπό σας στον καθρέφτη!... Αλλά δεν το σκέπτεσθε αυτό καθόλου. Το αίμα ανεβαίνει στο πρόσωπό σας, τα μάτια σας γουρλώνουν, το στόμα σας παραμορφώνεται απ' τις συσπάσεις, το μέτωπό σας γεμίζει ρυτίδες, τα μαλλιά σας χαλάνε, σφίγγετε τις γροθιές σας, χτυπάτε τα πόδια σας... "Όσο για τη φωνή σας, γίνεται αγνώριστη - διαπεραστική και κακόχη. Ποιός θα μπορούσε να μαντέψη πως η ίδια αυτή φωνή είχε κάποτε λόγια αγάπης; Το χειρότερο όμως είναι πως ο θυμός κάνει τον άνθρωπο γελοίο. Πάνω στο θυμό του λέει κανείς πάντα πράγματα άνοητα, που δεν θα τάλεγε ποτέ αν ήταν ψύχραιμος. "Αν εκείνος που σας ακούει δεν έχη χάσει την ηρεμία του, σχηματίζει πολύ άσχημη ιδέα για σας και το γόητρό σας ζημιώνεται.

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Αλλά μπορεί να είναι κι' εκείνος ευέξαπτος. Τότε επεκταθεί σκηνή, με αμοιβαία υποδούλιση της όργης και εκατόμισι λέξεων, για τις οποίες πάντοτε μετανοεί κανείς. Ο θυμός φέρνει συχνά στην επιφάνεια πράγματα λησμονημένα, οδηγεί σε ανεπανόρθωτες αδεξιότητες και μικροπρέπειες. Αργότερα θάβει κανείς να διαρρώσει όσα είπε για την πεθερά του ή για κάποιο θλιβερό γεγονός του παρελθόντος, αλλά είναι πια αργά. Οι μικρές λέξεις, οι υπαινιγμοί, έχουν ένα δηλητηριώδες αποτέλεσμα καταστρεπτικά. Οι φωνές φέρνουν τις βρισιές και καμιά φορά και πόνους στην ψυχή. Το σπάσιμο των πιάτων είναι μια σχετικά καλή διέξοδος... Απέναντι στον άντρα, ο θυμός της γυναίκας είναι η γελωτός ή μεταδοτικός, με επικίνδυνες συνέπειες. Απέναντι στα παιδιά, δημιουργεί μια αβυσσίδα, ένα φόβο που οδηγεί σε νοσηρές ψυχικές καταστάσεις. Είναι μερικά ζευγάρια που κανένας ενδοιασμός δεν νοσηρεί τις φιλονικίες τους... Αυτοί οι συζυγικοί καυγάδες που γίνονται μπροστά στα σ' όλο τον κόσμο, ισοδυναμούν με πραγματική κλάση για όλους. Οι μαυροί του Βελγικού Κογκό έχουν μια μόνο λέξη για τη μβή και για το θυμό. Στις Ενωμένες Πολιτείες που πρόκειται να εγκατασταθούν στο Κογκό, γίνεται η σύσταση να μη θυμώνουν ποτέ μπροστά στους υπηρέτες, γιατί κινδυνεύουν να χάσουν το κύρος τους.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Ένα γαλλικό ανέκδοτο λέει πως ένας γιατρός έδωσε σε μια ευέξαπτη γυναίκα ένα μπουκάλι, και της είπε: «Νά πίνης μικρές γουλίες απ' αυτό το ελιξίριο κάθε φορά που θα αισθάνεσαι να θυμώνεις!» Το ελιξίριο είχε την επιγραφή «Ακούα σίμπλεξ» (καθαρό νερό), αλλά η γυναίκα δεν ήξερε λατινικά. «Όπου να πάη μεγα να βρῇ το μπουκάλι και να πῇ απ' το περιεχόμενό του με μικρές γουλίες, ο μεγάλος θυμός της έπεφτε. Γιατί λοιπόν να μη κάνει κι' εσείς το ίδιο - να πίνετε δηλαδή ένα μεγάλο ποτήρι δροσερό νερό χωρίς διασύν, όταν αισθάνεστε να σας πιάνη ο θυμός; "Ενα άλλο φάρμακο είναι να παίρνετε προκαταβολικά τα μέτρα σας όταν καταλαβαίνετε πως βρίσκεστε σε κακή διάθεση. "Όταν έχη κανείς ευπάθεια στο συνάχι, αποφεύγει τα ρεύματα. Προειδοποιήστε λοιπόν τους γύρω σας: «Σήμερα έχω πολύ κακή διάθεση!» Ο άντρας σας, να είστε βέβαιη, συχαίνεται τις σκηνές, και θα αποφυγή να σας προκαλέσει...

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ

Μια παραλλαγή της ευέξαπτης γυναίκας είναι η «κυκλοθυμική», εκείνη που αλλάζει διαθέσεις κατά τρόπο που είναι αδύνατο να προβλεψῇ κανείς. Πότε είναι γαλήνια και γοητευτική, και ξέρει ν' αντιμετωπίσει με κέφι κάθε δυσκολία, και πότε είναι δυσάρεστη, αντιπαθητική, έτοιμη να κάνει ένα δράμα απ' το παραμικρό. Είναι όπως ο άστατος καιρός, δεν ξέρει κανείς αν πρέπει να πάρη ομπρέλα ή να φορέση τα καλοκαιρινά του... Και στους φίλους της φέρεται ανάλογα: Τη μια μέρα μπορεί να πηδήσει στο λαιμό τους και την άλλη να περάση κοντά τους χωρίς να τους κυττάξη.

Αλλη παραλλαγή είναι η «έκρηκτική», η γυναίκα - σίφουνας, εκείνη που ξεσπάει ξαφνικά, μέσα στην πιο ήρεμη ατμόσφαιρα, χωρίς λόγο, χωρίς αίτια, αλλά με αφάνταστη διαίρεση. Πράγματα που συμβαίνουν στο βάθος του υποσυνείδητός της βγαίνουν ξαφνικά στην επιφάνεια και ούτε η ίδια δεν ξέρει πού όρεφεται το ξέσπασμά της. Στην περίπτωση αυτή, το ποτήρι με το νερό δεν έχει καμμία επίδραση, αφού ούτε αυτή δεν ξέρει πότε θα έκρηξη.

Ο θυμός προκαλεί το θυμό και κάνει τη ζωή σωστό μαρτύριο. Ακόμα κι' αν δεν σας νοιάξη για τη δική σας ψυχική ηρεμία, αποφύγετε να παντρευτήτε νευρικό άντρα, όταν η ίδια είσθε ευέξαπτη. Κυκλοθυμική ή έκρηκτική - γιατί αλλιώς θα κάνατε πολύ δυστυχισμένα τα παιδιά που θ' αποκτήσετε. Διαλέξτε καλύτερα ένα φλεγματικό τύπο, έναν άνθρωπο που θα περιμένει να συνέλθετε πριν αντιδράσει, έναν άντρα - δράκο!

ΕΙΣΤΕ ΜΥΓΙΑΓΧΙΧΤΗ:

Θα απαντήσετε: «Όχι, αλλά είμαι ευαίσθητη, πολύ ευαίσθητη!» "Ε, λοιπόν, κάνετε λάθος να συγχέετε την ευαίσθησία, που είναι προτέρημα, με το ευερέθιστο. Η ευαίσθητη γυναίκα προσέχει να μη βίξη τους άλλους, η μυγιάγγιχτη θίγεται ή θίγει. Έπειτα, η ευερέθιστη είναι πάντα μια γυναίκα που έχει πλέγμα καταωρότητας. Πολλές από μας έχουν στο βάθος της ψυχής τους το παλιό πλέγμα καταωρότητας απέναντι στον άνδρα και γι' αυτό νομίζουν πως όλες οι αδεξιότητες ή παραλείψεις του άνδρος, στρέφονται εναντίον τους, ενώ πρόκειται απλώς για εκδηλώσεις της ανδρικής ιδιοσυγκρασίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι γυναίκες που βγαίνουν απ' το κοκετικό τους περιβάλλον για ν' αντιμετωπίσουν ένα ανώτερο περιβάλλον, έχουν ιδιαίτερα ανεπτυγμένη την τάση να είναι ευερέθιστες.

Η μυγιάγγιχτη γυναίκα είναι συχνά μωτρωμένη. Οι άντρες προτιμούν συνήθως τις ευέξαπτες από τις μωτρωμένες, γιατί οι θυμοί, όσο θύσιοι κι' αν είναι, περνούν και ξεχνιούνται, ενώ τα μούτρα κρατάνε πολύ καιρό, διακινδυνεύουν... Λίγοι άντρες άντεχουν στα μούτρα, όσο κι' αν αγαπούν τη σιωπή και την ησυχία. Τίποτα δεν μπορεί να προκαλέσει μεγαλύτερη απόγνωση από αυτή τη δυσάρεστη παρουσία, τη βουβή επίκριση, το πρόσωπο που δεν σε κυττάει, ούτε χαμογελάει. "Όταν της μιλάς, δεν απαντάει ή αποκρίνεται το πολύ με μονοσυλλαβές. Συχνά ο άντρας δεν ξέρει ή λησμονεί την άρχική αίτια αυτής της συμπεριφοράς. Και το φοβερό είναι ότι η γυναίκα που κάνει μούτρα, πολύ δύσκολα εγκαταλείπει αυτή τη στάση. Χρειάζεται καιρός ώπου να χάσει το φάρμακο τη δραστηριότητά του...

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Η μοναξιά είναι προτιμότερη από την έχθρική παρουσία. Γι' αυτό, η γυναίκα που κάνει μούτρα, παρακινεί τον άντρα να φύγη. Εκεί έγκειται ο κίνδυνος. Στην αρχή εκείνος θα προτιμήσει τη μοναξιά του, αλλά γρήγορα θα βρῇ μια άλλη παρουσία, οικειοθελώς ή χαμογελαστή. Ο άντρας έχει μεγάλη όρεξη να μιλήσει, ακριβώς όταν η γυναίκα του δεν θέλη να του απαντήσει. Τα μούτρα όμως είναι και αδέσποτα, γιατί δεν διορθώνουν ποτέ την κατάσταση - δεν δίνουν ποτέ στη γυναίκα το πράγμα ή την ήθική ικανοποίησι που θέλει.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Πρέπει πρώτα - πρώτα να συνειδητοποιήσετε ψύχραιμα, χωρίς εξάψεις, το μηχανισμό των «μούτρων». Ασφαλώς θα σκέπτεσθε ότι μερικές παραχωρήσεις είναι απαραίτητες, ότι αν ξεχάσετε ώρισμένα πράγματα κινδυνεύετε να νομιμοποιήσετε μια αδικία ή να χάσετε την αξιοπρέπειά σας. Αλλά γιατί να μη διατυπώσετε καθαρά αυτό που σκέπτεσθε ή νομίζετε, αντί να όχυρώνεστε πίσω απ' τις σκηνές και την περιφρόνησι; "Αν είστε δυσάρεστημένη, εκφράστε το, εξηγήστε το ψύχραιμα και λογικά. Κυττάτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη όταν είστε μωτρωμένη, για να καταλάβετε άμέσως πόσο δυσάρεστη γίνεστε. Βάλτε στο γραμμόφωνο κανένα καλό δίσκο - λ.χ. Μόζαρτ, που έχει μεγάλη πειστικότητα, και την ιδιότητα να χαλαρώνη τα νεύρα, ν' ανοίγη την ψυχή. Ανοίξτε το παράθυρο, δῖτι καιρό κι' αν κάνη, κι' εκτελέστε μερικές αναπνευστικές ασκήσεις. Το όξυγόνο είναι σπουδαίο τονωτικό και διώχνει τις τοξίνες.

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ

Η ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗ. Υπάρχει μια σημαντική διαφορά ανάμεσα στην έκδικητική και τη μωτρωμένη. Και οι δυο έχουν κακή διάθεση, αλλά η γυναίκα που κάνει μούτρα δεν είναι απαραίτητο να είναι έκδικητική και η έκδικητική μπορεί θαυμάσια να κρατάει τα προσχήματα. Της συμβαίνει άλλωστε συχνά να δημιουργή σκηνές, χωρίς φωνές, αλλά με πικρά λόγια, λόγια που έχουν ώριμασει άργα και που τα πετάει στην κατάλληλη στιγμή. Η έκδικητική έ- απόλυτη αυτοκυριαρχία. Δεν ξέρει όμως να διώχνη απ' την ψυχή της και να καταστρέφη ώρισμένα πράγματα. Τα φυλάει, και τα χρησιμοποιεί σε κάθε ευκαιρία. «Όστε μούκανες αυτό; Θα δῖς εσύ!... Θα σου το ανταποδώσω!» Και πολύ καιρό ώργότερα, ένα βράδυ που ο άντρας της διηγείται ανύποπτος μια ιστορία, απαντάει με ήρεμη μοχθηρία: «Έτσι λές; Θυμήσου όμως πως, κάποια μέρα, είχες ισχυρισθῇ ότι...»

Η ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ. Αυτή δεν αφήνει καμμία ευκαιρία για να μην επιτεθῇ, να μη πῇ την κουβεντούλα της - χωρίς ανάγκη να είναι ευέξαπτη.

Η ΝΕΥΡΙΚΗ. Αντίδρα με τον παραμικρό εξωτερικό ερεθισμό. Δεν ανέχεται κανένα όλιγο εμπόδιο, και επιβάλλει στο περιβάλλον της τη νευρική της κατάσταση. Οι κινήσεις της είναι ά- ποτόμες, τα λόγια της πικρόχολα.

Η ΓΚΡΙΝΙΑΡΑ. Μοιάζει μ' εκείνη που κάνει μούτρα, αλλά δεν είναι σιωπηλή, ούτε πάλι φωνάζει ή εξάπτεται. Απλώς γκρινιάζει, μουρμουρίζει απ' το πρωί ως το βράδυ, γιατί είναι δυσάρεστημένη με όλα και με όλους. Τα πάντα της φέρνουν δυσθυμία, τίποτα δεν την ικανοποιεί. Γιατί τα κομμάτια ξελάνθωνται; Γιατί η λάσπη κολλάει στα παπούτσια. Γιατί, γιατί...

ΕΙΣΤΕ ΠΕΙΣΜΑΤΑΡΑ:

Μην αυτοπατάσθε: Δεν θα μπορέσετε ποτέ να συζητήσετε σύμφωνα με τους κανόνες της ανδρικής λογικής. Πηδάτε απ' το ένα θέμα στο άλλο από δρόμους που μόνο έσεις ξέρετε. Μιλάτε με την καρδιά σας, ενώ ο άνδρας σας απαντά με τον εγκέφαλο. Τα βλέπετε όλα με το πρίσμα των αισθημάτων, ενώ εκείνος μπορεί και τα βγάζει απ' τη μέση. Συζητάτε για όλα και για τίποτα με την παραμικρή αφορομή. Αυτό είναι ο έφιαλτης όλων των ανδρών, χωρίς καμμία εξαίρεσι...

Υπάρχει πρώτα - πρώτα η γυναίκα που θέλει ν' αποδείξη π'ώς έχει δίκιο χωρίς να της το άμφισβητή κανείς. Δεν έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό της και προσπαθεί να εξηγήση την αίτια της συμπεριφοράς της, αν και αυτό δεν ενδιαφέρει κανένα. "Ότι έγινε έγινε, κι' είναι προτιμότερο να μη μιλάμε πια γι' αυτό.

Υπάρχει έπειτα το πνεύμα αντί- λογίας. Αυτός ο τρόπος του να δείχνη κανείς την προσωπικότητά του, είναι πολύ θλιβερός. "Αν η γυναίκα που έχει αυτό το χαρακτηρισμό ήξερε τη δυσφορία που προκαλεί, θα τρομάζε! Δεν ικανοποιεί κανέναν άλλον εκτός απ' τον εαυτό της, κι' αυτά που λέει δεν παρουσιάζουν κανένα ενδιαφέρον, αφού αναγκάζεται να υποστηρίξη παράλογες ιδέες, μόνο και μόνο επειδή αισθάνεται την ανάγκη να φέρη διαρκώς αντίρρηση.

Είναι, ύστερα, εκείνη που θέλει να έχη την τελευταία λέξη. Η περιπτώσι της μοιάζει με της γυναίκας που είναι πνεύμα αντιλογίας, αλλά σε χειρότερο βαθμό. Ο χαρακτήρας της δείχνει εγωισμό και στενοκεφαλία και το πείσμα της είναι τόσο παιδικό, ώστε μερικές φορές έχει κανείς την εντύπωση ότι η ίδια επιζητεί ένα - δυο γερά χαστούκια.

Όσο για τη γυναίκα που δεν άναγνωρίζει τα σφάλματά της, αυτή μοιάζει σαν τον άνθρωπο που κρύβεται πίσω απ' το δαχτυλίδι του - μόνο πως η δική της περίπτωση είναι πολύ πιο επικίνδυνη. Ο εγωισμός της είναι ά- νόητος. Το πραγματικό μεγαλόπνευτο είναι να μπορέ κανείς να εκφράξη ο ίδιος όσα ο κόσμος σκέπτεται γι' αυτόν. Είναι ο καλύτερος τρόπος ν' αφοπλίζετε τους έχθρους σας και να προκαλέτε το γενικό θαυμασμό.

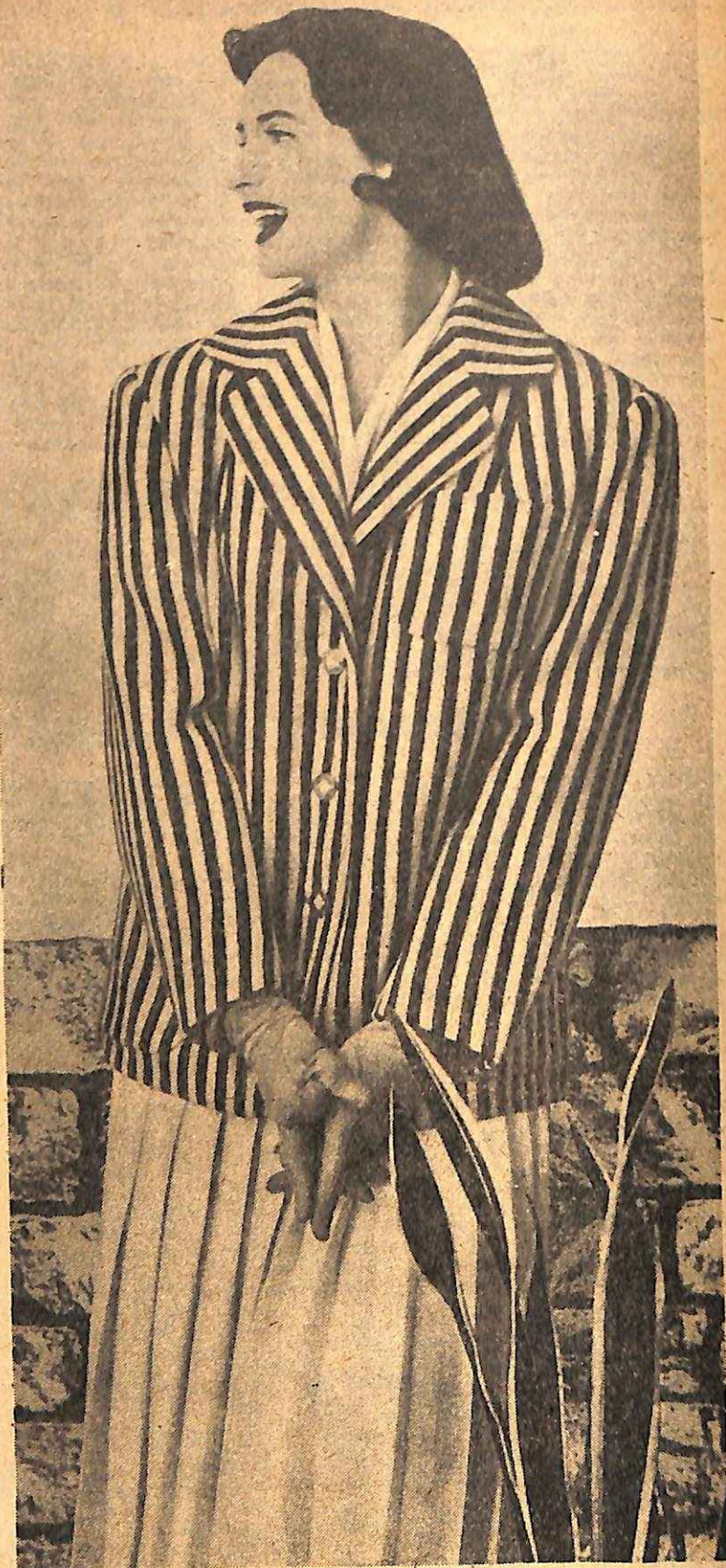
Αν μπορούσατε να δοκιμάσετε αυτή τη στάση, θα μένατε έκθαμβη απ' την άποτελεσματικότητα της, ακόμα κι' αν δεν είναι άμηση. Κι' απ' την πλευρά, άλλωστε, της εσωτερικής, της ψυχικής γαλήνης, τίποτα δεν άνακουφίζει τον άνθρωπο τόσο, όσο το ν' άνοητοποίη τη σφάλματά του.

Τέλος, υπάρχει και η γυναίκα που κάνει κήρυγμα. Νομίζει πως αποστολή της είναι να κάνει ήθικοδιδασκαλία, να δίνη μοθήματα, να εκφωνή όπτελειατα κηρύγματα προς όλες τις κατευθύνσεις. Αυτό έχει φυσικά ως συνέπεια, να θεωρη τον εαυτό της τέλει. Αλλιώς, με ποιά δικαίωμα θα έκανε κηρύγματα; Τα επιχειρήματα, οι επικρίσεις, οι συμβουλές, τρέχουν απ' το στόμα της άκατάπαυστα. "Αν όμως προσπαθήσθε ν' αντιστρέψη την κατάσταση, και να φανταστήτε ότι κάποιος άλλος της κάνει τέτοιο κήρυγμα, πως θα της φαντασθῇ; Κάθε κανονικός άνθρωπος αισθάνεται την ανάγκη, στις περιπτώσεις αυτές, να δουλώση π' αυτή του - και μόνοι λόγοι καλής ανατροφής κάνουν τους δυστυχισμένους συγγενείς και γνωστούς αυτού του είδους της γυναίκας να μη τα δουλώνουν. Ο μόνος τύπος που μπορεί να την άνεχθῇ είναι ο άνθρωπος που έχει πολύ χιούμορ και χαμογελάει με όσα του λέει...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Οι άνδρες δεν άγαπούν τις σχολαστικές και άκατάστατες γυναίκες.

...ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ ΚΑΚΟ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ...

ΑΜΠΙΓΙΕ... ...ΚΑΙ ΣΠΟΡ

ΦΕΤΕΙΝΑ ΕΜΠΡΙΜΕ

Το μοντέρνο αυτό έμπριμέ έχει έντυπωσιακά ζωηρά λουλούδια πάνω σε φιλάστιγμασμένο φόντο, πράγμα πολύ της μόδας. Τα «γεμισμένα» φόντα βρήκαν πράγματι φέτος πολλούς οπαδούς. Τα υφάσματα του στήθους τονίζουν ένα είδος πιαστρον που πλαισιώνεται με μεγάλο ξεχειλωτό γιακά, ο οποίος σκεπάζει και τη μονοκόλλησι. Άγτίθεσι αισθητή αποτελούν το πολύ λεπτό ζωνάκι και το κάτω μέρος του φορέματος που είναι πρωτόγνωρα εφάρμοστο και πικαντικά στενό στη γραμμή του.

Επανερχεται και πάλι η ριγέ ζακέτα, που έχει θριαμβώσει πολλές φορές στην ιστορία της μόδας. Οι ριγέ ζακέτες που λανσάρονται είναι κυρίως ασπρόμαυρες και άσπρες-μπλε. Γραμμική ριγέ ή ελαφρότητα παρμένη στη μέση. Γαρνιτούρες κλασικές: έξωτερικές σπορ τσέπες, μονοκόλλησι και κάπως φορδύς γιακάς με πλούσια πέτα. Οι ζακέτες αυτές κολακεύουν ιδιαιτέρως και δημιουργούν ωραία σπορ σύνολα με άσπρες φουστές, κόκκινα άξεσουάρ και διάφορους άλλους συνδυασμούς.

Οι ριγέ ζακέτες

ΠΩΣ! φώναξε ο Πάλλ μπαινοντας, δεν είναι ακόμα έτοιμο το φαί;... Τό τραπέζι ήταν άσπρωτο;... Αυτό είναι απαράδεκτο!

— Άκουσε φίλε μου, είπε ήρεμα η Ζακελίν, δεν φταίω εγώ! Άρρωστη ήμουν σήμερα, ή παραδουλεύτρια και γι' αυτό...

— Άπαράδεκτο! επανέλαβε ο σύζυγος ενώ καθόταν σε μια πολυθρόνα για να διαβάσει την εφημερίδα του. Άναρωτιέμαι τί κάνετε η γυναίκα και εσύ όλο το πρωί!

— Σε δεβαιώ, μουρμούρισε Ζακελίν, έτοιμη να κλάψω, ότι κάνω ό,τι μπορώ. Όσο για τη Λεονί, ξέρεις καλά ότι πρέπει να πηγαίνω με τα νερά της αλμοίως θα με παρατήρησε και θα μείνω χωρίς άνθρωπο!

— Μου φαίνεται πως καλοπληρώνεται!... Μπορούμε να δρούμε πολύ καλή υπηρέτρια με τα μισά λεπτά!... Δεν ξέρεις να τα καταφέρεις!... Όταν σκέπτομαι ότι δεν έχεις τίποτε άλλο να κάνεις όλη την ημέρα!

Τη φορά αυτή η άδικια ήταν μεγάλη. Και η Ζακελίν ξεσπασε.

— Δεν έχω τίποτα να κάνω;... Έ, λοιπόν, θέλεις να μάθω;... πώς περνά τις ώρες μου; Άκου!

— Ό! ω! το ξέρω το ρεφραίν!... Έ, λοιπόν, σε δεβαιώ ότι ευχαρίστως θα έκανα άλλα γη μαζί σου, εγώ! Πήγαυε στη δική μου θέση για λίγο, στο εργοστάσιο, και θα δής!

— Έγώ;... είπε η Ζακελίν, Μά δεν ζητώ τίποτε άλλο από αυτό! Ευχαρίστως πηγαίνω στη θέση σου! Μπορούμε να δοκιμάσουμε. Θ' αλλάξουμε δουλειά. Έγώ θα πάω στο εργοστάσιο και εσύ θ' ασχοληθής με τις δουλειές του σπιτιού! Εκείνος την κύτταξε εκπληκτος.

— Πώς; Δέχεσαι; Μά θα τα καταφέρεις;... Μπα! θα καταφέρω, μη φοβάσαι, δεν θα κάνω γκάφες! Λοιπόν, ώρδουάρ! Και προσπάθησε να μ' αντικαταστήσης καλά, εσύ!...

Βρισκόταν κι' άλλος έξω. Λίγο σαστισμένος, εκείνος μουρμούρισε:

— Σά να ήταν σπουδαίο να την αντικαταστήσω!... Εκείνη, μάλλον, θα μπλέξει άσχημα... Ά! είμαι περίεργος να δω πώς θα τα καταφέρη!... Εύτυχώς που είναι εκεί ο Λασενά για να την έμποδίσω να κάνει ανοησίες...

— Ησυχος, τεντωνόταν μπροστά στον καφέ του. Άλλά από τομα πρόβαλε από το όφει η Λεονί και ήθελε και στάθηκε μπροστά του.

— Λοιπόν; Τί θα κάνω τώρα; ρώτησε χωρίς ευγένειες.

— Τί θα κάνεις, επανέλαβε εκπληκτος εκείνος, μά ό,τι θέλεις, κοπέλλα μου, τί με νοιάζει εμένα;

— Η κυρία φεύγοντας μου είπε να πάω διαταγές από τον κύριο σήμερα... Να μου δώση λοιπόν ο κύριος διαταγές. Έμένα, ένα σπίτι χωρίς άφεντικό, δε μ' αρέσει κι' αν δεν μ' οδηγάνε δεν ξέρω να κάνω τίποτα.

— Ά!... ναί! Έκανε ο κύριος καθώς θυμήθηκε τον καινούργιο του ρόλο. Έ, τότε τί περιμένεις για να σηκώσης το τραπέζι κοπέλλα μου;

'Ανταλλαγή

ΔΙΗΓΗΜΑ... ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ

— Να το σηκώσω... Έγώ θέλω να μου λένε τί να κάνω, μά δεν θέλω να με λένε κοπέλλα μου... με προσβάλλετε!

Μάζεψε όλα τα πιάτα μαζί και ιά πήγε στην κουζίνα. Ξαναγύρισε να σηκώσει το τραπέζι-ζωμόντλο μά το τράβηξε τόσο άποτομα που ο Πάλλ που άκουμπουσε τους άγκωνες του πάνω σ' αυτό λίγο έλειψε να χτυπήσει τα μούτρα του στο τραπέζι κι' όλα τα ψήχουλα πέσανε στο ναλί.

— Τώρα πρέπει να φύγεις για ν' αερίσω. Ύστερα να μου πής τί ρούχα θα πλύνω. Και ύστερα να μου δώσετε τη λίστα για τα ψώνια... Κι' ύστερα...

— Κι' ύστερα να μ' αφήσης ήσυχο! φώναξε ο νέος που άναρωτιόταν πώς θα τα έβγαζε πέρα με όλα αυτά.

— Ά! Έκανε η παραδουλεύτρια... Έ, λοιπόν, θ' αφήσω άμέσως τον κύριο ήσυχο. Άν θέλν ο κύριος να μου πληρώση το δδομαδιατικό μου!...

Ο Πάλλ τα έχασε. Θέλησε να την καλοπιάσει, να την μεταπειλήσει. Μά δεν κατάφερε τίποτα. Άμετάλητη στην άποφασί της, προσδεβλημένη στην άξιοπρέπειά της, η Λεονί έβγαλε την ποδιά της και έφυγε, παρ' όλες τις διαμαρτυρίες του άφεντικού της.

Χωρίς παραδουλεύτρια! Όσοια την πάθαμε! Τί θα μου πη η Ζακελίν όταν γυρίση; μουρμούρισε στεναχωρημένος. Μπα! θα πάω να βρώ μια άλλη από το μεσιτικό γραφείο! Δεν είναι άδύνατο να βρης... Και είμαι βέβαιος ότι θα ξετρυπώσω καιμιά πολύ πιο φτηνή... Θα έχουμε και οικονομία...

Με την ελπίδα αυτή, ο Πάλλ πήδησε σ' ένα ταξί κι' έτρεξε στο πρώτο μεσιτικό γραφείο. Ξαναβγήκε όμως άπογοητευμένος. Δεν υπήρχαν παραδουλεύτριες και οι ελάχιστες που υπήρχαν ζητούσαν τα διπλά άπ' όσα προσέφερε εκείνος...

— Δεν υπάρχει άμφιβολία, η Λεονί δεν ήταν άκριβή, σκεπτόταν ενώ διευθυνόταν σε άλλο μεσιτικό γραφείο. Άλλά έδω θα βρώ σίγουρα αυτήν που θέλω.

Ούτε εκεί, ούτε και σε κανέ-

να άλλο που πήγε βρήκε αυτό που ήθελε. Πήραν τη διεύθυνσή του, του ύποσχέθηκαν να του στείλουν την πρώτη που θα παρυσιαζόταν, αλλά για σήμερα δεν έπρεπε να την ύπολογίση...

Γύρισε στο σπίτι άποθαρρημένος.

— Είναι τρομερό. Όρίστε που είμαι άναγκασμένος να κάνω την υπηρέτρια!... Ό! θα τα καταφέρω, βέβαια, μά είναι άνοηλτικό!... Εμπρός, άς κάνω γρήγορα και άς προσπαθήσω να τα κάνω όλα στην εντέλεια για να έκπλαγή η Ζακελίν...

Με την ηλεκτρική σκούπα στο χέρι ο Πάλλ προσπαθούσε να μαζέψη τα ψήχουλα της τραπεζαρίας. Ξαφνικά χτύπησε το κουδούνι. Ήταν ο παραγυιός του καρδουινάρη που έφερε δυο τσουδάκια κόκκ. Ο Πάλλ άναγκάστηκε να κατέβη στο ύπόγειο, να φάη όλη τη σκόνη από το κάρδουνο, να φέξη του παραγυιού και να του δώση ένα πουρμπουάρ, πολύ τσιγκονικό, που προκάλεσε τη μουμούρα του τελευταίου και ύστερα να ξαναβη τρέχοντας γιατί θυμήθηκε ότι είχε ξεχάσει να σταματήσει την ηλεκτρική σκούπα.

Φυσικά, δεν υπήρχαν πια ψήχουλα στη θέση όπου είχε άφήσει τη σκούπα με το στόμιο γυρισμένο προς τα κάτω, αλλά δεν υπήρχε πια ούτε ένα χνούδι στο χαλί.

— Ά! τί έπαθα!... Όλο-καινούργιο άναπολιτικό χαλί, μουρμούρισε σάν χαμένος μπροστά στην καταστροφή. Και η Ζακελίν που θα το δη... Τί έχω ν' άκούσω!... Χωρίς να λογαριάσω το ηλεκτρικό που έκαε τόση ώρα για το τίποτα! Άχ! αυτός ο καρδουινάρης!...

Η ώρα περνούσε. Και το φαί για το βράδυ; Ο Πάλλ κατέβηκε κι' έτρεξε σ' ένα κατάστημα που πουλούσε έτοιμα φαγητά. Άγόρασε κοτόπουλο, ψητό, πασολάκια δουτύρου και μερικά τυροπητάκια.

— Δεν έχετε παρὰ να τα βάλετε να ζεσταθούν, είπε χαμογελώντας ο υπάλληλος του καταστήματος.

— Έ, λοιπόν, όρίστε! σκε-

πτόταν ένθουσιασμένος ο Πάλλ τακτοποιώντας όλα αυτά στην κουζίνα. Πόσο δύσκολο είναι να έτοιμάσης ένα δείπνο!...

Μόνο που το δείπνο στοίχιζε άρεκτα χρήματα. Τέλος πάντων, δεν είχε άνάγκη να πη στη Ζακελίν πόσο στοίχιζε. Τώρα έπρεπε να έτοιμάση το τραπέζι.

Άλλά για να έτοιμάση το τραπέζι, ο Πάλλ έπρεπε να πλύνει τα πιάτα που η Λεονί τα είχε άφήσει άπλυτα... Άηδισμένος, άφησε τα πιάτα βρεμένα, αφού ράισε μια κρυστάλλινη σαλατιέρα... Στο διάστημα αυτό, το κοτόπουλο που το είχε ξεχάσει στο φούρνο κάηκε.

— Ά! φώναξε ο Πάλλ έκνευρισμένος. Έκείνο καίεται... Καί τα πασολάκια κολλούν! Μά, διάβόλε, δεν μπορώ να είμαι παντού συγχρόνως! Όχι! πάει κι' αυτό το πιάτο!... Και το φταχό μου κοτόπουλο!... Πάγε χαμένα τόσα λεπτά!... Και το τραπέζι που δεν το έστρωσα άκόμη... Ά! να η Ζακελίν!... Δεν το θανατώνω να την άντικαταστήσω!

Σκέφτηκε μια στιγμή και πρόσθεσε μ' ένα χαμόγελο κακίας:

«Η άλήθεια είναι πώς κι' εκείνη δεν θα τα πέρασε καλύτερα!... Θεέ μου, πόσο θα χαρά να άδω τις άνοησίες που έκανε!...

Κι' έσπευσε να προυπαντήση τη γυναίκα του, που έπείστρεφε καιμιαρατή και λυγιστή, αλλά με βλέμμα άστειρό κα-θώς της μύρισε το καμένο κοτόπουλο.

— Πώς; φώναξε κι' αυτή με τη σειρά της. Δεν είναι στρωμένο άκόμη το τραπέζι!...

...Και το φαί καηκε! Δεν σκοτίξασα για τίποτα! Αυτό είναι άπαράδεκτο, άκούς! Και η Λεονί;

— Η Λεονί, θά... θά σου πω... Η Λεονί... Έφυγε!

— Έφυγε;... Αυτό μάς έλειπε! Έ, λοιπόν, ώρδους ο άπολογισμός της ημέρας σου: μου έσπασες τα πιάτα, μου κατέστρεψες το χαλί, έκαψες το φαί... Και η υπηρέτρια έφυγε... Σε συχαίρω, άλήθεια!

— Άκουσε, είπε ο Πάλλ, λίγο μαζωμένος, έκανα ώσπότες ό,τι μπορούσα... Μά φταίει ο καρδουινάρης που έφερε το κόκκ...

— Μά ο καρδουινάρης έρχεται κάθε μέρα, φίλε μου... Και αν για το λόγο αυτό άφιναι τη σκούπα να μάς άπορροφήση όλη την επίπλωση, θα είχαμε καταστροφή! Ά! ά! έδες λοιπόν ότι η ζωή της νοικοκυράς δεν είναι πάντα άνετη και ζηλευτή!...

— Βέβαια, παροδέχτηκε και τσουφισμένος ο Πάλλ, ύπαρχουν μέρες...

Και μ' ένα χαμόγελο κακίας, γεμάτο έκδικητικότητα: — Άλλά και σύ, αγάπη μου, τί έκανες;

— Αυτό που έκανες εσύ πριν όκτω μέρες, αυτό που θα κάνεις την έννομη ένδομάδα, σάν σήμερα...

— Πήγες στο εργοστάσιο!... — Μά άχι, κύριέ μου! Σήμερα έχουμε Σάββατο και το Σάββατο το εργοστάσιο είναι κλειστό. Πήγα άπλούστατα περίπατο!...

ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ πού σκότωσε τὸ σκύλο μου!

ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΓΡΑΜΜΑ

ΟΤΑΝ ὁ σκύλος του σκοτώθηκε ἀπὸ ἓναν ἀδέξιο ὁδηγὸ αὐτοκινήτου ὁ Ρ. Τζόζες, κάτοικος τῆς Ἀτλάντα, στὴ Γεωργία τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, δημοσίευσε στὴν τοπικὴ ἐφημερίδα τὴν ἀκόλουθὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀγνωστὸ αὐτὸ φονέα:

«Φαντάζομαι ὅτι θὰ πηγαίνατε σ' ἓνα σπουδαῖο ραντεβού τὴν Τρίτῃ τὸ βράδυ. Ἄν ξέραμε πὼς εἴστε γιαντρός, καὶ πὼς εἶχατε μιὰ γέννα ἢ καποῖον σοδαρὰ ἀρρωστο, θὰ παρηγοριάμαστε ἴσως γιὰ τὸ θάνατο τοῦ σκύλου μας, μὲ τὴ σκέψι πὼς ἴσως ἐπέτρεψε νὰ μειωθοῦν τὰ βάσανα ἐνὸς ἀνθρωπίνου πλάσματος.

» Ἀλλὰ, παρ' ὅλο πὺν δὲν εἶδαμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴ σκιά τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τὰ πίσω φῶτα τοῦ ἀναδύσανταν ὅταν φύγατε μὲ ὅλη σας τὴν ταχύτητα, ξέραμε ἀρκετὰ γιὰ σας ὥστε νὰ μᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰ τὸ πιστέψουμε.

» Εἶδατε τὸ σκύλο, φρενάρατε, αἰσθανθήκατε ἓνα τράνταγμα, ἀκούσατε μιὰ ὕληκὴ, ἐπειτὰ τίς φωνές τῆς γυναίκας μου... Ξέρουμε πὼς εἴσατε ἀνθρώπος μὲ πολλὴ ψυχραιμία, γιατί ἀμέσως πατήσατε γκάζι, γιὰ ν' ἀπομακρυνθῆτε ὅσο μπορούσατε πρὶν γρηγορᾶ. Ὅποιοι κι' ἂν εἴστε, κύριε, γνωρίζουμε πὼς εἴσατε ἓνας δολοφόνος. Δὲν κάνατε τὸν κόπο οὔτε καν νὰ κυττάξετε! Θὰ σας ἐξηγήσω λοιπὸν τί σημαίνει τὸ τράνταγμα καὶ τὸ γαύγισμα: Ἦταν ὁ Βίκυ, ἓνα σκυλάκι 6 μηνῶν, ἄσπρο μὲ δούλες μαῦρες καὶ καφέ. Ἐνὰ συμπαθητικὸ σκυλάκι πὺν ἐπαίξε κι' ἐτορεχε κι' ἀγαποῦσε τοὺς ἀνθρώπους, τὰ παιδιὰ καὶ τ' ἄλλα σκυλάκια ὅσο κανένας ἄλλος σκύλος στὸν κόσμο.

» Λυπᾶμαι πὺν δὲν μείνατε γιὰ νὰ θαυμάσετε τὸ ἔργο σας, ἀν καὶ θέβαια ἓνας ἐτοιμοθάνατος σκύλος στὴν ἀκρὴ τοῦ δρόμου δὲν εἶναι ὠρστὸ θέσιμα. Σὲ λιγώτερο ἀπὸ δυὸ δευτερόλεπτα, μεταμορφώσατε ἓνα πλάσμα ζωντανό, ὠραίο, ζεστό, καθαρό, γλυκὸ καὶ γεμάτο ἀγάπη, σὲ κάτι βρώμικο καὶ φρικτὸ, λυμμένο καὶ βουτηγμένο στὰ αἵματα. Ἐλπίζω ἀπ' τὸ βάθος τῆς καρδιάς μου πὺς, ἀφοῦ χτυπήσατε τὸ σκύλο μου, θὰ αἰσθανθῆκατε γιὰ μερικά λεπτά αὐτὸν τὸν δυσάρεστο κόμπο στὸ λαιμὸ καὶ στὸ στομάχι, πὺν δὲν μᾶς ἀφῆσε πρὶν καθόλου ἀπὸ τότε. Κι' εὐχομαι νὰ τὸν νοιώθετε κάθε φορὰ πὺν θὰ σας ἐρχεται διὰθεσι νὰ πᾶτε γρηγορώτερα σ' ἓνα δρόμο ὅπου κυκλοφοροῦν πλάσματα τοῦ Θεοῦ...

» Γιατί τὴν ἐρχόμενη φορὰ, θὰ σκοτώσατε ἴσως κανένα ἀγοράκι 8 ἐτῶν πὺν θὰ δοκιμάζῃ τὸ πρῶτο του ποδήλατο, ἢ κανένα βρέφος πὺν θὰ γῆ ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ κήπου, ἐνῶ ὁ πατέρας του θὰ σκύβῃ γιὰ νὰ ξεριζώσῃ κανένα ἀγριο χόρτο.

» Ἰσως ὅμως νάχετε πάλι τὴν τύχη νὰ μὴ ξεκάνετε παρὰ ἓνα σκύλο, ραγίζοντας τὴν καρδιά μιᾶς ἄλλης οἰκογενείας...»

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἡ κυρία Λ: δὲν ἔχει ἀλεύρι σπίτι καὶ εἶναι Κυριακή. Ἐστὶ ἀναγκάζεται νὰ τρέξῃ στὸ σπίτι τῆς ἀδελφῆς τῆς.
—Μπορεῖς νὰ μοῦ δανείσῃς μιὰ ὀκά;
—Ὁχι.

—Δὲν ἔχεις, λοιπὸν, κ' ἐσὺ ἀλεύρι;
—Ἀλεύρι ἔχω ἀλλὰ δὲν ἔχω ζυγαριά.

*

Ἡ κυρία: Πάλι κάθεται Μαρία; Γιατί δὲν ἐσκακίζεις;

Ἡ ὑπηρέτρια: Ἀλλοίμονο κυρία! Ὅλοένα καὶ περισσότερο πιστεύω ὅτι ὅλα σ' αὐτὴ τὴν παλιοζωὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ σκόνη καὶ μόνον σκόνη!

ΠΟΥΑΝΤΙΓΙΕ ΦΑΝΤΑΙΖΙ

Τὰ φτερινὰ ἔμπριμ ἐχουν πολὺ μεγάλα σχέδια ἢ πολὺ μικρά. Τὸ μοντέλο πὺν βλέπετε εἶναι ἓνας τύπος μοντέρνου φανταζι πουαντιγιέ, καὶ ράβεται σὲ ἴσια γραμμὴ, ἐνῶ τὸ εἶδος αὐτὸ συνηθίζονταν ἔως τώρα μᾶλλον σὲ φαρδεια γραμμὴ. Ὁ μοῦστος παρουσιάζει ἐνδιαφέρον. Ἐχει μονοκοκλήσι μὲ μανίκι πὺν μοντρεται ψηλὰ καὶ πολλὰ ντραπὲ πὺν μαζεύονται καὶ γυ-

ρίζουν μέσα στὸ ντεκολτέ. Ὁ γιανκὰς ἐχειλωτός, χάνεται κάτω ἀπ' τὰ ντραπὲ καὶ δίνει τὴν ἐντύπωσι ὅτι τὰ συγκρατεῖ. Τὸ ὅλο ντεκολτέ πλησιάζει τὸ σχῆμα πέταλου. Ἡ φούστα διπλώνει ἐμπρὸς-πλάι σὰ φάκελλος. Ἐπὶ πλεον μικρὲς πένες ἐλεύθερες ἀλλὰ σιδερωμένες. Μοντέρνο πλάτυ καπέλο συμπληρώνει τὸ σύνολο.

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλί Σούπερ Μπεμπὲ ἢ Κοσμιρέξ, σὲ χρῶμα ροζ κουφετί, 150 γραμ. μαλλί τῆς ἰδίας ποιότητος σὲ χρῶμα ἄσπρο. Βελόνες Νο 2 καὶ 2½.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἓνα τετράγωνο 5 ἐκατ. πλέξετε 16π ἐπὶ 26 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεϋ = 1 βελὸνα καλὴ, 1 βελὸνα ἀνάποδη. Κάθετες ρίγες = * 5π ροζ, 5π ἄσπρο. Συνεχίστε ἀπὸ *. Πάρετε ἓνα κουβαράκι ἀπὸ τὸ κάθε χρῶμα καὶ φροντίζετε νὰ σταυρώνετε τὰ μαλλιά στὴν ἀνάποδη κάθε φορὰ πὺν θὰ ἀλλάξετε χρῶμα. Ὁριζόντιες ρίγες = * 4 βελόνες ροζ, 4 βελόνες ἄσπρο. Συνεχίστε ἀπὸ * ἀρχίζοντας πάντοτε μὲ 4 βελόνες ροζ.

• ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στὶς χονδρύτερες βελόνες 140π μὲ τὸ ροζ μαλλί καὶ πλέξετε 2,5 ἐκατ. Ζέρσεϋ ροζ γιὰ τὸ στρίψωμα. Κατόπιν πλέξετε 20 βελόνες σχηματίζοντας στοὺς δεξιούς 95π κάθετες ρίγες καὶ στοὺς ἀριστερούς 45π ρίγες ὁριζόντιες. Ἀφήστε κατόπιν τοὺς δεξιούς 95π νὰ περιμένουν καὶ πλέξετε 6 βελόνες ροζ Ζέρσεϋ πάνω ἀπὸ τοὺς ἀριστερούς 45π γιὰ τὸ στρίψωμα τῆς τσέπης. Κλείστε αὐτοὺς τοὺς πόντους. Βάλετε χωριστὰ στὶς βελόνες σας 45π καὶ πλέξετε 6 βελόνες σχηματίζοντας κάθετες ρίγες καὶ ἀρχίζοντας μὲ 5π ἄσπρο. Τοποθετήστε κατόπιν αὐτοὺς τοὺς πόντους, ἀριστερὰ τῶν πόντων πὺν εἶχατε ἀφήσει νὰ περιμένουν καὶ συνεχίστε μὲ ὅλους τοὺς πόντους σχηματίζοντας ρίγες κάθετες. Ὅταν τὸ πλεκτό σας ἔχη γενικὸ μᾶκρος 19 ἐκατ. πλέξετε 20 βελόνες μὲ ὁριζόντιες ρίγες μὲ λεπτὲς βελόνες. Πλέξετε κατόπιν: 8,5 ἐκατ. κάθετες ρίγες μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες 20 βελόνες μὲ ὁριζόντιες ρίγες, πλέκοντας μὲ τὶς λεπτὲς βελόνες καὶ συνεχίστε μὲ τὶς κάθετες ρίγες, πλέκοντας μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 42 ἐκατ. σχηματίστε τὶς μασχάλες, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ ἀπὸ 10π. Συνεχίστε χωρὶς ἄλλες μεταβολές. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 43 ἐκατ. πλέξετε μὲ τὶς χονδρὲς βελόνες πάντοτε: 20 βελόνες μὲ ὁριζόντιες ρίγες, 8 ἐκατ. μὲ κάθετες ρίγες κατόπιν πλέξετε 20 βελόνες σχηματίζοντας ὁριζόντιες ρίγες πάνω ἀπὸ τοὺς δεξιούς 40π καὶ κάθετες ρίγες πάνω ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους πόντους. Πλέξετε κατόπιν 2,5 ἐκατ. Ζέρσεϋ ροζ καὶ κλείστε τοὺς πόντους.

• ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς χονδρύτερες βελόνες 130π μὲ τὸ ροζ μαλλί καὶ πλέξετε 2,5 ἐκατ. Ζέρσεϋ ροζ γιὰ τὸ στρίψωμα. Πλέξετε κατόπιν 20 βελόνες μὲ ὁριζόντιες ρίγες καὶ συνεχίστε μὲ κάθετες ρίγες. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 19 ἐκατ. πλέξετε 20 βελόνες μὲ ὁριζόντιες ρίγες, μὲ τὶς λεπτὲς βελόνες, 8,5 ἐκατ. μὲ κάθετες ρίγες, μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες καὶ 20 βελόνες μὲ ὁριζόντιες ρίγες, μὲ τὶς λεπτὲς βελόνες. Συνεχίστε μὲ κάθετες ρίγες, πλέκοντας μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 42 ἐκατ. σχηματίστε τὶς μασχάλες, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄ-

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

κοὺς τοῦ πλεκτοῦ ἀπὸ 10π. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 43 ἐκατ. πλέξετε πάντοτε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες: 20 βελόνες μὲ ὁριζόντιες ρίγες 8 ἐκατ. μὲ κάθετες ρίγες, 20 βελόνες μὲ ὁριζόντιες ρίγες καὶ 2,5 ἐκατ. Ζέρσεϋ ροζ. Κλείστε κατόπιν τοὺς πόντους.

• ΛΟΞΟ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 7π πλέξετε Ζέρσεϋ, κλείνοντας δεξιὰ καὶ προσθετώντας ἀριστερὰ κάθε 2π βελὸνα ἀπὸ 1π. Πλέξετε 2 λοξὰ πὺν τὸ κάθετο νὰ ἔχη μᾶκρος 36 ἐκατ. Τὸ ἓνα λοξὸ ἄσπρο καὶ τὸ ἄλλο ροζ.

• ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσατε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νερὸ πανί. Ράψετε τὸ στρίψωμα τῆς τσέπης. Ράψετε κατόπιν τὶς πλαγιινὲς ραφὲς προσέχοντας ν' ἀντικρύζουν οἱ ρίγες. Ράψετε τὸ στρίψωμα στὸ ἐπάνω

μέρος τοῦ ἔμπροσ καὶ τῆς πλάτης. Κατόπιν ράψετε καὶ στὶς 2 ἄκρες τοὺς ὤμους πὺν θὰ ἔχουν φάρδος 2 ἐκατ. Γυρίστε ἓνα μικρὸ στρίψωματῆκι στὶς μασχάλες. Φοδρώσατε τὴν ἀριστερὰ μασχάλη μὲ τὸ ροζ λοξὸ καὶ τὴν δεξιὰ μὲ τὸ ἄσπρο. Τὰ λοξὰ αὐτὰ νὰ μὴ τὴ ράψετε κάτω ἀπὸ τὸ χερί. Στὴ μεριά αὐτὴ σηκώνετε 15π ροζ γιὰ τὴν ἀριστερὰ μασχάλη καὶ 15π ἄσπρο γιὰ τὴ δε-

ξιὰ καὶ ἀφοῦ πλέξετε 1 ἐκατ. Ζέρσεϋ κλείστε τοὺς πόντους. Γυρίσατε αὐτὲς τὶς λοξίδες γιὰ στρίψωμα καὶ ράψετε στὴν ἀνάποδη. Στὸ κάτω μέρος τοῦ πλεκτοῦ γυρίσατε ἓνα στρίψωμα 2,5 ἐκατ., ἀλλὰ στὴν τσέπη ράψετε τὸ στρίψωμα στοὺς 45π πὺν ἐπροσέσατε χωριστὰ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, τὸ στρίψωμα θὰ κλείνῃ τὸ βάθος τῆς τσέπης. Χ.Κ.

2 ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΚΟΜΨΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

1 ΣΕΜΙΖΙΕ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλί Σούπερ - Μπεμπὲ ἢ Κοσμιρέξ, σὲ χρῶμα ἄσπρο. 50 γραμ. μαλλί τῆς ἰδίας ποιότητος σὲ χρῶμα γκρί σκούρο καὶ 150 γραμ. μαλλί τῆς ἰδίας ποιότητος σὲ χρῶμα μπέζ. Βελόνες Νο 2½. 7 κομμάτια μέτρα, σὲ χρῶμα μπέζ. 2 πήγες πο- οῖπου γκρί κορδέλα, φάρδος 4 ἐκατ.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἓνα τετράγωνο 5 ἐκατ. πλέξετε 18π ἐπὶ 23 βελόνες.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεϋ = 1 βελὸνα καλὴ, 1 βελὸνα ἀνάποδη.

Βάζετε στις βελόνες σας 10π με το μπλέ μαλλί, 23π με το άσπρο, 16π με το μπλέ, 23π με το άσπρο, 19π με το μπλέ και πλέξετε ζέρσευ κατά τον εξής τρόπο: 19π μπλέ, 3π άσπρο, 1π γκρι, 15π άσπρο, 1π γκρι, 3π άσπρο, 16π μπλέ, 3π άσπρο, 1π γκρι, 15π άσπρο, 1π γκρι, 3π άσπρο και 10π μπλέ. Για το κάθε χρώμα πάρετε ένα κουβαράκι ιδιαίτερο και όταν αλλάζετε τα χρώματα πρέπει να σταυρώνετε τα μαλλιά στην ανάποδη για να μη σχηματίζονται τρύπες. Σε κάθε 10 βελόνες κάνετε και στις 2 άκρες των 16π με το μπλέ από 1 κλείσιμο (7 φορές). Τα κλείσιμα αυτά κάνετε κατά τον εξής τρόπο: Δεξιά: πάρετε τον τελευταίο άσπρο πόντο απλεκτον, πλέξετε τον 1ο μπλέ πόντο με άσπρο και περάσετε τον απλεκτον πάνω από τον πόντο που πλέξατε. Αριστερά: πλέξετε μαζί με άσπρο τον τελευταίο μπλέ πόντο και τον πρώτο άσπρο. Ύστερα από τα 2 τελευταία κλείσιμα πλέξετε 18 βελόνες χωρίς μεταβολές και κατόπιν πλέξετε τους μεσαίους 2π από 2 φορές τον καθένα. Κατόπιν προσθέσετε κάθε 6 βελόνες και στα 2 πλάγια αυτής της ρίγας από 1 μπλέ πόντο (14 φορές). Πλέξετε ύστερα 18 βελόνες ίσια και κατόπιν προσθέσετε 1π άσπρο στη μέση αυτής της ρίγας, οπότε θα σχηματισθούν 2 ρίγες μπλέ με 16π η κάθε μία. Συγχρόνως σχηματίσετε τη μασχάλη κλείνοντας άριστε αα κάθε 6η βελόνα από 10π, και 1π (13 φορές). Αφού πλέξετε 10 βελόνες από τον άσπρο πόντο που προσθέσατε, πλέξετε σ' αυτόν τον άσπρο πόντο 3 φορές και κατόπιν προσθέστε και στα 2 πλάγια αυτών των πόντων κάθε 12 βελόνες από 1 άσπρο πόντο (2 φορές). Όταν κάνετε το 2ο άνοιγμα, πλέξετε τον μεσαίο άσπρο πόντο με γκρι. Έτσι θα έχετε 3π άσπρο από την κάθε μεριά αυτού του γκρι πόντου. Πλέξετε 12 βελόνες και μέσα στον γκρι πόντο πλέξετε 1π γκρι, 1π άσπρο και 1π γκρι. Πλέξετε 12 βελόνες και κατόπιν πλέξετε στο μεσαίο άσπρο πόντο 3π άσπρους. Κατόπιν και στα 2 πλάγια αυτών των πόντων προσθέστε κάθε 12 βελόνες από 1 άσπρο πόντο (2 φορές). Όταν πάλι κάνετε το 1ο από τα 2 αυτά τελευταία στενέματα, ααχίστε να σχηματίσετε τον ώμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 3π (5 φορές). Στο σημείο αυτό σχηματίσετε και το παράσιο του λαιμού κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 20π, 4π, 3π, 2π (4 φορές), 1π (4 φορές), ενώ συγχρόνως θα κλείνετε για τον ώμο 3π (2 φορές), 4π (6 φορές) και 5π (3 φορές). Πλέξετε το αριστερό μπροστινό αντικρουστά.

• ΠΛΑΤΗ

Βάζετε στις βελόνες σας 10π μπλέ, 23π άσπρο, 16π μπλέ, 23π άσπρο, 16π μπλέ, 23π άσπρο, 10π μπλέ. Πλέξετε ζέρσευ κατ' αυτόν τον τρόπο: 10π μπλέ * 3π άσπρο, 1π γκρι, 15π άσπρο, 1π γκρι, 3π άσπρο, 16π μπλέ. Συνεχίστε

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Από την ειδική συνεργάτιδα της «Γυναίκας» κ. Χ. Παραδείση

ΖΥΜΗ ΤΣΟΥΡΕΚΙΟΥ

Υλικά:

- 2 φλυτζ. τσαγιού γάλα
- 10 δαμάκια μαγιά μύρας
- 1 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
- 1 Ελάχιστο αλάτι
- 4 έως 5 αυγά, χτυπημένα
- 10 έως 12 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο σκληρό αλεύρι

2)3 φλυτζ. τσαγιού βούτυρο λυωμένο ή φυτίνη

Εκτέλεσις:

Βράζετε το γάλα και αφήνετε να γίνει χλιαρό. Προσθέτετε τη μαγιά, τη ζάχαρη και το αλάτι. Ανακατεύετε το μίγμα και ρίχνετε τ' αυγά και το μισό αλεύρι. Χτυπάτε το χυλό έως ότου γίνει λείος, προσθέτετε το βούτυρο και εξακολουθείτε το χτύπημα. Κατόπιν ρίχνετε το υπόλοιπο αλεύρι, ή τόσο όσο χρειάζεται για να γίνει η ζύμη μαλακή. Τη βάζετε σε αλευρωμένο σενίδι, αφήνετε να σταθεί επί 10 λεπτά και τη ζυμώνετε επί 7 περίπου λεπτά.

Βάζετε τη ζύμη σε βουτυρωμένη λεκάνη, την αλείφετε στην επιφάνεια με λίγο βούτυρο, την σκεπάζετε και αφήνετε να σταθεί σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο—περίπου 1½ ώρα. Τότε τη ξαναζυμώνετε και την πλάθετε σε διάφορα τσουρέκια. Τ' αφήνετε να φουσκώσουν και τα ψήνετε όπως περιγράφεται κατωτέρω.

• ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ ΑΠΛΑ

Ετοιμάζετε τη ζύμη τσουρεκιού και, όταν φουσκώσει, την πιέζετε για να ξεφουσκώσει. Τη χωρίζετε σε τέσσερα

μέρη. Χωρίζετε το καθένα σε 3 μέρη και τα πλάθετε σε κορδόνια. Τα πλέκετε πλέξι-δα όπως συνήθως. Βάζετε τα τσουρέκια σε βουτυρωμένες φόρμες μακρόστενες, ή και στρογγυλές, ή σε ταψάκια, αφού βάλετε στο κέντρο ένα βουτυρωμένο κουτί κουσέρδας αδειο, για να πάρη το σουρέκι σχήμα κουλούρας. Τα σκεπάζετε και αφήνετε να σταθούν σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθούν σε όγκο. Τότε αλείφετε την επιφάνειά τους με χτυπημένο κοκκάδι αυγού αραιωμένο με 1 κουταλιά νερό, ή με ασπράδι, ή με γάλα εβαπορέ αδιάλυτο. Τα πασπαλίζετε, εάν θέλετε, με ζάχαρη και τα βάζετε να ψηθούν σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 45 έως 55 λεπτά. Γίνονται 4 τσουρέκια.

• ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ ΚΑΝΕΛΑΣ

Ετοιμάζετε τη ζύμη όπως περιγράφεται στη συνταγή «Ζύμη τσουρεκιού». Όταν φουσκώσει την πιέζετε για να ξεφουσκώσει και αφήνετε να σταθεί επί 10 λεπτά. Κατόπιν τη χωρίζετε σε 4 μέρη. Ανοίγετε το κάθε κομμάτι σε φύλλο χονδρό πάχους 1½ πετρί. Κατόπιν τη στρώνετε σε μικρά ταψάκια. Μπήγετε στην επιφάνεια όλη, καρούδια και χουρισμάδες, χωρίς να στήνουν μέση κομματάκια από καραμέλες και φρούτ-γκλασέ. Αλείφετε το τσουρέκι με βούτυρο, το σκεπάζετε και αφήνετε να σταθεί σε χλιαρό μέρος ώσπου να διπλασιασθεί σε όγκο. Τό ψηνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 45 έως 55 λεπτά.

Με την ανωτέρω δόση γίνονται 4 τσουρέκια κανέλας.

• ΤΣΟΥΡΕΚΙ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Όταν η ζύμη τσουρεκιού φουσκώσει την πλάθετε σε μικρές σφαίρες στο μέγεθος καρυδιού. Τυλίγετε κάθε σφαίρα πρώτα σε λυωμένο βούτυρο και κατόπιν σε ένα μίγμα από 1½ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη, 2 κουταλ. τσαγιού κοφτές κανέλα και 1 φλυτζ. τσαγιού ψιλοκομμένα καρύδια. Βάζετε μία σειρά από αυτές τις σφαίρες σε φόρμα και πασπαλίζετε επάνω μερικές σταφίδες. Τοποθετείτε δεύτερη σειρά και τρίτη ώσπου να μισογεμίση η φόρμα. Σκεπάζετε το τσουρέκι και αφήνετε να σταθεί σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθεί σε όγκο. Τό ψηνετε σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) επί 35 έως 40 λεπτά.

Γίνονται δυο μεγάλες φόρμες.

• ΤΣΟΥΡΕΚΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟ

Ετοιμάζετε τη ζύμη τσουρεκιού όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή. Όταν φουσκώσει την πιέζετε και αφήνετε να σταθεί επί 10 λεπτά. Κατόπιν τη στρώνετε σε μικρά ταψάκια. Μπήγετε στην επιφάνεια όλη, καρούδια και χουρισμάδες, χωρίς να στήνουν μέση κομματάκια από καραμέλες και φρούτ-γκλασέ. Αλείφετε το τσουρέκι με βούτυρο, το σκεπάζετε και αφήνετε να σταθεί σε χλιαρό μέρος ώσπου να διπλασιασθεί σε όγκο. Τό ψηνετε σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) επί 40 έως 45 λεπτά.

• ΓΙΑΚΑΣ

Βάζετε στις βελόνες σας 40π και πλέξετε ζέρσευ 21π άσπρο, 16π μπλέ και 3π άσπρο. Αφού πλέξετε 38 εκατ. ααήστε τους πόντους να περιμένουν.

• ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Κάνετε σε κάθε μπροστινό από 1 οριζόντια πέννα στο στήθος, 3 εκατ. κάτω από τη μασχάλη. Οι πέννες αυτές θα έχουν 1,5 εκατ. βάθος και 11 εκατ. μήκος. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων. Κάνετε στο κάτω μέρος της μπλούζας ένα στρίψωμα 2 εκατ. Επίσης στα μανίκια ένα στρίψωμα 1 εκατ. Γυρίζετε τα μπροστινά και ντουμπλαρώστε τα με την κορδέλα. Διπλώστε στα 2 το γιακά και ενώστε την άκρη του τελειώματος με βελονιά που να σχηματίζεται 1 σειρά πόντων. Στην άλλη άκρη του γιακά διπλώστε την 1η σειρά και ενώστε την άκρη με την ίδια βελονιά. Ράψτε το γιακά στο λαιμό, τοποθετώντας τη μπλέ ρίγα στην καλή μεριά. Την άλλη άκρη του γιακά ενώστε στην ανάποδη με κρουφές βελονιές. Στην άκρη του δεξιού

μπροστινού ανοίξετε 7 κουμπό τρυπες με τον εξής τρόπο: Για την κάθε κουμπότρυπα κάνετε 2 γαζάκια παράλληλα σε απόσταση 2 χιλιοστών. Κόψτε με το ψαλίδι ανάμεσα στα γαζάκια το πλεκτό και την κορδέλα και σχηματίστε την 1η κουμπότρυπα 6 εκατ. από το κάτω μέρος. Τις άλλες κουμπότρυπες σχηματίστε με 9,5 εκατ. απόσταση μεταξύ τους. Σχηματίστε την τελευταία κουμπότρυπα στη μέση του λαιμού. Κάνετε φεστώνι γύρω από τις κουμπότρυπες. Ράψτε τα κουμπιά.

Χ. Κ.

II ΜΑΡΙΝΙΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλί Κασμιρέ σε χρώμα μπλέ ανοικτό. 75 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα μπλέ σκούρο. 100 γραμ. σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Πλέξι με κομπαράκια = Μπήγετε τη δεξιά βελόνα στον 1ο πόντο της αριστερής βελόνας, αα να επλέκατε τον πόντο καλή τροβήξετε τη θηλιά και τοποθετήστε την στην αριστερή βελόνα. Κατόπιν πλέξετε αυτόν τον πόντο καλή. Αυτές τις κινήσεις επαναλάβετε 3 φορές, πάντα στον ίδιο πόντο, ώστε να έχετε στη δεξιά σας βελόνα 4π. Αφήστε να πέση ο άρχικός πόντος της αριστερής βελόνας και κλείσετε με τον 4ο πόντο διαδοχικά όλους τους πόντους: πρώτα τον 3ο, ύστερα τον 2ο και τέλος τον 1ο πόντο. Έτσι θα μείνη στη βελόνα μόνον 1π.

• ΕΜΠΡΟΣ

Βάζετε στις βελόνες σας 161π με το μπλέ ανοικτό μαλλί. Πλέξετε ζέρσευ. Στην 5η βελόνα κάνετε κάθε 6π από 1 κομπαράκι με το σκούρο μπλέ μαλλί. Αυτά τα κομπαράκια επαναλάβετε κάθε 4η βελόνα, τοποθετώντας τα γιαστί. Όταν θα έχετε πλέξει 5 εκατ., κλείσετε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2,5 εκατ. από 1π (6 φορές). Σε γενικό μάκρος 21 εκατ. ααήστε ζέρσευ με το άσπρο μαλλί. Στην 5η βελόνα του άσπρου ζέρσευ, κάνετε 1 μπλέ σκούρο κομπαράκι κάθε 8π. Τα κομπαράκια αυτά επαναλάβετε κάθε 6η βελόνα γιαστί. Όταν το πλεκτό σας έχη γενικό μάκρος 22 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2 εκατ. από 1π (9 φορές). Σε γενικό μάκρος 35 εκατ. συνεχίστε με μπλέ ανοικτό ζέρσευ. Στην 5η βελόνα πλέξετε από 1 μπλέ σκούρο κομπαράκι κάθε 10π. Τα κομπαράκια αυτά επαναλάβετε κάθε 8η βελόνα. Όταν το πλεκτό σας έχη γενικό μάκρος 41 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 8π, 7π. Κατόπιν κάθε 2 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες από 1π (7 φορές). Σε γενικό μάκρος 45 εκατ. συνεχίστε με άσπρο ζέρσευ. Στην 5η βελόνα κάνετε 1 κομπαράκι κάθε 12π και επαναλάβετε τα γιαστί κάθε 10 βελόνες. Σε γενικό μάκρος 53 εκατ. συνεχίστε με μπλέ ανοικτό ζέρσευ και στην 5η βελόνα κάνετε 1 κομπαράκι κάθε 14π. Επαναλάβετε τα κομπαράκια

κάθε 12 βελόνες. Όταν η μασχάλη έχη ύψος 16 εκατ. σχηματίστε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από * 1 φορά 2π, 1 φορά 3π * (4 φορές). Στο σημείο αυτό αφήστε τους μεσαίους 15π να περιμένουν και πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστά, αφήνοντας να περιμένουν προς το μέσον κάθε 2η βελόνα από 10π, 6π, 5π, 3π (4 φορές). Ταυτοχρόνως κλείνετε για τον ώμο * 1 φορά 2π, 1 φορά 3π * (3 φορές). Πάρετε πάλι στις βελόνες όλους τους πόντους του ντεκολτέ που είχατε αφήσει να περιμένουν και πλέξετε 8 βελόνες με το μπλέ ανοικτό μαλλί, προσθέτοντας και στις 2 άκρες σε

κάθε βελόνα από 1π. Κλείστε κατόπιν τους πόντους.

• ΠΛΑΤΗ

Βάζετε στις βελόνες 141π με το μπλέ ανοικτό μαλλί και πλέξετε ζέρσευ, τοποθετώντας τις ρίγες και τα κομπαράκια, όπως στο εμπρός. Στα 5 εκατ. κλείστε κάθε 2,5 εκατ. από 1π (6 φορές). Στα 22 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 1 εκατοστό από 1 πόντο (12 φορές). Στα 38 εκατ. σχηματίστε και στις 2 άκρες τις μασχάλες κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 5π και 4π. Κατόπιν προσθέστε και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 8η βελόνα από 1π (2 φορές), κάθε 6η βελόνα από 1π (4 φορές) και κάθε 4η

βελόνα από 1π (6 φορές). Όταν η μασχάλη έχη ύψος 16 εκατ. σχηματίστε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από: * 1 φορά 2π, 1 φορά 3π * (6 φορές), 2π (4 φορές). Πλέξετε ακόμη 8 βελόνες με το μπλέ ανοικτό μαλλί πάνω στους υπόλοιπους μεσαίους πόντους, προσθέτοντας και στις 2 άκρες σε κάθε βελόνα από 1π. Κλείστε κατόπιν όλους τους πόντους σε 1 φορά.

• ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Σε κάθε πλάι του εμπρός, κάνετε 1 πέννα οριζόντια για το στήθος, 2 εκατ. κάτω από τη μασχάλη. Οι πέννες αυτές θα έχουν βάθος 1,5 εκατ. και 10 εκατ. μήκος. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων. Κάνετε ένα στρίψωμα 2 εκατ. στο κάτω μέρος της μπλούζας και στο ντεκολτέ. Γύρω στα μανίκια κάνετε ένα στρίψωμα στυσά, ώστε να έχη 2 εκατ. φάρος στον ώμο και 0,5 εκατ. κάτω στη μασχάλη. Στη μασχάλη σηκώστε 26π με το μπλέ ανοικτό μαλλί και αφού πλέξετε 1 εκατ. ζέρσευ κλείστε τους πόντους. Ράψτε αυτή τη λωρίδα στην ανάποδη με κρουφές βελονιές.

Χ. Κ.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΣΑΣ!

ΜΑΛΛΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ:

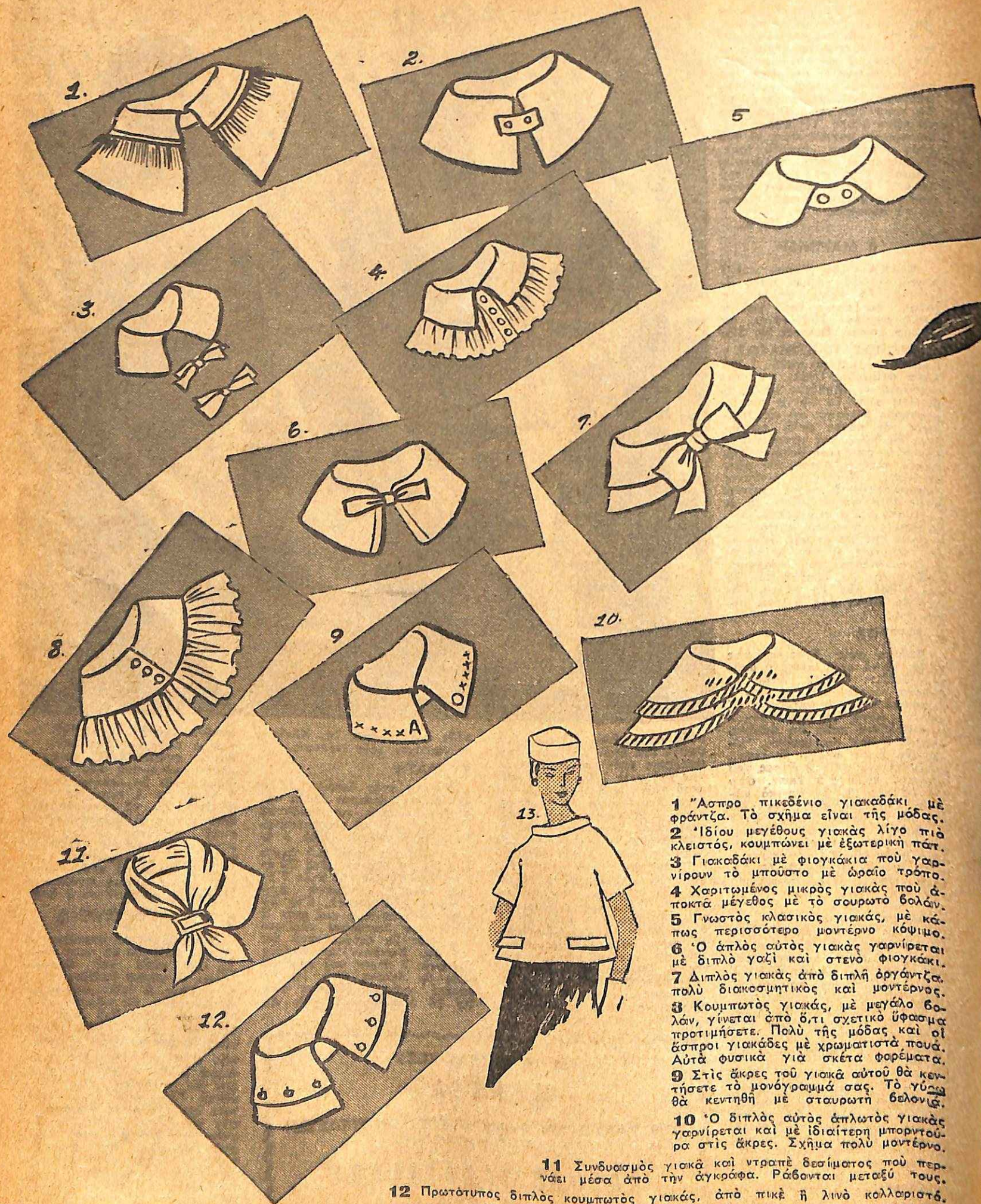
ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Βουλής 21γ τηλ.: 24-296 Αθήνα

ΑΣΠΡΕΣ ΠΙΝΕΛΙΕΣ

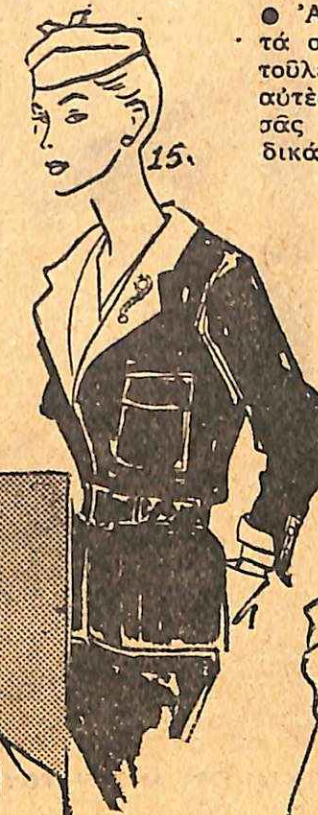
στην έφεταινή άνοιξιάτικη μόδα

● Ακολουθήστε κι' έσείς την άνοιξη, φωτίζοντας τὰ φορέματά σας με άσπρους γιακάδες, γιακαδάκια, πελερίνες, μπερτούλες, μαντήλια, όπως τὸ θέλει ἡ φεταινή μόδα. Στὶς δυὸ αὐτὲς σελίδες βλέπετε μιὰ προσεκτικὴ ἐπιλογὴ ἰδεῶν ποὺ θὰ σὰς ὁδηγήσουν νὰ διαλέξετε τὶς πινελιὲς ποὺ θὰ τονίσουν τὰ δικά σας φορέματα, ὅπως ἑσείς νομίζετε καλύτερα.

- 11 Συνδυασμός γιακά και ντραπέ δεσίματος που περνάει μέσα από την αγκράφα. Ράβονται μεταξύ τους.
- 12 Πρωτότυπος διπλός κουμπωτός γιακάς, από πικέ ή λινό κολλοριστό.
- 13 Φωτεινή άνοιξιότικη εμφάνιση, ή φαρδουλὴ καζάκα με τὸν ξεχειλωτὸ γιακά, τὶς τσέπες, άσπρο καπέλο και γάντια.

- 1 "Άσπρο πικεδένιο γιακαδάκι με φράντζα. Τὸ σχῆμα εἶναι τῆς μόδας.
- 2 "Ίδιου μεγέθους γιακάς λίγο πιὸ κλειστός, κουμπώνει με ἑξωτερικὴ πιάτ.
- 3 Γιακαδάκι με φιογκάκια ποὺ γαρνίρουν τὸ μπουστό με ὡραίο τρόπο.
- 4 Χαριτωμένος μικρὸς γιακάς ποὺ ἀποκτὰ μέγεθος με τὸ σουρωτὸ βολάν.
- 5 Γνωστὸς κλασικὸς γιακάς, με κάπως περισσότερὸ μοντέρνο κόψιμο.
- 6 "Ὁ ἁπλὸς αὐτὸς γιακάς γαρνίρεται με διπλὸ γοξί και στενὸ φιογκάκι.
- 7 Διπλὸς γιακάς ἀπὸ διπλὴ ὀργάντζα, πολὺ διακοσμητικὸς και μοντέρνος.
- 8 Κουμπωτὸς γιακάς, με μεγάλο βολάν, γίνεται ὅπου σχετικὸ ὕψοςμα προτιμήσετε. Πολὺ τῆς μόδας και οἱ άσπροι γιακάδες με χρωματιστὰ πουά. Αὐτὰ φυσικὰ γιὰ σκέτα φορέματα.
- 9 Στὶς ἄκρες τοῦ γιακά αὐτοῦ θὰ κεντήσετε τὸ μονόγραμμά σας. Τὸ γύρω θὰ κεντηθῇ με σταυρωτὴ βελονιά.
- 10 "Ὁ διπλὸς αὐτὸς ἁπλὸς γιακάς γαρνίρεται και με ἰδιαίτερη μπορντούρα στὶς ἄκρες. Σχῆμα πολὺ μοντέρνο.

14 "Ὁ μεγάλος αὐτὸς γιακάς θὰ δώσῃ ἐντελὸς νέο τόνο στὸ φόρεμά σας ἢ στὸ ντε-πιές.

15 "Άσπρο ζιλέ και άσπρος γιακάς, κάνουν μεταξύ τους πολὺ ἐντυπωσιακὸ ἀποτέλεσμα.

16-16α "Εἶνα πλούσιο μαντήλι ἀπὸ μουσελίνα, μαζεύεται ἔμπρὸς μέσα στὸ ντεκολτέ. Τὸ ἴδιο μαντήλι χρησιμεύει και ὡς καλύπτρα, με κοπέλο ἢ ἀκόμη και χωρὶς κοπέλο.

17-17α Πολὺ τῆς μόδας οἱ μανσέτες και γιακάς με ὡραία άσπρη ἐργασία, φεστόνια, κοφτό, κ.τ.λ.

18 Κάτω ἀπ' τὸ γιακά τοῦ ταγιέρ αὐτοῦ, μεγάλος άσπρος πικέ γιακάς. Τὸ ἴδιο στὶς μανσέτες. "Ἡ γαρνιτούρα τῆς μπάσκας, γίνεται μόνο ἀν ταιριάξῃ ἄρμονικὰ με τὸ σχέδιο.

19 Πολὺ διακοσμητικὴ σουρωτὴ πελερίνα.

20 "Άσπρο μεγάλο ζιλέ κουμπωτὸ με νερόν ή και πιέτες.

21 Γιακάς - μπερτάκι με φεστόνακι γύρω - γύρω.

22 Ντραπέ ὀργάντζα γιὰ ἑμπιγίε φόρεμα. Ἐμπρὸς βελούδινο στενὸ μαῦρο φιογκάκι.

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΤΟΥ 56

- ΟΙ ΔΥΟ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΝ ΝΤΕ ΤΕΝ
- ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ
- ΠΟΙΑ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ «ΤΡΥΚ» ΟΜΟΡΦΙΑΣ
- ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΕΣ

Ομιλεί η Έλέν Μπουρολώ, του παρισινού ινστιτούτου «Χάρριετ Χούμπερ "Αϋερ"»

ΥΠΑΡΧΕΙ μόδα και στο μακιγιάζ; Και βέβαια υπάρχει! Δεν είχαμε πρόπερι το μακιγιάζ της «ελαφινάς» το χειμώνα, δεν ήταν εμπνευσμένο απ' την ανατολή; Όπως αλλάζει κάθε τόσο η γραμμή στα φορέματα, στα καπέλα, στο κτένισμα το ίδιο αλλάζει και στο μακιγιάζ για να διατηρηθεί έτσι μια ισορροπία στις λεπτομέρειες, που συνθέτουν τη γυναικεία εμφάνιση και δίνουν την αρμονία, που χωρίς αυτή δεν μπορεί να υπάρξει αληθινή κομψότητα κι' ομορφιά. Άλλωστε το κίνητρο για όλα αυτά είναι το ίδιο. Η διαρκής ανανέωση της γυναικείας εμφάνισης ώστε να παρουσιάζεται διαφορετική κάθε φορά.

Δεν θυμάμαι να πήγα σ' άλλη συνέντευξη με περισσότερο ενδιαφέρον παρά όταν δέχτηκα την πρόσκληση της κ. Έλεν Μπουρολώ, που διευθύνει το 'Ινστιτούτο Χάρριετ Χούμπερ "Αϋερ" στο Παρίσι. Είναι ένα από τα μεγαλύτερα ινστιτούτα αλλαγής στο Παρίσι και η κ. Μπουρολώ μαζί με το επιτελείο της δίνει κάθε χρόνο τον τόνο της μόδας του μακιγιάζ σ' όλο τον κόσμο.

Σ' ένα σαλόνι της «Μ. Βρετανίας» ή κ. Μπουρολώ, προσφέροντάς μας ευγενικά ένα

τσάι, είχε την καλωσύνη να μάς αναπτύξει τη νέα γραμμή του μακιγιάζ που φέτος είναι πιο φωτεινό και απαλό, παρά ποτέ.

Η ίδια θαύμα κομψότητας, προκαλεί το θαυμασμό με την παριζιάνικη φινέτσα της.

— Ποιές είναι λοιπόν οι φετινές προσαγωγές της μόδας;

— Η γραμμή των χειλιών δεν άναλαφρη με μια λεπτή διακριτικότητα ιδίως στα χρώματα. Άλλα τη φετινή γραμμή του μακιγιάζ την επηρέασε το καπέλο. Φέτος τα καπέλα γέρνουν όλα μπροστά, έχουν μεγάλα μπόρ, που σκιάζουν το πρόσωπο. Έπειδή τις περισσότερες φορές φοριούνται ίσια πάνω στο μέτωπο, τονίζουν ιδιαίτερα την οριζόντια γραμμή των χαρακτηριστικών. Το καουούργιο μακιγιάζ θέλει να φέρει ένα αντίστανθμισμα σ' αυτό το βάρος που πέφτει στο πρόσωπο. Του δόσαμε γενικά μια τάση προς τα πάνω για να εξουδετερώσει αυτό το βάρος και να δίνει στο πρόσωπο μια χαρούμενη όψη.

— Και ποιά είναι η νέα αυτή γραμμή του μακιγιάζ;

— Δέρμα διάφανο, μάτια ελαφρά τονισμένα. Νέα γραμμή στα φρύδια, που αυτά δίνουν κυρίως τον τόνο στο πρόσωπο. Φέτος τα φρύδια είναι πυκνά και διαγράφουν μια σπασμένη καμπύλη, ανασπώνονται δε προς τους κροτάφους. Χείλη πιο στρογγυλά, ιδιαίτερα το επάνω διαγράφει μια ωραία καμπύλη κι' ανασπώνεται στις άκρες.

Αυτή είναι συνοπτικά η νέα γραμμή. Δεν μας την αναλύετε πιο διεξοδικά για να τη μελετήσουμε κι' εμείς καλύτερα;

— Μ' ένα ανοιχτό φόν ντε τέν δίνετε στο δέρμα μια απαλή ομοιγένεια. Μ' ένα δε σκουρότερο επιμένετε περισσότερο στο πηγούνι και στα άκρα του μετώπου.

— Όστε πρέπει να μεταχειρίζεστε δυο αποχρώσεις φόν ντε τέν;

— Για ένα τέλειο μακιγιάζ, μάλιστα! Μην ξεχνάτε πως μπορείτε έτσι να κρύψετε ατέλειες που υπάρχουν και στο ωραιότερο πρόσωπο. Βάσετε, λοιπόν, σκούρο φόν ντε τέν στα σημεία εκείνα, που θέλετε

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ ΤΟΥ 1956: 'Ιδού το μοντέρνο μακιγιάζ.

να φαίνονται λιγώτερο. Άφου το σκουπίσετε κατόπιν για να γίνει όλο ομοιογενές απλώνετε πάνω σ' αυτή τη βάση την πούδρα. Κι' η πούδρα επίσης πρέπει να είναι σε δυο τόνους.

— Άλλωστε το σχήμα της γραμμής των χειλιών;

— Η γραμμή των χειλιών δεν μπορεί ν' αλλάξει σε μια γυναικεία, μπορεί όμως να διορθωθεί κάπως. Φέτος τα άκρα των χειλιών ανασπώνονται προς τα πάνω ελαφρά. Αυτό δίνει μια χαρούμενη νότα στο πρόσωπο, ζωντανία, αισιολογία και νεανικότητα.

— Να συστήσετε στις γυναίκες να πουδράρουν καλά πρώτα τα χείλη τους και μετά να ζωγραφίσουν το σχήμα τους μ' ένα πινέλο. Στην αρχή ίσως να δυσκολευτούν αλλά κατόπιν θα τους γίνει απαραίτητο. 'Αν τα χείλη τους είναι λεπτά μπορεί να τα φαρδύνουν λίγο. 'Αν είναι πολύ παχειά να τα ζωγραφίσουν όπως είναι με πιο απαλό ρούζ.

— Και τα μαλλιά; Θα μείνουν κοντά ή θα μακούνουν όπως άρχισε ήδη να διαδίδεται;

— Τα κοντά μαλλιά, οι μπούκλες και οι σκάλες ανήκουν στο παρελθόν. Τα μαλλιά θα μακρύνουν άρκετά και θα χτενίζονται ίσια προς τα πάνω ενώ οι άκρες τους θα γυρίζουν προς τα μέσα. Μια παραλλαγή δηλαδή του «ά-λά-πάζ» που είχαμε προέτων χωρίς τη διαχωριστική τσάκινη χαιμιά.

— Θα είχατε την καλωσύνη να μάς δώσετε μερικές οδηγίες για την προετοιμία του δέρματος γενικά;

— Η βάση ενός ωραίου δέρματος, όπως ξέρετε, είναι η σχολαστική καθαριότητά του ή οποία επιτυγχάνεται μ' ένα τέλειο και τακτικό καθάρισμα.

— Και πώς πρέπει να γίνεται κατά τη γνώμη σας το καθάρισμα αυτό;

— Πρώι και βράδυ απαραί-

τα μολύβι τραβούμε μια γραμμή στην έξω γωνιά του ματιού προς τα πάνω και πάντοτε ανάλογα με το σχήμα τους.

— Άλλωστε το σχήμα της γραμμής των χειλιών;

— Η γραμμή των χειλιών δεν μπορεί ν' αλλάξει σε μια γυναικεία, μπορεί όμως να διορθωθεί κάπως. Φέτος τα άκρα των χειλιών ανασπώνονται προς τα πάνω ελαφρά. Αυτό δίνει μια χαρούμενη νότα στο πρόσωπο, ζωντανία, αισιολογία και νεανικότητα.

— Να συστήσετε στις γυναίκες να πουδράρουν καλά πρώτα τα χείλη τους και μετά να ζωγραφίσουν το σχήμα τους μ' ένα πινέλο. Στην αρχή ίσως να δυσκολευτούν αλλά κατόπιν θα τους γίνει απαραίτητο. 'Αν τα χείλη τους είναι λεπτά μπορεί να τα φαρδύνουν λίγο. 'Αν είναι πολύ παχειά να τα ζωγραφίσουν όπως είναι με πιο απαλό ρούζ.

— Και τα μαλλιά; Θα μείνουν κοντά ή θα μακούνουν όπως άρχισε ήδη να διαδίδεται;

— Τα κοντά μαλλιά, οι μπούκλες και οι σκάλες ανήκουν στο παρελθόν. Τα μαλλιά θα μακρύνουν άρκετά και θα χτενίζονται ίσια προς τα πάνω ενώ οι άκρες τους θα γυρίζουν προς τα μέσα. Μια παραλλαγή δηλαδή του «ά-λά-πάζ» που είχαμε προέτων χωρίς τη διαχωριστική τσάκινη χαιμιά.

— Θα είχατε την καλωσύνη να μάς δώσετε μερικές οδηγίες για την προετοιμία του δέρματος γενικά;

— Η βάση ενός ωραίου δέρματος, όπως ξέρετε, είναι η σχολαστική καθαριότητά του ή οποία επιτυγχάνεται μ' ένα τέλειο και τακτικό καθάρισμα.

— Και πώς πρέπει να γίνεται κατά τη γνώμη σας το καθάρισμα αυτό;

— Πρώι και βράδυ απαραί-

τητα άφου πλύνουν τα χέρια τους καλά να περνούν το πρόσωπο μ' ένα κομμάτι μπαμπάκι βουτηγμένο σε γάλα ντεμακιγιάζ. Οι κινήσεις θα γίνονται πάντα προς τα πάνω χωρίς να τρίβεται το δέρμα δυνατά. Άφου καθαρίστη το πρόσωπο και το μπαμπάκι μείνει καθαρό να το περνάτε μ' ένα «σκιν-τόνικ» μιά τονωτική λοσιόν του δέρματος ή οποία σφίγγει τους πόρους που έχουν διασταλή με το ντεμακιγιάζ. Μετά μπορείτε να βάλετε μ' ελαφρές πάντα κινήσεις μιά θρεπτική κρέμα και να την αφήσετε πάνω στο πρόσωπό σας να επενεργήσει όλη τη νύχτα. Μόνο που πρέπει να τη βάλετε είκοσι λεπτά πριν πλαγιάσετε για να προλάβει ν' απορροφηθεί. Όταν ξυπνήσετε το πρωί θα καθαρίσετε πάλι το δέρμα σας που κατά τη διάρκεια της νύχτας ανέπνευσε κι' έχει καθίσει πάνω του σκόνη, ιδρώτας και σμήγμα. Θα το καθαρίσετε με γάλα, θα βάλετε μετά τονωτική λοσιόν και κατόπιν το φόν-ντε-τέν ως βάση του μακιγιάζ της ημέρας.

— Έχετε να συστήσετε τίποτα ιδιαίτερο στις Έλληνίδες;

— Εύτυχώς οι περισσότερες έχουν δέρμα κανονικό και μάλλον λιπαρό που διατηρείται περισσότερο καιρό. Το πολύ λεπτό δέρμα που έχουν οι ξανθειές γυναίκες των βορείων χωρών είναι πολύ εύθραστο. Οι Έλληνίδες μόνο πρέπει να προσέχουν πολύ τη αφυδάτωσι. Το κλίμα σας είναι πολύ ξηρό και ζεστό το καλοκαίρι. Το δέρμα ξεραίνεται και τότε σκάει εύκολα.

— Πώς να το προλάβουμε αυτό;

— Θα σας συνιστούσα την τακτική χρήση της κρέμας «Φορμυλέκερ» ή οποία έχει την ιδιότητα να δίνει στους δερματικούς ιστούς τη δυνατότητα να διατηρούν το ανάτοπο ποσοστό φυσιολογικής υγρασίας.

— Πώς είδατε τις Έλληνίδες στο λίγο διάστημα που μείνατε εδώ;

— Θα μπορούσαν να ήταν οι ωραιότερες γυναίκες του κόσμου... αν έπρεσχαν περισσότερο την ομορφιά τους.

— Αυτό είναι αλήθεια. Οι πιο πολλές από μάς ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε με δυστυχώς δεν το κάνουμε από αμέλεια ή... τεμπελιά.

— Είναι ζήτημα συνήθειας. 'Η διαδικασία του καθάρισμού του δέρματος δεν κρατά πάνω από δέκα λεπτά. Και η πιο πολυάσχολη γυναίκα μπορεί να διαθέσει για την ομορφιά της λίγα λεπτά.

Πραγματικά στην επίδειξη μακιγιάζ και ντεμακιγιάζ που έκανε η κ. Μπουρολώ στο μέγαρο της ΧΕΝ είδα πως το ντεμακιγιάζ δεν κοστίζει παρά ελάχιστα λεπτά.

Η κ. Μπουρολώ έφυγε για σ' ένα σύντομο ταξίδι της σ' όλο τον κόσμο, και να διαφωτίσει τις γυναίκες πάνω στις νέες τάσεις της ομορφιάς. Έπίσης για να διαδώσει στον κόσμο τα καλλυντικά Χάρριετ Χούμπερ "Αϋερ" που είναι απ' τα καλύτερα που κυκλοφορούν στο εμπόριο. Μια ενδιαφέρουσα γυναίκα σε μια πολύ ενδιαφέρουσα αποστολή. Μήπως η ομορφιά δεν είναι μια από τις λίγες χαρές της ζωής;

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Άνοιξιάτικες έκδρομές

Μερικές χρήσιμες και επίκαιρες οδηγίες

Η ΠΑΤΡΙΔΑ μας έχει τώρα πιά καλή, τακτική και γρήγορη συγκοινωνία. Αεροπλάνα, πλοία, αυτομοτρί, έξπρες, αυτοκίνητα πουλ-μον, όλα είναι γρήγορα και ξεκούραστα. Κοντά σ' αυτά, υπάρχουν ακόμα και μερικοί «σκυλοπνίχτες», βαπόρια της κακής ώρας και «τοπικά τραίνα» που τρέχουν σαν τη χελώνα. Πάλι καλά όμως. Όταν το 1830 παρουσιάστηκε η πρώτη ατμόμαξα του Στέφενσον ή «Ρόκετ» όπως τη βάφτισαν τότε είχε τη φοβερή ταχύτητα των 16 χιλιομέτρων την ώρα!

Σήμερα λοιπόν που έχουμε τόσες ευκολίες και που όλοι θέλουμε να χαρούμε τη ζωή μας, τα ταξίδια, τα γουίκ-εντ και οι έκδρομες πληθύναν. Για να χαρήτε όμως αληθινά ένα ταξίδι πρέπει να προσέξετε μερικά πράγματα:

• Όσο λιγότερες άποσκευές πάρετε, τόσο το καλύτερο για σας.

• Προτιμήστε δυο μικρότερες βαλίτσες παρά μια πολύ μεγάλη. Έτσι θα μπορείτε να σηκώση από μια ο καθένας σας.

• Λίγες βαλίτσες σημαίνει φυσικά αυστηρό διάλεγμα των ρούχων. Άνα-λόγως με τις ημέρες, με το που πάτε και τι σκοπεύετε να κάνετε εκεί που θα πάτε, κάνετε το πρόγραμμα της γκαρνταρόμπας σας.

• Κάνετε ένα σημείωμα του τί θα πάρετε μαζί σας, σκεφτείτε καλά για το κάθε κομμάτι. Μια βαλίτσα γεμίζει τόσο γρήγορα και η δεύτερη επίσης.

• Για τον άντρα τα πράγματα είναι ευκολότερα. Ένα διακριτικό κοστούμι, ένα ζευγάρι απογευματινά παπούτσια, μερικά ποικίλα (ένα άσπρο είναι απαραίτητο) και τα ρούχα σπορ που θα φορή όλη την ώρα.

• Για τη γυναίκα τα πράγματα μπλέκουν. Είναι και εκείνη η εύλογη ή φιλαρέσκεια, που μας χαλίζει. Διπλή προσοχή λοιπόν.

• Προτιμήστε εσώρουχα ναύλον. Δυο αλλαξιές άρκεούν, τις πλένετε μόνη σας, δεν θέλουν σίδερο, είναι ελαφρά.

• Ένα ντε-πιές μονόχρωμο, παπούτσια με μέτριο τακούνι, δυο μπλούτες τουαλέτας, ιδίως ζερασεύ, άρκεούν για τις καλές ώρες.

• Μια φούστα, παπούτσια σπόρ, ένα τρέντς-κότ και μερικές μπλουζές απλές, πλαχτές, θα σας εξυπηρετούν όλημερίς.

• Πάρτε πάντως μαζί σας και από ένα γυαλίκο πλακτό μαλλινό, το ταξίδι παρουσιάζει απρόοπτα.

• Αποφεύγετε να κουβαλάτε καπέλα, είναι υπεραπρόσιτα πράγματα. Κατα-φύγετε σ' ένα μπερέ, αν πρέπει να έχετε σκεπασμένο το κεφάλι σας.

• Φυλάξτε το σημείωμά σας μέχρι της επιστροφής. Έτσι θα διητή αν τα φέρατε όλα πίσω.

• Παίρνετε τα πράγματά σας ένα-ένα, αραιάιστε τα κάπου ώστε να τα διητή στο τέλος μαζεμένα όλα εμπρός σας. Κι' αρχίζετε να αφήνετε τα περιττά. Θα είναι τόσο πολλά!

• Αν έχετε συνήθεισι τον άντρα σας να του τα δίνετε όλα στο χέρι, τότε βάλετε τα εσώρουχα στη μια βαλίτσα και τα φορέματα στην άλλη.

• Αν ο καθένας σας ξέρει να εξυπηρετείται μόνος του τότε κάνετε κάθε βαλίτσα ατομική.

• Κάτω-κάτω θα βάλετε εκείνα που θα χρειαστούν τελευταία και τα χον-τροτέρα. Τα ποικίλα και ό,τι τσα-λακώνεται θα μπη επάνω-επάνω.

• Προσπαθήτε, να μην αφήνετε καμιά, αλλά η κάθε στροφή να πιάνει όλο-κληρη τη βαλίτσα. Πιέζετε ελαφρά.

ό,τι δεν τσαλακώνεται και δεν χαλάει. • Άμα τελειώσετε με τα εσώρουχα κλπ., βαρεία ρούχα, βέστες καλά, σφιχτά τα λουράκια που υπάρχουν μέσα σε κάθε βαλίτσα.

• Αν οι βαλίτσες έχουν καλύμματα πρέπει να είναι πλυμένα και σιδερωμένα από πριν.

• Για να μη μπερδεύονται, για να μη χάνονται κρεμαστές ειδικές δερμα-τινες ή ναύλον θήκες με την κάρτα του συζύγου σας ή τη δική σας αν ταξιδεύετε μόνη σας. Αυτή είναι η «ταυτότης» της βαλίτσας σας.

• Μην τ' αφήνετε όλα για την τελευταία ημέρα.

• Να είσθε έτοιμη, τελείως έτοιμη, μισή ώρα πριν από την εκκίνηση. Ξε-κινάτε για το σταθμό εγκαίρως, τα δρομολόγια είναι ακριβή και δυστυ-χώς δεν μας περιμένουν.

• Αν πρέπει να πάρετε ταξί, είδο-ποιήστε το από πριν.

• Ξεκινήστε με καλή διάθεση. Και αν ακόμα δεν την έχετε.

• Να σέβεσθε την ήσυχία, τη σιωπή του συντρόφου σας και των ξένων περι-σσότερο. Το συγκοινωνιακό μέσο είναι δημόσιος χώρος, δεν μπορούμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε.

• Μη ξεχνάτε ότι με το να πληρώ-σουμε τα ναύλα δεν αγοράσαμε τα μεταφορικά μέσα για να κάνουμε ό,τι μας κατέβει στο κεφάλι μας. Και ότι με το πουρμπουάρ που δώσαμε δεν αποκτήσαμε το δικαίωμα να διατά-ζουμε συνέχεια το προσωπικό.

• Αν στο μέρος όπου πάτε υπά-ρχουν μουσεία, ιστορικά κτίρια ή αρ-χαιοτήτες, πρέπει να τα δείτε. Ακό-μα και αν δεν τα λατρεύετε πρέπει να επωφεληθείτε από την ευκαιρία για να τα γνωρίσετε.

• Αν μάλιστα πριν ξεκινήσετε δια-βάσετε σχετικά βιβλία τότε θα τα διλέπετε με περισσότερο ενδιαφέρον.

• Όσα είπαμε έως τώρα είναι πρα-κτικές συμβουλές, αλλά δεν άρκεούν αυτές μόνο για να κάνετε ένα ευχά-ριστο, ένα ευτυχισμένο ταξίδι. Στο ταξίδι, με τα απρόοπτα που παρου-σιάζονται, φανερώνεται και δοκιμάζε-ται ο χαρακτήρας μας. Πρέπει να προσέχουμε ώστε να μην κουράσουμε να μην απογοητεύσουμε τον καθε-λίό μας. Μπορείτε να καταστρέψετε τη χαρά και την ευτυχία σας αν φα-νερώσετε εγωισμό, δυστροπία, επι-πολαιότητα, ή υπερβολική κοκεταρία.

• Όπως όλα τα ωραία πράγματα, έτσι και το ταξίδι σας έχει και αυ-τό τέλος, και θα βρεθείτε πάλι στο σπίτι που θα σας περιμένει. Σε ποιά κατάσταση όμως το αφήσατε την ημέ-ρα που ξεκινήσατε για το ταξίδι σας; Φροντίστε ώστε, μπαίνοντας στο γλυ-κό σας σπίτι να βρίητε:

• Όλα τα πράγματα στη θέση τους, τακτοποιημένα και όχι να σβρώνονται γύρω.

• Τα κρεβάτια έτοιμα στρωμένα κα-θαρά, αν η επιστροφή σας πέφτει σε βραδυή, σε προχωρημένη ώρα.

• Μέσα στη ντουλάπα να υπάρχουν καθαρά και σιδερωμένα εσώρουχα και ποικίλα.

• Στην κουζίνα να υπάρχουν ζάχαρη, καφές ή τσάι, ένα κομμάτι γάλα, ώστε να μπορείτε να ετοιμάσετε εύκολα ένα πρόχειρο βραδυό. Και μερικές φρουγιές φυσικά.

• Η μερικά κομμάτια κονσέρβες στην περφόρ που δεν σας ευχαρίστη- ή γαλακτοτροφία και προτιμάτε κάτι πιο πικάνικο και λίγο κωσάκι για να γιορτάσετε την επιστροφή στο σπίτι σας.

ΕΡΙΕΤΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ: Η κ. Έλεν Μπουρολώ (δεξιά) στη συνέντευξη της, με τη συνεργάτιδά της «Γυναίκα» κ. Ρένα Βελισσαρίου.

Τ' ΑΥΓΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ ΣΑΣ

● ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

1. Έχετε τ' αυγά σε θερμοκρασία δωματίου για να μη ραγίσουν κατά το βράσιμο.
2. Μπορείτε να βράσετε αυγά κατά δύο τρόπους: 'Ο ένας είναι να τα βάλετε σε κατσαρόλα με κρύο νερό και να τα βράσετε και ο άλλος είναι να τα βάλετε σε νερό που βράζει.
3. Για να βράσουν τ' αυγά καλά πρέπει να είναι τελείως σκεπασμένα με το νερό.
4. Βράζετε τ' αυγά σε εύρυχρη κατσαρόλα και ποτέ σιδαγμένα το ένα επάνω στο άλλο.
5. Όταν βράζετε αυγά πρέπει να έχετε πάντα κοντά σας το ρολόι.
6. Για να γίνουν τα βραστά αυγά καλά πρέπει να σιγοβράσουν σε πολύ σιγαλή φωτιά. Το δυνατό βράσιμο κάνει το άσπράδι σκληρό.

● ΑΥΓΑ ΜΕΛΑΤΑ (1)

Ρίχνετε σε κατσαρόλα αρκετό νερό και, όταν πάρη βράση, βάζετε μέσα τ' αυγά με προσοχή. Σκεπάζετε την κατσαρόλα, την αποσύρετε από τη φωτιά και την τοποθετείτε σε μέρος όπου το νερό δεν θα κρυώσει γρήγορα. Αφήνετε τ' αυγά να μείνουν μέσα στο νερό επί 5 έως 8 λεπτά.

● ΑΥΓΑ ΜΕΛΑΤΑ (2)

Βάζετε τ' αυγά σε κατσαρόλα και ρίχνετε αρκετό νερό κρύο, ώστε να τα σκεπάζει. Τοποθετείτε την κατσαρόλα σε τριτοβάθμια φωτιά. Όταν το νερό αρχίσει να βράζει σκεπάζετε την κατσαρόλα και ελαττώνετε τη φωτιά. Αφήνετε τ' αυγά να σιγοβράσουν επί 3 λεπτά.

Σημ.—Τα πολύ μικρά αυγά θέλουν 1/2 λεπτό λιγότερο από τα μέτρια και τα πολύ μεγάλα 1/2 λεπτό περισσότερο. Εάν τ' αυγά είναι από το ψυγείο παγωμένα θέλουν, για να βράσουν 1 λεπτό περισσότερο. Επίσης προτιμότερο είναι αυτά να τα βράσετε κατά το δεύτερο τρόπο, προσθέτοντας και λίγο αλάτι στο νερό, για να μη ραγίσουν.

● ΑΥΓΑ «Α ΛΑ ΚΟΚ»

Βράζετε το νερό και βάζετε μέσα τ' αυγά. Τα σκεπάζετε, αποσύρετε την κατσαρόλα από τη φωτιά και τα βάζετε από μέσα μετά 3 λεπτά.

● ΑΥΓΑ ΣΦΙΚΤΑ (1)

Βράζετε το νερό και βάζετε μέσα με προσοχή τ' αυγά. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και σβύνετε τη φωτιά. Αφήνετε μέσα τ' αυγά επί 30 έως 45 λεπτά. Τα στρογγυλίζετε και τα σκεπάζετε με νερό κρύο.

● ΑΥΓΑ ΣΦΙΚΤΑ (2)

Βάζετε τ' αυγά σε κατσαρόλα και τα σκεπάζετε με νερό κρύο. Τα βάζετε σε μέτρια φωτιά και, μόλις το νερό αρχίσει να βράζει, ελαττώνετε τη φωτιά και αφήνετε να σιγοβράσουν επί 15 έως 20 λεπτά.

Κόκκινα αυγά

Βάζετε τ' αυγά μέσα σε μία λεκάνη και τα σκεπάζετε με νερό. Τα πλένετε, ένα-ένα και τα σκουπίζετε καλά. Έπειτα

ρίχνετε σε κατσαρόλα εύρυχρη αρκετό νερό και το βάζετε να βράση. Διαλύετε τη μπογιά με λίγο ζεστό νερό και τη ρίχνετε στο νερό που βράζει. Προσθέτετε 1/2 φλυτζ. τσαγιού ζύδι. Βάζετε μέσα τ' αυγά με προσοχή, 10 έως 12 ταυτόχρονα και αφήνετε να σιγοβράσουν επί 18 έως 20 λεπτά. Τα βγάζετε από τη μπογιά και τα σκουπίζετε με ένα πανάκι λαδωμένο.

ΑΥΓΑ ΤΗΓΑΝΗΤΑ

1. Ζεσταίνετε σε ένα τηγάνι λίγο βούτυρο ή φυτίνη. Σπάξε-

ΤΑ ΑΥΓΑ
και τα μικρά
μυστικά τους

● Για να καταλάβετε εάν ένα αυγό είναι φρέσκο, το βάζετε μέσα σε κρύο νερό. Εάν μείνει κλειστό στον πάτο, είναι φρέσκο.

● Τα φρέσκα αυγά είναι θαμπά, ενώ τα απαγμένα έχουν γυαλάδα.

● Διατηρήστε τ' αυγά σε δροσερό μέρος ή μέσα στο ψυγείο. Ποτέ όμως κοντά ή μέσα στον ψυκτικό θάλαμο ηλεκτρικού ψυγείου.

● Το άσπράδι από το κροκάδι χωρίζεται εύκολα, εάν το αυγό είναι κρύο.

● Εάν σας περισσεύουν κροκάδια αυγών και θέλετε να τα φυλάξετε, τα βάζετε σε ένα δοχείο, τα σκεπάζετε με νερό, σκεπάζετε καλά το δοχείο και τα διατηρείτε στο ψυγείο.

● Τα άσπράδια των αυγών διατηρούνται επί εβδομάδες, εάν τα κλείσετε καλά μέσα σε ένα δοχείο και τα φυλάξετε στο ψυγείο.

● Με τα περισσότερα κροκάδια μπορείτε να φτιάξετε κρέμα, μαγιονέζα ή γαλακτομπούρεκο.

● Με τα περισσότερα άσπράδια μπορείτε να φτιάξετε κέικ λευκό, κέικ αγγέλων, γιόλασο και μαρέγγες.

● Για να κάνετε καλή μαρέγγα, αφήνετε τ' άσπράδια να σταθούν για λίγο σε θερμοκρασία δωματίου.

τε τ' αυγά, ένα-ένα, μέσα σε πιατάκι και τα ρίχνετε στο τηγάνι, με προσοχή, για να μη σπάσει το κροκάδι. Χαμηλώνετε αμέσως τη φωτιά. Ρίχνετε επάνω στα αυγά, ενώ αυτά ψηνόνται, λίγο βούτυρο ζεστό που παίρνεται από το τηγάνι. Όταν τ' άσπράδι πήξη (3 έως 4 λεπτά) αποσύρετε το τηγάνι από τη φωτιά, πασπαλίζετε τ' αυγά με αλάτι και πιπέρι και τα σερβίρετε αμέσως σε ζεστό πιάτο.

● ΑΛΛΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

Βάζετε λίγο βούτυρο μέσα στο τηγάνι μόνο για ν' αλειφθεί ο πυθμένας. Το ζεσταίνετε ελαφρά και σπάζετε μέσα τ' αυγά. Ρίχνετε 1/2 κουτ. τσαγιού γάλα, ή νερό για κάθε αυγό και σκεπάζετε καλά το τηγάνι. Αφήνετε να ψηθούν επί 5 έως 6 λεπτά.

ΟΜΕΛΕΤΑ

- Υλικά:
- 4 αυγά
 - 4 κουταλ. σούπας γάλα
 - 1/2 κουταλ. τσαγ. κοφτό αλάτι
 - 2 κουταλιές σούπας (κοφτές) βούτυρο ή φυτίνη
- Εκτέλεσις:
- Χτυπάτε τ' αυγά ελαφρά και προσθέτετε το γάλα, αλάτι και πιπέρι.

Ζεσταίνετε μέσα σε τηγάνι το βούτυρο και ρίχνετε το μίγμα των αυγών. Όταν η ομελέτα αρχίσει να στερεοποιείται την αναστρέφεται λίγο από το ένα μέρος για να περάσει το άψητο αυγό από κάτω. Κατόπιν τη διπλώνετε και τη σερβίρετε αμέσως με ζεστή πιατέλα.

● ΜΕ ΤΥΡΙ

Προσθέτετε στο μίγμα των αυγών λίγο τυρί τριμμένο.

● ΜΕ ΤΟΜΑΤΑ

Ποιν διπλώστε την ομελέτα βάζετε επάνω 2 έως 3 κουταλιές σάλτσα τομάτα.

● ΜΕ ΜΑΪΝΤΑΝΟ

Όταν η ομελέτα ψηθεί την πασπαλίζετε με μαϊντανό ψιλοκομμένο και κατόπιν τη διπλώνετε.

● ΜΕ ΑΝΤΖΟΥΓΙΕΣ "Η ΜΕ ΣΑΡΔΕΛΛΕΣ

Όταν η ομελέτα μισοψηθεί ρίχνετε επάνω 2 αντζούγιες ή 4 σαρδέλες καθαρισμένες και ψιλοκομμένες. Κατόπιν τη διπλώνετε.

● ΜΕ ΝΕΦΡΑ

Κόβετε 2 νεφρά άρνιου ή μισό μοσχάρι σε μικρά κομματάκια και τα σιγοβράζετε με λίγο βούτυρο. Όταν η ομελέτα μισοψηθεί σκορπίζετε επάνω τα νεφρά αφήνετε να ψηθεί, τη διπλώνετε και τη σερβίρετε.

ΜΙΚΡΕΣ ΟΜΕΛΕΤΕΣ

- Υλικά:
- 4 αυγά
 - 1/4 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι
 - 1/2 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) αλάτι
 - 1/4 φλυτζ. τσαγιού νερό κρύο
- Εκτέλεσις:
- Χτυπάτε τ' άσπράδια των αυγών μαρέγγα. Χτυπάτε χωριστά τα κροκάδια και προσθέτετε σ' αυτά το αλεύρι, το α-

λάτι, και το νερό. Χτυπάτε το κυλό έως ότου γίνει λεύκο και κατόπιν ανακατεύετε μέσα ελαφρά τα χτυπημένα άσπράδια.

Ρίχνετε μεγάλες κουταλιές από το κυλό σε βουτυρωμένο ζεστό τηγάνι. Ψήνετε τις ομελέτες και από τις δύο πλευρές και τις σερβίρετε ζεστές με μία νόστιμη σάλτσα τομάτας.

ΑΥΓΑ ΜΕ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ
«Ω ΓΚΡΑΤΕΝ»

- Υλικά:
- 4 αυγά βρασμένα
 - 100 δράμια μακαρόνια ή σπαγγέτο
 - Βούτυρο. Τυρί τριμμένο
 - 2 φλυτζ. τσαγιού μπεςαμέλ
 - Γαλέτα κοπανισμένη ή ξερό ψωμί

Εκτέλεσις:

Βράζετε τα μακαρόνια και τα στραγγίζετε. Τα περιχύνετε με καμένο βούτυρο και τα βάζετε μέσα σε ένα ταψάκι. Τα πασπαλίζετε με τυρί. Καθαρίζετε τ' αυγά και τα κόβετε σε φέτες. Τα βάζετε επάνω στα μακαρόνια και τα σκεπάζετε ελα με τη μπεςαμέλ. Πασπαλίζετε την επιφάνεια του φαγητού με τυρί και γαλέτα, σκορπίζετε επάνω κομματάκια βούτυρου και το ψήνετε σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) επί 20 έως 25 λεπτά.

Για τη μπεςαμέλ θα χρειαστήτε...

- 3 κουταλιές σούπας (κοφτές) βούτυρο
- 4 κουταλιές σούπας (κοφτές) αλεύρι
- 2 φλυτζ. τσαγιού γάλα

ΑΥΓΑ «ΠΟΣΕ»

Βάζετε μέσα σε ένα βαθύ τηγάνι 2 δάχτυλα νερό, λίγο αλάτι και μία κουταλιά ζύδι. Όταν το νερό αρχίσει να σιγοβράζει σπάζετε τ' αυγά ένα-ένα σε πιατάκι, και τα ρίχνετε μέσα με προσοχή. Ελαττώνετε τη φωτιά, σκεπάζετε το τηγάνι και αφήνετε τ' αυγά να ποσεισθούν επί 3 έως 5 λεπτά. Τα βγάζετε από το νερό με τρυπήτη κουτάλα και τα σερβίρετε επάνω σε φρυγανιές βουτυρωμένες, σε πατάτες πουρέ, σε ρύζι πιάφι ή σε σπανάκι βουτύρου.

ΑΥΓΑ «ΠΟΣΕ ΚΑΡΝΤΙΝΑΛ»

Βάζετε επάνω σε φρυγανιές βουτυρωμένες από μία φέτα γλώσσα καπνιστή. Απλώνετε στη γλώσσα, εάν θέλετε, μισοτάβλα και τοποθετείτε επάνω ένα αυγό «ποσέ». Τα σκεπάζετε με σάλτσα τομάτας και πασπαλίζετε στην επιφάνεια λίγη γαλέτα. Τα βάζετε για λίγο κάτω από το «γκριλ».

ΑΥΓΑ «ΠΟΣΕ
Α Λ' ΙΤΑΛΙΕΝ»

- Υλικά:
- 1 φλυτζ. τσαγιού τομάτες

- κονσέρβας
- 2 κρεμμυδάκια
- 1/2 φύλλο δάφνης
- 2 γαρύφαλα
- Αλάτι και πιπέρι

- 1 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) ζάχαρη
- 2 κουταλιές σούπας βούτυρο ή φυτίνη
- 1 1/2 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) αλεύρι
- 6 αυγά
- 1/2 όκα λαζάνια

Μαϊντανός ψιλοκομμένος

Εκτέλεσις:

Βράζετε επί 20 λεπτά τις τομάτες, τα κρεμμυδάκια (κομμένα σε λεπτές φέτες), τη δάφνη, τα γαρύφαλα, αλάτι, πιπέρι, τη ζάχαρη και 1/2 φλυτζ. τσαγιού νερό. Περνάτε τη σάλτσα από τρυπήτη.

Βάζετε σε τηγάνι το βούτυρο και το αλεύρι. Ανακατεύετε το μίγμα σε σιγαλή φωτιά και ρίχνετε τη σάλτσα.

Σπάζετε τα αυγά, ένα-ένα, σε ένα πιατάκι και τα ρίχνετε μέσα στη σάλτσα, όταν αυτή αρχίσει να σιγοβράζει. Σκεπάζετε το τηγάνι και αφήνετε να ψηθούν σε σιγαλή φωτιά επί 3 έως 5 λεπτά.

Βράζετε εν τω μεταξύ τα λαζάνια σε υπόλοιπο νερό αλατισμένο, τα στραγγίζετε και τα περιχύνετε με καμένο βούτυρο. Τα σερβίρετε σε πιατέλα και τα πασπαλίζετε με παρμεζάνα τριμμένη.

Βγάζετε τα αυγά από τη σάλτσα με τρυπήτη κουτάλα και τα τοποθετείτε επάνω στα λαζάνια. Κατόπιν ρίχνετε τη σάλτσα και πασπαλίζετε επάνω μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΑΥΓΑ ΧΤΥΠΗΜΕΝΑ
ΜΕ ΓΑΛΑ

- Υλικά:
- 2 αυγά
 - 2 κουταλιές σούπας ζάχαρη
 - 2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα
 - Βανίλια. Μοσχοκάρυδο
- Εκτέλεσις:
- Χτυπάτε τ' άσπράδια των αυγών έως ότου απορίσουν και πήξουν. Χτυπάτε χωριστά τα κροκάδια, προσθέτετε τη ζάχαρη και το γάλα και εξακολουθείτε το χτύπημα. Προσθέτετε τη βανίλια και τα χτυπημένα άσπράδια και ανακατεύετε το μίγμα ελαφρά. Τα σερβίρετε σε φλυτζάνια, ή σε ποτήρια και τα πασπαλίζετε, εάν θέλετε, με λίγο μοσχοκάρυδο τριμμένο.

Με σοκολάτα: Προσθέτετε στο γάλα λίγη σοκολάτα ή κακάο.

Καρσμελέ: Αντικαθιστάτε τη ζάχαρη με 2 κουταλιές σιρόπι—καρσμελέ.

Με χυμό πορτοκαλιού: Χρησιμοποιείτε μόνο τα κροκάδια και αντικαθιστάτε το γάλα με χυμό πορτοκαλιού.

Με κονιάκ ή ρούμι: Προσθέτετε στο μίγμα 2 έως 3 κουταλιές σούπας κονιάκ ή ρούμι.

και αψάνετε λίγο την ποσότητα της ζάχαρης.

ΑΥΓΑ «ΜΠΡΟΥΪ-ΓΙΕ»
(Βασική συνταγή)

- Υλικά:
- 4 αυγά
 - Αλάτι και πιπέρι
 - 4 κουταλιές σούπας γάλα
 - 2 κουταλιές σούπας (κοφτές) βούτυρο ή φυτίνη
- Εκτέλεσις:

Χτυπάτε τ' αυγά ελαφρά και τόσο μόνο όσο χρειάζεται για να ανακατευτούν τα κροκάδια με τ' άσπράδια. Προσθέτετε αλάτι, πιπέρι και το γάλα.

Απλώνετε μέσα σ' ένα βαρύ τηγάνι το βούτυρο και ρίχνετε το μίγμα των αυγών. Το ψήνετε σε μέτρια φωτιά ώπου να πήξη, ενώ το ανακατεύετε ελαφρά και σηκώνετε το ψημένο μέρος από τον πυθμένα του τηγανιού για να πάρη τη θέσι του το άψητο. (Εάν θέλετε, μπορείτε να ψήσετε τ' αυγά «μπρουΐγιε» σε μπαιν-μαρί, επάνω από νερό βράζον.)

Σερβίρετε τ' αυγά «μπρουΐγιε» επάνω σε φρυγανιές βουτυρωμένες, ή γαρνιρισμένα με μπέικον, ή με λουκάνικα τηγανισμένα.

Σημ.—Αντικαθιστάτε το γάλα με χυμό τομάτας.

Προσθέτετε στ' αυγά, όταν μισοψηθούν 1 κουταλάκι τσαγιού μαϊντανό ψιλοκομμένο, ή 1/3 φλυτζ. τσαγιού τυρί τριμμένο, ή 1/2 φλυτζάνι τσαγιού βρασμένη και ψιλοκομμένη, κότα, χοιρινό κρέας, γλώσσα βρασμένη, ή σκουτάκια πουλιών σωταρισμένα σε βούτυρο.

● ΑΥΓΑ «ΜΠΡΟΥΪ-ΓΙΕ» ΜΕ
ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Σερβίρετε τ' αυγά «μπρουΐγιε» επάνω σε φρυγανιές βουτυρωμένες και βάζετε τοίχωμα λαχανικά βρασμένα και ζεσταμένα σε βούτυρο. Γαρνίζετε το πιάτο με μαϊντανό. 2 φλυτζ. τσαγιού ανάμικτα βρασμένα λαχανικά—αράκος, καρότα, φασολάκια, κουκιά καθαρισμένα—άρκουν για 4 αυγά.

● ΑΥΓΑ «ΜΠΡΟΥΪ-ΓΙΕ» ΜΕ
ΡΥΖΙ

Εκτελείτε τη βασική συνταγή, αλλά προσθέτετε στο μίγμα των αυγών, πριν το ρίξετε στο τηγάνι, 1 φλυτζάνι τσαγιού ρύζι βρασμένο. Τα σερβίρετε γαρνιρισμένα με μικρά τηγανισμένα λουκάνικα.

● ΑΥΓΑ «ΜΠΡΟΥΪ-ΓΙΕ» ΜΕ
ΚΡΕΜΜΥΔΑΚΙΑ ΦΡΕΣΚΑ

Καθαρίζετε μερικά κρεμμυδάκια και τα ψιλοκόβετε. Τα βάζετε στο τηγάνι με το βούτυρο και τα ψήνετε σε σιγαλή φωτιά έως ότου μαραθούν. Ετοιμάζετε τ' αυγά όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή και τα ρίχνετε να ψηθούν μαζί με τα κρεμμυδάκια. Προσθέτετε και λίγο μαϊντανό ψιλοκομμένο.

● ΑΥΓΑ «ΜΠΡΟΥΪ-ΓΙΕ» ΜΕ
ΑΝΤΖΟΥΓΙΑ

Βουτυρώνετε ζεστές φρυγανιές και απλώνετε επάνω λίγη πάστα αντζούγιας. Ετοιμάζετε τ' αυγά όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή, προσθέτετε, όταν μισοψηθούν 1 κουταλιά μαϊντανό ψιλοκομμένο και τα σερβίρετε επάνω στις φρυγανιές. Τα πασπαλίζετε με ελάχιστο κόκκινο πιπέρι.

● ΑΥΓΑ «ΜΠΡΟΥΪ-ΓΙΕ» ΜΕ
ΜΥΑΛΑ ΒΡΑΣΜΕΝΑ

Σκεπάζετε τα μυαλά με νερό ελαφρά αλατισμένο και αφήνετε να σταθούν επί μισή ώρα. Κατόπιν αφαιρείτε με προσοχή τη μεμβράνη που τα σκεπάζει. Τα βάζετε σε ένα κατσαρόλακι, τα σκεπάζετε με νερό, προσθέτετε λίγο αλάτι και 1 κουταλιά τσαγιού ζύδι ή χυμό λεμονιού και αφήνετε να σιγοβράσουν επί 20 λεπτά. Τα βγάζετε από το νερό, τα κόβετε σε φέτες και τα περιχύνετε με ζεστό βούτυρο. Ετοιμάζετε τ' αυγά όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή και τα σερβίρετε σε μία πιατέλα. Τα γαρνιρίζετε με τα μυαλά και με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

Σκεπάζετε τα μυαλά με νερό ελαφρά αλατισμένο και αφήνετε να σταθούν επί μισή ώρα. Κατόπιν αφαιρείτε με προσοχή τη μεμβράνη που τα σκεπάζει. Τα βάζετε σε ένα κατσαρόλακι, τα σκεπάζετε με νερό, προσθέτετε λίγο αλάτι και 1 κουταλιά τσαγιού ζύδι ή χυμό λεμονιού και αφήνετε να σιγοβράσουν επί 20 λεπτά. Τα βγάζετε από το νερό, τα κόβετε σε φέτες και τα περιχύνετε με ζεστό βούτυρο. Ετοιμάζετε τ' αυγά όπως περιγράφεται στη βασική συνταγή και τα σερβίρετε σε μία πιατέλα. Τα γαρνιρίζετε με τα μυαλά και με μαϊντανό ψιλοκομμένο.

ΑΥΓΑ «ΦΛΩΡΕΝΤΙΝ»

- Υλικά:
- Σπανάκι βρασμένο
 - Βούτυρο ή φυτίνη
 - Τυρί τριμμένο
 - Αυγά
 - Αλάτι και πιπέρι
 - Σάλτσα μπεςαμέλ
- Εκτέλεσις:

Βουτυρώνετε μικρά ατομικά γκουβερτάκια «μπουρέ» και βάζετε μέσα από μισό φλυτζάνι τσαγιού σπανάκι βρασμένο και ψιλοκομμένο. Τα πασπαλίζετε με τυρί τριμμένο, κάνετε στο κέντρο ένα ανοίγμα και σπάζετε μέσα ένα ή δύο αυγά. Τα πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι και τα σκεπάζετε με σάλτσα σαρπ. Πασπαλίζετε την επιφάνεια με τυρί, σκορπίζετε επάνω κομματάκια βούτυρου και τα βάζετε σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) επί 10 έως 12 λεπτά.

● Η ΑΣΠΡΗ ΣΑΛΤΣΑ

Βάζετε σε κατσαρόλακι 3 κουταλιές σούπας (κοφτές) βούτυρο και 4 κουταλιές της σούπας (κοφτές) αλεύρι. Ανακατεύετε το μίγμα έως ότου αρχίσει να βράζει, το τοσβάτε από τη φωτιά και ρίχνετε, λίγο-λίγο, 2 φλυτζ. τσαγιού γάλα. Το ανακατεύετε συνεχώς σε σιγαλή φωτιά ώπου να πήξη. Η σάλτσα είναι έτοιμη την αποσύρετε από τη φωτιά και προσθέτετε αλάτι—πιπέρι.

Σημ.—Τ' αυγά «Φλωρεντίν» γίνονται και μέσα σε ταψάκι ή σε πιάτο φούρνου. Σπρώχνετε μέσα όλο το σπανάκι, κάνετε τρία ανοίγματα—δύο είναι τ' αυγά, τα σπάζετε

μέσα και τα σκεπάζετε με την άσπρη σάλτσα.

ΑΥΓΑ ΜΕ ΚΑΡΥ

- Υλικά:
- 2 φλυτζ. τσαγιού ρύζι
 - Βούτυρο ή φυτίνη
 - 2 κρεμμυδάκια ψιλοκομμένα
 - 4 κουταλιές σούπας (κοφτές) αλεύρι
 - 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) κάρυ
 - 2 1/2 φλυτζ. τσαγιού ζωμός κρέας ή κρέας
 - Αλάτι
 - 6 αυγά βρασμένα
- Εκτέλεσις:

Πλένετε το ρύζι σε πολλά νερά και το ρίχνετε να βράση σε υπόλοιπο νερό βράζον με λίγο αλάτι. Το στραγγίζετε, το ξεπλένετε με ζεστό νερό, το ξαναστραγγίζετε και το περιχύνετε με καμένο βούτυρο. Το βάζετε μέσα σε μία φόρμα.

Ρίχνετε σε μία μικρή κατσαρόλα 2 κουταλιές βούτυρο και ψήνετε μέσα τα κρεμμυδάκια έως ότου μαραθούν. Προσθέτετε το αλεύρι και το κάρυ, ανακατεύετε το μίγμα επί 1 λεπτό, και κατόπιν ρίχνετε το ζωμό. Βράζετε τη σάλτσα αυτή επί 5 λεπτά και προσθέτετε, εάν θέλετε, 1 φλυτζ. τσαγιού κρέμα γάλακτος.

Κόβετε τα αυγά σε τέταρτα και τα ρίχνετε στη σάλτσα.

Ξεφορμάρετε το πιάφι σε μία πατέλα (εάν έχη κούρσει) το βάζετε όπως είναι μέσα στη φόρμα επάνω από νερό βράζον για να ξαναζεσταθεί και ρίχνετε μέσα στο ανοίγμα και τοίχωμα τη σάλτσα με τ' αυγά.

ΑΥΓΑ ΣΤΟ ΠΙΑΤΟ

- Υλικά:
- 4 αυγά
 - 2 κουταλιές βούτυρο ή φυτίνη
 - Αλάτι και πιπέρι

Εκτέλεσις:

Απλώνετε το μισό βούτυρο μέσα σ' ένα σπανάκι και σπάζετε μέσα τ' αυγά. Τα πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι και τα σερβίρετε όπως είναι. Τα σερβίρετε όπως είναι με το σπανάκι.

ΠΩΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΕΤΑΙ Η ΑΓΑΠΗ στις νησιώτικες διασκεδάσεις

ΕΙΝΑΙ όνομασά τὰ γλέντια καὶ τὰ πανηγύρια τῶν Ἑλληνικῶν νησιῶν. Ἡ γραφικότητά τους, ἡ κεφαλή υἱάθει τοῦ κόσμου, τὰ ὅσα πειράγματα μετὰ τὸ χαρακτηριστικὸ λεπτὸ νησιώτικο πνεῦμα, εἶναι τὰ στοιχεῖα αὐτῶν τῶν γλεντιῶν. Κι' ἀκόμη ἕνα χαρακτηριστικὸ στοιχεῖο εἶναι πῶς, ἐπάνω στὴ διασκέδασι καὶ στὸ χορὸ, μικροὶ καὶ μεγάλοι αὐτοσχεδιάζουν στίχους, εἴτε γιὰ νὰ πειράξουν κάποιον πρόσωπο ἀπὸ τὴ συντροφιά, εἴτε γιὰ νὰ ἐκφράσουν διάφορα συναισθήματα. Οἱ στίχοι αὐτοὶ, ποὺ εἶναι τὶς περισσότερες φορές πολὺ ἐπιτυχημένοι, γίνονται δεκτοὶ με ἐνθουσιασμό ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους. Ἐπαναλαμβάνονται καὶ σ' ἄλλα γλέντια, ἐνῶνται με τοὺς τόνους τῆς λαϊκῆς μουσικῆς τῶν νησιῶν μας καὶ γίνονται με τὸν καιρὸ τραγούδια. Ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, ἀπὸ στίπτι σὲ στίπτι, διαπρῶνται — συχνὰ σὲ διάφορες παραλλαγές — κι' ἀποτελοῦν ἕνα πολυτιμὸ στοιχεῖο γιὰ τὸν μελετητὴ τῆς νησιώτικης λογογραφίας.

Στὸ σημεῖωμα αὐτὸ θὰ σταθοῦμε σ' ἕνα εἶδος ἀπ' αὐτὰ τὰ λαϊκὰ νησιώτικα τραγούδια. Σ' ἐκεῖνα ποὺ λένε οἱ ἐρωτευμένοι, ἐκφράζοντας τὸν πόνο καὶ τὴ χαρὰ, τὴν ἀπογοήτευσί καὶ τὸν ἐνθουσιασμό τους. Ὁ νέος, ποὺ ἀγαπᾷ μιὰ κοπέλλα, ἐκφράζει τὸ παράπονό του με στίχους: Ὡς καὶ τὰ παραθύρια σου ἀμὰ καὶ μου κρατοῦνε κι' ὅταν περνῶ ἀπ' τὴ γειτονιά χωρὶς ἀγέρα κλειοῦνε. Εἶναι πραγματικὰ ἀριστοτεχνικὰ δοσμένο τὸ παράπονο σ' αὐτοὺς τοὺς στίχους. Ὁ νέος θέλει νὰ μιλήσῃ γιὰ τὴν ἀδιαφορία ποὺ δείχνει γι' αὐτὸν ἡ κοπέλλα ποὺ ἀγαπᾷ. Καὶ δρίσκει ἕναν τόσο λεπτὸ τρόπο γιὰ νὰ τὸ πῇ. Παρατηρεῖ πῶς, ὅποτε περνᾷ ἀπὸ τὴ γειτονιά της, τὰ παραθύρφυλλα τοῦ σπιτιοῦ της κλείνουν, «χωρὶς ἀγέρα». Καὶ παραπονιέται πῶς ἀκόμα κι' ἐκεῖνα τοῦ «κρατοῦνε ἀμὰ καὶ».

Ἐνα ἄλλο τραγούδι μιλά γιὰ τὰ μάτια κάποιου νέου ἢ κάποιας νέας. Καὶ τὰ παρουσιάζει νὰ ἔχουν τέτοια δύναμι, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ φέρουν τὸ θάνατο σ' αὐτὸν ποὺ θὰ τὰ ἀντικρύσῃ. Μιά παγερὴ τους ματιά, εἶναι πιὸ δυνατὴ κι' ἀπὸ τὸ χτύπημα ἐνὸς σπαθιοῦ — ἐστὶ τοῦλάχιστον τραγουδιὸ ὁ νέος ἢ ἡ νέα στὶς νησιώτικες διασκεδάσεις: Μὴ μὲ χτυπάς μετὰ τὸ σπαθί. Κι' ἂν πληγωθῶ, θὰ γειῶνω. Χτύπη με μετὰ τὰ μάτια σου ἂν θέλῃς ν' ἀποθάνω. Μιά περισσότερη ὕλιστική ἐκφράσι τῆς ἐρωτικῆς ἀπογοήτευσως παρουσιάζεται σ' ἕνα ἄλλο τραγούδι. Μιά ἐκφράσι μᾶλλον χιουμοριστική. Καὶ εἶναι λίγο δύσκολο νὰ καταλάβῃ κανεὶς ποῖα σχέση ἀνακαλύπτει ἐκεῖνος ποὺ τραγουδᾷ ἀνόμενα στὴν ἀγάπῃ του, στὸ φῦμα τῆς λειμονίας (!) καὶ σὲ... φάγλας τῶν λειμονιῶν. Τὸ τραγούδι δὲ πάντως λέει:

Ἐξήντα μῆνες σ' ἀγαπῶ. Γίνονται πέντε χρόνια. Ἄν φύτῃ μιὰ λειμονία, θὰ νάτωγα λειμονία. Σ' ἕνα νησιώτικο γλέντι, σερβίριζε μιὰ κοπέλλα με σοδορότητα. Ἀκόμη καὶ ὅταν περνοῦσε μπροστὰ ἀπὸ τὸν ἀγαπημένο της, στεκόταν σοδορὴ - σοδορὴ καὶ προσέφερε μεζέδες καὶ κρασί. Κι' ἐκεῖνος, γιὰ νὰ τὴν πειράξῃ, αὐτοσχεδίασε ἕνα τραγούδι γιὰ τὴν «περφήνεα» της. Ἐνα τραγούδι λυρικό, ποὺ κρύβει μετὰ του τουφεκοῦ θυμὸ, κι' ἀγάπη:

Περνᾷς καὶ δὲ μὰς χαιρετᾷς. Χαρὰ στὴν περφήνεα. Σὰ νὰ κρατᾷς στὰ χέρια σου βασιλικά διμάντια. Δὲν ξέρουμε ἂν ἡ κοπέλλα ἔμπροσθεν ν' ἀπαντήσῃ ἀμέσως. Δὲν φαίνεται πιθανόν. Ἐκεῖνο ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι εἶναι τὸ νὰ κοκκίνησῃ ἡ κοπέλλα καὶ νὰ γύρισῃ κι' αὐτὴ με κάποιο τουφεκοῦ παράπονο στὴ ματιά νὰ δῇ τὸν ἀγαπημένο της. Ἡ λαϊκὴ μουσικὴ, ὅμως δὲν ἀρνεῖ τὸ παραπάνω τετρατόνιο, χωρὶς ἀπάντησι. Τὸ συμπληρώσε με τὴν ἀπόκρισι τῆς κοπέλλας:

Περνῶ καὶ δὲν σὰς χαιρετῶ. Τὰ μάτια χαμηλώνω. Τὸ κάνω γιὰ τὴ συντροφιά, μὰ ἐγὼ σὲ καμαρώνω. Τὸ ἴδιο θέμα, παραλλαγμένο, τὸ συναντοῦμε σ' ἕνα ἄλλο νησιώτικο τραγούδι τῆς ἀγάπης. Αὐτὸ μιλά γιὰ τὴν προφύλαξι ποὺ παίρνει ὁ νέος περνώντας ἀπὸ τὴ γειτονιά τῆς ἀγαπημένης του, γιὰ νὰ μὴν τὴν ἐκθέσῃ στὰ μάτια τοῦ κόσμου. Τὴν καθιστοῦν, λοιπὸν, λεγοντάς της πῶς δὲν πρέπει νὰ λυπάται ἀλλὰ νὰ χαίρεται, ὅταν περνᾷ ἀπὸ τὴ γειτονιά της καὶ δὲν τὴν χαιρετᾷ:

Ὅταν περνῶ καὶ δὲ μιλῶ, νὰ χαιρετᾷς ἢ καρδιά σου. Τὸ κάνω γιὰ τὴ γειτονιά, μὴ σέρνουν τ' ὄνομά σου. Στὶς Κυκλάδες, ὁ λαϊκὸς τραγουδιστὴς ἀντιμετωπίζει με στοϊκὴ ἐγκρατέρησι τὴν ἀπόλλειά του ἀπὸ τὴν ἀγάπῃ. Εἴτε ὅταν ἀγαπᾷ καὶ δὲν ἀγαπιέται, εἴτε ὅταν ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τὴν ἀγαπημένην του. Ἀντικρύζει τὴν κατὰστάσι φιλοσοφικά, με καρτερία καὶ κάποια φαινομενικὴ διαφορά:

Ἄς πῶ πῶς ἡ ἀγάπη μου ἦταν πραγματεία. Καὶ πούλησα κι' ἀγόρασα καὶ δὲν ἔχω σὲ ζῆναι. Ἐστὶ τραγουδοῦν τοὺς πόνο καὶ τὴν χαρὰ τῆς ἀγάπης στὰ νησιά μας. Ἄλλοτε λυρικά, ἄλλοτε με εὐθύμῃ διάθεσι. Ἄλλοτε ἀπλά, ἄλλοτε φιλοσοφημένα. Τὰ τραγούδια ποὺ ξεπηδοῦν πηγαῖα στὶς διάφορες διασκεδάσεις γίνονται τραγούδια ὅλου τοῦ νησιοῦ καὶ παραμένουν στὴ λαϊκὴ γλώσσα, γιὰ νὰ δείχνουν στὸν καθέναν τὸν τρόπο με τὸν ὁποῖο ἡ σκέψι καὶ τὰ συναισθήματα τῶν νησιωτῶν στρέφονται γύρω ἀπὸ τὴν ἀγάπῃ.

ΤΑΣΟΣ Ν. ΠΕΤΡΗΣ

ΜΟΝΤΕΛΟ Α'

ΥΛΙΚΑ: 2 κουβάρια κορδόνι No 50. 1 βελόνα κατ' ἄλληλ. 6 κουμπάκια.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Βουδὸ γαϊτανάκι = μπιζέτε τὸ βελονάκι σας σὲ ἕνα γαϊτανάκι καὶ πάρτε μιὰ θηλειὰ τὴν ὁποία φέρετε ἐπάνω, ξαναπάρτε κλωστή στὸ βελονάκι σας καὶ μετὰ κίνησι περάστε τὴν καὶ ἀπὸ τὶς 2 θηλειές ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι. Ποδαράκι = Πάρτε πρώτα κλωστή στὸ βελονάκι σας καὶ μπιζέτε τὸ κατόπιν σὲ ἕνα γαϊτανάκι. Πάρτε μιὰ θηλειὰ καὶ φερέτε τὴν ἐπάνω. Πάρτε κλωστή στὸ βελονάκι σας καὶ περάστε τὴν ἀπὸ τὶς 2 μόνον θηλειές ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι. Ξαναπάρτε κλωστή καὶ περάστε τὴν ἀπὸ τὶς 2 τελευταῖες θηλειές. Ἀκουρὲ πλέξις = 1η σειρά: πλέξετε ὅλο ποδαράκι. 2η σειρά: πλέξετε * 4 ποδαράκια, 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, πηδήξτε 4 ποδαράκια καὶ συνεχίστε ἀπὸ *. 3η σειρά: πλέξετε 4 ποδαράκια στὰ προηγούμενα, 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα καὶ συνεχίστε ἀπὸ *. 4η σειρά: ὅπως ἡ 3η. 5η σειρά: * 4 ποδαράκια, 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, 1 βουδὸ γαϊτανάκι παίρνοντας μαζὶ τὰ 5 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα τῶν 3 προηγούμενων σειρῶν, 3 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα. Συνεχίστε ἀπὸ *. Ξαναρχίστε κατόπιν ἀπὸ τὴν 2α σειρά καὶ ἐπαναλάβετε συνεχῶς αὐτὲς τὶς 4 σειρές.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ Τὸ πλάστον αὐτὸ πλέκεται ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἐπάνω. Γιὰ τὸ ἀριστερὸ πλάγι ἀρχίστε ἀπὸ τὸ κάτω μέρος. Πλέξετε με γαϊτανάκια στὸν ἀέρα ἕνα κορδόνι μήκους 15 ἐκατ. καὶ ἀρχίστε τὴν ἀκουρὲ πλέξι. Ἀφ' οὗ πλέξετε 20 ἐκατ. μακρὸς ἀρχίστε τὸ πικνὸ μέρος, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο. Τοὺς μισοὺς πόντους δεξιὰ, πλέκετε πάντοτε με τὴν ἀκουρὲ πλέξι. Στους ἄλλους μισοὺς πόντους, πρὸς τ' ἀριστερὰ πλέκετε ὅλο ποδαράκι. Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει ἐν ὅλῳ 50 ἐκατ. σχηματίσετε τὸ ντεκολτέ ἀριστερὰ, κόβοντας σὲ κάθε 2 ἢ 3 σειρές ἀπὸ 1 ποδαράκι. Ἐστὶ ὅταν τὸ μήκος τοῦ λοβίσματος αὐτοῦ θὰ εἶναι 9 ἐκατ. νὰ ἔχετε 2,5 ἐκατ. φάρδος με ποδαράκια. Στὸ σημεῖο αὐτὸ σταματήστε τὸ πλέξιμο καὶ κάμτε τὸ δεξιὸ πλάγι ἀντικουστὰ σχηματίζοντας καὶ τὴν σχετικὴ 6 κουμπότρυπες. Τὴν 1η κουμπότρυπα σχηματίστε στὰ 23 ἐκατ., 1,5 ἐκατ. ἀπὸ τὴν ἀκρῃ. Τὶς ἄλλες κουμπότρυπες σχηματίστε κάθε 5 ἐκατ. Γιὰ νὰ σχηματίσετε 1 κουμπότρυπα ἀφ' οὗ πλέξετε 1,5 ἐκατ. ἀπὸ τὴν ἀκρῃ, κάνετε 6 γαϊτανάκια στὸν ἀέρα, πηδήξτε 6 ποδαράκια καὶ συνεχίστε τὴ σειρά σας. Στὴν ἐπομένη σειρά πλέξετε 6 ποδαράκια πάνω ἀπὸ τὰ 6 γαϊτανάκια τῆς προηγούμενης σειράς.

Γιὰ τὴν πλάτη πλέξετε με τὴν ἀκουρὲ πλέξι μιὰ λωρίδα ἴσια ποὺ νὰ ἔχῃ 8 ἐκ. φάρδος καὶ 30 ἐκατ. μήκος.

ΓΙΑΚΑΣ Ὁ γιακάς πλέκεται ὅλο με ποδαράκια. Ἀρχίστε ἀπὸ τὴν ἀριστερὴν μῆτι, ὡς ἐξῆς: Πλέξετε με γαϊτανάκι στὸν ἀέρα

Ἀνοιξιότικες νότες ΤΑ ΠΛΑΣΤΡΟΝ

ἕνα κορδόνι 7 ἐκατ. καὶ συνεχίστε λιγοστεύοντας δεξιὰ σὲ κάθε σειρά ἀπὸ 2 ποδαράκια. Τὸ λοβίσμα αὐτὸ συνεχίστε ὡς ὅτου ἔχετε 4 ἐκατ. φάρδος, ὁπότε συνεχίστε ἴσια ἐπὶ 32 ἐκατ. (ἡ ἀνάλογα μετὰ τὸ πάχος τοῦ λαϊμοῦ). Κατόπιν σχηματίστε τὴν δεξιὰ μῆτι προσθέτοντας τὰ ποδαράκια ποὺ λιγοστεύατε στὴν προηγούμενη μῆτι.

ΠΑΠΙΓΙΟΝ

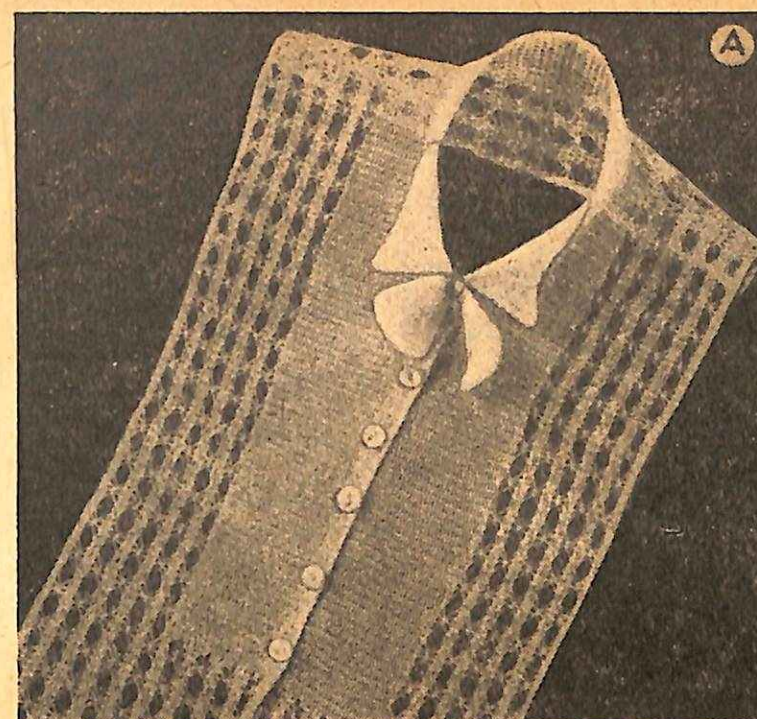
Πλέξετε πρώτα με γαϊτανάκια στὸν ἀέρα ἕνα κορδόνι μήκους 8 ἐκατ. Σὲ αὐτὰ τὰ γαϊτανάκια πλέξετε ποδαράκια ἀρχίζοντας νὰ κόβετε σὲ κάθε πλάγι ἀπὸ 1 ποδαράκι. Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 10 ἐκατ. ὕψος πᾶσι νὰ ἔχετε φάρδος 2 ἐκατ. Ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ πλέξετε 1 ἐκατ. ἴσια καὶ κατόπιν συνεχίστε τὸ ὅλο μισὸ φοιγκάκι μετὰ τὰ ἴδια μέτρα, ἀλλὰ ἀντιστρόφως δηλ. ἀντικαθιστώντας τὰ κλεισίματα με ἀνοίγματα. Πλέξετε ἀκόμη ἕνα κομματάκι γιὰ τὸν κόμπο ποὺ νὰ ἔχῃ φάρδος 1,5 ἐκατ. καὶ μήκος 4 ἐκ.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ Ἐνώστε τὴν λωρίδα μετὰ τὸ μπροστινὸν ἀφήνοντας τὸ ἀνοίγμα τοῦ λαϊμοῦ. Ράψτε κατόπιν τὸν γιακά γύρω στὸ ντεκολτέ. Στὸ μέρος ποὺ εἶναι οἱ κουμπότρυπες στερεώστε τὸ παπιγιόν. Κάμτε φεστὸν γύρω στὶς κουμπότρυπες. Ράψτε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνωδομή με ἕνα πανὶ βρεγμένο σὲ διάλυσι κόλλας.

ΜΟΝΤΕΛΟ Β'

ΥΛΙΚΑ: 2 κουβάρια κορδόνι No 40. 1 βελόνα κατ' ἄλληλ. 4 φράια κουμπάκια καὶ 2 κουμπάκια ἀπλά γιὰ τὸ κούμπωμα τῆς πλάτης.

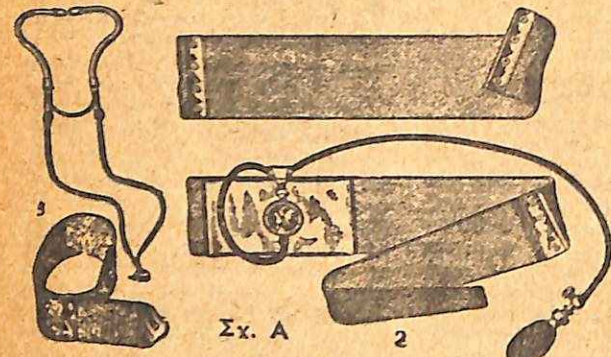
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Βουδὸ γαϊτανάκι = μπιζέτε τὸ βελονάκι σας σ' ἕνα γαϊτανάκι καὶ πάρτε μιὰ θηλειὰ τὴν ὁποία φέρετε ἐπάνω. Ξαναπάρτε κλωστή στὸ βελονάκι σας καὶ μετὰ κίνησι περάστε τὴν καὶ ἀπὸ τὶς 2 θηλειές ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι. Ποδαράκι = πάρτε πρώτα κλωστή στὸ βελονάκι σας καὶ μπιζέτε τὸ κατόπιν σὲ ἕνα γαϊτανάκι. Πάρτε 1 θηλειὰ καὶ φερέτε τὴν ἐπάνω. Πάρτε κλωστή στὸ βελονάκι σας καὶ περάστε τὴν ἀπὸ τὶς 2 μόνον θηλειές ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι. Ξαναπάρτε κλωστή καὶ περάστε τὴν ἀπὸ τὶς 2 τελευταῖες θηλειές. Διπλὸ ποδαράκι = Βάλετε τὴν κλωστή 2 φορές γύρω στὸ βελονάκι σας καὶ μπιζέτε τὸ ἕνα γαϊτανάκι. Πάρτε θηλειὰ καὶ φερέτε τὴν ἐπάνω, πάρτε κλωστή στὸ βελονάκι καὶ περάστε τὴν ἀπὸ τὶς 2 μόνον θηλειές ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι, πάρτε πάλι κλωστή στὸ βελονάκι καὶ περάστε τὴν ἀπὸ ὅλους 2 θηλειές, ξαναπάρτε κλωστή καὶ περάστε τὴν ἀπὸ τὶς 2 τελευταῖες θηλειές. Πουὰ = πλέξετε 5 διπλὰ ποδαράκια ἐνωμένα, δηλ. κάθε φορά ποὺ θὰ πλέκετε 1 διπλὸ ποδαράκι, ἀφήνετε τὶς 2 τελευταῖες θηλειές στὸ βελονάκι καὶ ὅταν θὰ ἔχετε κάνει τὸ 5ο διπλὸ ποδαράκι

πάρτε κλωστή στὸ βελονάκι καὶ περάστε τὴν ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλες τὶς θηλειές ποὺ ἔχετε στὸ βελονάκι. Δίχτυ = 1η σειρά: 1 ποδαράκι * 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα, ἕνα ποδαράκι στὸν ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχίστε τὰ ποὺα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: 1η σειρά: 6 γαϊτανάκια μετὰ τὸ δίχτυ * 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 ποὺα στὸ ἄλλο ποδαράκι, 1 ποδαράκι στὸ ἐπόμενον ποδαράκι, 1 γαϊτανάκι στὸν ἀέρα. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη 2 φορές τὶς 2 σειρές αὐτῆς τῆς πλέξεως καὶ κατόπιν ἀρχ

Η ΥΠΕΡΤΑΣΙΣ "Η «ΠΙΕΣΙΣ»

Η ΣΕΙΡΑ: «ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ» ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Δρ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Σχ. Α

ΕΝΑ ΣΦΥΓΜΟΜΑΝΟΜΕΤΡΟ «ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ»...

ΕΙΜΑΙ λοιπόν ή Α. Μ. το σφυγμομανόμετρο ή μανόμετρο απλά όπως με λέ-

τε οι πολλοί ή «πιεσίμετρο» ή και τέλος το «μη χάνημα της πίεσεως» για να αναφέρω όλες τις ονομασίες με τις οποίες με πιπλίζετε στο στόμα σας, σαν καρσμέλα, εδω και λίγες δεκαετίες. Βέβαια, ένα μηχανήμα δεν έχει μιλιάρη και δεν

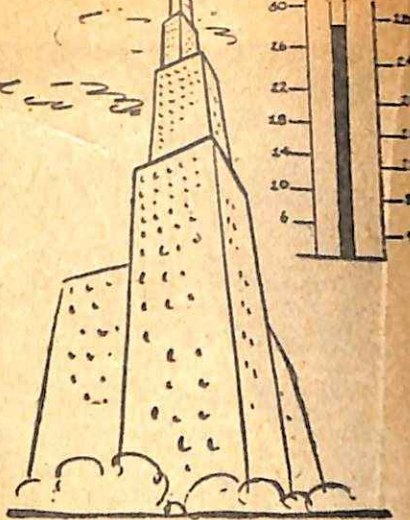
μπορεί να πη μια διήγηση, αλλά γιατί στο κάτω κάτω να μην παραβώ εγώ αυτό το λογικό κανόνα, αφού τόσοι και τόσοι διάσημοι «μοντέρνοι» λογοτέχνες σας βάζουν στα βιβλία τους και «μιλούν» τόσο κα ιόσα άλλα μικρά και άσημαντα πράγματα; «Τα κιμιντένια είδαν τον άνθρωπο καθώς έμπαινε στο πυκνό δάσος και έβγαλαν δυνατές κραυγές χαράς...» σάς λέει ο ένας (τα κιμιντένια είναι κάτι βουνά της Μικρασίας, αν δεν ξέρετε...) και μπαίνει μέσα στους 12 σφούς της νεοελληνικής λογοτεχνίας, ενώ κάποιος άλλος (δεν θυμάμαι αν είναι και αυτός μέσα στους 12) σε διαβεβαιώνει υπεύθυνα ότι «μια πέτρα τρώεξε και ύστερα γέλασε, ή κουκουράρα που άκουσε το γέλιο της το έπτε στην αγριελιά και κείνη στο τσιμπούρι του σκύλου καί...» και πάλι λέγοντας, που λέμε κι' εμείς. Γιατί λοιπόν αφού μιλάνε τα κιμιντένια, τα τσιμπούρια, οι αγριελιές και οι κουκουράρες, να μη μιλήσω κι' εγώ και να σάς πω τα βάσανά μου; Έχω να πάω τίποτα; Είμαι λοιπόν ή Α.Μ. το μηχανήμα της πίεσεως και έχω πολλές ικανότητες. Την ικανότητα π. χ. να σάς κάνω να αισθανθείτε ευτυχισμένος ή δυστυχισμένος μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα ανάλογα με το αν σάς δείξω ή όχι την πίεσι που επιθυμείτε. «Ας συνεχίσω όμως. Λέγαμε πως είμαι το μηχανήμα της πίεσεως και πως με ξέρετε σχεδόν όλες και όλοι. Όσοι δεν με ξέρετε, κυττάζετε το σχεδιάκι Α. Αποτελούμαι από ένα ρολόγι που είναι κολλημένο σε μια λαστιχένια φούσκα κι' αυτή σε μια πλατειά ταινία που μπορεί να τυλιγεται στο χέρι σας, στο μπράτσο, επάνω από τον αγκώνα συνήθως — από ένα πουάρ που συνδέεται με ένα λαστιχένιο σωλήνα με το ρολόγι (1, 2). Το 3 είναι τα ακουστικά του γιατρού που για να ακούνε καλύτερα, έχουν το χωνάκι τους επάνω σε μια άλλη ταινία, ή οποία το εφορμάζει επάνω στο χέρι, κάτω από το μέρος που μέηκα εγώ και ακριβώς στο μέρος όπου περνάει μια αρτηρία σας.

Κυρίως μου και αφέντης μου είναι ο γιατρός, που με κρατάει μέσα σ' ένα τσαντάκι και με βγάζει σχεδόν πάντοτε όπου και αν πάω για άρρωστο.

Μά θα μου πητε δικαιολογημένα «καλά, χρειάζεσαι έσυ για όλες τις άρρώστειες;» Έγώ θα σάς απαντήσω ότι μπορεί μόν να μη χρειάζομαι αλλά ο κύριος και αφέντης μου λέει ότι καλό είναι να ξέρη σε κάθε άρρωστο τί γίνεται με την πίεσι του ενώ από το άλλο μέρος ας τομήση να μη με έχη μαζί του. Αν δεν με ζητήση ο ίδιος ο άρρωστος κάποιος από το σπίτι του, θα βρεθί να με ζητήση. Η γιαγιά, ή μάνα, ή αδελφή, ή παπούς, ή γειτόνισσα που δρόθηκε τυχαίως εκεί, κάποιος πάντως θα πη ... «γιατρέ μου, μήπως έχετε μαζί σας το μηχανήμα να μου πάρете την πίεσι;» Κι' όταν άρχισι ο ένας ... στή σειρά ακολουθούν οι άλλοι ενώ ο γιατρός ανάβει και κορνέι μέσα του... «Αφού κι' εγώ το άψυχο το καυμένο, θυμώνω, καμιά φορά με τη μανία αυτή. «Θά παρήκ κι' έσυ την πίεσι σου, Πιπίτσα;» λέει ή κυρά 'Ιουλία, που κάνει πως ξέρεει όλα... «Να την πάρη και ή Πιπίτσα, γιατρέ μου, έτσι δεν είναι;... Πού ξέρεσι τί γίνεται όπως έγινε τώρα αυτή ή «πίεσις»... Κι' ο γιατρός, ο αφέντης και κύριός μου, τί να κάνει; Με ξεδιπλώνει πάλι και με τυλίγει στα χεράκια της μικρής Πιπίτσας, ενώ την ίδια στιγμή ξεμπρατσώνονται και όσες έκαναν ως τότε τις διατακτικές... Κα τότε εγώ, ή μάλλον ο γιατρός ή καλύτερα και οι δυο μαζί, μετράμε την πίεσι... «Αλλά αλήθεια... Τί είναι αυτή ή πίεσι; Καιρός δεν είναι να τη μάβετε και να αφήσω κι' εγώ τις ανοησίες;» Έγώ όμως δεν είμαι τόσο μορφωμένος και δεν μπορώ να σάς πω όλα αυτά. Ο αφέντης και κύριός μου ας αναλάβη...

«ΜΕΓΙΣΤΗ» ΚΑΙ «ΕΛΑΧΙΣΤΗ» ΠΙΕΣΙΣ

Ο οργανισμός του ανθρώπου, τρέφεται και καθαρίζεται από ένα πολύτιμο υγρό το οποίο εισέρχεται παντού, σε όλους τους ιστούς. Το υγρό αυτό, το γενικό δηλαδή θρεπτικό υγρό του σώματος είναι το αίμα. Το αίμα κυκλοφορεί μέσα στο σώμα με ένα κλειστό σύστημα σωλήνων που έχουν άπειραριθμες, μεγάλες και μικρές διακλαδώσεις. Το σύστημα αυτό που λέγεται κυκλοφορικό, από τελεία από την καρδιά, τις αρτηρίες και τις φλέβες. Οι αρτηρίες ξεκινούν από την καρδιά και φέρουν στους διάφορους ιστούς και όργανα τις τροφές (τις οποίες πήρε το αίμα από το πεπτικό σύστημα) και το οξυγόνο (που το πήρε από τους πνεύμονες). Οι φλέβες εναφένουν στην καρδιά το αίμα, αλλά ένα αίμα πιά ά καθαρό, φορτωμένο με τα περσιτά προϊόντα της ζωής των ιστών, και στερεωμένο από τις τροφές και το οξυγόνο αφού αυτά κρατήθηκαν από τους ιστούς. Τα περσιτά αυτά προϊόντα αποβάλλονται από τον οργανισμό με τα νεφρά (ούρα) με το δέρμα (ιδρώτες) και τους πνεύμονες (άνθρακι-

● Όσο οι ούρανοξύτες άνεβαίνουν, όσο ο ρυθμός της ζωής έντεινεται, όσο οι κοινωνικο-οικονομικές δυσκολίες αυξανόνται, τόσο ή «πίεσις» άνεβαίνει και τόσο πιο πολλοί άνθρωποι παθαίνουν «πίεσι».

κό δξύ). Έτσι το αίμα κυρίζει μέσα στον οργανισμό χωρίς καμμία διακοπή κάνοντας συνεχώς κλειστός κύκλο. Η διατήρησης αυτού του συνεχούς ρεύματος αίματος εξασφαλίζεται με μια μηχανή, την καρδιά. Η καρδιά μοιάζει με μια αντίλα που στέλνει το αίμα στους διάφορους ιστούς και όργανα. Το αίμα είναι απαραίτητο να πάη εκεί γιατί είναι όπως είπαμε γενικό θρεπτικό υγρό του σώματος και έπομένως χωρίς αυτό, ή όργανισμός δεν μπορεί να ζήση. Κάθε φορά που ακούμε τους χτύπους της καρδιάς μας ή αντίλαμβανόμεθα τους χτύπους του σφυγμού μας, ή καρδιά συστέλλεται και «σπρώχνει» το αίμα προς τα έξω, στην περιφέρεια. Σε κάθε τέτοιο «σπρώξιμο» καταβάλλει μια δύναμη.

Η δύναμη που καταβάλλει ή καρδιά ένος φυσιολογικού άνθρώπου κάθε φορά που συστέλλεται για να στείλη το αίμα στην περιφέρεια διά μέσου των αρτηριών, μεταδίδεται με το αίμα στις αρτηρίες, τις οποίες σε αίμα αυτό, τις κρατάει σε διάταση και δεν τίς αφήνει να χαλαρωθούν όπως γινόταν αν δεν είχαν μέσα αίμα ή αν το αίμα δεν είχε καμμία τάσι. Η πίεσι που έξασκει ή καρδιά με κάθε χτύπημα της πάνω στο αίμα ή σε συνέχεια το αίμα επάνω στα τοιχώματα

ΜΕ ΤΙ ΤΡΟΠΟ ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΠΙΕΣ

Προσέξτε το σκίτσο (α). Παρουσιάζει το μηχανήμα για τη μέτρηση της πίεσεως τυλιγμένο γύρω από το βραχίονα του χεριού. Το σημείο Α είναι ή καμψη του αγκώνα, Αφού το μηχανήμα τυλιχτή και στερεωθι ή γιατρός με τη δόθηκε του πουάρ, βάζει αέρα μέσα στη λαστιχένια ταινία του μηχανήματος ή οποία φουσκώνοντας, πιέζει την αρτηρία. Ο γιατρός συνεχίζει την εισαγωγή αέρος μέχρις ότου αντιληφθι ότι το αίμα περνάει. Ο αριθμός τον οποίο θα δείχνη τότε, (έδω 15), παριστάνει την ελάχιστη πίεσι.

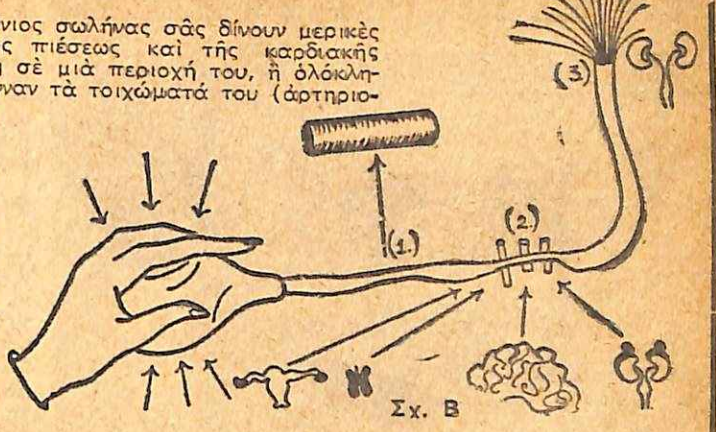
των αρτηριών περνώντας μέσα από αυτές, και ή οποία έχει την αρχή της στη λειτουργία και τη δύναμη της καρδιάς, είναι ή λεγόμενη αρτηριακή ή πίεσις. Είναι δε σταν ένηλικο υγιή άνδρα τόσοση άρκεί για να ύψωση τη στήλη ένος υδραργυρικού μανομέτρου σε ύψος 14 συνήθως εκ. Αυτή όμως είναι ή «συστολική» ή πίεσι. Η πίεσι δηλαδή που έξασκείται επάνω στα τοιχώματα των αρτηριών τον καιρό που ή καρδιά συστέλλεται και «σπρώχνει» το αίμα με όλη της τη δύναμη. Όταν όμως ή καρδιά «διαστέλλεται», στο διάστημα δηλαδή που μεσολαβεί ανάμεσα σε δυο χτύπους, τότε ή πίεσι που έξασκει το αίμα επάνω στα τοιχώματα των αρτηριών είναι μικρότερη. Η πίεσι αυτή λέγεται «διαστολική», είναι παρτίου εκεί γύρω στα 8, και έχει κι' αυτή τη σημασία της στη διάγνωση διαφόρων νοσημάτων που προκαλούν αύξηση της πίεσεως.

Η «ΥΠΕΡΠΙΕΣΙ» Ή «ΥΠΕΡΤΑΣΙ» Ή ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΟΙΝΑ ΛΕΜΕ «ΕΧΕΙ ΠΙΕΣΙ»

Όπως βλέπομε, λοιπόν, φυσιολογικά, από την ίδια τη φύσι της κυκλοφορίας, υπάρχει μια καθοριστική πίεσι που έξασκείται από το αίμα επάνω στα τοιχώματα των αρτηριών. Η πίεσι αυτή δεν είναι ή ίδια ούτε για τους ανθρώπους όλων των ηλικιών ούτε και για τα άτομα της ίδιας ηλικίας και του ίδιου «φύλου» ακόμη. Πάρα κάτω θα δούμε ποιές φυσιολογικές μεταβολές παθαίνει αυτή ή φυσιολογική πίεσι, στα διάφορα στάδια της εξέλιξης της ζωής του ανθρώπου. Οπωςδήποτε όμως υπάρχει μια φυσιολογική πίεσι που περιπου είναι καθορισμένη για κάθε περιπτώσι. Όταν ή φυσιολογική αυτή πίεσι αυξήθι από διάφορες αιτίες τότε λέμε πως υπάρχει «υπέρτασις», ή «υπερπίεσι» ή πως κάποιος «έχει πίεσι», όπως έχει καθιερωθι πιά στην κοινή διάλεκτο που μιλάμεται ανάμεσά μας. Γι' αυτό φυσικά όταν ο κόσμος λήθι ότι το τάδε ή ή δεινά «έχει πίεσι», έννοει ακριβώς ότι έχει υπέρτασι ή υπερπίεσι. Με ποιο τρόπο όμως, με ποιο άλλο μηχανισμό δημιουργείται ή υπερπίεσι; Το σχήμα Β μάς δίνει μια απλή και στοιχειώδη εξήγηση. Θεωρήστε ότι το λαστιχένιο πουάρ είναι ή καρδιά και

ΝΑ, ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΠΙΕΣΕΩΣ»

Αυτό το πουάρ και ή λαστιχένια σωλήνας σάς δίνουν μερικές έννοιες σχετικές με το μηχανισμό της πίεσεως και της καρδιακής λειτουργίας. Αν ο σωλήνας στενέψη σε μια περιοχή του, ή δόκιλη-σκήλρυνσις, αν σε μια άλλη περιπτώσι στενέψη από άλλες αίτιες (2) π. χ. ένα τσιμπούρακι (σπασμός των άγγείων από υπεθρομβωτισμό, από πάθος των ένινεφριδίων κλπ.), αν ή ποσότητα του νερού αυξήθι, ή αν τέλος ένα έμπόδιο (3), φράξη κάπως την έξοδο του (νεφρίτις ή παθήσεις άλλες των νεφρών), τότε το νερό περνάει με δυσκολία. Η δύναμη που θα χρειασθι το χέρι μας να σφίξη το πουάρ θα είναι μεγαλύτερη, (αυξημένη καρδιακή λειτουργία) και ή πίεσι που θα ασκήθι το νερό στα τοιχώματα του σωλήνα μεγαλύτερη (αυξημένη πίεσις).

Σχ. Β

το χέρι που το σφίγγει ή δύναμη που κάνει την καρδιά να συστέλλεται. Θεωρήστε ακόμη ότι ο σωλήνας είναι ή αρτηρία μέσα από τις οποίες περνάει το αίμα πιεζόμενο από την καρδιά. Έδω δεν σχεδιάζονται οι φλέβες ούτε ή κλειστή κυκλοφορία γιατί δεν χρειάζονται για την κατανόηση του μηχανισμού της αύξησεως της πίεσεως και των πιο βασικών αιτίων που την προκαλούν. Στα διάφορα σημεία της διαδρομής του σωλήνος έχουν σημειωθι, πολύ σχηματικά και τυπικά, οι αίτιες που έμποδίζουν την κυκλοφορία του νερού (αίματος) και έπομένως αυξανόν την πίεσι που έξασκει αυτό επάνω στα τοιχώματα του σωλήνα. κάτω από την αυξημένη δύναμη που έξασκει το χέρι μας επάνω στο πουάρ (καρδιά) για να υπερινικήθι τα έμπόδια.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΙΕΣΙ

Το έρώτημα είναι κοινό, και το αντιμεταπίζει ή κάθε γιατρός τακτικά είτε όταν παίρνει την πίεσι ένος άρρωστου, είτε στις διάφορες συζητήσεις που δημιουργούνται για θέματα υγείας και υγιεινής. Όσο κι' αν σάς φανι παράξενο ή απάντησι είναι δύσκολη. Κι' αυτό γιατί δυστυχώς ή εύτυχώς δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο νούμερο γύρω από το οποίο να είναι σταθερά προσηλωμένη ή κανονική πίεσι. Όμως κανονική πίεσι υπάρχει και όπωςδήποτε το έρώτημα που μπαίνει δικαιολογημένα α-

πό άρρωστους και υγιείς χρειάζεται απάντησι. Θα προσπαθήσω να σάς τη δώσω όσο πιο απλά μπορώ.

Πρώτα-πρώτα πρέπει να ξέρετε ότι ή κανονική πίεσις είναι διαφορετική για όλους τους άνθρώπου. Κάθε άνθρωπος μιάς ώριμμένης ηλικίας έχει τη δική του «κανονική» πίεσι. Είναι δε αυτή, ή πίεσι που του επιτρέπει να αισθάνεται σε πλήρη υγεία και χωρίς έννοχλήματα. Και αν θελήσουμε να την εκφράσουμε σε αριθμούς, αυτή είναι διαφορετική για κάθε άτομο. Οι πάρα κάτω διευκρινίσεις μπορούν να βοηθήσουν στο να καταλάβετε ποιοι περίπου μπορεί και πρέπει να είναι αυτοί οι αριθμοί.

Το λιγώτερο που μπορεί να είναι μια πίεσις συστολική (μεγίστη) για να θεωρηθι κανονική ή φυσιολογική για την ηλικία πάνω από τα 15—17 χρόνια είναι: Για μέν τους άνδρες 10,5—11,5, για δε τις γυναίκες 9,5—10,5. Πίεσι μικρότερη από 10,5 σε έναν άνδρα και από 9,5 σε μια γυναίκα δεν πρέπει «κατ' αρχήν» να θεωρηθι κανονική και πρέπει να έρευνηθι. Είναι πολύ πιθανό να πρόκειται για υποπίεσι ή υπότασι, όπως λέμε, και έπομένως για κατάσταση όχι κανονική που μπορεί να κρύβη μια άρρωστεια. Μπορεί, είπαμε. Αυτό όμως δεν είναι και αναπόφευκτο. Σε λίγες δεκάδες περιπτώσεις μπορεί και μια πίεσι μικρότερη από 9,5 (γυν.) ή 10,5 (άνδρ.) να είναι «φυσιολογική».

Μια πίεσι πάνω από 15 για άτομα ηλικίας μικρότερης των 50 χρόνων (άνδρες ή γυναίκες) δεν πρέπει κατά κανόνα να θεωρηθι κανονική και πρέπει να οδηγηθι σε έρευνα.

Όταν πρόκειται για άτομα ηλικίας πάνω από 50 χρόνων, ή πίεσι μπορεί να είναι κανονική εδω και αν είναι πάρα πάνω. Ένας κοινά διαδεδομένος και μάλλον αρκετά σωστός κανόνας λέει ότι «κανονική» είναι ή πίεσι εκείνη που δεν ξεπερνάει τον αριθμό των χρόνων της ηλικίας συν 10. Δηλαδή για έναν άνθρωπο 60 χρόνων, το 10+6=16. Για έναν άλλον 75 χρόνων το 10 = 7,2=17,2 κ.ο.κ. Αν τον κανόνα τον έπτεκτείνουμε, και για τα κάτω των 50 χρόνων άτομα, έχουμε δ-

τι ένας 35 χρόνων πρέπει να έχη πίεσι όχι μεγαλύτερη από 10+3,5 = 13,5 και ένας άλλος 40 χρόνων από 10+4=14. Έκείνος αυτός σαν έμπειρικός κανόνας είναι χρήσιμος και άνταποκρινεται αρκετά ποός την πραγματικότητα.

Η «κανονική» πίεσι αλλάζει με την ηλικία και όσο τα χρόνια περνούν τόσο αυτή αυξάνει. Επίσης είναι διαφορετική στα δύο φύλα και στην ίδια ηλικία. Η γυναίκα έχει συνήθως 1—2 βαθμούς μικρότερη πίεσι από τον άνδρα. Αυτό ανατρέπεται στην κλιμακτήριο έποχή όπου ή πίεσι των γυναικών μεγαλώνει και ξεπερνάει την αντίστοιχη των άνδρων.

Η «κανονική» πίεσι μπορεί να είναι διαφορετική στα διάφορα άτομα του ίδιου φύλου και της ίδιας ηλικίας, κι' αυτό ανάλογα με την ιδιοσυμπεριφορά του κάθε ατόμου. Σε έναν άνδρα ηλικίας 40 χρόνων μπορεί θαυμάσια ή κανονική πίεσις του να είναι 14 και σε έναν άλλον θαυμάσια 12, ή 13. Από όλα αυτά βγαίνει πως για κάθε άτομο υπάρχει και μια «κανονική» πίεσις, κάπου εκεί ανάμεσα στα 10 και 14 ή 15 για την ηλικία άς 50 έτών. Κάθε σημαντική έκποση από την κανονική αυτή πίεσι, έκποση μόνιμη φυσικά και όχι παροδική όπως πολύ καλά μπορεί να συμβή σε μια συγκίνηση (αύξηση) ή λιποθυμία (έλάττωσις), πρέπει να δώλη σε ανησυχίες και να έρευνάται. Αν π. χ. μια γυναίκα 25—35 χρόνων που έδω ή πίεσις της είναι 12, την μετρήση και την δωρ 14 ή 15 πρέπει να ανησυχίση και να μην άδιαφορήση, αλλά να πάη στο γιατρό.

Δρ. Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ γυαλιά

ΑΣΧΗΜΙΖΟΥΝ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ,

Παλαιότερα ναι! Τώρα, όμως, όχι!

ΣΕ ΚΑΘΕ ομάδα γυναικών θα ήθελε μια νέα να φοράει γυαλιά, και συχνά αναρωτιέται κανείς πόσες άλλες γυναίκες υπάρχουν, που θα ήθελε να φορούσαν γυαλιά και δεν τα φορούν — γυναίκες που μισοκλείνουν τα μάτια τους για να δουν και ριτιδώνουν το πρόσωπό τους γιατί νομίζουν πως τα γυαλιά τις άσχημιζουν. 'Αλλά τα γυαλιά δεν άσχημιζουν το πρόσωπο καμιάς εξυπνης γυναίκας. 'Αντιθέτως, αν έχουν επιλεγεί με προσοχή, προσθέτουν ισορροπία στα χαρακτηριστικά της, χρώμα στα μάτια της, και κάνουν πικάντικο ένα πρόσωπο που αλλιώς θα ήταν κοινό.

Το μυστικό έγκειται στη στάση που υιοθετείτε απέναντι στα γυαλιά σας. 'Από τη στιγμή που παύετε να τα θεωρείτε σαν κάτι που καταστρέφει την ομορφιά σας, και τα βλέπετε σαν κατάλληλο πλαίσιο για τα όρατά σας μάτια, σαν ένα ακόμα εξάρτημα της μόδας, αρχίζετε να τα απολαμβάνετε. Δοκιμάζετε διάφορους σκελετούς, διάφορα χρώματα, αντί να παίρνετε το πρώτο βολικό ζευγάρι, που σας προσφέρουν.

● ΓΥΑΛΙΑ ΜΕ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ

Κάποτε οι σκελετοί των γυαλιών ήταν φτιαγμένοι από χάλυβα ή χρυσό, έπειτα ακολούθησε η δαπανηρή ταρταρούχα, και αργότερα έπεβλήθησαν οι πλαστικές ύλες, που κατασκευάζονται σε μεγάλη ποικιλία χρωμάτων. Μια τελευταία και δημοφιλής

καινοτομία στην 'Αγγλία είναι ο κούφιος κρυστάλλινος σκελετός με τις πολλές χρωματιστές κλώστες που ο κάτοχος των γυαλιών μπορεί εύκολα να τις περάσει ο ίδιος μέσα στο σκελετό.

● Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΦΡΥΔΙΩΝ

Το σχέδιο που διαλέγετε, εξαρτάται από το σχήμα του προσώπου σας τη γραμμή των φρυδιών σας και το μήκος της μύτης σας. Οι περισσότεροι όπτικοι ξέρουν να σας συστήσουν το σχέδιο που σας κολακεύει περισσότερο και θα σας πουν ποιός σκελετός πρέπει να ακολουθήσει και να τονίσει τη γραμμή των φρυδιών — ή πάντως, αν δεν ακολουθήσει ακριβώς, πάντως να μην έρχεται σε αντίθεση μαζί τους. 'Ενα πολύ δημοφιλές σχέδιο για άντρες και γυναίκες στην 'Αμερική είναι ένας σκελετός που περιορίζεται μόνο στις γραμμές των φρυδιών και είναι συχνά χρωματιστός.

● ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Γενικά, πρέπει να λαμβάνεται πάντα υπ' όψη το σχήμα του προσώπου. Το στρογγυλό πρόσωπο κολακεύεται από τους λοξούς σκελετούς που μακραίνουν το πρόσωπο τραβώντας προς τους κροτάφους. Για το μακρύ πρόσωπο, ένας φαρδύς σκελετός που να μην είναι καμπυλωτός στο επάνω μέρος είναι συνήθως ο καλύτερος. Για το τετράγωνο πρόσωπο οι στρογγυλοί σκελετοί, που υψώνουν το επάνω μέρος του προσώ-

που, είναι οι πιο κατάλληλοι και οι δυο φακοί πρέπει να έχουν κυκλική σύνθεση, εκτός αν η μύτη είναι πολύ μεγάλη. Το ωοειδές πρόσωπο πρέπει να έχει ίσια γραμμή επάνω, που να κατεβαίνει όμοια λοξά στο σημείο όπου συνδέονται οι φακοί.

● ΜΥΘΗ ΚΑΙ ΠΡΟΦΙΛ

Το προφίλ έχει πολύ να κάνει όταν διαλέγετε γυαλιά, γιατί έχει σημασία να διαπιστώσετε αν το μέγεθος και η θέση του τμήματος του σκελετού, που συνδέει τους δύο φακούς σας κολακεύουν. 'Αν η μύτη σας είναι μικρή, το τμήμα αυτό μπορεί να είναι αρκετά ψηλά, αλλά για τη μέση και μεγάλη μύτη, το τμήμα που συνδέει τους φακούς πρέπει να βρίσκεται μάλλον χαμηλά. Προσέξτε επίσης το πάχος του σκελετού.

● ΤΟ ΧΡΩΜΑ

Το χρώμα έχει κι αυτό μεγάλη σημασία. Το χρώμα του σκελετού των γυαλιών σας πρέπει να ταιριάζει με το χρώμα των μαλλιών, του δέρματος. Οι μπλε σκελετοί κολακεύουν όσες έχουν μπλε κριζαμάτια. Οι σκελετοί χρώματος σμαραγδιού ή κερκίμπαριού όσες έχουν κόκκινα μαλλιά. Τα χρώματα σιλικόνης, μωβ και άσπρη νίλ (το χρώμα των νεφρών του Νείλου, μαυροκίτρινα) πάνε στα πολύ ξανθά μαλλιά. 'Η γυναίκα με τα μαύρα μαλλιά φοράει μαύρο, κόκκινο ή πράσινο σκελετό.

Φροντίστε ώστε να ταιριάζουν τα γυαλιά σας με το ρούχ και το δερνίκ των νυχιών σας, ή με κάποιο κόσμημα που φοράτε πάντα.

● ΚΑΠΕΛΟ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΣ

Το καπέλο και το στύλ της κομμώσεώς σας πρέπει να βοηθούν τα γυαλιά σας στο να κολακεύουν το πρόσωπό σας. Το δέλο και το πολύ φορτωμένο καπέλο σπανίως πηγαίνουν με τα γυαλιά. Το ίδιο ισχύει και για τις πολύ εξεζητημένες ή τις πολύ αυστηρές κομμώσεις. 'Εκείνο που ταιριάζει πολύ με τα γυαλιά είναι τα μαλλιά, που είναι χτενισμένα προς τα πίσω σε μεγάλες χαλαρές σκάλες, ή οι απαλές μπούκλες, που πλασιώνουν το μέτωπο.

● ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Τα γυαλιά χρειάζονται ένα ειδικό και πικάντικο μακιγιάζ, με έμφαση στα φρύδια και στα χείλη. Φροντίστε να έχουν τα φρύδα σας καθαρές γραμμές και έντονο χρώμα. Δώστε στις λευκαριές σας όσο το δυνατόν πιο καμπύλο σχήμα, και προσέξτε να μη χτυπούν στους φακούς, γυρίζοντας τους προς τα επάνω με ένα ειδικό βουρτσάκι.

Τὰ 5 στάδια εξέλιξως

1 Το παιδάκι των 10 περίπου μηνών βλέπει το φλυτζάνι με το γάλα, που του προσφέρει η μητέρα του. Από τις πολλές προηγούμενες φορές, έχει συνδεθεί μέσα του ή εικόνα αυτή με το αίσθημα της πείνας και, σε συνέχεια, της χορτασιάς. 'Επειδή, λοιπόν, τυχαίνει τώρα να πεινά, εκδηλώνει την έπιθυμία με κινήσι.

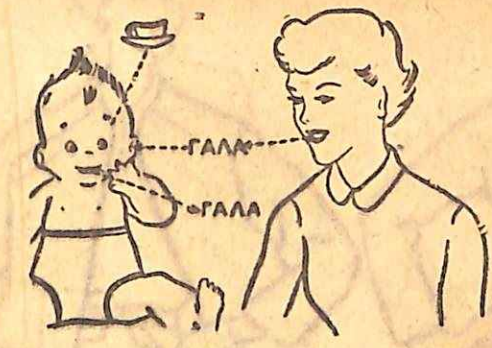

2 Το παιδάκι των 12 περίπου μηνών ακούει από τη μητέρα του τη λέξι: γάλα, που πολλές φορές πριν την είχε ξανακούσει όταν του προσέφερε το γάλα του. Μέσα του, η ακουστική παράσταση της λέξεως: γάλα, συνδέεται με την παράσταση του αντικειμένου: γάλα, ή οποία υπάρχει στον εγκέφαλό του και τότε έννοει: γάλα. 'Επειδή πεινά εκδηλώνει την έπιθυμία να έχει γάλα με μορφοφασμούς και κινήσι των χεριών του. 'Εδώ το παιδί ερεθίζεται από το σύμβολο του αντικειμένου, τη λέξι: γάλα και έννοει: γάλα.

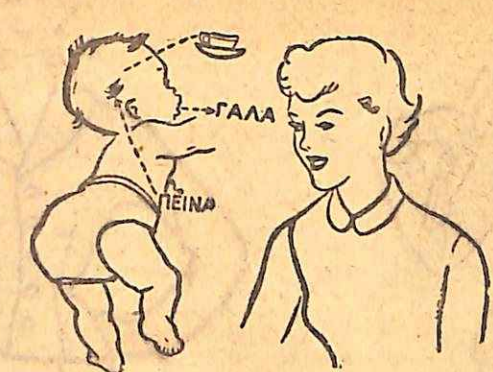

3 Μετά τους 12 μήνες, το παιδάκι βλέπει το φλυτζάνι με το γάλα. Κι' έπειδή πεινά και το έπιθυμει αντιδρά με μορφοφασμούς, κινήσι των χεριών αλλά και με τη λέξι: γάλα (= θέλω γάλα). 'Εδώ ερεθίζεται με το αντικείμενο και αντιδρά με το λόγο. 'Εχει σχεδόν ολοκληρώσει πια τώρα το παιδάκι τον κύκλο της έννοιας γάλα με μορφοφασμούς, με κινήσι των χεριών αλλά και με το λόγο, την όμιλι, που αποτελεί μια καινούργια βαθμίδα στην εξέλιξί του.

του παιδιού, ώσπου να κατορδύση να μιλήση

4 Το παιδάκι στους 14 μήνες ακούει: γάλα. 'Εννοει: γάλα, όταν το πρή και χορταίνει. 'Επειδή τώρα πεινά, το έπιθυμει. Λέει: γάλα (= θέλω γάλα). 'Εδώ πια ερεθίζεται από το λόγο κι' αντιδρά με λόγο. 'Όταν η μητέρα του αναφέρει πια τη λέξι γάλα, το παιδάκι καταλαβαίνει περί τίνος πρόκειται και μέσα του γίνονται όλες οι προετοιμασίες και λειτουργίες για να το δεχτή.

5 Μετά τους 16—18 μήνες, όταν το παιδάκι πεινά, ό ερεθισμός, αφού φτάση στον εγκέφαλο, συνδέεται με την παράστασι του αντικειμένου: γάλα, που χορταίνει κ.λ.π. 'Αντιδρά τότε με τη λέξι: γάλα (= θέλω γάλα). 'Εδώ τέλος εκφράζει και τις έσωτερικές του ανάγκες με λόγο. Κατέκτησε την ικανότητα της όμιλιας σε αρκετά προχωρημένο βαθμό.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Ο ΨΥΧΙΚΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΣ

Πώς μαθαίνει να μιλά

Πώς αρχίζει και πώς εξελίσσεται η λειτουργία της όμιλιας που χωρίζει από φασιστικά τον άνθρωπο από τα ζώα. 'Ολόκληρο το θέμα σε τέσσερα αναλυτικά άρθρα έκτακτου ενδιαφέροντος

3. ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

ΣΤΑ δύο άρθρα, που προηγήσαν από αυτό, δείξαμε, όσον ήταν δυνατόν, πια όπλα και παραστατικά στις μητέρες, πώς γεννιέται και πώς αναπτύσσεται ως τα μέσα περίπου της νηπιακής ηλικίας η ικανότητα του παιδιού να μιλάει και να συννοήσι με λόγια.

Θα συνεχίσωμε σήμερα για ν' αναλύσωμε μερικά άλλα πράγματα σχετικά με τη γλώσσα, με την όμιλι.

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ—ΑΠΛΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

'Αναπτύσσωμε προηγουμένα το γεγονός ότι οι λέξεις από μόνες τους δεν έχουν ουσιαστική σχέση με τα πράγματα, που φανερώνουν. 'Όταν το παιδί ξέρει και χειρίζεται τη λέξι: πατέρας, δεν έχει καμιά γνώσι για το θαύτο περιεχόμενο της ή, όπως θα λέγαμε έμεις, δεν κατέχει τί σημαίνει αυτή ή έννοια. 'Απλώς έμαθε να συσχετίση το πρόσωπο, που βλέπει στο σπιτί, το πρόσωπο που του δίνει περιποιήσις, του φέρνει γλυκά, που εκδηλώνει αγάπη, κ.λ.π., με τη λέξι: πατέρας, που τα άλλα πρόσωπα του σπιτιού του υπέβαλαν.

'Ός το τέλος ακόμα της παιδικής ηλικίας κι ως την αρχή της ήθης, ό άνθρωπος δεν σκέπτεται με όνόματα, με λέξεις. Σκέπτεται με τις παραστάσεις, με τις εικόνες των πραγματικών αντικειμένων, που έχει στο μυαλό του. Μονάχα από το δέκατο περίπου χρόνο της ηλικίας του αρχίζει να διακρίνεται μ' αφηρημένες έννοιες.

... ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΚΟΠΟΣ!

'Η παράστασι των λέξεων—συμβόλων πια όστις παραστάσεις των αντικειμένων είναι ασφαλώς μια πρόσθετη έπιβάρυνσι της πνευματικής λειτουργίας. Για να το καταλάβετε καλύτερα αυτό, δοκιμάστε να ιδίτε και να συγκρίνηστε στο μυαλό σας δέκα διαφορετικά π. χ. έδαρτήματα μιας μηχανής με το όνομά τους μαζί. 'Ασφαλώς το πράγμα είναι πολύ δυσκολότερο παρά αν σας έλεγαν να συγκρίνητε μόνο την

είκόνα των αντικειμένων. Τουλάχιστο για όλα τα συγκεκριμένα αντικείμενα έχετε τη δυνατότητα να τα ζωγραφίσετε στο μυαλό σας και να τ' αναπαραστήσετε με το μολύδι στο χαρτί, με χειρονομίες (όπως ένας που δεν ξέρει να μιλήσει) ή με περιφραστικές περιγραφές.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΔΥΝΑΜΕΩΣ—ΧΡΟΝΟΥ

Για σκεφθήτε όμως πόσο εύκολότερο είναι να πητε τη λέξι π. χ. ελατήριο δίνοντας να καταλάβη ό συνομιλήτης σας τί ακριβώς έννοειτε παρά να του ζωγραφίσετε το αντικείμενο αυτό ή να παραστήσετε την έλικοειδή γραμμή του με ανάλογη κινήσι του χεριού σας ή διάφορες περιγραφές. Προφέροντας απλώς τη λέξι—συμβόλο (σημα) έπιτύχετε με ελάχιστη προσπάθεια αλλά και με σιγουριά αυτό, που θέλατε. Γιατί ό λόγος είναι ένα μέσο που μας εξασφαλίζει πολύ μεγάλη οικονομία δυνάμεως και χρόνου. Κι ή δύναμι, αυτή κι ό χρόνος αυτός, που κερδίζουμε είναι τόσο πιο μεγάλος στην καθημερινή μας ζωή, όσο πιο μεγάλος είναι ό γλωσσικός μας πλούτος.

ΕΝΑΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

'Η διαπίστασι που κάναμε για την αξία του λόγου είναι κανόνας. Πόσες φορές δε θα σκεφτόμαστε όρες ολόκληρες να θυμηθούμε μια λέξι γιατί μόνο αυτή αποδίδει το νόημα της ιδέας, που θέλουμε να φανερώσωμε. 'Η κυριολεξία μας απαλλάσσει από τον κόπο να φανώμε να δρούμε το πλήθος άλλων λέξεων, χωρίς να ικανοποιώμαστε πώς είπαμε τελικά ότι ακριβώς θέλωμε. Γιατί μπορεί να χωρέση και παρανοήσι στο μυαλό του συνομιλήτη μας.

'Ανεκτίμητο προσόν μερικών γλωσσών όπως ή αρχαία ελληνική είναι ή ικανότητα που δίνουν, σ' αυτόν που τις μιλάει, ή τις γράφει να διατυπώνουν με λίγες λέξεις ολόκληρα νοήματα. Με άλλες γλώσσες θα χρειαζόταν για τον ίδιο σκοπό διπλάσιες, ίσως, λέξεις.

ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΧΩΡΟΥ

Δεν είναι όμως μόνο αυτές οι εύκολες και αυτές οι οικονομίες, που έχει ό άνθρωπος μαθαίνοντας να μιλάει, δηλ. συγκεν-

τρωνοντας στο μυαλό του σύμβολα αντικειμένων και εκφραζόμενος μ' αυτά. Στη νηπιακή και παιδική ηλικία πλήθος άμετρητο από παραστάσεις αντικειμένων με τα όνόματά τους εισέρουν στον εγκέφαλο. 'Η μνήμη τις διατηρεί. 'Η φαντασία τις αυξάνει, τις επεκτείνει. 'Η λογική τις επεξεργάζεται διαρκώς. Δημιουργείται κατά κάποιον τρόπο ένα μονότονο βάρος, μια υπερχρήρωσι του χώρου, για να μιλήσωμε παραστατικά.

'Ερχεται όμως σε λίγο ή στιγμή που δεν κυριαρχούν πια ό παραστάσεις των αντικειμένων, αυτές αποπαραδίδονται κι αφίνουν στη θέση τους όνόματα και έννοιες των ίδιων αντικειμένων. Με την άφαίρεσι αυτή ό εγκέφαλος αποκτά μεγαλύτερη ευχέρεια να δεχθή όλοένα και νεότερο υλικό από τον έξωτερικό κόσμο.

Ο ΛΟΓΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΜΟΝΟ ΔΩΡΟ

Χωρίς το λόγο δεν θα μπορούσαμε να διανοηθούμε τέλεια. Τα ζώα διατηρούν σ' όλη τους τη ζωή την πνευματική ηλικία του ανθρώπου όταν είναι ενός περίπου χρόνου. Κυβερνώντας μόνον από τα ένστικτα (κληρονομικούς τρόπους αντιδράσεως) και από τις συνήθειες. Οι φωνές τους είναι έπιφωνήματα. Μόνο ό άνθρωπος έχει το χάρισμα του λόγου. Κι αυτό τον βοήθησε να υψωθεί σε υψηλότερες σφαιρές πνευματικές, να έργασθι με το μυαλό του, να φιλοσοφήση, να λύση προβλήματα.

ΒΑΣΙΚΗ ΑΙΤΙΑ 'Η ΜΕΣΟΝ:

Γεννιέται όμως το έρώτημα: 'Η όμιλία είναι ή άρχική αίτια, που ώθησε τον άνθρωπο ν' ανεβή πνευματικά ή είναι ένα μέσο, που ή ανάγκη των έκαμε να το ανακαλύψη;

Οι ειδικοί επιστήμονες μας δεβαιώνουν πως δεν μιλούσε ό πρωτόγονος άνθρωπος. Ξεφώνουσε, απλώς, όπως τα άλλα άγρια ζώα του δάσους ή, αν θέλετε, όπως το δρόφες, πριν κλείση χρόνο. Αυτό κρατούσε σ' όλη του τη ζωή. Και συνεχίζόταν πολλούς—πολλούς αιώνες. Κατόπιν ό πρωτόγονος άνθρωπος όνοματοποίησε φυσικούς ήχους (όπως του άνεμου, της βροντής, του νερού όταν κυλά, κ.λ.π.), κι αυτές ήταν οι πρώτες του λέξεις. 'Εχουν διατηρηθι στις γλώσσες πολιτισμένων πια σήμερα λαών πολλές τέτοιες, με πρωτόγονη καταγωγή, λέξεις. Και δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι πολλές από αυτές μοιάζουν σε πολλές, έντελώς διαφορετικές γλώσσες. 'Αξίζει ν' αναφέρωμε για παράδειγμα τη λέξι μητέρα (μαμά, μανά). Σε μια θλόκληρη σειρά γλωσσών παραύεται από τη ρίζα: κμ, σ, που είναι ό σιγανός ήχος, που ακούμε όταν ανοιγοκλείνουμε το στόμα μας, δείχνοντας πως θέλουμε να φάμε, και εφάπτονται τα δύο χείλη. 'Η φωνητική ρίζα της, λοιπόν, είναι σχετική με την τροφή, με την πείνα, με τη χορτασιά, με το πρόσωπο που παρέχει την τροφή.

Ο ΛΟΓΟΣ ΑΝΑΓΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

'Αν ό άνθρωπος ζούσε μόνος του ίσως δεν θαχε ανάγκη να μιλήση ποτέ. 'Η ζωή του όμως μαζί με άλλους ανθρώπους, δηλ. ή κοινωνικοποίησι της ζωής του, ώθησε στην ανάγκη να επικοινωνήσι μαζί τους. 'Η γλώσσα, λοιπόν, είναι κοινωνικό φαινόμενο. Το προκάλεσε ή εργασία μέσα στην πρωτόγονη ανθρώπινη κοινωνία, δηλ. ή συνεργασία. 'Η ανάγκη ν' αναπτυχθούν μεγαλύτερες σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων έφερε την τελειοποίησι της γλώσσας. Στις πρώτες λέξεις της κοινωνικής ζωής, που ήταν ρήματα και σημάσματα ενέργειας ή πάθη, προστέθηκαν τα όνόματα (αυτάνυμίες, ουσιαστικά επίθετα). Με την πίεσι των κοινωνικών αναγκών και την πάροδο του χρόνου όλο και προχωρούσε ή γλωσσική πρόοδος του ανθρώπου. Καινούργιες λέξεις έπλαθε και κατακτούσε.

'Ελπίζω πως όλα τα παραπάνω δεδομένα, που σχετίζονται με το λόγο που άνθρωποι όδγνουν από μόνα τους να ιδούμε το πρόβλημα της όμιλιας του παιδιού της κάθε ηλικίας με τον όρθο τρόπο.

Μά θεωρούμε άπαραίτητο να δώσωμε και μερικές πρακτικές οδηγίες για τις μητέρες. Αυτό ακριβώς θα κάναμε στο έπόμενο φύλλο από τη στήλη μας αυτή.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ

1 Ταγιέρ σε ελεύθερο-κλασικό στυλ. Γίνεται σε λεπτό μάλλινο ή σε κατσάλιλο καλοκαιρινό ύφασμα, ιδίως λινό.

2 Ντέ-πιές με κοντή μπάσκα. Η φούσκα έχει γύρω - γύρω κουφότητες.

3 Μοντέρνο σύνολο: φόρεμα μονοκόμματο και ζακέτα. Το φόρεμα έντελως σκέτο, ή ζακέτα ριχτή, χωρίς καθόλου γιαντά.

4 Ντέ-πιές που δίνει την εντύπωση μονοκόμματου φορέματος. Φούστα ίσια, στενή. Ζακέτακι - «μπάτλ ντρές». Με ζωνάκι εξωτερικό, σαν τα στρατιωτικά, σταματάει στη μέση και κουμπώνει κρυφά. Οι φούστες των ντέ-πιές φοριούνται και με άλλες μπλούζες.

5 Μονοκόμματο φόρεμα. Το σχήμα της τσέπης υπογραμμίζεται με μεγάλες βελονιές. Διπλός γιακάς, ό ένας άσπρος ή και οι δύο.

6 Το φόρεμα αυτό θέλει εσωτερικώς μισοφόρι για να στηθή καλά το φάρδος. Οι μπάντες της φούστας και της μέσης γαννίζονται με άγκράφες στο ίδιο χρώμα. Το κοψίμο του μπουστου είναι κιμονό.

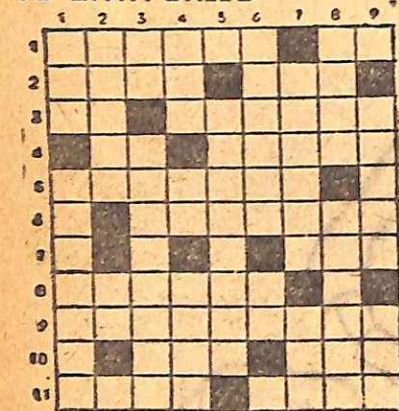
7 Μονοκόμματο φόρεμα με μακρύ μπουστό και ελαφρύ ντραπέ δεμένο στο πλάι. Η φούστα είναι ίσια, φάκελλος διπλωμένος πίσω-πλάι. Το φόρεμα έντελως σκέτο κατά τα άλλα συμπληρώνεται με έντυπωσιακά κολιέ.

8 Ταγιέρ φανταζή. Μεγάλος γιακάς, μανικακόλλησι χαμηλή. Το ταγιέρ έχει μία μόνο τσέπη και τρουά-κάρ μανίκια με ρεβέρ. Φούστα έντελως ίσια, με κουφότητες πίσω.

9 Ρόμπ-ταγιέρ με μεγάλο διπλό γιακά και διπλές μανσέτες. Ο δεύτερος γιακάς και η δεύτερη μανσέτα είναι από άσπρο πικέ ή από το ίδιο ύφασμα. Η φούστα έχει μία τσέπη. Κοψίμο μπουστου ραγκλάν, μανίκι έως κάτω από τον αγκώνα.

10 Φόρεμα σε γραμμή πρενσές, με πολύ φαρδιά φούστα και φουντωτό μισοφόρι εσωτερικώς. Το πάνω τμήμα του φορέματος με φύλλα μονοκόμματος σε στυλ ρεντιγκότας. Το κάτω τμήμα είναι μονοκόμματο και άνεδαίνει ψηλότερα εμπρός. Μία πιέτα το υπογραμμίζει.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Είναι η Σοφία Λόρεν — Βυζαντινή νότα.
- Γρήγορος — Όνομα δυο ποταμών της Ρωσίας.
- Μουσική νότα — Δεν είναι πιά η γυναικα.
- Μόριο της δημοτικής — Τμήμα της Ίνδοκίνας.
- Η Αφροδίτη... το δράδυ.
- Επιθυμητή του χειμώνα.
- Μόριο της δημοτικής η ξένος αγιος.
- Ο συγγραφέας του «Συρανό ντε Μπερζιέρ».
- Εσύ κι' εγώ... το ίδιο πράγμα είμαστε (δνοικόν).
- Παραπέμπει — Έκει γεννήθηκε ο Ζεύς κατά την μυθολογία.
- Η δεύτερη γυναίκα του Μωάμεθ — Επίμαχος περιοχή της Ευρώπης.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Καθόλου — Φαγητό.
- Οι του Λονδίνου είναι παγκόσμια γνωστοί — Κάθε τι που υπάρχει.
- Απλώνει και ευχαρίστησε μερικές φορές — Τά θέλει όλα δικά του.
- Γκοττύ, γνωστότατη Γαλλίδα ντιζέ — Σύμβουλος της αρχαίας — Χρονικός.
- Απαραίτητη στον στρατιώτη.
- Ουγγρική πόλις επί του ποταμού Τάις — Γράμμα αλφ.
- Ποταμός της Β. Αμερικής, παραπόταμος του Μισσούρι — Αριθμητικόν.
- Χαρτοπαικτικός όρος — Μοίρα γυναίκα της Γραφής.
- Από κεί έφυγε ο Γκλάμπ πασάς — Μας περιβάλλει.

ΟΙ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ

Τόν καιρό τών... Τριών σωματοφυλάκων, ένα τμήμα σωματοφυλάκων καταλύει σ' ένα χωριό. Στα σπίτια τριών γειτόνων εγκαθίστανται αρκετοί από τους στρατιώτες. Στο σπίτι του πρώτου μένουν 6 άνδρες και 4 άλογα επί 15 ημέρες. Στο σπίτι του δεύτερου 8 άνδρες και 3 άλογα επί 12 μέρες. Στο σπίτι του τρίτου 10 άνδρες επί 9 ημέρες. Όταν το τμήμα ξεκινά για να φύγει, ο αξιωματικός αφήνει για τους τρεις γείτονες το πουγγί του, που περιείχε 162 σκούδα — νομίσματα της εποχής. Τι ποσόν πρέπει να πάρη ο καθένας από τους γείτονες, αν υπολογίσουμε ότι η συντήρησης δύο αλόγων ισοδυναμεί με τη συντήρηση ενός ανθρώπου;

ΤΟ ΜΟΙΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΤΥΡΙΩΝ

Ένας πεινασμένος κυνηγός συναντά στο δρόμο δυο βοσκούς που άρχιζαν εκείνη τη στιγμή το φαγητό τους. Ο ένας είχε στην τσάντα του 5 μικρές μυζήθρες και ο άλλος τρεις.

Μου κάνετε τη χάρη να μου δώσετε από το φαί σας; λέει ο κυνηγός στους βοσκούς. Θα σας πληρώσω καλά.

Πράγματι, οι βοσκοί πρόθυμα δέχονται. Τα τυριά μοιράζονται στα τρία και, μετά το φαγητό, ο κυνηγός, χορτάτος, συνεχίζει το δρόμο του, αφού αφήνει στους βοσκούς 8 νομίσματα των 5 δραχμών το καθένα. Τι ποσόν αναλογεί στον κάθε βοσκό;

ΛΟΓΙΚΗ ΛΥΣΙΣ: Ο πρώτος βοσκός λέει στον δεύτερο: — Έγώ είχα 5 τυριά, κι' εσύ είχες 3. Άρα εγώ θα πάρω τα 5 τάλληρα, κι' εσύ θα πάρης 3.

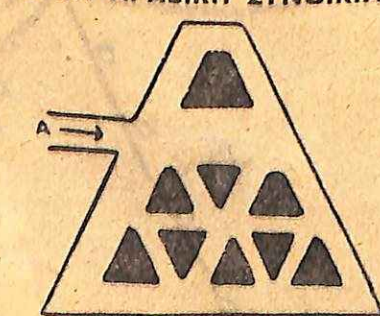
Ο δεύτερος βοσκός, όμως, διαμαρτύρεται:

— Αυτό δεν είναι δίκιο. Άς μοιραστούμε μισά - μισά τα τάλληρα, και ύστερα σου πληρώνω εγώ την αξία ενός τυριού, μιά και αν μοιράζαμε τα τυριά μας και ύστερα σου έδινα το ένα, θα είχαμε όσα τυριά είχαμε και στην πραγματικότητα — 5 εσύ και 3 εγώ.

Τελικά, οι δυο βοσκοί δεν κατάφεραν να συμφωνήσουν στη μοιρασιά, και κατέφυγαν στο δικαστή του χωριού τους. Κι' εκείνος... δεν έδωσε δίκιο ούτε στον έναν ούτε στον άλλο.

Χωρίσατε κάθε μυζήθρα σε τρία ίσα μέρη και φάγατε ο καθένας από 8 κομμάτια, αφού συνολικά υπήρχαν 24 κομμάτια. Ο πρώτος από σας, που είχε τα 5 τυριά ή 15 κομμάτια, έδωσε 7 απ' αυτά στον κυνηγό, ενώ ο δεύτερος από σας που είχε 3 τυριά ή 9 κομμάτια, έδωσε 1 μόνο από τα κομμάτια αυτά στον κυνηγό. Άρα, στον πρώτον από σας ανήκουν 7 τάλληρα, και στο δεύτερο μόνον 1.

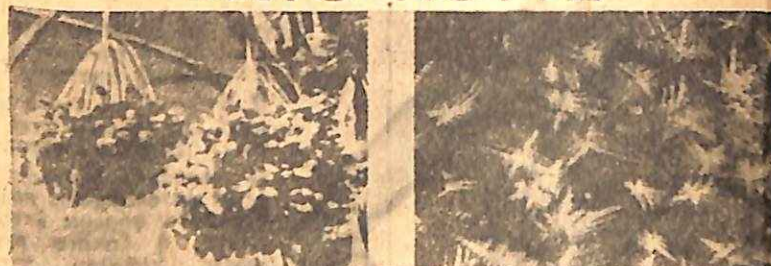
ΣΤΗΝ ΑΡΑΒΙΚΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ

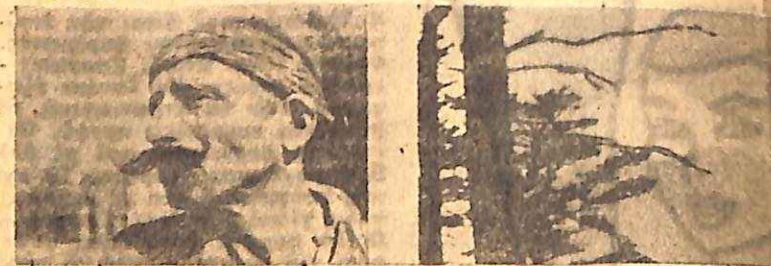
Ξεκινώντας από το σημείο Α, ποιά δρομολόγιο πρέπει να ακολουθήσει κανείς για να ξαναγυρίσει στο σημείο Α, αφού περάσει μια φορά από όλους τους δρόμους (λευκά) της συνοικίας αυτής, χωρίς να διασταυρώσει τη διαδρομή του;

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

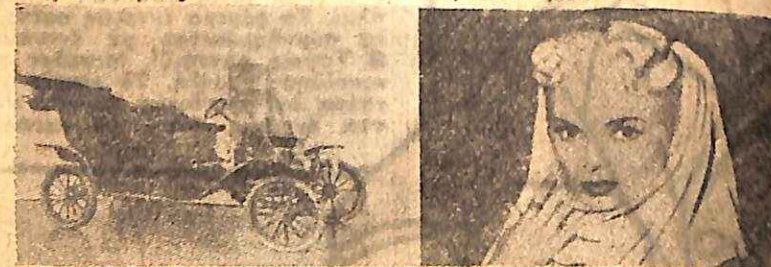
ΦΩΤΟ-ΚΟΥ'Ι'Ζ

- Οι καρποί αυτοί, που καλλιεργούνται εύριστα στη μέση Ανατολή είναι:
 - Ίνδιάνικα καρύδια
 - Βελανίδια
 - Χουρμάδες
 - Φυστίκια
- Τα θαυμάσια αυτά και λεπτότατα σχέδια σχηματίζονται από:
 - Νιφάδες χιονιού
 - Φτέρη
 - Παγετό
 - Κλαδάκια ελάτου

- Αυτός ο μουστακαφόρος τύπος είναι κάτοικος της:
 - Σιβηρίας
 - Τύνιδος
 - Μεξικού
 - Αυστρίας
- Ένα από τα ωραιότερα σε εμφάνιση ηφαίστεια είναι:
 - το Ποποκατεπέτλ
 - η Αϊτνα
 - το Φουτζιγιάμα
 - ο Βεζούβιος

- Αυτό το... αξιοσέβαστο μοντέλο της Φόρντ κατεσκευάσθη τό:
 - 1908
 - 1916
 - 1924
 - 1930
- Η ηθοποιός που παρίστανε αυτή τη μεσαιωνική δέσποινα είναι:
 - η Λάνα Τάρνερ
 - η Τζάνετ Λή
 - η Άρλιν Ντάλ
 - η Μπέττυ Γκραϊνμπελ

δαθμούς, ή μόρφωσί σας δεν είναι βέβαια κακή, αλλά... Στους 30, είναι βέβαιο πως θα μπορούσε να έχετε διαβάσει κάπως περισσότερο. Και, κάτω από 30, διαβάσατε πολύ!

ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΕ 10 ΒΑΘΜΟΥΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΩΣΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Αν συγκεντρώσετε 50 ή 60 βαθμούς, είστε έγκυκλοπαιδικά κατά τα μορφωμένη. Στους 40 βαθμούς, ή μόρφωσί σας δεν είναι βέβαια κακή, αλλά... Στους 30, είναι βέβαιο πως θα μπορούσε να έχετε διαβάσει κάπως περισσότερο. Και, κάτω από 30, διαβάσατε πολύ!

Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ-ΑΘΛΗΤΡΙΑ

Πόσα χιλιόμετρα τη μέρα διανύει μιά αδελφή - νοσοκόμος ή όποια, για τη δουλειά της, είναι υποχρεωμένη να διατρέχει πάνω και κάτω 6 φορές τους διαδρόμους ενός νοσοκομείου, οι οποίοι έχουν μήκος 950 μέτρα;

ΟΙ ΔΥΟ ΚΟΥΜΠΑΡΑΔΕΣ

Δυο παιδιά έμαζαν, το ένα 140 δραχμές και το άλλο 60 στους κουμπάρδες των Κάθε εβδομάδα, δίνουν από 5 δραχμές το καθένα στον κουμπάρά του. Ύστερα από πέντε εβδομάδες το περιεχόμενο του πρώτου κουμπάρά θα είναι το διπλάσιο του περιεχομένου του δεύτερου;

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΑΚΡΙΔΑ

ΤΟΥ Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΛΑ τὰ κακά του κόσμου είχαν πέσει εκείνη τη χρονιά στο χωριό μας. Έβρεχε σάν ήταν οι σταφίδες στ' αλώνια κι έμην' ο ήλιος τη γη, σάν ήταν για να σπείρουμε.

Σκουλήκια, περονόσπορος, τοκογλύφοι, φτώχεια, γκρίνια, όλα είχαν δώσει συνέντευξη στο χωριό μας. Και στο τέλος, για να μη μας λείψει τίποτε, μας ήρθε κι η ακρίδα! Δηλαδή, δεν μάς ήρθε; Αλλά τη γέννησε ο τόπος μας. Ήταν ντόπια. Το περασμένο καλοκαίρι μάς είχαν έρθει λίγες, κι όταν με το πρώτο κρύο ξεπάγιασαν, μάς άφησαν κληρονομιά τ' αυγά τους, από τα οποία την άνοιξη εγείμisen ο τόπος ακρίδες. Κι έπρεπε να τις ξεσπάρουμε όσο ήταν μικρές, αλλιώς, θα μάς έδωζαν τα μάτια. Το πράγμα δεν ήταν ακατόρθωτο. Με λίγο ακάθαρτο πετρέλαιο δε θάμνε ούτε μιά.

Την Κυριακή, λοιπόν, όταν άσχολασε η Εκκλησία, και καθύλασε όλοι έξω στο πεζούλι περιμένοντας κάλλυβα, γιατί ήταν μνημόσυνο, είπα στους γεροντότερους:

— Δεν πρέπει να σταυρώσουμε τα χέρια, πρέπει να πολεμήσουμε το κακό που μάς ήρθε. Πρέπει να μοιζήσουμε απ' όλο το χωριό χρήματα—ν' αγοράσουμε ακάθαρτο πετρέλαιο, να τις ξεσκάνουμε τώρα που είναι μικρές. Αλλιώς, σαν μεγαλώσουν, τρέχα ύστερα να τις κυνηγάς.

— Μωρ' τί πετρέλαιο και κυροφέζαλα μάς τσαμπουνάει; φώναξε ο γέρο - Γλατώνης, άνθρωπος θεοφοβούμενος, όνομαστός για τις μακρές μετανοίες πουκανε μπρος στα εικονίσματα. Φέρνουμε μεβαύριο τα λείψανα του 'Αη Γιάννη του Καλυδίτη απ' το μοναστήρι τ' 'Αη Βλάση και τις στέλνουμε κατ' άνεμο.

— Καλά και άγια είναι τα κόκκαλα του 'Αη Γιάννη, του είπα: μά... σάν πλιο καλλίτερα μου φαίνεται το πετρέλαιο.

— Βέβαια! με όποιας με θυμό ο γέρο - Γλατώνης, έτσι είπα σε όι γραμματιζόμενοι! Τετραδοποράσκευο δεν κρατάτε, στην εκκλησία δεν πατείτε. Γι' αυτό κι ο Θεός μάς στέλνει κατά θαλού!

Τι να του απαντήσω; Είχε δίκιο, είχε το Θεό με το μέρος του. Οι μέρες περνούσαν κι η ακρίδα όλο κι έμεγαλανε. Έλυπόμουν, κοντά στα δικά μου, και τα κτήματα των άλλων. Στο τέλος, σάν είδα κι αποειδά, αποφάσισα να φέρω τα λείψανα του 'Αη Γιάννη, όχι βέβαια, για να σκοτώσουν τις ακρίδες, μά για να αποδειχθεί η πλάνη τους. Και τότες, θελοντας και μη, θα αναγκάζοντο να καταφύγουν και στο πετρέλαιο.

Το μοναστήρι του 'Αη Βλάση ήταν σχεδόν κατάκορφα στο βουνό, όκτώ ώρες μακριά. Ένα πρωί λοιπόν έκαθόμην στο μουλάρι μας, και αφού επέρασα βουνά, λαγκάδια, δάση, έ-

φτασα βράδι - βράδι στο μοναστήρι. Καμιά δεκαριά καλόγεροι, καλοδρεμμένοι γεροί σάν τα πεύκα που ήσαν γύρω, έγγεντούσαν στον εύμορφο εκείνο τόπο. Εκεί λοιπόν επέρασα τη νύχτα μου και έμαθα πως την ερχόμενη Κυριακή θα γονούν τα λείψανα του 'Αη Γιάννη του Καλυδίτη στη δημοπρασία, κι ο καλόγερος, που θα τα πάρει, την Τρίτη - Τετάρτη δάναι στο χωριό μας.

— Μά γιατί θα γονούνε στη δημοπρασία; έρώτησα. Μήπως είναι κατασχεμένα;

— Όχι, μου άπολογήθηκε ο ηγούμενος τα δγαζουμε δημοπρασία για όφελος του μοναστηριού. Όποιος καλόγερος δώσει τα περισσότερα, παίρνει τα λείψανα όλο το χρόνο για λογαριασμό του και τα κυρίζει στα χωριά. Όσα δγάλει, είναι δικό του κέρδος.

— Ε! και δγάινει τίποτε κέρδος απ' αυτά; — Χωμ!... κατά την περίστασι. Άν είναι τυχερός και πέσουν άρρώστιες στον τόπο ή έρρασιές, τότε κάνει χρυσές δουλιές. Τώρα μάλιστα που φάνηκε νέα άσθενία στ' άμπέλια, ο περονόσπορος, τα κέρδη είναι περισσότερα, αλλά και ο συναγωνισμός μεγαλύτερος!

— Και δεν μου λες, άγιε πάτερ, είναι πολλά λείψανα έδώ;

— Για τις μεγάλες άσθενίες, για την άνομβρία, για τις άκοιδίες, για τα σκουλήκια, είναι τα δυο μυσία του 'Αη Γιάννη του Καλυδίτη—ή χωρίς του μεθ' ήμών—και ή κόρα του 'Αγίου Τούφωνα— βοήθειά σας. Για το νάτιασμα είναι το μικρό δάχτυλο του άγιου Παχωμίου. Για τα άμπόδεμα, έχωμε τριχές από τα γένεια του όσιου πατρός ήμών 'Ονουφρίου, και για τα κρασιά—για να μη έυνίζον— δυο χάντσες από το κομπολόι του όσιου πατρός ήμών Παφνουτίου.

Την άλλη μέρα το πρωί άποκαίρησα τους άγίους πατέρας, έδωκα δέκα δραχμές καπάρο για τα άγια λείψανα, κι έγύρισα στο χωριό. Την Κυριακή ο πάπα - Μελέτης, όταν έτελειωσε το Ευαγγέλιο είπε για το ταξίδι μου, και πως την Τρίτη ή Τετάρτη, άμα άκούσουν

την καμπάνα, να τρέδουν όλοι στην εκκλησία, γιατί θα γίνει ή λιτανεία. Δεν είν' άνάγκη να σας πώ, ότι ή προθυμία μου αυτή ευχαρίστησε πάρα πολύ το χωριό, κι αν ήμουν φιλόδοξος, θα ήμπορούσα να γίνω και πάρεδρος. Την Τετάρτη το άπόγεμα κατί άγριοκαμπανιές έτάραξαν τη νεκρική ήσυχία του χωριού. Έκατάλαβα πως είχαν άριθάρει οι καλόγερος με τα άγια λείψανα. Όταν έοθασα στην εκκλησία, ήταν όλοι εκεί μαζεμένοι οι χωριάτες σν γυναιέι και τέκνοις και άμέσως ξεκίνησαμε για τη λιτανεία.

Εμπρός επήγανιν ο καλόγερος και ο πάπα - Μελέτης μου μουρίζοντας, και άποπίσω ξεσκουφώτοι άκολουθούσαμε κι έμεις. Όταν πλέον έοθασαμε στον κάμπο τον κατάμαυρο άπό τις ακρίδες, ο καλόγερος έδγάσε τους πίο δυνατούς έξορκισμούς και έσκόρπισε δε-εία και φοιστά άγιασμά. Έπειτα έφες γύρω και τόν άπαράτητο δίσκο και τόν μονόφραγκα έπεφταν βροχή.

— Άγιε πάτερ, του είπα σάν επάσασα πάλι στο χωριό, σε παρακαλώ πολύ να μη φύγει άπόψε, να μείνει έως αύριο το πρωί, ίσως είναι άνάγκη να κάνεις άγιασμό και για τίποτε άλλο.

Είχα τó σκοπό μου ένώ. — Ευχαρίστως, ευχαρίστως! μου είπα, μυσταθείς φαίνεται και άλλα μονόδραγμα.

Την άλλη μέρα το πρωί, χωρίς να πιάω στον κάμπο να κοιτάξω, ήμουν βέβαιος πως ούτε μια ακρίδα δε θα έμυφθησε. — Ηταν τώρα ή δική μου σειρά να κυττήσω την καμπάνα. Έτρεξα λοιπόν στην εκκλησία και με θυμό και χαρά συγχρόνως άόχισα να καμπανίζω. Στη στιγμή όλοι ήσαν εκεί και ο πάπα - Μελέτης με τόν καλόγερο.

— Βλέπετε, άγιε πάτερ, του είπα, ότι ή ακρίδα είναι στη θέση της, πως δεν τη ξεπάτωσαν τα λείψανα;

— Έχεις δίκαιον, τέκνον μου! μου είπα. Αλλά εγώρετε τί συμβαίνει; Στο διπλανό χωριό είναι ο πάτερ 'Αρτέμις με

την κόρα του 'Αγίου Τούφωνα— βοήθειά σας και χθές έδιάδασε κι' εκείνος παρακλήσι για την ακρίδα.

— Άπειρες οι πονηρίες τών καλόγηρων.

Τότε μιά σατανική ιδέα μου πέρασεν από το νού. Έβραμο-καλόγερε, είπα μέσα μου, δεν θα τó φάς έτσι. Έμνοια σου, και σε φτιάνω έγώ.

— Άκούσατε, είπα στους χωριάτες, ο πάτερ 'Αρτέμιος έχει δικιο. Πρέπει το άπόγεμα να κάνουμε και άλλη λιτανεία και να φανούμε γενναίότεροι, να τα χροιάσουμε τα άγια λείψανα, και τότε να εϊστε δέβαιοι, πως ούτε πόδι δε θα μείνει!...

— Βέβαια, βέβαια! είπεν ο καλόγερος! 'Η χάρις του άγιου 'Ιωάννου του Καλυδίτου είναι μεγάλη. Και έπριδε τα χέρια του από ευχαρίστησι. Το άπόγεμα λοιπόν επανέληθε ή λιτανεία και ο δίσκος επέστρεψε βαρύτερος στον καλόγερο. Όταν έγυρισάμε στο χωριό, έπλησίασα τον άγιο πατέρα και του είπα:

— Πάτερ 'Αρτένιε, σε παρακαλώ πολύ να τιμηθείς άπόψε και το φτωχικό μας. 'Η χαρά μου θα είναι μεγάλη, αν μου εύλογήσεις το δείπνον.

— Πολύ ευχαρίστως, τέκνον μου.

Αφού λοιπόν άπομάκρυναι από το σπίτι κάθε θηλικόν και ούδέτερον, επήγα στο σπίτι του πάπα - Μελέτη και παρέλαβα τον πάτερ 'Αρτέμιον. Δυο κοτόπουλα στο φούνο, τυρί φέτα και ζεστό ψαμί ήταν το δείπνο μας. Έπειδή δε στο σπίτι μας δεν ήταν κανείς μπεκρός, εύρίσκετο κρασί και τεσσάρων και πέντε έτών. Απ' αυτό λοιπόν έδωκα στο τραπέζι, που με το τρίτο πατήρι πάρ' τον κάτω, όποιοςήποτε και αν ήτο, έστω και καλόγερος.

— Ευλόγησον, πάτερ! — Φάγονται πένητες και εύφρανθήσονται!...

— Έκαμα κι εγώ το σταυρό μου και παρεκάλεισα το Θεό να με συχαρέσει πούτρωγα με καλόγερο.

— Και όνος εύφραίνει καρ-

δίδον ανθρώπου, πάτερ "Αγίε! 'Εβίδα! του είπα και του έδωκα την πρώτη δόσι.

—Μα αυτό είναι νέκταρ! είπε και το κατέβασεν όλόκληρο.

—Το φυλάω επίτηδες, πάτερ, για τους καλούς μουσφιρέους. Και του το ξαναγέμισα.

Με το τρίτο ποτήρι τα μάτια του καλόγερου άρχισαν να λάμπουν επικινδύνως, ή γενειάδες του να κυματίζουν... Έπρεπε να τον άποτελειώσω. Του έδωκα και το τέταρτο. Και τότε κλίνας την κεφαλήν, παρέδωκε το πνεύμα.

Τόν άναστήκωσα με κόπο και κρατώντας τον απ' τις μασχάλες τον οδηγώσα στο διπλανό δωμάτιο, όπου βαρύς έσωριάσθηκε στο έτοιμο κρεβάτι. Σε λιγάκι μέσα στο δωμάτιο άκούετο ένα γουργούρισμα από το ροχαλητό του, σά να τραβούσαν αλυσίδες στο καράδι.

Τότε έπλησίασα με θάρρος, έξεκούμπωσα το ράσο του και έβγαλα από την τσέπη του το πορτοφόλι του και έμέτρησα 286 δραχμές. Τόσο μάς έστοίχισαν οι δύο λιτανείες. Έβαλα τις δραχμές αυτές στη δική μου τσέπη και στο πορτοφόλι του καλόγερου την έζηξ σημείωσι:

«'Αγίε πάτερ 'Ασένιε! 'Από πολλών έτών τή βοηθεία των ιερών μου λειψάνων καπαστρέφετε τας ακρίδας, θεραπεύετε πάσαν νόσον και πάσαν μολοκίαν, μεταβάλλετε τους νόμους της φύσεως και παχύνεσθε διά των ιδικών μου κόπων. Μέχρι τούδε ως αντίλλαγμα των τόσων υπηρεσιών μου μοι προσφέρετε άνούσιους ψαλμωδίας, σταγόνες τινάς έλαιού. Ισχνά τινα κηρία και καπνούς λιθάνου. Έδαρύνθην πλέον να ζω εις την έρημον, τρεφόμενος με ακρίδας και μέλι άγριον και ένδυόμενος φάρμακον εκ τριγών κοιμήλου. 'Απεφάσισα να εισέλθω κι έγώ εις την κοινωνίαν, όπου, ως ακούω, πολλά πράγματα άπρσιτα εις τον καιρόν μας, έγιναν προσιτά και συνήθη και εις ύμας άκάμην και καλογήρους. Προς τούτο ύμω άπαιτούνται αρκετά έξοδα διά την εύπρεπή παρουσίαν. Γνωρίζεις ότι από τας εισπράξεις παραστάσεως κωμωδίας ποσοστόν τι άποδίδεται εις τον συγγασφέα. Φρονώ λοιπόν ότι τα ποσοστά εκ τόσων κωμωδιών, τας οποίας μέχρι τούδε εις βάρος μου παρηστήσατε, δεν θα είναι κατώτερα των 286 δραχμών, τας οποίας σήμερα διά της ιδίας μου χειρός λαμβάνω. Πάσα δικαιωσύνην εκ μέρους σου είναι περιττή, διότι έννοω να έξασκήσω τα δικαιώματά μου. Έάν δε ποιά έλπίδα κατοχυγεις εις την άστυνομίαν, από σήμερα αίρω την θαυματουργόν δύναμιν από των λειψάνων μου και παρισκώω ταύτην εις την κάραν του 'Αγίου Τρύφωνος. 'Η χάρις του Κυρίου ήμών και Σωτήρος 'Ιησού Χριστού ειη μετά πάντων ήμών. 'Εν Παραδείσω, τή 12 Μαΐου 1908.

† 'Αγιος 'Ιωάννης ο Καλυβίτης.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ο νέος ένοικιαστής: Νομίζω ότι ό ιδιοκτήτης έχει την υποχρέωσι ν' άσποίση τα δωμάτια που πρόκειται να νοικιάση.

Ο θυρωρός: Άδύνατον αυτή τη στιγμή τελείως άδύνατο. Ο ιδιοκτήτης έχει πένθος!

ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ · ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ... ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ

Μήν πετάτε!

● **ΤΟ ΝΕΡΟ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΒΡΑΣΕΙ ΠΑΤΑΤΕΣ.** Κάνει σαν καινούργια τα μαχαιροπήρουνα που έχουν χάσει τη λάμψη τους. Ζεματίστε τα μ' αυτό το νερό και αφήστε τα μέσα επί δέκα λεπτά. Σκουπίστε τα ύστερα τρίβοντάς τα καλά. Έπίσης το νερό αυτό κάνει καλό στα εύρεθιστα δέρματα και άφαιρεί τους λεκέδες του σούγυ από τ' άσμημένα κουτάλια.

● **ΜΙΑ ΩΜΗ ΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΗ ΠΑΤΑΤΑ.** Κοιμμένη φέτες, καθαρίζει τις κατασρόλες και βγάζει τους λεκέδες της λάσπης από τα σκούρα μάλλινα ύφασματα. Κοιμμένη σε μικρά κομματάκια, άφαιρεί το

πουόι που κάνει το νερό μέσα στις καράφες.

● **ΤΟΝ ΠΟΛΤΟ ΤΗΣ ΒΡΑΣΜΕΝΗΣ ΠΑΤΑΤΑΣ.** Είναι ένα έξαιρετο άπορροφητικό προίον που άφαιρεί τους λεκέδες και τις άκαθαρσίες από τους μπουρτζους και τα γύψινα αντικείμενα.

● **ΤΙΣ ΦΛΟΥΔΕΣ ΤΩΝ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΩΝ.** Φρέσκες, είναι φάρμακο για το συνάχι, στην άρχή του, αν εισπνεύσετε το υγρό που πετάγεται στον άέρα όταν τις πιέσετε. Ξεφές, άφαιρούν τη μυρωδιά του καπνίου του τσιγάρου αν τις βάλετε πάνω στη σόμπα.

● **ΤΟ ΝΕΡΟ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΒΡΑΣΕΙ ΚΡΕΜΜΥΔΙΑ.** Χρη-

*ΑΛΕΚΤΩΡ.

Οο ποφυάχοξη κι' αν είθε

μήν παραλείπετε ποτέ τον καθημερινό καθαρισμό της επιδερμίδος σας.

● **Τά Καλλυντικά, οί έκκρίσεις του δέρματος, οί σκόνες από τις δουλειές του σπιτιού ή από την κίνηση του δρόμου, σχηματίζουν ένα μίγμα, που φράζει τους πόρους, έμποδίζει την «διανοή» της επιδερμίδος και συντελεί στον γρήγορο μαρασμό της.**

● **Γι' αυτό, ίδίως το βράδυ πρό του ύπνου, επιβάλλεται ό καθαρισμός του προσώπου σας με το άγνό ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΝ 'ΜΕΛΠΑΝ.**

Έτσι άποφεύγετε το σαπούνισμα, που άργά ή γρήγορα θα βλάβη άνεπανόρθωτα την επιδερμίδα σας. Μετά τον καθαρισμό χρησιμοποιήτε κρέμα Λανολίνη Μελπών ως τροφή του δέρματος.

ΜΕΛΠΑΝ

σιμποποιείται για το καθαρίσμο χρυσομένων επίπλων.

● **ΤΟ ΚΑΤΑΚΑΘΙ ΤΟΥ ΚΑΦΕ.** Βάφει το άσπρο ξύλο. Είναι και λίπασμα για τα λουλούδια σας.

● **ΤΗ ΣΤΑΧΤΗ ΤΩΝ ΞΥΛΩΝ.** Αντικαθιστά, όπως την έποχή των γιαγιάδων μας, την άλυσίδα ή το σαπούνι. Τοποθετήστε την μέσα σ' ένα σακκούλακι προτού τη βάλετε στο κάζανι. Γυαλίζει τον κασσίτερο, αν την κάνετε αλοιφή με λίγο λάδι. Καθαρίζει τα πολύ όξυδωμένα χάλκινα αντικείμενα: βάλετε τα να δράσουν πολλή ώρα μέσα σε νερό που περιέχει στάχτη από ξύλο.

● **ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΜΠΟΥΓΔΑΣ.** Γυαλίζει τις κατασρόλες από αλουμίνιο. Χρησιμοποιήστε το δουλώντας ένα κουρέλι πάνω στο όπιοι θα προσθέσετε ύστερα λίγο άλάτι. 'Αφού τις τρίψετε, ξεβγάλετέ τις καλά με καθαρό νερό. Έπίσης, το μπουγδονερο, όσο είναι ακόμη ζεστό, καθαρίζει τα ξεσκονόπανα, τα μάλλινα κουρέλια του παρκεταρίσματος, τις σκούπες, τα πλικάκια της κουζίνας.

● **ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΟΖΟΥΜΟ.** Καθαρίζει καλά τα μαύρα μάλλινα. Χρησιμοποιήστε το όπως είναι.

● **ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΩΡΙΜΗ ΝΤΟΜΑΤΑ ΑΙΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΓΙΑ ΦΑΙΓΩΜΑ.** Δεν πάει χαμένη. 'Αφαιρεί τους λεκέδες του μελανιού ή της σκουριάς από τα ρούχα ή τα χέρια.

● **ΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΟΥ ΤΣΑΓΙΟΥ.** Βάφει τα τραπέζομαπληάκια, αν είναι πολύ δυνατά. Είναι έξαιρετο τονωτικό του δέρματος, στο πρώινó ξύπνημα πριν από το μακιγιάρισμα. Ξεπνίξτε τα μάτια, χρησιμοποιούμενο σε χλιαρές κουμπρέσες.

● **Τ' ΑΣΠΡΑΔΙΑ ΤΩΝ ΑΥΓΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΦΑΙΓΩΘΟΥΝ.** Ξαναβιδώνουν τη γυαλάδα σ' ένα βαμβό μουςαμά, διατηρούν θαυμάσια τα παπούτσια, τις τσάντες και τ' αντικείμενα από δέρμα φιδιού, άρκει να τα τρίψετε μ' ένα κουρέλι καθαρό δουπηγμένο σε κτυπημένα άσπράδια (μαρέγγα) και ύστερα να τα σκουπίσετε καλά. Καθαρίζουν τις δερμάτινες πολυθρόνες με τον ίδιο τρόπο, αλλά στην περίπτωση αυτή, αφήστε να στεγνώσουν χωρίς να τις σκουπίσετε.

● **ΤΑ ΤΣΟΦΛΙΑ ΤΩΝ ΑΥΓΩΝ.** Καθαρίζουν τις καράφες. Κοπανίστε τα ώσπου να γίνουν σκόνη, προσθέστε νερό. Κουνήστε καλά την καράφα.

● **Η ΨΥΧΑ ΤΟΥ ΛΕΜΟΝΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΦΑΙΡΕΘΗΚΕ Ο ΧΥΜΟΣ.** Βγάζει τους λεκέδες των χόρτων από τα δαχτυλα, καθαρίζει τις ψάθες από τις καρέκλες (ξεπλύνετε τις με νερό κούο και αφήστε τις να στεγνώσουν στον άέρα). Βγάζει επίσης τους λεκέδες από τα άσπρα μάρμαρα (τρίψτε τα, άφού ρίξετε πρώτα στη λεμονόκουπα λίγο ψηλό άλάτι).

● **ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΠΕΤΣΙΝΑ ΓΑΝΤΙΑ.** Κοιμμένα λουρίδες και ροιμένα, κάνουν στερεώτερη τη βάση της τσέπης που φθείρεται εύκολα απ' τα μικροπράγματα και τα κέρματα. Αν τα κόψετε μικρά στρογγυλά κομματάκια και τα ράψετε συγχρόνως με τα κουμπιά πάνω στο ύφασμα,μπορείτε να είσθε βέβαια ότι δεν θα σας εφηνώδουν ποτέ.

ΠΟΔΙΕΣ

και μόδα

1 Καρό ποδιά με σκέτο έμπρός. Γυρίζει έως πίσω και κουμπώνει. Έμπρός στην ένωση με το σκέτο τσέπες.

2 Ποδιά - φούστα για καρισάκι. 'Η ποδιά σουρωτή γύρω - γύρω με δύο σειρές περαστό λάστιχο στη μέση. Πίσω ραφή κλειστή. Φοριέται σαν φούστα πάνω σε φόρεμα ή ακόμη και πάνω σε άλλη φούστα.

3 Μεγάλες τσέπες έργασίας από μονοκόμματο καρό ύφασμα. Στη μπροστέλα επίσης τσέπη για σημειωματάριο, μολύδι και μονήλι ή ό,τιδήποτε άλλο χρησιμο.

4 'Η ποδιά - άρλεκίνος. 'Η πιο πρώτοτυπη και χαρούμενη από όλες. Γίνεται από ό,τιδήποτε ύφασμα έχετε.

5 Ποδιά - φούστα, πολύ χαριτωμένη, κλειστή πίσω.

6-7 Κλασικές ποδιές, με μοντέρνα νάτα τις ριγέ και καρό γαρνιτούρες, που τους δίδουν ένα ξεχωριστό τόνο.

8-9 Ποδιές που φτάνουν έως πίσω και κλείνουν με κουμπι. Μάκρος της άρσεκείας σας.

Ο ΜΙΚΡΟΣ Έσκιμῶς

Ένα ὡραίο παραμυθάκι

ΔΕΝ ὑπῆρχε στὸν κόσμο παιδί πὺλ χαρούμενο ἀπὸ τὸ μικρὸ Κάνικ, τὸ γιὸ τοῦ Χόν, τοῦ κυνηγοῦ, ποὺ ἔμενε σ' ἓνα σπιτάκι φτιαγμένο ἀπὸ πάγο, σ' ἓνα ἀπὸ τὰ νησάκια τοῦ βόρειου παγωμένου ὠκεανοῦ.

Ἡ μαμά του, τοῦ ἔφτιαχνε ὁμορφες μπότες ἀπὸ δέρμα φώκιας ποὺ εἶχαν στολίδια μὲ ζωρὰ χρώματα. Κι' ὁ Κάνικ, πολὺ περφηανός, τραγουδοῦσε ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ. Ὁ μικρὸς Έσκιμῶς στενοχωριόταν μονάχα ὅταν ὁ πατέρας του ἔφευγε γιὰ κυνήγι.

— Πάρε με μαζί σου, ἰκέτευε, καθὼς τὸν βοηθοῦσε νὰ φορτώσει τὸ ἔλκρηρό του.

— Τοῦ χρόνου, Κάνικ, τοῦ χρόνου.

Ὁ μικρὸς κύτταζε τὸν πατέρα του ποὺ ἔφευγε καὶ γιὰ πολλὰ ὥρα τὰ κουδουνάκια ἀντηνοῦσαν στ' αὐτιά του. Ὑστερὰ ἡ ἀτέλειωτη νύχτα τοῦ χειμῶνα ἀγκάλιαζε τὰ πάντα.

Ὁ Κάνικ, ἀναστενάζοντας, ἔπαιζε μὲ τὴ μικρὴ τοῦ ἀδελφοῦ ἢ βοηθοῦσε τὴ μητέρα του στίς δουλειές τοῦ νοικοκυριοῦ.

— Τοῦ χρόνου... σκεπτόταν.

Ένα βράδυ, ὁ Χόν ξαναγύρισε νωρίτερα ἀπὸ τὶς ἄλλες φορές, μὲ ὕψος χαρούμενο:

— Ὁ πάγος σπάει, εἶπε, θὰ ξαναδοῦμε τὴ θάλασσα.

— Εἶδες τὸ κόκκινο χιόνι; ρώτησε ὁ Κάνικ.

— Ὅχι ἀκόμα, μὰ δὲ θ' ἀνοίξει κι' αὐτὸ νὰ γίνη.

Τότε ὁ Κάνικ καὶ ἡ ἀδελφή του ἀρχισαν νὰ χορεύουν φωνάζοντας μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις.

Τὸ «κόκκινο χιόνι» ἦταν τὸ χιόνι, ποὺ ἐπαίρνει κόκκινο χρώμα ἀπὸ τὰ λουλούδια ποὺ φύτρωναν τὴν ἀνοιξιά. Στὸ χῶμα, κοντὰ στὸ νερό. Μὰ ὁ Κάνικ ἔλεγε πὺς ἦταν τὸ αἷμα ἀπὸ τὶς ἀρκούδες ποὺ εἶχε σκοτώσει ὁ πατέρας του.

— Τώρα, εἶπε, θὰ ἔχουμε μπόλικη τροφή, γιατί ἔχουμε δυὸ ἀντρες τὸ σπίτι.

Καὶ κύτταξε τὸ γιὸ τοῦ με καμῶρι.

...Τὸν ἄλλο χειμῶνα ὁ Κάνικ πῆγε μὲ τὸν πατέρα του νὰ κυνηγήσει ἀρκούδες.

—

Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

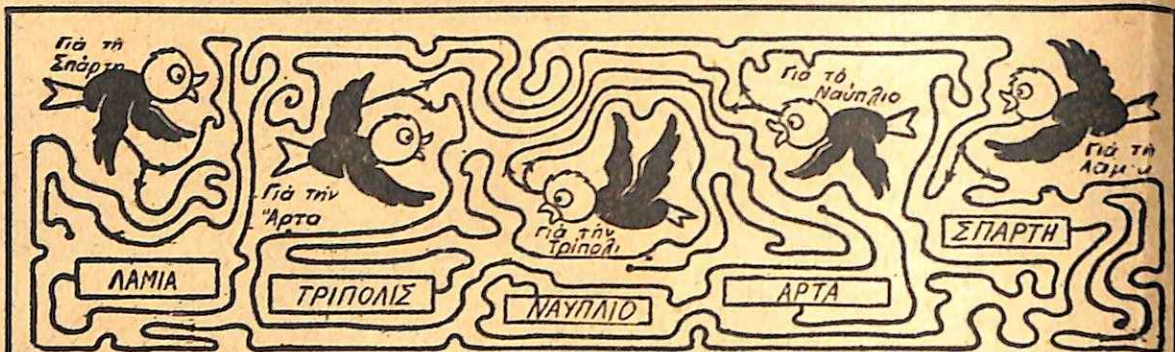
— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΠΟΥΛΙΑ Τὰ πέντε αὐτὰ πουλιὰ ξεκίνησαν γιὰ τὶς πόλεις ποὺ ἀναγράφονται κάτω ἀπὸ τὸ κάθε ἓνα. Τί δρόμο πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν, γιατί δυὸ δρόμοι ξανοίγονται μπροστὰ τους. Μπορεῖτε σεῖς νὰ βρῆτε τὸ σωστὸ δρόμο;

στασιά τῆς ἀνοιξέας ποὺ ἐσχόταν, νὰ πλημμυρίξῃ τὴν καρδιά της.

Οἱ μέρες πέρασαν, τὸ χιόνι ἔλυε καὶ σὲ λίγο πρόβαλαν ἀπὸ κάτω τὰ βράχια, ταυτοχρόνα μὲ τὰ χελιδόνια τῆς θάλασσας.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Έσκιμῶν ἐγκατέλειπε τὸ παγοσπίτι της καὶ ἐγκαταστάθηκε στὴ σκηνή της, κοντὰ στὴ θαλασσιὰ γαλάζια θάλασσα, πάνω στὴν ὁποία ἔπλεον παγώνουν.

Ὁ Κάνικ, μὲ καρδιά ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ τὴ συγκίνησι, ἔφυγε μὲ τὸ Χόν γιὰ τὸ ψάρεμα. Μπήκε σὲ μιά μακρόστενη βάρκα, ὠπλισμένος μὲ καμῶρι ποὺ στή μιά ἄκρη εἶχαν σιδερένιες μύτες καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη ἦταν δεμένα μὲ λουριά.

Ὁ Κάνικ δὲν τὰ κατάφερε καὶ πολὺ καλὰ τὴν πρώτη μέρα ποὺ πῆγε γιὰ ψάρεμα. Δὲν ἦταν ἐξασκημένος στὸ σπινάκι καὶ τὸ χέρι του δὲν ἦταν ἀκόμα πολὺ σταθερὸ. Ἐσατόκιζε τὰ ψάρια καθὼς τοὺς ἔοριγε τὸ καμῶρι. Γρήγορα ὅμως συνήθισε κι' ἔπειτα ἀπὸ μιά ἑβδομάδα ἔφερε στή μανά του τοῖς ὡραῖα μεγάλα ψάρια, ποὺ ἐκείνη ἀμέσως τὰ μαγεύεψε.

— Τώρα, εἶπε, θὰ ἔχουμε μπόλικη τροφή, γιατί ἔχουμε δυὸ ἀντρες τὸ σπίτι.

Καὶ κύτταξε τὸ γιὸ τοῦ με καμῶρι.

...Τὸν ἄλλο χειμῶνα ὁ Κάνικ πῆγε μὲ τὸν πατέρα του νὰ κυνηγήσει ἀρκούδες.

—

Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

Ἡ ὕαινα

Ἡ ὕαινα εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἄγρια ζῶα τοῦ πλανήτη μας. Ζῇ στὴν Ἀφρική καὶ στὴν Ἀσία, σὲ ἀνοιχτά μέρη. ἔχει κεφάλι μακροῦλό, τὰ δὲ μπροστινὰ της πόδια εἶναι κάπως ψηλότερα ἀπὸ τὰ πισινὰ. Οἱ τρίχες της εἶναι μακρὺς καὶ σκληρές, ἡ δὲ οὐρά της φουντωτή. Ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι κακία καὶ ἄγρια, ἡ ὕαινα εἶναι καὶ ἀποκρουστική, γιατί τρέφεται κυρίως μὲ ψοφίμια.

ἔχει πολὺ ἀνεπτυγμένη τὴν ἀκοή, γὴν ὁσφρησι καὶ τὴν ὄρασι. Τὴν ἡμέρα μένει κρυμμένη σὲ θάμνους καὶ βγαίνει γιὰ νὰ βοῇ τὴν τροφή της τὴν νύχτα. Ἀμα δὲν βοῇ φοβίμια, ἐπιτίθεται καὶ ἐναντίον ζώων ποὺ εἶναι ἄρρωστα καὶ δὲ μποροῦν ν' ἀμυνθοῦν καὶ τὰ σκοτώνει.

Τὸν ἄλλο χειμῶνα ὁ Κάνικ πῆγε μὲ τὸν πατέρα του νὰ κυνηγήσει ἀρκούδες.

—

Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

Ἡ ἡλικία τῶν δέντρων

Ξέρετε πὺς μετριοῖται ἡ ἡλικία τῶν δέντρων; Ὁ τρόπος εἶναι ἀπλός. Ἄν κόψετε ἓνα κομμὸ ἐγκαρσίως θὰ δῆτε ὅτι τὸ ξύλο μέσα ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰ δαχτυλίδια. Τὸ κάθε ἓνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δαχτυλίδια ἀντιστοιχεῖ καὶ ἓνα χρόνο ζωῆς τοῦ δέντρου. Μετρήστε λοιπὸν τὰ δαχτυλίδια γιὰ νὰ βρῆτε τὴν ἡλικία τοῦ δέντρου. Φυσικὰ γιὰ νὰ γίνη αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ κοπῇ τὸ δέντρο. Ἡ μάλλον νὰ σκοτωθῇ. Χωρὶς ὅμως νὰ καταφύγουν σ' αὐτὸ τὸ μέτρο οἱ εἰδικοί, μποροῦν καὶ ὑπολογίζον κατὰ προσέγγισι τὴν ἡλικία ἑνὸς δέντρου ἀπὸ τὸ πάχος του. Καὶ εἶναι πολλὰ δέντρα, ποὺ ὅπως ξέρετε, ζοῦν ὀχι μονάχα ἑκατοντάδες χρόνια, ἀλλὰ καὶ χιλιάδες, ὅπως ἡ ἑλίνα τοῦ Πλάτωνος, στὴν Ἱερά Ὀδὸ τῆς Ἀθῆνας. Στὴ Μακεδονία ὑπάρχουν ἑλῆες μὲ τεράστιες διαστάσεις ὅπως καὶ καστανιές, σὲ πᾶμπολα δὲ χωριὰ τῆς Ἑλλάδος γιγάντια πλάτανοι ποὺ χρειάζονται τέσσερις καὶ πέντε ἄνθρωποι γιὰ νὰ τ' ἀγκαλιάσουν αὐτὰ τὰ δέντρα.

Τὸν ἄλλο χειμῶνα ὁ Κάνικ πῆγε μὲ τὸν πατέρα του νὰ κυνηγήσει ἀρκούδες.

—

Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

— Θὰ κόβουμε λουλούδια καὶ ἄγρια φραγκοσταύλα, τὴς εἶπε ὁ πατέρας του σοβαρὰ, θὰ ἔρθει μαζί μου στὸ ψάρεμα. Εἶναι καιρὸς πιά νὰ γίνης ἄντρας.

— Κι' ἐγώ, εἶπε ἁφνικὰ ἡ ἀδελφή τοῦ Κάνικ.

• Το μοτίφ για το κομψό αυτό πετσετάκι είναι εμπνευσμένο από σχέδιο αρχαϊκής φαγιάνς. Είναι κεντημένο με τέσσερες τόνους κίτρινο μολινέ Ντε-Μι-Σέ, σε κρέμ λινό. Τέσσερα μπουκέτα αποτελούν τη διακόσμηση του, πλαισιωμένα από διπλό φεσόνι. Τα γαρύφαλα είναι κεντημένα με άνεδο-τό (σχ. 1) σε χρώμα πορτοκαλί ανοικτό και σκουρότερο. Τα μικρά κλαδιά γίνονται ριζοβελονιά (σχ. 2) σε χρώμα κίτρινο. Τα μικρά λουλουδάκια είναι όλα κεντημένα άνεδοτά. Τα τέσσερα μικρά κλα-δάκια γίνονται ριζοβελονιά και απλή διπλή βελονιά (σχ. 3). Αυτή η βελονιά αποτελείται από δυο μικρές βελονιές, ή μια επάνω στην άλλη. Το διπλό τελείωμα θα γίνει με αραιό φεσόνι (σχ. 4) και με μία σειρά ριζοβελονιάς στο επάνω μέρος του (σχ. 5). Στο τέλος θα κόψετε γύρω - γύρω το ύφασμα.

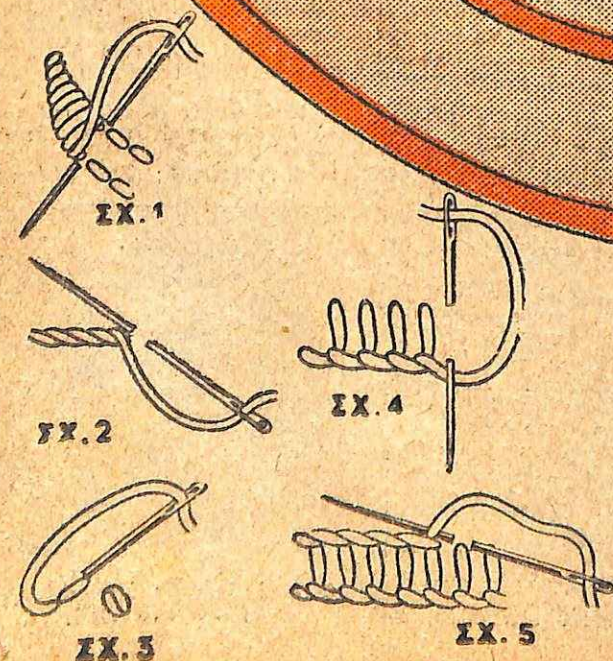
Κεντήστε με γαλλι-
λικές κλωστές μου-
λινέ Ντε - Μι - Σέ:

• ΓΑΡΥΦΑ-
ΛΑ: Τα πέ-
ταλά τους γι

νούνται κίτρινα Νο 742. • ΟΙ ΜΙΣΧΟΙ πορτοκαλί Νο 741 καθώς και τα φύλλα. • ΤΑ ΦΥΛΛΑ στη βάση του μπουκέτου κίτρινα Νο 742. • ΤΑ ΛΟΥ-
ΛΟΥΔΑΚΙΑ κάτω αριστερά του μπουκέτου κίτρινα Νο 744. Τα φύλλα, ο
μίσχος και τα φρούτα πορτοκαλί Νο 741. • ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ αριστερά
στο μπουκέτο με ριζοβελονιά κίτρινα 744 και ο μίσχος 741. • ΤΑ ΜΕ-
ΓΑΛΑ ΚΛΑΔΙΑ με τα λουλουδάκια κίτρινα Νο 744 καθώς και τα πετα-
χτά κλαδάκια με τα λουλούδια. • ΤΑ ΚΛΑΔΑΚΙΑ στο κέντρο ριζο-
βελονιά κίτρινα Νο 744 και τα φρούτα κίτρινα Νο 742. • ΤΑ ΦΕ-
ΣΤΟΝΙΑ πορτοκαλιά Νο 740.

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ

α) Ύφασμα λινό πράσινο ανοικτό και θα κεντηθή με
μολινέ Ντε-Μι-Σέ γκρι Νο 415. 6) Λινό κρέμ, με μου-
λινέ σε αποχρώσεις μπλέ Νο 800,
799, 797 και 820.
γ) Ύφασμα γκρι-ανοικτό θα κεν-
τηστεί με μολινέ Ντε-Μι-Σέ πρo-
σινο 912. 8) Σε ό-
ποιαδήποτε χρώματα
όπο αυτά μπορείτε να
κεντήσετε με βελονιά
που αν- ντ'
δύτη σε ορ-
γκαντίνα.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΝΩΣΤΗΣ

2ον

Μια δυνατή ζεστασιά με πλημμύρισε ξαφνικά κι' άνοιξα σιγά την πόρτα για να δώσω πνοή στον αέρα... "Α, δεν ξέρω, αλήθεια, τί θαύματα τότε, μες στην κοριτσιίστικη τρέλλα μου. Τά βήματα πλησίασαν, το φως ενός κεριού φάνηκε στη σκάλα. Κρατούσα τρέμοντας το χερούλι της πόρτας: έσύ είσουν που έρχόσουν έτσι; "Ναι, έσύ είσουν, πολυαγαπημένε μου, μά δεν είσουν μόνος. Άκουσα ένα έλκρο και χαρούμενο γέλιο, το θρόισμα ενός μετασώτου φορέματος, και τη φωνή σου, που άκουγόταν σιγά. Γύριζες με μία γυναίκα... "Πώς μπορούσα να ζήσω έπειτα απ' αυτή τη νύχτα, δεν ξέρω. Την άλλη μέρα το πρωί, στις όχθες, με πήρανε στο "Ινσμπρουκ" δεν είχα πιά τη δύναμη ν' αντισταθώ.

Τό παιδί μου πέθανε χτες τη νύχτα—τώρα θάμει πάλι μόνι, αν πραγματικά μπορέσω να ζήσω άκοιμα. Αύριο θάρθουν άγνωστοι άνθρωποι, αδιάφοροι, με μαύρα ρούχα, και θα φέρουν ένα φέρετρο και θα βάλουν μέσα σ' αυτό το άμοιρο, το μοναχικό παιδί μου. "Ισως έρθουν και φίλοι, που θα φέρουν στεφάνια, μα τί μπορούν να κάνουν τα λουλούδια πάνω σ' ένα φέρετρο; Θα με παρηγορήσουν, θα μου πουν λόγια, λόγια, μα σε τί θα μου χρησιμεύουν; Τό ξέρω, τώρα είμαι πάλι μόνι. Και δεν υπάρχει τίποτα πιο τρομερό απ' το να σαι μόνι ανάμεσα στους ανθρώπους. Τό κατάλαβα αυτό στο διάστημα των δυο χρόνων πούμεινα στο "Ινσμπρουκ, απ' τα δεικτά ως τα δεκαοχτώ μου χρόνια, που έζησα σαν αϊχμάνισσα στην οικογένειά μου. "Ο πατριός μου, ήρωας και λιγούμηντος άνθρωπος, ήταν κα-

λός μαζί μου, ή μητέρα μου, σά για να έπανορθώση μιάν άβελη άδικία, μούκανε όλα τα χατήρια: οι νέοι με περιτριγύριζαν, μα έγω τους απόδιωχνα με μιάν αλύγιστη επιμονή. Δεν ήθελα να ζήσω εύχυσμένη κ' εύχαριστημένη μακριά από σένα, και θυβίζοιμουν σ' έναν σκοτεινό κόσμο όλο βασανιστικά μοναξιά, που έπέβαλα στον έαυτό μου. Δέ φορούσα τό ώραρά και καινούργια φορέματα που μου αγόραζαν άρνιόμουν να πάω στις συναιλίες, στα θέατρα, και δεν έπαίρινα μέρος σ' έκδρομες με χαρούμενες παριές. "Απ' τό σπίτι έθγαίνα πολύ σπάνια. Τό πιστεύεις, πολυαγαπημένε μου, πώς δεν ξέρω ούτε δέκα δρόμους της πολιτείας όπου έζησα δυό χρόνια; Πευθούσα κ' ήθελα να πεινώ: μεθούσα με κάθε στέρηση που πρόσθετα στη στέρηση της παρουσίας σου. Με λίγα λόγια, ήθελα ναμει διαρκώς προσπιγμένη στο πάθος μου: δεν ήθελα να ζω παρά για σένα. Μέρους δάκαρες έμενα σπίτι και δεν έκανα τίποτ' άλλο παρά να σέ σκέφτομαι, να σε σκέφτομαι αδιάκοπα, να ξαναφέρνω στη μνήμη μου τις έκγοντάδες μικρές άναμνήσεις που είχα από σένα, κάθε συνάντηση και κάθε προσμονή—κι' όλ' αυτά τα μικρά έπέσιόδια μου φάνιόνταν σά να τάβλεπα στο θέατρο. Και τόσες πολλές φορές είχα ξαναφέρει στη μνήμη μου κάθε μία στιγμή απ' τό παρελθόν μου, που θυμόμουν όλοζώντανα την παιδική μου ήλικία: και σήμερα ακόμα, κάθε λεπτό από κείνα τα χρόνια ξαναζεί μέσα μου με τόση θερμότητα και τόση συγκίνηση, σά νάταν χτες που μ' έκανε ν' αναρωτηθώ.

Μονάχα με την σκέψη σου έζησα τότε. Αγοράζα κάθε σου βιβλίο: όταν ό έφημερίδες έγραφον για σένα, έγω είχα γιορτή. Θά τό πιστέψης αν σου

πώ πώς ξέρω απ' έξω κάθε γραμμή απ' τα βιβλία σου; Τόσες πολλές φορές τα διάβασα και τα ξαναδιάβασα. "Αν με ζύπναγε κανείς τη νύχτα και μούλεγε μία γραμμή από ένα όποιοδήποτε βιβλίο σου, θα μπορούσα ακόμα και σήμερα, έπειτα από δεκατόια χρόνια, να συνεχίσω τό κείμενο σαν σέ άνοιξε γιατί κάθε λέξη σου ήταν για μένα εύαγγέλιο και προσευχή. Για μένα ό κόσμος υπήρχε μονάχα σ' ό,τι άφορούσε σένα: δεν παρακόλυνούσα στις έφημερίδες της Βιέννης τις συναιλίες και τις προμήρες των θεάτρων, παρά μονάχα με τό σκέψι να μάθω ποιές απ' αυτές μπορούσαν να σ' ενδιαιφέρουν, κι' όταν βράδιαζε, σέ συνόδενα από μακριά κ' έλεγα μέσα μου: τώρα υπάινει στη σάλα, τώρα κάθεται. Χίλιες φορές, τ' όνειρεύτηκα, αυτό, γιατί σ' είχα δει μία φορά σέ μία συναιλία.

Μα γιατί να στά διηγίμαι όλ' αυτά, γιατί να σου μιλάω γι' αυτό τό ξέρονο πάθος που έσπούσε ενάντια σέ μένα την ίδια, γι' αυτό τό τραγικά άπελπισμένο πάθος ενός έγκαταλειμένου παιδιού; Γιατί να τα διηγίμαι όλ' αυτά σέ κάποιον που, ποτέ δεν έμαθε, που ποτέ δεν ύποψιάστηκε τίποτα; Νόμιζα τάχα και τότε ακόμα παιδί; "Εγώνα δεκαεφτά χρονώ, ύστερα δεκαοχτώ κ' οι νέοι άρχισαν να με κηπτάνε στο δρόμο: μα τα βλέμμάτα τους μ' έκινούσαν. "Ερώτα ή απλώς έκινούσαν. Καθώς φανταστικό μ' άλλον έχτος από σένα, ούτε να τό σκεφτώ μπορούνα. Τό πάθος μου για σένα έμεινε τό ίδιο, μονάχα πού μεμεινέτο πάλι, μονάχα πού μεταβάλλοταν μαζί με τό κορμί μου: όσο ζυπνούσαν οι αισθήσεις μου, τόσο και τό πάθος μου γινόταν πιο θερμό, πιο συγκεκριμένο, πιο γυναικείο. Κ' ή πράξη που τό παιδί μες στη συγκεκριμένη του επιθυμία, στη συγκεκριμένη του έπιθυμία, τό παιδί πού χτύπησε ώλότε στο κοινό της πόρτας σου, δεν μπορούσε να την ξέρη, άποτέλεσμα τάρα τη μοναδική μου σκέψη: να γίνω δική σου, να σου παραδοθώ.

Όλοι στο σπίτι νόμιζαν πώς είμουναι δειλή και συνεσταλμένη (δεν είχα ξεσφίξει τα δόντια μου για ν' άποκαλύψω

τό μυστικό μου). Μα μέσα μου δημιουργόταν μία σιδερένια θέληση. Όλες μου οι προσπάθειες κι' όλες μου οι προσπάθειες σ' ένα άπόδωλπον: να ξαναγυρίσω στη Βιέννη, να ξαναγυρίσω κοντά σου. Και κατάφερα να επιβάλω τη θέλησή μου, όσο παράλογη κι' άκατανόητη κι, αν φανιόνταν στους άλλους. "Ο πατριός μου ήταν πλούσιος, με θεωρούσε σά δικό του παιδί. Μα έγω έπέμενα με άγριο πείσμα να κερδίσω μόνη μου τη ζωή μου: και στο τέλος κατάφερα να γυρίσω στη Βιέννη, σ' ένα συγγενή μας, και να προσληθώ υπάλληλος σ' ένα μεγάλο κατάστημα έτοιμων ένδυμάτων.

Μήπως χρειάζεται να σου πώ πού πήγα άμέσως όταν ένα φθινοπωρινό βράδυ—έπιτέλους! έπιτέλους!—έξοτσα στη Βιέννη; "Αφσα τη βαλίστα μου στο Σταθμό, κι' όρμισα σ' ένα τραίνο—πόσο άργά μου φάνηκε πώς πήγαμε! Σέ κάθε στάση άδμονούσα: κι' όταν έφτασα, έτρεξα σπίτι σου. Τα παράθυρά σου ήταν φωτισμένα, ή καρδιά μου χτυπούσε δυνατά. Τότε μονάχα ένιωσα τη ζωή αυτής της πολιτείας, πού ή κίνησή της κι' οι θόρυβοί της μου ήταν ως εκείνη τη στιγμή έντελώς ξένοι: τότε μονάχα άρχισα να ξαναζώ, όταν βρέθηκα κοντά σέ σένα—τό αϊώνιο όνειρό μου. Δεν ύποπτευόμουν πώς αυτή τη στιγμή πού άνάμεινα σέ σένα και στο λαιμπερό μου βλέμμα δεν υπήρχε παρά τό λεπτό φωτισμένο τζάμι του παραθύριού σου, είμουν πιο μακριά απ' τη σκέψη σου, παρά όταν άνάμεινα μες ύπέρχον κάμποι, δουνά και ποτάμια. Κύτταξα ψηλά, διαρκώς ψηλά: εκεί υπήρχε φώς, εκεί ήταν τό σπίτι, εκεί είσουν έσύ, ό κόσμος μου όλος. Δυό χρόνια είχα όνειρευτεί αυτή τη στιγμή: τώρα τη ζούσα. Κι' όλο τό βράδυ, ένα συννεφιασμένο φθινοπωρινό βράδυ, ένα μακρύ και γλυκό βράδυ, έμεινα μπροστά στο παράθυρό σου, ώπου έσθηνε τό φώς. Και τότε μονάχα πήγα να δρώ τό σπίτι που θάμεινα.

Κάθε βράδυ έρχόμουν μπροστά στο σπίτι σου. "Ως τις έξη δώδεκα στο μαγαζί, κουραζόμουν πολύ, άγαπούσα όμως τη δουλειά μου, γιατί έτσι έχνουσα λίγο τον πόνο μου. Και μόλις έφεταν τό ρολόι, έτρεχα στο άγαπημένο ραντεβού μου. Ένα ποθούσα: να σέ δώ, να σέ συναντήσω μία μονάχα φορά, να μπορέσω να ξαναφιλώσω από μακριά με τό βλέμμα μου τό πρόσωπό σου. Στο τέλος της πρώτης δωμαδας σέ συνάντησα τη στιγμή που δεν τό περίμενα: ενώ κύταξα ψηλά τα παράθυρά σου, έσύ ήρθες προς τό μέρος μου διασχίζοντας τό δρόμο. Κι' ά-έφωνα έγίνα πάλι τό παιδί των δεκατριών χρονών: ένιωσα τό αίμα να μου άνεβαίνει στο κεφάλι: άβελά μου, μ' όλη την κοίφή μου επιθυμία να δώ τα μάτια σου, έσκυψα τό κεφάλι και πέρασα μπροστά σου τρέχοντας σαν κυνηγημένο άγριμύ.

"Υστερα ντραπήκα πού τό σκαίσα έτσι σά μαθητιούσα, γιατί τάρα ή έπιθυμία μου ήταν ξεκάθαρη: ήθελα να σέ συναντήσω, ήθελα να με γνώρισης έπειτα από τόσα χρόνια πού ή προσμονή μου είχε μπει στη σκιά: ήθελα να με προσέξης, να μ' αγαπήσης. "Γι' άρκετόν καιρό δέ πρόσσεξες, μ' όλο που κάθε βρά-

δυ είτε χιόνιζε, είτε φυσούσε ό δυνατός και διαπεραστικός άέρας της Βιέννης, έγω φύλαγα καρσούλι στο δρόμο. Άλλοτε μάταια σέ περίμενα δάκαρες ώρες: άλλοτε έβγαίνας έπιτέλους απ' τό σπίτι σου μαζί με έπισκέπτες σου: δυό φορές σέ είδα και με γυναικές, κι' από τότε κατάλαβα πώς είχα μεγαλώσει, ένιωσα πώς τό αίσθημά μου για σένα είχε αλλάξει, γιατί ένας πόνος μου ξέσκιζε την καρδιά σαν αντίκριζα με έξη γυναικά να περπατάν με σιγουριά στο πλάι σου και να σέ κρατάη απ' τό μπράτσο. Δεν παραξενεύομουν, γιατί ήξερα απ' τα παιδικά μου χρόνια τις αϊώνιες έπισκεπτριές σου: μα τώρα ένιωθα ξαφνικά σαν έναν σωματικό πόνο και κάτι σά μίσος και φθόνο μαζί να μου σπίγγη την ψυχή, όταν σ' έβλεπα να φέρνεις με οικειότητα σέ μία γυναικά, οικειότητα που πρόδινε τις σαρκικές σας σχέσεις. Περήφανα καθώς είμουν, και καθώς ίσως είμαι και τώρα, δεν ήρθα ένα βράδυ έξω απ' τό σπίτι σου: μα τί τρομερό ήταν εκείνο τό βράδυ που τό πέρασα χωρίς να δώ τό σπίτι σου, εκείνο τό βράδυ της αλύγιστης περηφάνειας μου... Την άλλη μέρα ξαναγύρισα απεινά στη θέσι μου: σέ περίμενα, σέ περίμενα πάντα, σέ περίμενα σ' όλη μου τη ζωή, σέ περίμενα έξω απ' τη ζωή σου, που ήταν κλειστή για μένα.

Κ' έπιτέλους, ένα βράδυ με πρόσσεξες. Σ' είχα δει από μακριά, καθώς έρχόσουν, και συγκέντρωνα όλη μου τη θέληση για να μ' αναγνωρίσω απ' τό δρόμο σου. "Η τύχη τό έφερε κ' ένα όμάζι, πούχε έρθει να ξεφορτώση, έκλειρε τό δρόμο, κ' έτσι άναγκάστηκε να περάσης πολύ κοντά μου. "Αβελά, τό άφηρημένο βλέμμα σου έπεσε πάνω μου. Είδες πού σέ κύτταξα προσεχτικά. Και τότε—ώ πόσο αυτή ή άνάμνησι μ' έκανε ν' αναρωτηθώ. Τότε τό βλέμμα σου έγινε τρυφερό, χαϊδευτικό και ταυτόχρονα διαπεραστικό. "Ηταν τό βλέμμα που κύτταζες πάντα τις γυναικές. Κ' ήταν τό βλέμμα σου πλατύ και καταχτητικό και για πρώτη φορά μ' έκανε από κορίτσι γυναίκα και μάστιγα γυναίκα έρωτευμένη. Για ένα ή δυό δευτερόλεπτα, τό βλέμμα σου κράτησε γοητευμένο τό δικό μου πού ούτε μπορούσε κι' ούτε ήθελε να ξεφύγει απ' αυτό τό αγκάλιασμα: κ' ύστερα προσπέρασες. "Η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά: άβελά μου άναγκάστηκα να βραδύνω τό βήμα και καθώς στράφηκα από μιάν άκατανίκητη περιέργεια, είδα πώς είχες σταματήσει και πώς με κύτταζες. "Απ' τον τρόπο πού με παρατηρούσες μ' ένδιαιφέρον και περιέργεια, κατάλαβα άμέσως πώς δέ με είχες άναγνωρίσει.

Δέ με άναγνώρισε ούτε τότε, ούτε ποτέ: ποτέ δέ με άναγνώρισε. Πώς να σου περιγράψω, πολυαγαπημένε μου, την άπογοήτευσή πού ένιωσα εκείνη τη στιγμή; Τότε ένιωσα για πρώτη φορά εκείνο τον μοιραίο πόνο, πού δεν με άναγνώρισε, αυτό τον μοιραίο πόνο πού με άκολουθούσε σ' όλη μου τη ζωή και πού μαζί του πεθαίνω: δέ με γνώρισης, δέ με γνώρισης ποτέ. Πώς να σου περιγράψω αυτή την άπογοήτευσή; Γιατί, σά δυό χρόνια πού έμεινα στο "Ινσμπρουκ, δεν έκανα τίποτ' άλλο παρά να σέ συλλογίζομαι, δεν έκανα τίποτ' άλλο

παρά να σκέφτομαι την πρώτη μας συνάντησι, όταν θά γυρίσα στη Βιέννη. Άνάλογα με την κατάσταση μου αντιμετώπιζα αυτή τη συνάντησι ποτέ χαρούμενα και ποτέ άπελπιμένα. Είχα σκεφτεί προκαταβολικά όλα τα ένδεχόμενα: σέ στιγμές άπαισιόδοξης είχα φανταστεί πώς θα μ' έδιωχνες, πώς θα με περιφρονούσες, γιατί είμουν άσημαντη, άσκημη, ένοχλητική: είχα σκεφτεί όλες τις δυνατές μορφές της δυσμηνείας σου, της αδιαφορίας σου, ποτέ όμως, και στις πιο μαύρες μου στιγμές, όταν είχα πλήρη συνείδησι της μηδαιμότητάς μου, δεν είχα αντιμετώπισει τό ένδεχόμενο, τό τρομερότερο απ' όλα, πώς ούτε θα πρόσσεξες καν την ύπαρξή μου. Σήμερα τό κατάλαβα καλά—α, μ' έμαθες να καταλαβαίνω πολλά πράγματα!— πώς για έναν άντρα τό πρόσωπο μίας γυναικάς είναι κάτι πολύ μεταβλητό: τις περισσότερες φορές δεν είναι παρά ένας καθεφτης όπου καθρεφτίζεται ποτέ τό πάθος, ποτέ τό φλέτο, ποτέ ή κούρασι, και μεταβάλλεται τόσο εύκολα, ώστε ένας άντρας μπορεί να ξεχάση την άτομικότητα αυτού του προσώπου τόσο πιο πολύ, όσο ό χρόνος μεταβάλλει τις σκιές του και τα καινούργια φορέματα τό πλαισιώνουν διαφορετικά κάθε φορά. Αυτές πού τό πήραν άπόφασι αυτό, αυτές είναι πού κατέχουν πραγματικά την έπιστήμη της ζωής. Τότε όμως έγω είμουν μικρή και δεν μπορούσα να καταλάβω ακόμα πώς ήταν δυνατό να μ' είχες ξεχάσει: δεν ξέρω πώς, με τό ν' άπασχολούμαι διαρκώς με σένα, μια χιμαίρικη ιδέα είχε σχηματιστεί μέσα μου: μου φανιόνταν πώς και σύ, άναγκαστικά, με σκεφτόσουν συχνά και με περίμενες: πώς θα μπορούσα να ζήσω αν είχα τη βεβαιότητα πώς δεν είμουν τίποτα για σένα, πώς ποτέ καμιά άνάμνησι από μένα δέ θάρχονταν να χαϊδέψη τη σκέψη σου; Αυτό τό όδυμνρό ζύπνημα μπροστά στο βλέμμα σου, πού μούδειξε πώς τίποτα δικό σου δέ με άναγνώριζε πιά, πώς τό νήμα καμιάς άναμνήσεως δεν έδενε τη ζωή σου με τη δική μου, μ' έφερε για πρώτη φορά στην πραγματικότητα, μ' έκανε να προσισθανθώ τη μοίρα μου.

Δέ μ' άναγνώρισε λοιπόν κι' όταν, έπειτα από δυό μέρες σέ μία νέα συνάντησι, τό βλέμμα σου μ' αγκάλιασε με κάποια οικειότητα, δεν άναγνώρισε, πάλι εκείνη πού σ' είχα αγαπήσει, και πού της είχες ζυπνήσει την καρδιά, μα άπλως την άμορφη δεκαοχτάχρονη κοπέλλα πού είχες συναντήσει δυό μέρες προηγήτερα στο ίδιο μέρος. Με κύτταξες με μιάν εύχάριστη έκπληξη: ένα έλαφρό χαμόγελο έπαιξε γύρω απ' τό στόμα σου. Πάλι πέρασες δίπλα μου κι' άμέσως βράδυνες τό βήμα. "Αρχισα να τρέμω, άναγνώρισα από μία βουδή χαρά... "Αν μου μιλούσες! "Ενιωσα πώς για πρώτη φορά υπήρχα για σένα: βράδυνα και γύ το βήμα και περίμενα. Κ' έξαφνικά, χωρίς να γυρίσω, ένιωσα πώς είσουν πίσω μ' ήξερα πώς τάρα για πρώτη φορά θ' άκούγα την άνοητημένη σου φωνή να μου μιλάει. "Η προσοχή μου είχε παραλύσει δάκαρη! φοβόμουν μ' ένδιαφέρον σά να σταματήσω, τόσο ή καρδιά μου χτυπούσε δυνατά. Τώρα βάδιζες πλάι μου. Μού

μιλήσες με τον εύθυμο τρόπο σου, σά νάμασε φίλοι από καιρό. "Α! δεν ήξερες ποιά είμουναι; Ποτέ δεν έμαθες τίποτα για τη ζωή μου! Μού μιλήσες τόσο θαρρετά, πού μόρε-σα και γώ να σου άπαντήσω. Βαδίζαμε πλάι—πλάι ως τό τέλος του δρόμου. "Υστερα με ρώτησες αν θάθελα να έαμε μαζί. Δέχτηκα. Τί θα μπορούσα να σου άρνηθώ;

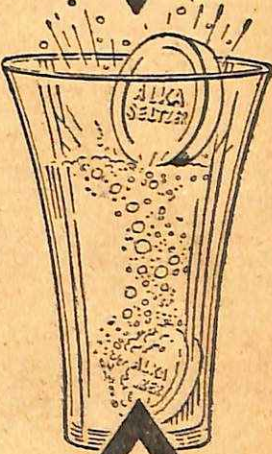
Δειπνήσαμε μαζί σ' ένα μικρό έστιατόριο. Ξέρεις ποτέ; "Ασφαλώς όχι. Μα κι' αν τόξερες πάλι δέ θάβλεπες σ' αυτή τη βραδυά παρά μία περιπέτεια όμοια με τόσες άλλες, γιατί, τί είμουν για σένα; Μία γυναικά σαν τόσες άλλες, μία ακόμη περιπέτεια στις τόσες πού πέρισσε. Κ' έπειτα, τί άνάμνησι να κρατήσης από μένα; Μιλούσα πολύ λίγο, γιατί ένιωθα άπέραντη εύτυχία να σ' έχω κοντά μου και να σ' άκούω να μου μιλάς. Δεν ήθελα να σπαταλήσω ούτε μία στιγμή με κάποια έρώτησι ή με κάποια άνόητη κουβέντα. Θά θυμάμαι μ' εύγνωμοσύνη αυτή την ώρα. Είσουν όπως σέ περίμενα, τρυφερός, διακριτικός, όλος τάκτι: άπόφειγες τα γλυκόλογα, πού άλλοι λένε απ' την πρώτη κιόλας φορά: ή στάσι σου ήταν φιλική και σταθερή! Γεννούσε τέτοια έμπιστοσύνη, πού θα μ' είχες καταχτήσει δάκαρη, αν δεν είμουν κιόλας δική σου μ' όλη μου τη θέληση και μ' όλο μου τό είναι. "Α! δεν ξέρεις τί καλό έκανες εκείνο τό βράδυ πού δέ διέφευγες την πενταχρονη προσδοκία μίας μικρής κοπέλλας.

"Ηταν άργά—φύγαμε. Στην πόρτα του έστιατορίου θέλησες να μάθης αν είμουν διασπική ή όχι. Πώς μπορούσα να σου κρύψω πώς είμουναι στη διάθεσή σου; Σου άπάντησα πώς είχα καιρό. "Υστερα με ρώτησες, κατονικώντας γρήγορα ένα μικρό διαταγμά, αν θάθελα ν' ανέβω για λίγο σπίτι σου να φλυαρήσουμε. "Εύχαρίστω", είπα μ' όλη μου την καρδιά, βρίσκοντας τό αυτό έντελώς φυσικό. Είδα τότε πώς σούκανε έντύπωση πού δέχτηκα άμέσως. Δεν ξέρω μονάχα αν αυτό σέ λύπησε ή σέ χαροποίησε: τό μόνο πού κατάλαβα είναι πώς ξαφνιάστηκες. Σήμερα κατάλαβα την έκπληξή σου. Ξέρω πώς είναι συνήθεια οι γυναικές κι' όταν λυώνουν απ' την επιθυμία να παραδοθούν, να λένε πώς δέ θέλουν και να προσποιούνται πώς ή ιδέα αυτή τους προκαλεί φρίκη, άγανάκτησι. Θέλουν παρακαλία, ψέματα, ύποσχέσεις, δρο-κούς. Ξέρω πώς μονάχα οι γυναίκες πού πούλανε τον έρωτά τους, οι πόρνες, δέχονται με μία προθυμία τόσο χορηπή και τόσο άπόλυτη μία τέτοια πρόταση—ή οι πολύ μικρές, οι έντελώς άπλοϊκές κοτελλίτσες. Στην περιήπτωσι όμως τη δική μου—πώς μπορούσες να τό μαντέψης;—ήταν ένα έξοπισμα του φλογεροπού πόθου πού χιλιάδες μέρες τάρα τον συγκρατούσα και πού άξαφνα έκδηλώνονταν. Αυτό σούκανε μεγάλη έντύπωση, κι' άρχισα να προκαλώ τό ένδιαφέρον σου. "Ενιωσα πώς ενώ περπατούσαμε και κουβεντιάζαμε, μ' εξέταζες απ' τό πλάι με κάποια έκπληξη. "Η διαίσθησι σου αυτή, ή τόσο σίγουρη διαίσθησι της άναρθώσεως ψυχολογίας, άσφαιρόνταν κοντά τό εσθαιρετικό, μάντευε πώς κάποιο μυστήριο έκρυβε εκείνη ή καλόδοξη και

ΣΤΟΜΑΧΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

ΔΥΣΠΕΨΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑ

Ένα έως δύο δισκία σ' ένα ποτήρι νερό

"Alka-Seltzer

Προϊόν των Αμερικανικών Έργαστασίων MILES LABORATORIES, INC. U.S.A.

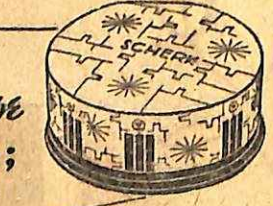
Alka-Seltzer

REGISTERED TRADE MARK

χαριτωμένη κοπέλλα. Και εύ-πλησε ή περιέογεια μέσα σου και κατάλαβα απ' τις λεπτερές ερωτήσεις σου πώς ήθελες να μάθης αυτό τό μυστήριο. Μα έγω είχα τό νού μου. Προτιμούσα να με πιάσης για τρελή, παρά να σου άποκαλύψω τό μυστικό μου.

Ανεβήκαμε στο διαμέρισμά σου. Συλάρεσε με, πολυαγαπημένε μου, αν σου πώ πώς δεν μπορείς να καταλάβης τί ήταν για μένα αυτό τό άνε-δασμα, αυτή ή σκάλα, τί με-θύσι, τί ταραχή ένιωθα και τί τρελή, τί βασανιστική και θανασιμη σχεδόν εύτυχία μ' είχε κυριέψει. Ακόμα και τώρα δεν μπορώ να θυμηθώ εκείνη τη στιγμή χωρίς να κλάψω, κι' άς μην έχω πιά δάκρυα. Σκέψου μονάχα πώς τό κάθε τί ήταν διαποτισμένο με τον έρωτά μου, ήταν ένα σύμβολο της παι-

Πώς εδημούρησε τον τύπο της;

Με την υπέροχη πούδρα Scherk. Αφομοιώνεται με την επιδερμίδα Είμαι λεπτή σαν άχνός και άρωματισμένη αιδέρια. Κατασκευασμένη με τα πιο άγνά και ειδικά ύλικά είναι ή...

..Πούδρα SCHERK

Καθαρίζετε τακτικά την επιδερμίδα με την Λοσιόν προσώπου Scherk για ν' απαλλαγείτε από τά μπιμικια και ρυτίδες.

δικής μου ηλικίας, του πόθου μου που από τόσο καιρό είχε ανάψει μέσα μου: ή πόρτα που άνοιξε, σε περιμένα χιλιάδες φορές, ή σκόλα που βγαίνει ν' ακούσω τα βήματά σου κι' όπου σε είδα για πρώτη φορά, το μικρό παραθυράκι απ' όπου έμαθα να θυμωθώ την ψυχή μου, το χαλί που στήνουν πόρτα που πάνω σ' αυτό ψιλά μέσα γονάτισα, το τρίψιμο του κλειδιού στην κλειδαριά που μ' έκανε πάντα να τινάζομαι άπάνω και ν' αφήνω τη σκοπιά μου. Όλη μου η παιδική ηλικία, όλη μου η αγάπη είχαν εκεί τη φωλιά τους, μέσα σ' αυτά τα λίγα μέτρα δροσισμένη όλη μου η ζωή. Και να που τώρα μια θύελλα είχε ξεσπάσει πάνω στο κεφάλι μου, τώρα που όλα πραγματοποιούνταν και που μαζί σου —εγώ μαζί σου! —έμπαινα στο σπίτι σου, στο σπίτι μας. Σκέψου πώς ως εκείνη τη στιγμή που περνούσα το κατώφλι του σπιτιού σου, την πόρτα σου—τα λόγια μου έσως σου φανούν κοινότοπα, μά δεν μπορώ να το πω αλλιώς —ή ζωή μου ήταν θλιτερή. Και να που τώρα έσπιναν μπροστά μου ή μαγεμένη χώρα που όνειρευόμουν τα παιδιά, το βασίλειο του Άλφρεντ, Σκέψου πώς χίλιες φορές τα μάτια μου είχαν καρφωθεί φλογικά πάνω σ' αυτή την πόρτα, που την περνούσα τώρα παραπατώντας, και θα νοιώσης—θα νοιώσης απίστευτα, πολυαγαπημένο μου, γιατί ποτέ δε θα το μάθης ολόγελα! —πόσες ώρες της ζωής μου συγκεντρώθηκαν σ' αυτή την λιγγυώδη στιγμή.

»Είμενα μαζί σου όλη τη νύχτα. Δεν υποψιάστηκες πώς πριν από σένα, ποτέ, κανένας άντρας δε μ' είχε αγγίξει ούτε κανένας είχε δει το κορμί μου. Πώς θα μπορούσες να το υποθέσεις, πολυαγαπημένο μου, αφού δε σου φανόταν μέσα μου κάθε ντροπή, μόνο και μόνο για να μη μαντέψω το μυστικό της αγάπης μου που ασφαλώς θα σε πρόλαβε — γιατί για σένα ο έρωτας δεν μπορεί να είναι τίποτ' άλλο παρά κάτι το ελαφρύ, ένα παιχνίδι χωρίς σημασία. Θα φοβόσουν μήπως μπλέξω και δεθώ. Θέλεις να δοκιμάσης όλες τις χαρές του κόσμου, μα δε θέλεις θυσίες. Πολυαγαπημένο μου, αν σου πω τώρα πώς είμουν παρθένω κείνο το βράδυ, σε παροκαλώ μη δώσεις άλλη έννοια στα λόγια μου! Δε σε κατηγορώ, δε με παροτρύνεις, δε με γελάσεις, δε με διεφθείρες: μόνη μου ήρθα σε σένα, έγω ριχτήκα στο λαιμό σου, έγω όρμησα προς το περπατημένο μου. Ποτέ, ποτέ δε θα σε κατηγορήσω, όχι αντιθέτως, πάντα θα σ' ευγνωμονώ για κείνη τη νύχτα που ήταν τόσο πλούσια σε ήδονη κι' ευτυχία! Όπου άνοιγα τα μάτια μου μες τ' σκοτάδι και σ' ένοιωθα πλάι μου, παρθενοειδώς μου που τ' άστερία δεν ήταν πάνω απ' το κεφάλι μου—τόσο ένιωθα κοντά τον εαυτό μου. Όχι, πολυαγαπημένο μου, ποτέ δε μετανιώσα για κείνη την ώρα, ποτέ. Το θυμίζω ακόμα, ενώ σου κοιμόσουν, άκουγα την άνοιξη σου, άγγιζε το κορμί σου και σ' αίσθανόμουν τόσο κοντά σου που δεν άντεξα άλλο—έκλεισα από ευτυχία μες τ' σκοτάδι.

»Το πρωί έβγαλα διαστικά, πολύ νωρίς. Έπρεπε να πάω στη δουλειά μου, κ' ήθελα να ρίνω πριν έρθη ο υπηρέτης

Μόνον ή NIVEA περιέχει EUCERIT που έχει ανάγκη το δέρμα καθημερινώς για να είναι υγιές.

ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΙΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

NIVEA CREME

Όποια ενδιαφέρεται για την όμορφιά της μεταχειρίζεται

ΚΡΕΜΑ NIVEA

Τακτική περιποίηση με NIVEA διατηρεί το δέρμα υγιές και νεανικό.

Καθημερινό μασάζ με κρέμα NIVEA κάνει τις ώριμες γυναίκες ωραιότερες.

Ρωτήστε γι' αυτό τον άνδρα που σας αγαπά.

σου—δεν ήταν σωστό να με έτοιμη να φύγω, με πήρες στην αγκαλιά σου και με κτύπαες πολύ ώρα. Είχε ξεπληθεί μέσα σου καμμία σκοτεινή και μακρινή ανάμνηση, ή απλώς σου φαινόμουν ωραία κ' ευτυχισμένη, όπως πραγματικά είμουν. Με φίλησες στο στόμα. Τραβήχτηκε σιγά για να φύγω. Τότε με ρώτησε: «Θέλεις μερικά λουλούδια;» Σου απάντησα ναι. Πήρες τέσσερα άσπρα τριαντάφυλλα απ' το γαλάζιο βάζο (α! αυτό το βάζο τέδερα καλά απ' τη μονοδική φορά που είχα μπει στο δωμάριό σου, όταν είμουν παιδί) και μου τάδωσες. Πόσες μέρες τα φιλούσα αυτά τα λουλούδια!

»Πριν χωρίσουμε, δώσαμε ραντεβού για ένα άλλο βράδι. Ήρθα κ' έζησα πάλι κοντά σου αλυσμένους ώρες. Μου χάρισε και μιά τρίτη νύχτα. Υστερα μου είπες πως είσουν αναγκασμένος να πάς ταξίδι—ω! πόσο τ' αντιπαθούσα αυτά τα ταξίδια από παιδιά!—και μου υποσχέθηκες πως μόλις θα γυρίζεις, θα με είδοποιούσες. Σου δώσα τη διεύθυνσή μου—ποστ ρεστών, γιατί δεν ήθελα να σου πω τ' όνομά μου. Κρατούσα το μυστικό μου. Τη στιγμή που χωρίσαμε, μου πρόσφερες πάλι τριαντάφυλλα.

»Κάθε μέρα, δυό μήνες συνεχώς, περνούσα απ' το ταχυδρομείο... μα όχι, γιατί να σου περιγράψω τα ψυχικά μου ταξίδια που τραβήγα περιμένοντας, την απελπισία μου; Δε σε κατηγο-

ρώ, σ' αγαπώ όπως είσαι: θερμός και ξεχασιάρας, άφοιτος και άπιστος, σ' αγαπώ έτσι, μονάχα έτσι, όπως είσαι πάντα κι' όπως είσαι ακόμα και σήμερα. Είγες γυρίσει από καιρό—τάμσθα απ' τα φωτισμένα σου παράθυρα—και δε μου γραφες. Δεν έχω ούτε δυό γραμμές δικές σου, τώρα, τη στερνή μου ώρα, ούτε δυό γραμμές από σένα που σούδωσα όλη μου τη ζωή. Περίμενα, περίμενα σαν απελτισμένη. Μα δε με κάλεσες, δε μου έγραψες ούτε δυό λόγια... ούτε δυό λόγια...

»Το παιδί μου που πέθανε χτές—ήταν και δικό σου παιδί. Ήταν και δικό σου παιδί, ω πολυαγαπημένο μου, το παιδί της μιάς απ' τις τρεις εκείνες νύχτες, σου τ' ορκίζομαι, και δε λείπει κανείς ψεύστης από τ' όσκιό του θανάτου. Ήταν παιδί μας, σου τ' ορκίζομαι, γιατί κανένας άντρας δε μ' άγγιξε απ' τη στιγμή που σου δόθηκε ως τη στιγμή που το κορμί μου συσπάστηκε μέσα στις ώδινες του τοκετού. Θεωρούσα το κορμί μου ιερό απ' τη στιγμή που τ' άγγιξε εσύ: πώς μπορούσα να μοιράσω τον εαυτό μου, ανάμεσα σε σένα που είσουν τ' όσον για μένα, και σ' άλλους που μόλις μπορούσαν ν' άγγιζον τη ζωή μου; Ήταν παιδί μας, πολυαγαπημένο μου, το παιδί της συνειδητής μου αγάπης και της ανέναντης, της σπάταλης, της ατύχητης σχεδόν τουφερότητας σου, το παιδί μας, ο γιός μας, το μονακόριό παιδί μας.

Μα θέλεις να μάθης τώρα—ίσως φοβισμένος, ίσως παραξενεμένος—θέλεις να μάθης τώρα, δλ' πολυαγαπημένο μου, γιατί δλ' αυτά τα χρόνια σούκουσα την ύπαιδι αυτού του παιδιού και γιατί σου μιλάω γι' αυτό σήμερα μονάχα, που είναι ξεπλωμένο εδώ κοντά μου και κοιμάται για πάντα κι' είναι έτοιμο να φύγει και να μη γυρίσει ποτέ πια, ποτέ! Πώς θα μπορούσα να σ' το πω; Ποτέ δε θα με πίστευες έμένα την ξένη, που τόσο εύκολα δέχτηκε να μείνω μαζί σου τις τρεις εκείνες νύχτες, έμένα, που σου δόθηκε χωρίς διαταγή, αλλά άνωθεται, με πολλή προθυμία, πατέ δε θα πίστευες πως αυτή ή άνωθνη γυναίκα που συνάντησες τυχαία, έβρινε πιστή σε σένα τόν άπιστο,—ποτέ δε θ' άναγνώριζες χωρίς δυσπιστία σ' αυτό σου αυτό το παιδί! Ποτέ δε θα κατόρθωνα, ακόμα κι' αν τα λόγια μου σου φαίνονταν αληθινά, να σου δώσω την ύπαιδι πώς προσπαθούσα να σου αποδώσω, έσένα που είσουν πλούσιος, την πατρότητα ενός ξένου παιδιού. Πάντα θα με υποπτεύουν, κι' ανάμεσα μας θα έμενε μιά σκιά, μιά ακαθόριστη σκιά δυσπιστίας. Αυτό δεν το ήθελα. Κ' έπειτα, σε ξέρω σε ξέρω καλύτερα απ' ό,τι ξέρεις εσύ τόν εαυτό σου: ξέρω πόσο βαρύ θα σου εΐταν, έσένα, που σ' όν έρωτα θέλεις ξεγνισιά, ελαφρότητα, παιχνίδι, να γίνης ξαφνικά πατέρας, να φορτωθής ξαφνικά την ευθύνη μιάς ύπαρξης. Έσύ, που δεν μπορείς να ζήσης παρά μονάχα λεύτερος, θάνιωδες τόν εαυτό σου δειμένο κατά κάποιον τρόπο σε μένα. Θα με μισούσες—ναι, το ξέρω, ενάντια στη θέλησή σου—γι' αυτό το δεσμό. Θα με αντιπαθούσες, θα με σιχανόσουν, ίσως μονάχα λίγες ώρες, ίσως μονάχα λίγες στιγμές—μα ή περπατάει μου ήθελε να με σκέφτεσαι σ' όλη σου τη ζωή χωρίς κανένα σύννεφο. Προτιμούσα να τα φορτωθώ όλα εγώ, παρά να σου γίνω βάρος. Ήθελα ναμια ή να νη απ' όλες τις γυναίκες που γνώριζες, που να τη σκέφτεσαι με αγάπη, μ' ευγνωμοσύνη. Στην πραγματικότητα όμως ποτέ δε με σκέφτηκες, με ξεχάσεις!

»Δε σε κατηγορώ, πολυαγαπημένο μου, όχι δε σε κατηγορώ. Συχώρα με αν, κάπου, κάπου, κοιμιά σταγόνες πικράς χύνεται απ' την πέννα μου, συχώρα με—μα δεν είναι το παιδί μου, το παιδί μας, δίπλα εδώ ξεπλωμένο κάτω απ' τις τρεμουλιώδεις φλόγες των κεριών; Σήκωσα τη γραβιά μου προς το Θεό και τόν άποκάλεσα δολοφόνο. Τάχω χαμένα, δεν ξέρω πια τί λέω. Συχώρα με αν παραιτονημιά συχώρα με ξέρω πως κατά βάθος είσαι καλός, πως συμπονάς τους άλλους, πως δίνεις τη βοήθειά σου σ' όποιον σου τη ζητήσει πώς τη δίνεις ακόμα και σ' όν πιο ξένο. Μα είναι τόσο παρθένη ή καλωσύνη σου, είναι μιά καλωσύνη άνοιγμένη σ' όν καλένα, ο καλένας μπορεί να μη και να γεμίση τις χούφτες του, είναι μεγάλη ή καλωσύνη σου, πολύ μεγάλη μά, συχώρα με, είναι αδιάφορη. Θέλει να την πολιορκούν. Δε δίνεις τη βοήθειά σου παρά μονάχα όταν σ' τη ζητήσουν, όταν σε παρκα λένουν. Δίνεις τη βοήθειά σου από ντροπή, από άδυναμια, κι' όχι από ευχαρίστηση. Θά με άπαιτρήσης να σου πω είλικρινά:

δε βοηθας κατά προτίμηση εκείνον που έχει ανάγκη. Απ' τούς ανθρώπους σαν και σένα δυσκόλα κανείς άποφασίζει να ζητήσει κάτι. Μιά μέρα, όταν είμουν παιδί, είδα απ' το παραθυράκι της πόρτας μας πώς έδωσες ελεημοσύνη σ' ένα ζητιάνο. Τούχωςας διαστικά πολλά χρήματα σ' ό,τι χέρι, πριν προφτάσει να σου ζητήσει, μα τούδωσες την ελεημοσύνη σου με κάποιον άνησυχία, με κάποια διασύννη, που εξέφραζε την έπιθυμία σου να τόν δής να φεύγη το γρηγορότερο. Θά λεγε κανείς πως φοβόσουν να τόν κυττάξης σ' ό,τι μάτια. Αιτή τη δειλία, αυτό το φόβο μήπως σ' ευχαρίστησουν, δεν τόν ξεχάσα ποτέ. Και γι' αυτό δε σου είπα ποτέ το μυστικό μου. Το ξέρω, θα μ' είγες βοηθήσει, χωρίς μάλιστ νασαι βέβαιος πως το παιδί είναι δικό σου, θα μ' είγες παρηγορήσει, θα μουχες δώσει χρήματα, πολλά χρήματα, πάντα διως με την κρυφή κι' άνυπόμονη έπιθυμία ν' άπομακρύνης απ' τόν εαυτό σου κάτι το δυσάρεστο. Ναι, πιστεύω μάλιστ πως θα μου είγες ζητήσει ν' άπολλώγω απ' το παιδί πριν γεννηθί. Κι' αυτό το φοβόμουν περισσότερο

Κυρίες & Δεσποινίδες
Έαν θέλετε να αισθανέσθε ευχάριστα, ζητήσατε διά την ύγειαν σας τα νέα

Femex
με αφή δελουδινη και σε κατάλληλο μέγεθος. Πωλούνται εις όλα τα φαρμακεία και Μικροπωλεία εις κυτία των 12 και των 6.

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΛΑΕΔΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΑΝΕΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ - ΥΠΕΡΥΠΗΝΗ - ΑΝΔΡΩΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100% ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
M¹ KASTRIOTIS
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 (ΚΟΛΩΝΑΚΙ) ΤΗΛ 612-010

τώρα, πολύ σπάνια, το πάθος μου μ' ώδηγούσε μπροστά στο απ' όλα, γιατί, δεν θα μπορούσα να σου άνηθώ! Αυτό όμως το παιδί ήταν τ' όσον για μένα: προερχόταν από σένα, ήταν έσύ. Όχι ο ευτυχισμένος και ξεγνοιαστός άνθρωπος που είσουν και που δεν μπορούσα να τόν κρατήσω κοντά μου, μα έσύ που, όπως πίστευα, θα μου άνηκες παντοτινά, φυλακισμένος μέσα σ' ό,τι κορμί μου, δειμένος με τη ζωή μου. Έπιτέλους, τώρα σε κρατούσα μπορούσα να σε αισθάνομαι μες στις φλέβες μου να ζής και να μεγαλώνης θά σ' έτρεφα, θά σε θήλαζα, θά σε γεμίνα χάρια και φιλία, όταν ή ψυχή μου θα το έπιθυμούσε... Να γιατί, πολυαγαπημένο μου, ένωσα νάμια τόσο πολύ ευτυχισμένο, όταν έμαθα πως είχα ένα δικό σου παιδί στα σπλάχνα μου, κι' άπόφυγα να σ' το πω, γιατί τώρα δεν μπορούσες πια να μου ξεφύγης.

»Μά δεν έζησα μονάχα ευτυχισμένη τούς καποινούς μήνες πολυαγαπημένο μου, όπως είχα λογαριάσει. Υπόθερα κιόλας τρεμερά, κ' ένωσα όλη την κατωτέρωτη των ανθρώπων. Ήθεσι μου ήταν δύσκολη. Τους τελευταίους μήνες της εγκυμοσύνης μου δεν μπορούσα πια να πηγαίω στο κατάστημα για να μη τ' αντιληφθούν τ' αφεντικά μου και τ' όσον στους γονείς μου. Δεν ήθελα να ζητήσω λεφτά απ' τη μητέρα μου, πούλησα μερικά κοσμήματα κ' έζησα τόν τελευταίο καιρό ως τόν τοκετό. Μιά βδομάδα πριν γεννηθώ, μιά πλύστρα μούκλειψε απ' την ντουλάπα ό,τι χρήματα μούχαν άπομείνει κ' έτσι άναγκάστηκα να πάω στο Δημόσιο Μαιευτήριο. Σ' αυτό τ' ίδρυμα, όπου στην άπελπισία τους καταφεύγουν οι γυναίκες οι πιο φτωχές, οι άποδιωγμένες, οι έγκαταλειμμένες, εκεί, μες σ' ό,τι μεγαλύτερη φτώχεια, εκεί γεννήθηκε το παιδί, το παιδί σου.

»Αυτό το νοσοκομείο είναι φρίκη. Όλα εκεί μέσα σου φαίνονται έένα, έένα, έένα: έίεις οι γυναίκες που δροικισμούνται εκεί, κυττάζομασαν σαν έάνες και μισούσαμε ή μιά την άλλη: τ' όσον κοινό που είχαμε ήταν ή φτώχεια κ' οι πόνοι. Ή άτημ σφαίρα ήταν βρώμικη, μυρίζει χλωροφόρμιο και αίμα: δεν άκουγες τίποτ' άλλο, παρά φωνές και δογγήτα. Ό,τι τραβεί ή φτώχεια, τα περάσα και γώ. Είμουν μαζί με κοινές γυναίκες και άρρωστές, ήθικη ή σωματική, κάθε έξευτελισμό και ταπεινώσι. Οι νεαροί γιατροί με κυνισμό και χαμογελώντας είρωνικά άνασκήκωναν τ' σεντόνι, κι' από έπιστημονικό τάχα ενδιαφέρον πασιπάτευαν τ' κορμί των άνυπεράσπιστων γυναικών. Οι νοσοκόμες σε περιποιούνταν μονάχα αν τις πλήρωνες. Ω! μέσα σ' αυτή την άβυσσο, ή ανθρώπινη συστολή δε συναντάει παρά θλέμματα που τη σταυρώνουν και λόγια που τη μιστριώνουν. Το μόνο που άπομείνει από σένα είναι τ' όνομά σου, γραμμένο σ' ένα άτομικό δελτίο, γιατί εκείνο που βρίσκεται πάνω στο κρεβάτι, δεν είναι παρά ένας σωρός από σάρκες που σφαδάζουν και που οι περίεργοι τις πασιπατεύουν: δεν είναι πια ποιά ένα άντικείμενο «έπιστημονικής μελέτης». Ω! οι γυναίκες που γεννάνε τα παιδιά τους στα σπίτια

τους μ' όλες τις περιποιήσεις, δεν ξέρουν τί είναι να φέρης σ' όν κόσμο ένα παιδί όταν είσαι μόνη, χωρίς προστασία, πάνω σ' ένα τραπέζι έπιστημονικού έργαστηρίου. Ακόμα και σήμερα, όταν συναντάω σε κανένα διδάλτο τη λέξη «έκλάσι», ο νους μου άδελά μου πάει άμέσως σ' αυτή την άβυσσο όπου άνάμεσα σ' ό,τι άβυσσο άπογγιγιά, τα γέλια και τις σπαρταχτικές φωνές των γυναικών, ύπόφερα τόσο—σ' αυτή την αίθουσα - σφαγείο, όπου σκοτώνεται κυριολεκτικά ή ντροπή μας.

»Συχώρα με, συχώρα με, που σου μιλάω γι' αυτά τα πράγματα! Μα είναι ή μόνη φορά που τ' άνω, δε θα σου ξεναμιλήσω ποτέ πια γι' αυτά—ποτέ πια. Έντεκα χρόνια δεν είπα λέξη για όσα τραβήξα και σε λίγο θα σωπάσω για πάντα. Μα έπρεπε μιά φορά να τ' ομώξω τ' όσον κόστισε αυτό το παιδί, που άποτελούσε την ευτυχία μου και τώρα κοίταται εδώ άψυχο. Τις είχα ξεχάσει αυτές τις ώρες, τις είχα ξεχάσει από καιρό, με το χαμόγελο, με τη φωνή του παιδιού μου, με την ευτυχία μου, μα τώρα που πέθανε, τ' όμορτοί μου ξεναζώντανε κ' αίσθανόμουν την άνάγκη, για ν' άλαφρώσω την ψυχή μου, να τ' ομώξω μιά φορά, αυτή τη μοναδική φορά.

»Μά δεν κατηγορώ έσένα: τ' Θεό μονάχα κατηγορώ, μονάχα τ' Θεό, γι' αυτό μου τ' ομώξω. Δε σε κατηγορώ, σ' ορκίζομαι, και ποτέ μες στο θυμό μου δεν τάβαλα με σένα. Ακόμα και τις ώρες που τ' όσον μου σπάρταζε απ' τούς πόνοους, ακόμα κι' όταν πέθαινα από ντροπή μπροστά σ' ό,τι φοιτητές κατά την εξέταση, άκόμα και τη στιγμή που ο πόνος μου ξεσκιζε την ψυχή, ποτέ δε σε κατηγορήσα μπροστά σ' ό,τι Θεό, ποτέ δε μετανόησα για τις νύχτες που περνούσα μαζί σου απ' τ' όσκιό μου δε θήγες ποτέ κανένα παράπονο για σένα: πάντα σ' αγαπώ, πάντα θεωρούσα ευλογημένη την ώρα που σε συνάντησα. Κι' αν έπρόκειτο να ξεναζώσω την κοιλιά αυτών των ωρών, ξέροντας από πριν τί με περιμενεί, θάκανα άλλη μιά φορά, πολυαγαπημένο μου, αυτό που έκανα, άλλη μιά φορά, χίλιες φορές!

»Το παιδί μας πέθανε. Δεν τ' γνώριζες ποτέ. Ποτέ το θλέμμα σου, ούτε και τυχαία ακόμα, δεν άντίκρυσε αυτό το πλασματάκι που γεννήθηκε από σένα. Όταν όπόχησα αυτό το παιδί, άπόφυγα για πολύ καιρό να σε δώ. Ο μεγάλος μου έρωτας για σένα είχε γίνει λιγότερο όδυνηρός: νούζω μάλιστ πως δε σ' αγαπούσα πια με τόσο πάθος: τουλάχιστο ή αγάπη μου δε μ' έκανε να ύποφερα τόσο πολύ. Δεν ήθελα να μοιράσω τόν εαυτό μου σε σένα και σ' έκείνο. Κι' έτσι άφιερώθηκα όχι σε σένα, που ήσουν ευτυχισμένος και δε μ' άγαπούσες, μα σ' αυτό το παιδί πουχε την άνάγκη μου, που έπρεπε να τ' θρέψω, που μπορούσα να τ' άρω στην αγκαλιά μου και να τ' γεμίνα σιλία. Σά να είχα άπαλλάγ' απ' τ' όψυχο μου μαρτύριο, σά να είχα γλυτώσει από τ' όμορμα μου, σά ναχα σωθ' ή μ' αυτόν τ' όδυνηρό εαυτό σου, που αυτός όμως μου άνηκε πραγματικά: και σπάνια

σπίτι σου. Ένα πράμα μονάχα έίκανα: κάθε φορά που είγες τ' γενέθλιά σου, σουτέλνα ένα μπουκέτο άσπρα τριαντάφυλλα, σαν έκείνα που μου είγες προσφέρει ύστερ' απ' την πρώτη έρωτική μου νύχτα. Άναρωτήθηκες ποτέ, σ' ά, δέκα, σ' ά, έντεκα αυτά χρόνια, ποιος σου τάστελε; Θυμήθηκες ίσως ποτέ έκείνη που της είγες δώσει μιά μέρα παρνομία τριαντάφυλλα; Δεν ξέρω και δε θα τ' ομώξω ποτέ. Έμένα μούφτανε να σ' άπροσφέρω κρυφά και να ξεναζώντανε κάθε χρόνο την άνάμνηση ή έκείνης της στιγμής.

»Δεν τ' γνώριζες ποτέ τ' όμορτο παιδί μας. Σήμερα μετανιώνω που δε σου είπα τίποτα όταν γεννήθηκε, γιατί θα τ' είγες άγαπήσει. Ποτέ δεν τ' γνώριζες τ' καυμένο, ποτέ δεν τ' είδες να χαμογελά, καθώς σήκωνε ελαφρά τ' όμώφρα του και τ' άμαύρα κι' έζυπνα μάτια του—τα μάτια σου—έριχναν πάντα μου τ' καθαρίο και χαρούμενο φως τους. Α! Ήταν τόσο χαρούμενο, τόσο χαριτωμένο: είχε την ίδια με σένα ζωρή φαντασία και την ίδια χαρή μερούσε να παίξη ώρες ολάκερες μ' ένα παιχνίδι, όπως έσύ παιζεις με τη ζωή: ύστερα γινώ-

Η ΠΙΤΥΡΙΑΔ φέρνει την τριχοπτωση κι' ή τριχοπτωσης τη φαλάκρα. Σταματήστε τ' κακό έγκαιρως. ΤΗΛ 612-010
Esthétique Moderne
ME KASTRIOTIS
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 (ΚΟΛΩΝΑΚΙ)

Σας συνιστώμεν θερμά τ' NEON KOMMOTHPION «ΦΑΝΗ-ΙΩ»
όδ' 68, Ήπποκράτους 23
Μεσα σ' ένα κομψό περιβάλλον συνδυάζεται ή πραγματική τέχνη με τ' καλύτερο τιμολόγιο.

ταν πάλι σοβαρό και καθόταν μπροστά στα βιβλία του συνωφρομένο. Κάθε μέρα σούμιαζε και περισόλωνε. Είχε μάλιστα αρχίσει ν' αναπτύσσεται μέσα του έκδηλη η διπλή φύση ή δική σου, αυτός ο δυαδισμός της σοβαρότητας και της εθιμίας, κι' όσο περισσότερο σούμιαζε, τόσο περισσότερο τ' αγαπούσα. Μάθαινε γρήγορα και μιλούσε γαλλικά σ'α Γάλλους, είχε τα καθαρότερα τετράδια στην τάξη του, και τί νόστιμος και χαριτωμένος που ήταν με το μαύρο δελουδινό κοστούμμάκι του ή με τ' άσπρα ναυτικά του. Ξεχώριζε όπου κι' αν πήγαινε, όταν περνούσα μαζί του στην πλαζ του Γκραντό, οι γυναίκες σταματούσαν και χαϊδεύαν τα ξανθά του μαλλιά, όταν έκανε έλκθρο στο Σμέρινγκ, όλοι γύριζαν και τον κύτταζαν με θαυμασμό! Ήταν τόσο όμορφος, τόσο λεπτός, τόσο χαριτωμένος! Όταν πέσει τον έβαλα έσωτερικά στο Κολλέγιο της «Μαρίας - Θηρεσίας», βέλεγε κανείς πως ήταν ένα παιδί δούλου του 18ου αιώνα, με τη στολή του και το μικρό σπαθί του. Τώρα δε φοράει παρὰ το ποικαμισάκι του κι' είναι ξεπλωμένο κοντά μου μ' άχνά χείλη και σταυρωμένα χέρια.

Μά θέλεις ίσως νά μάθης πώς μπόρεσα νά τ' αναθρέψω έτσι μες στην πολυτέλεια, μ' όλα τα καλά του, σ'α νά ήταν πλουσιότατος; Πολυαγαπημένο μου, σου μιλάω κάτω απ' τη σκιά του θανάτου. Δεν ντρέπομαι, θά στο πώ, μά μην τρομάξεις, πολυαγαπημένο μου, πουλήθηκα. Δεν ήμουν ακριβώς αυτό που λένε γυναίκα του δρόμου, κοινή γυναίκα, μά πουλήθηκα. Είχα πλούσιους φίλους, στην αρχή έψαξα εγώ νά τους βρώ, ύστερα έψαχναν αυτοί γιά μένα, γιατί — το πρόσεγες ποτέ; — ήμουν πολύ όμορφη. Όλοι οι άντρες που τους δόθηκα, μου άφοσιώθηκαν, όλοι μ' ευγνωμονούσαν, όλοι συνδέθηκαν μαζί μου, όλοι μ' αγάπησαν — όλοι, εκτός από σένα, πολυαγαπημένο μου!

Μέ περιφρονείς τώρα που σου άποκάλεσα πώς πουλήθηκα; Όχι, το ξέρω, δε με περιφρονείς, ξέρω πώς τά καταλαβαίνεις όλα και πώς καταλαβαίνεις έπίσης πώς, ό,τι έκανα, το έκανα γιά τόν άλλο σου εαυτό, γιά το παιδί σου. Μιά μέρα, στο Δημόσιο Μαιευτήριο, γυρίσα την πιά φριχτή πλευρά της φτωχιάς, ήξερα πώς σ' αυτό τόν κόσμο ό φτωχός είναι πάντα το θυμά, πώς όλοι τόν περιφρονούν και τόν κλωτσάνε, και δεν ήθελα γιά κανένα λόγο το παιδί σου πουλάωπε από όμορφη, νά μεγαλώσει μέσα σέ κανένα ύπόγειο, νάρθη σ' έπαφή με τούς πρόστυχους, ανθρώπους του δρόμου και νά μαρζώση μέσα στη μολυσμένη ατμόσφαιρα καμιάς αυλής. Το λεπτό του στόμα δεν έπρεπε νά γνωρίση το βούρκο του ρυακιού, ούτε το κάτασπρο κορμάκι του νά φορέση χοντρά και πρόστυχα έσώρουκα. Έπρεπε το παιδί σου νά γνωρίση όλο τόν πλούτο, όλες τίς ανέσεις της γής: έπρεπε ν' ανέθιζε στο ίδιο επίπεδο ζωής με το δικό σου.

Μονάχα γι' αυτό το λόγο πουλήθηκα. Μά δε θυσιάστηκα, γιατί δεν υπήρχε γιά μένα αυ-

Θέετε

ΚΑΙ ΣΑΣ ΤΟ
ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΝΑ
ΓΙΝΗ ΕΥΡΩΣΤΟ
ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟ
ΣΑΝ ΚΙ' ΑΥΤΟΝ;

Μεγαλώστε το, με τὰ
θρεπτικά και άπα-
ράμιλλα προϊόντα
Ι.ΓΙΩΤΗ, γιατί αυτά
είναι πού θά θά-
λουν τίς βάσεις, της
αύριανής υγείας του.

ΘΡΕΠΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ι.ΓΙΩΤΗ

το που λένε τιμή ή άτιμία. Άφου εκείνος που σ' αυτόν άνήκα δε μ' αγαπούσε, μου ήταν αδιάφορο τί μπορούσε νά κάνει το κορμί μου. Τα χείδια τών άντρών, άκόμα και ή πιό βαθεία τους αγάπη, δεν άγγιζαν την καρδιά μου, μολονότι πολλούς απ' αυτούς τους πόνεσα και τούς τίμησα γιά την άβολη αγάπη τους, που μου θύμιζε το δικό μου αίσθημα. Όλοι όσους γνώρισα μ' έξιτιμήσανε, φάνηκαν καλοί μαζί μου, μούκαναν όλα μου τὰ χατήρια. Ίδιως ένας κόμης που έκανε το πόν γιά νά μπη το δικών πατέρα παιδί, το παιδί σου, στο Κολλέγιο της «Μαρίας - Θηρεσίας». Ήταν χήρος και ήλικιωμένος και μ' αγαπούσε πατρικά. Τρεις - τέσσερις φορές με ζήτησε σέ γάμο. Σήμερα θάμωνα κόμηςσα και θά είχα έναν μαγευτικό πύργο στο Τυρόλο, δε θάχα πιά καμιά άβνοια, γιατί το παιδί θ' άποχτούσε έναν τρυφερό πατέρα που θά το λάτρευε, και γώ ένα καλό και τρυφερό σύζυγο. Δε δέχτηκα, μ' όλο που έπέμεινε, μ' όλο που ή άρνησί μου τόν έκανε νά πονέει πολύ. Ίσως ήταν τρέλλα αυτό που έκανα, γιατί θά ζούσα τώρα ήσυχη, άποτραδημένη κάπου μαζί με το παιδί μου, μ' αυτό το άγαπημένο μου παιδί. Μά γιατί νά μη σ' όμολογήσω; Δεν ήθελα νά δεθώ, ήθελα

το βλέμμα σου ήταν τόσο ξενο, όσο κι' εύγενικό, με κύταζε, μά δε μ' αναγνώριζε, ήταν μακριά από μένα, άφάνταστα μακριά. Μιά μέρα, το θυμάμαι άκόμα, ύπόφερα πολύ, γιατί δε μ' αναγνώρισε. Βρισκόμουν σ' ένα θεωρείο στην «Όπερα μ' ένα φίλο μου, και συ καθόσουν στο διπλανό θεωρείο. Όταν άνοιξε ή αυλαία, έσθθσαν τά φώτα, δεν μπορούσα πιά νά δώ το πρόσωπό σου, μά ένοιωθα την άναπνοή σου πολύ κοντά μου, όπως την είχα νοιώσει στην έρωτική ή κείνη νύχτα, και πάντα στο βελούδο του χωρίσματος άναπαύοταν το χέρι σου, το όμορφο και λεπτό σου χέρι. Με κυρίεψε ξαφνικά ή έπιθυμία νά σκύψω και νά φιλήσω ταπεινά αυτό το ξένο χέρι, αυτό τ' άγαπημένο χέρι, που είχα νοιώσει κάποτε το τρυφερό άγκάλημα σου. Γύρω μου ή μουσική σκοπούσε κύματα από ήχους, ό πόθος μου όλο και μεγάλωνε. Άναγκάστηκα νά δαμάσω τά νεύρα μου γιά νά μη σπικθώ, τόσο δυνατή ήταν ή δύναμι που τραβούσε τά χείλη μου στο άγαπημένο χέρι σου. Στο τέλος της πρώτης πράξης, παρακάλεσα το φίλο μου νά φύγουμε. Δε μπορούσα πιά νά υποφέρω νά σ' έχω δίπλα μου μες στο σκοτάδι, τόσα κοντά και τόσο ξένο.

Ή ώρα όμως που περίμενα τόσο, ήρθε μία φορά: ήρθε νά μ' έπισκεφτή μία στερεή φορά στη ζωή μου που άκολουθούσε το πεπρωμένο της. Έχει παράσει άκριβώς ένας χρόνος από τότε. Ήταν την άλλη μέρα από τά γενέθλιά σου. Δεν είχα πάψει νά σέ σκέφτομαι, γιατί γιορτάζω πάντα αυτή τη μέρα. Είχα βγύ πρωί - πρωί κι' είχα άγοράσει τ' άσπρα τριαντάφυλλα που σου στέλνισα κάθε χρόνο σ' ανάμνησι μιάς στιγμής πούχες ξεχάσει. Το άπογεμα έβγαλα το παιδί περπατο, του άγόρασα γλυκά στο ζαχαροπλαστείο Ντέμλε και το βράδυ το πήγα στο θέατρο. Ήθελα κι' αυτός από μικρούς νά θεωρή αυτή τη μέρα, χωρίς νά ξέρη τί σημασία της, σέ μουσική γιορτή. Την άλλη μέρα την πέρασα με τόν τότε φίλο μου, ένα νεαρό και πλούσιο βιομήχανο απ' το Μπρούξελ που με λάτρευε. Κι' αυτός ήθελε νά με παντρευτή, μά άρνήθηκα, μολονότι μάς έρωτά, δώρα, το παιδί και μένα, και μ' όλο που ήταν άξιος ν' άγοπήθι γιά την καλωσύνη του και κάπως χοντροκοιμένη και δούλοπρεπη. Πήγαμε μαζί σέ μν συνανλία, όπου δρήκαμε μία εύθυμη συντροφιά. Δειπνήσαν σ' ένα ρεστωράν της Ρινγκστράσε, κι' εκεί, ανάμεσα σ'α γέλια και στίς συζητήσεις πρότεινα νά πάμε σ' ένα ντανσινγκ, στο Ταμπάρν.

Συνήθως, τά κέντρα αυτά με την ψεύτικη χαρά του άλκοόλ, μου είναι άντιπαθητικά και δε μ' άρέσει ποτέ νά σ'αρίχνω έξω, μά εκείνο το βράδυ κάποια μαγική δύναμι μ' έσπρωξε νά κάνω αυτή την πατασι, κι' όταν οι άλλοι τή δέχτηκαν, ένοιωσα μίαν άνεστην ή εύχρηστη, σαν κάτι ή εξαίρετικό νά με περίμενε σ' αυτό το μέρος. Όλοι, συνησμένοι καθώς ήταν νά μη άρνιούνται τίποτα, σηκώθηκαν και πήγαμε στο Ταμπάρν. Ήπιεμα σαμπάνια και ξαφνικά με κυρίεψε μία τρέλλη χαρά, μία χαρά σχεδόν όδυμη,

που τέτοια δεν είχα νοιώσει ποτέ άλλοτε. Έπινα διαρκώς, τραγουδούσα, όπως κι' οι άλλοι, τραγουδία του καμπαρέ, κι' ένοιωθα μίαν άκατανίκητη άνάγκη νά χορεύω και νά ξεφωνίζω απ' τη χαρά μου. Ξαφνικά — λες και κάτι το κρύο ή το καυτερό άγγιξε την καρδιά μου — άναπήδησα: καθόσουν με φίλους σου στο διπλανό τραπέζι και με κύταζες με θαυμασμό και πόθο — άχ, πόσο μ' ανατάρραζε πάντα αυτό το βλέμμα ως τά πιό βαθεία της ψυχής μου! Γιά πρώτη φορά ύστερα από δέκα χρόνια, τά μάτια σου προσηλόνονταν πάλι πάνω μου ή άλλη την άσυνείδητη δύναμι του πόθου σου. Έτρεμα. Το ποτήρι που κρατούσα παρὰ λίγο νά πέσει απ' τά χέρια μου. Εύτυχώς οι σύντροφοί μου δεν πρόσεξαν την ταραχή μου, που τή σκέπασαν τά γέλια κι' ό θόρυβος της μουσικής.

Το βλέμμα σου γινόταν όλο και πιό καυτερό και με βύθιζε όλάκερη μέσα σ' ένα καμίνι. Δεν ήξερα αν μ' είχες έπιθυμούσες σ'α γυναίκα που δεν την είχες σφίξει άλλη φορά στην άγκαλιά σου, σαν μία άλλη, σ'α μία ξένη. Το αίμα μου είχε ανέβει σ'α μάγουλα κι' άπαντούσα άφηρημένα στους φίλους μου. Είχες προσέξει, φαίνεται, πόσο με ανατάρραζε το βλέμμα σου. Με μίαν έλαφρή κίνησι του κεφαλιού, που οι άλλοι δεν μπορούσαν νά προσέξουν, μου ζήτησες νά βγώ μία στιγμή στο χώλ. Πλή-

ρωσες το λογαριασμό, άποκαιρέησες έπιδεικτικά τούς φίλους σου και δέχτηκες έξω, άφου πάλι μούκανες νόημα με το κεφάλι πώς θά με περιμένες στην είσοδο. Έτρεμα σ'α νά κρυώνα ή σ'α νά είχα πυρετό. Δεν μπορούσα πιά ν' άπαντήσω στίς έρωτήσεις τών φίλων μου, ήταν αδύνατο νά δαμάσω το αίμα μου που έβραζε. Εύτυχώς, εκείνη τη στιγμή, δυο μαύροι χορευτές άρχισαν ένα καινούργιο κι' άλλόκοτο χορό, χτυπώντας τά πόδια τους και δαζόντας διαπεραστικές κραυγές. Όλοι κύταζαν τούς χορευτές. Έπιωφελήθηκα απ' αυτή τη στιγμή, σηκώθηκα, είπα στο φίλο μου πώς θά ξαναγυρίσω σέ λίγο και σ' άκολουθήσω.

Μέ περίμενες κοντά στην γκαρνταρόμπα, στο χώλ. Το βλέμμα σου φωτίστηκε όταν με είδες νάρχουμαι. Με πλησίασες χαμογελώντας. Είδα άμέσως πώς δε μ' είχες αναγνώρισει, πώς δεν είχες αναγνώρισει ούτε το κορίτσάκι, ούτε την κοπέλλα του παρελθόντος. Άπλώνες ξανά το χέρι σου γιά νά πάσης μία γυναίκα που συναντούσες γιά πρώτη φορά, μίαν άγνωστη.

«Δεν θά μπορούσατε καμμία μέρα νά μου άφιερώσετε και μένα μερικές ώρες;» με ρώτησες με οικειότητα. Μ' έπαινες γιά καμιά απ' τίς γυναίκες που πουλούνται με τη νύχτα. «Ναι», είπα μόνο. Ήταν το ίδιο τρεμουλιαστό, μά φυσικά τ'α «ναι» που σου είχα πη πριν δέκα χρόνια στο

σκοτεινό δρόμο. «Και τότε μπορούμε νά ιδώθουμε;» «Όποτε θέλετε». Μπροστά σου δεν ντρεπόμουν καθόλου. Με κύταζες λίγο παραξενεμένος. Το βλέμμα σου φάνερωνε δυσπιστία και περιέργεια, όπως άλλοτε, όταν δέχτηκα με τόση ευκολία νά σ' άκολουθήσω στο διαμέρισμά σου. «Μήπως είσαστε έλεύθερη τώρα;» με ρώτησες με κάποιο δισταγμό. «Ναι, είπα, πάμε».

Θέλησα νά πάω το πανωφόρι μου απ' την γκαρνταρόμπα.

Εκείνη τη στιγμή θυμήθηκα πώς το πανωφόρι του φίλου μου και το δικό μου είχαν τόν ίδιο αριθμό και πώς τη μάρα την κρατούσε ό φίλος μου. Νά πάω νά του τή ζητήσω χωρίς συγκεκριμένο λόγο, ήταν αδύνατο, δεν ήθελα όμως και νά χάσω αυτή την ώρα, που μπορούσα νά περάσω μαζί σου, αυτή την ώρα που τόν καιρό είχα λαχταρήσει.

Δε διάτασα ούτε δευτερόλεπτο: έρριξα πάνω στο βραδυνό μου φόρεμα το σάλι μου και δέχκα έξω στην ύγρη και σκοτεινή νύχτα, χωρίς νά νιαστώ γιά το πανωφόρι μου, χωρίς νά ενδιαιφερώ γιά τόν καλό και άφοσιωμένο άνθρωπο, που με συντηρούσε τόσα χρόνια, τόν άνθρωπο που γελοιοποιούσα μπροστά σ'α μάτια τών φίλων του, αφήνοντάς τον έτσι στο πρώτο νεύμα ενός άγνωστου, εγώ που ήμουν χρόνια μαϊτρέσσα του. Ω! Μέσα σ'α βάθη της ψυχής μου καταλάβαινα καλά πόσο άδικα κι' άχαρίστα φερνόμουν άπέναντί σ' ένα ελκρινή φίλο, πόσο χαμηλά έπεφτα, ένοιωθα πόσο γελοίο ήταν το φέρεσίμω μου και πόσο με την τρέλλα μου πλήγωνα θανάσιμα έναν άνθρωπο που ήταν όλο καλωσύνη γιά μένα, καταλάβαινα πώς κατάστρεφα τη ζωή μου, μά τί μ' ενδιέφερε ή φίλια, τί μ' ενδιέφερε ή ζωή, μπρος στην άνοπομνησία μου νά ξανασιμώσω τά χείλη μου με τά δικά σου, νά ξανακουσω απ' το στόμα σου τρυφερά έρωτόλογα; Έτσι σ' άγάπησα, μπόρ νά στο πώ τώρα που όλα πέρασαν, που όλα έχουν τελειώσει. Και πιστεύω πώς κι' έτοιμοθάνατη άκόμα νά με καλούσες, θάδρισκα τη δύναμι νά σηκωθώ και νάρθω νά σέ βρώ.

Μπροστά στην πρότα του καμπαρέ ήταν ένα άμάξι, το πήραμε και πήγαμε σ'απί σου. Ξανάκουσα τη φωνή σου, σ' ένοιωσα πάλι δίπλα μου, ήμουν μεθυσμένη από εύτυχία και χαρούμενη σαν παιδί, όπως την πρώτη φορά. Δε μπορώ νά σου περιγράψω την έξαρσί μου, καθώς ανέβαινα πάλι τη σκάλα, έπειτα από δέκα χρόνια, όχι, δεν μπορώ νά στην περιγράψω, δεν μπορώ νά σου πώ πώς σ' όλα αυτά δεν ξεχώριζα παρ'ένενα. Το δωμάτιό σου δεν είχα αλλάξει πολύ. Μερικά καινούργια έπιπλα, δυο τρεις νέοι πίνακες και περισσότερα βιβλία. Πάνω στο γραφείο σου ήταν το βάζο με τά τριαντάφυλλα, τά τριαντάφυλλα μου, αυτά που σου είχα στείλει την προηγούμενη μέρα γιά τά γενέθλιά σου, σ' άνάμνησι μιάς γυναίκας, που όσ-τόσο δεν θυμόσουν, που δεν

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικού: ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) 8ρ. 156 ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80 ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40

Έξωτερικού (έτησια): Λίρα Άγγλια (χαρ.) 3.0.0 Δολάρια 8.50 Βελγικά φράγκα 410 Γαλλικά φράγκα 2.900

Τα έμβάσματα δέον ν' άποστέλλονται πρὸς Ε. Τερζόπουλον εκ μὲν τοῦ Έσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, εκ δὲ τοῦ Έξωτερικοῦ διὰ ταπεινῆς ἐπιταγῆς.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ από τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πλὴν τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092) 1938: Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζόπουλος. Κατοικία: 88ος Μπουκουβάλα 25. Προϊστάμενος τυπογραφικοῦ Δημήτριος Κορδάκης. Πέτρας 29 Ἀθῆναι

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ πωλεῖ πετσετάκια καὶ καρτέ φριβολιτέ, ἐπίσης ἀναλαμβάνει παραγγελίας διαφόρων σχεδίων. Γράψατε εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας τὸ ὀνοματεπώνυμόν σας, ἀκριβῆ διευθυνσίν σας, ὁδὸν καὶ ἀριθμὸν ὅπως σας ἐπισκεφθῶ. Γραφονέμα Δί-δα Κ. Χ. Γραφεῖα «Γυναίκα», Πανεπιστημίου ἀριθ. 34.

Νευρολόγος-Ψυχίατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γενία Χαρ. Τροικυππ. Νέος ἀριθ. τηλεφ. 614.620.

ΕΠΙΛΑΒΕ ΔΟΣΕΙΣ

Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

ΜΕΝΑΠΟΡΟΝ 75 - ΤΗΛ. 53-638

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ

Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Τ. Έπιμελητής Μαιευτηρίου «Μαρία Ριζοπούλου» Δέχεται καθ' έκαστην 11-1 και 5-8, Βλασσαρίωνος 3. Τηλέφωνον 33-962. ΚΛΙΝΙΚΗ: Ίπποκράτους 175 Β Τηλ. 662-962

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Μαιευτήρ Γυναικολόγος. Δέχεται καθ' έκαστην 9-12, 5-8, 10-12 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Χαρ. Τροικυππ 113 Τηλ 613-610

την αναγνώριζες ούτε τώρα που ήταν κοντά σου, που το χέρι της κρατούσε το δικό σου, που τά χείλη της φιλούσαν τά δικά σου. Ωστόσο ήμουν εύτυχισμένη που έβλεπα πώς φροντίσες τά λουλούδια μου: μ' αυτό τόν τρόπο κυμάτιζε γύρω σου μία πνοή από την ύπαρξί μου, ένα άρωμα απ' την αγάπη μου. ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

Νά ή πούδρα σας

Σας κάνει νά
φαινεσθε πολύ
πιό όμορφη!

Tokalon
PETALIA

«ΟΧΙ! ΔΕΝ ΜΕ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΑ Ο ΆΝΤΡΑΣ ΜΟΥ!»

Η Ώντρεϋ Χέμπουργκ γνώρισε δικτάτορες στην παιδική της ηλικία αλλά παντρεύτηκε για να ναι ανεξάρτητη

Η ΏΝΤΡΕΥ· Χέμπουργκ βρίσκεται τώρα στο Χόλλυγουντ, αφού πέρασε λίγο να ξεκουραστεί στο Παρίσι. Έπι ξέπ' μήνες εργάστηκε σκληρά για τα τελευταία ταινία «Πόλεμος και Ειρήνη». Της αξίζει μια ανάπαυση, ενώ ο άνδρας της ξιφομαχούσε με τον Ζαν Μαραζ για τον έρωτα στην οθόνη της «Υγκριντ Μπέργκμαν» στην ταινία «Ελενα» του Ζαν Ρενουάρ.

Σπάνια γράφθηκαν τόσα πολλά όσα έχουν γραφεί για την Ώντρεϋ Χέμπουργκ. Οι δημοσιογράφοι της επιτίθενται γιατί τους αποφεύγει, οι κριτικοί προβλέπουν πως θα καταστρέψει την καριέρα της παίζοντας άργα και πού. Και οι κακές γλώσσες κατηγορούν τον άνδρα της Μέλ Φέρρερ ότι λέγει ακόμα και κάθε κίνησι ή λέει που λέει. «Αλλοι ότι, δεν είναι στην πραγματικότητα τόσο γοητευτική και χαριτωμένη όσο είναι και στην οθόνη. Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια. Η Ώντρεϋ Χέμπουργκ είναι το ίδιο γλυκιά και χαριτωμένη όσο είναι και στην οθόνη. Η απλότητα των τρόπων της και η γοητεία της λάμπουν και στην οθόνη γιατί είναι δικές της ιδιότητες προσωπικές.

Η Ώντρεϋ δεν έχει κανένα λόγο να απολογηθεί σε κανένα. Την ιδιωτική ζωή της χαρακτηρίζει μια αξιοπρέπεια και συντηρητικότητα και κανονίζει την επαγγελματική σύμφωνα με τις αοχές της. Όσο αγάνακτησε με τις κατηγορίες για τον άνδρα της και θέλησε να δώσει τα πράγματα στη θέση τους.

— Ο Μέλ κι' εγώ υπολογί-

ζουμε πολύ τη δουλειά μας, αλλά η προσωπική ευτυχία μας είναι πάνω απ' όλα. Δεν ξέρω τι μπορεί να μας παρουσιάσει αλλά αν συμβεί καμιά φορά να χρειαστεί να διαλέξουμε ανάμεσα σ' αυτά τα δύο δεν θα διστάζαμε καθόλου. Βέβαια είναι πολύ δύσκολο να κατορθώσουμε να εργαζόμαστε και οι δύο ταυτόχρονα στον ίδιο τόπο αλλά πάντα θα προσπαθούμε να μη χωρίζουμε για πολύ.

«Πώς πόρεσαν να πούν πως ο Μέλ προσπαθεί να με διευθύνει, αποφασίζει τι θα παίξω, με ποιόν και πού! Αυτό μ' εξοργίζει! Τον ξέρω τόσο καλά και πόσο δεν θέλει να μου δώσει μια γνώμη εκτός κι' αν τον ρωτήσω. Γιατί και οι δύο μας δεν θέλουμε να ανακατευόμαστε στην καριέρα του άλλου. Κι' ύστερα... εγώ τι είμαι! Διηύθυνε τη ζωή μου από δεκατρίων ετών, έζησα κάτω από εχθρική κατοχή και δεν θυμάμαι να κάνω λάθος στη ζωή μου. Είμαι περήφανη γι' αυτό και κανένας ακόμα και ο άνδρας, που λατρεύω, δεν μπορεί να με πείσει να κάνω κάτι παρα τη θέλησή μου.

«Θυμάνουν όταν δεν δέχομαι να δίνω συνεντεύξεις σε δημοσιογράφους στο στούντιο. Δεν το κάνω από καμιά άλλη αιτία παρά μόνο γιατί μου είναι αδύνατο να διακόψω τα αισθήματά μου μ' ένα κουμπί όπως το ηλεκτρικό φως. Όταν παίζω επί πολύ καιρό προσπαθώ να έχω την ψυχροσύνη της ηρωίδας που ένορκων. Δεν μπορώ να την αφήνω απότομα, να ανταλλάσσω μερικές τυπικές κουβέντες μ' ένα ξένο και με-

τά να συνεχίζω με δραματική σκηνή. Ξέρω ότι πολλοί συνάδελφοι μπορούν και το κάνουν αυτό. Εγώ όμως δεν μπορώ. Ίσως να μην είμαι τόσο καλή ηθοποιός όσο εκείνοι ή δεν έχω την πείρα τους.

«Κρατούμε όσο μπορούμε ιδιαίτερα την ιδιωτική μας ζωή. Αλλά αυτό μου φαίνεται το κάνει κάθε άνθρωπο. Θέλουμε κι' εμείς να χαρούμε ώριμες στιγμές μόνοι μας όπως όλοι οι άνθρωποι. Είναι τάχα κακό αυτό; Ξέρω πως πρέπει να ικανοποιηθώ ή περιέργεια των θαυμαστών μας που θέλουν να ξέρουν το κάθε τι για την ιδιωτική μας ζωή. «Ας μου επιτρέψουν όμως να τους θυμίσω πως κι' εμείς είμαστε άνθρωποι σαν κι' αυτούς και έχουμε κάποια δικαιώματα στη ζωή. Δεν είμαι άχρηστη. Αναγνωρίζω πως μου έδωσε τη ζωή πολλά. Αλλά μερικά, που είναι για μένα τα πιο πολύτιμα, ας μου επιτρέψουν να τα κρατήσω για τον εαυτό μου!

«Επαιζα μόνο σε τρεις ταινίες και από αυτές προεβλήθηκαν μόνο οι «Διακοπές στη Ρώμη» και «Σαμπρίνα». Κατόπιν έπ' αρκετούς μήνες έπαιζα στο θέατρο στη Νέα Υόρκη την «Οντί».

Οι κριτικοί είπαν πως ο κόσμος θα με ξεχνούσε. Δεν το πιστεύω αυτό. Νομίζω πως αν η ταινία είναι καλή και η ηθοποιός ικανοποιητική, ο κόσμος θα την εκτιμήσει είτε έχετε παίξει και σε πολλές ταινίες ή όχι. Πάντως δεν θ' απορρίψω ένα έργο, που θάβλεπα να παίζει στο θέατρο ή δεν θα πώ κάπου για να ξεκουραστώ αν έχω ανάγκη από ξεκούραση από φόβο πως θα ξεχαστώ από τους θαυμαστές μου».

Πριν αρχίσει την ταινία της «Αριάννα» η Ώντρεϋ και ο Μέλ Φέρρερ θα πάνε για λίγες μέρες στην «Ελβετία όπου λένε πως τους ζωογονεί το ωραίο κλίμα της. Μετά την «Αριάννα» θα παίξει στην ταινία «Αντιδω» όπου θα υποδυθώ τον γιό του Ναπολέοντος.

● Ένα σκίτσος της Μάρλεν Ντήτριχ, όπως εμφανίζεται στην ταινία «Ο γυρός του κόσμου σε ογδόντα ημέρες».

ΤΑ «ΑΠΟΚΡΥΦΑ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

● Το «Ακαπούλκο είναι για το Χόλλυγουντ η χώρα της αμοιβής. Στην ακτή του Ειρηνικού και κοντά σχεδόν στο Μεξικό απέχει λίγες ώρες αεροπορικά απ' το Χόλλυγουντ. Εκεί παγαίνουν να γλεντήσουν και ξεκουραστούν οι αστέρες του Χόλλυγουντ.

● Η Χέντυ Λαμάρ ήταν εύχισμένη με τον άνδρα της όπου την πήγε στο «Ακαπούλκο». Η «Αδα Γκάρντεν» εκεί συναντούσε τον Φράνκ Σινάτρα πριν αυτός χωρίσει από την η Λίντα Κρίστιαν πέρασε σε κακές μέρες εκεί με τον Έντνι Πέρνιου. Η Ρίτα Μορένο ξυπνάει εκεί δύο εβδομάδες με τον Τζέφ Τσάντλερ.

● Κι' ο κίτρινος τύπος άποκαλύπτει:

● Η Λίντα Νταρβέλ παίζει στον κινηματογράφο από ένδεκα ετών και μεγάλωσε σε στα στούντιο. Πανδρεύτηκε τέσσερις φορές και πάντοτε για να «ξεκουραστεί» γιατί χρειάζονταν ανάπαυση από την κοστική δουλειά!...

● Κατηγορεί την Μάρνη Χάρα που θέλει να έχει παρτεναίο που της ταιριάζει «βιολογικά» και τέτοιους έρεϊ τον Τάυρον Πάουερ, Κλε Γκέμπλ, Άντονι Κουήν Τζόν Γουάιν.

● Ότι η Ρίτα Χαίγινσον τραγουδάει από τον Ν. Χαίμς και γι' αυτό τον νύσε.

● Ο Τόνι Κούρτις κι' η Τζιν Λη περνούν τελευταία άσχημη ζωή και θα χωριστούν.

● Επίσης κι' η Τζιντρεϊ Τζέις με τον άνδρα της Μπρόντν.

● Ότι η Μάρθα Ρέϋ πίνει χωρίς ανακρίσεις και κάθε σο την μαζεύουν μεθυσμένη την πηγαίνουν στο νοσοκομείο.

● Ότι η Τζόν Κράουζον δένει τον άνδρα της (τέταρτος κατά σειρά) πράγμα που μολόγησε ο ίδιος!

● Ο Βικ Ντόμαν είχε ένα γαμο παιδί πριν ν' αποχωρήσει με τη νόμιμη γυναίκα του «Αντζελ».

● Ότι τον Σκότ Μπρέννιν πήγαν πολλές κοπέλες στο καστήριο επειδή τις άπατι-

ΕΝΑΣ ΛΥΚΟΣ

έναντίον της Μαγκανο!

Η ΛΑΜΠΡΗ κινηματογραφική καριέρα της Σουλβάνα Μάγκανο παρ' όλίγον να τελειώσει τραγικά τον περασμένο μήνα. Ένώ έγυριζε μια εξωτερική σκηνή της τελευταίας ταινίας της, της επετέθη ένας τεράστιος λύκος ο οποίος είχε συλληφθεί πριν λίγες μέρες για να χρησιμοποιηθεί στην ταινία. Το άτυχμα αυτό συνέβη πάνω σ' ένα χιονισμένο δουνό κοντά στο χωριό Λάγκο. Ένώ οι τεχνικοί έτοιμαζαν το σκηνικό, οι θηριοδομαστές έφεραν επτά λύκους για την επόμενη σκηνή. Η Σουλβάνα Μάγκανο, απομακρύνθηκε από κοντά τους για να κάνει μόνη της μια πρόβα. Ένας απ' τους λύκους αυτούς έσπασε την αλυσίδα του κι' ώρμησε προς την Σουλβάνα. Κάποιος έβαλε τις φωνές ενώ εκείνη λιποθύμησε.

Ο Ιταλός ηθοποιός Γκάντο Τσελάνο, ο οποίος είναι και εξαιρετικός αθλητής και κυνηγός, έτρεξε φωνάζοντας για να τρομάξει το θηρίο. Ώρμησε έναντιον του και με μια υπεράνθρωπη προσπάθεια κατόρθωσε να πετάξει το λύκο πιο πέρα. Ένας δοσικός απ' το Σκάνο επωφελήθηκε απ' αυτή τη στιγμή για να πυροβολήσει δύο φορές το ζω και να το σκοτώσει. Ο Τσελάνο λιποθύμησε από το αίμα που έχασε και μετεφέρθη στο νοσοκομείο. Το θηρίο τον δάγκωσε στο πρόσωπο και στο αριστερό χέρι.

Η Σουλβάνα Μάγκανο έπαθε νευρικό κλονισμό και το γύρισε διεκδικη για μια εβδομάδα. Το χιόνι έπεφτε πυκνό και γι' αυτό δεν μπόρεσε να επιστρέψει σπίτι της στη Ρώμη αλλά έμεινε στο Σκάνο. Οι παργωγοί κάνουν ανακρίσεις για να δούν, πως ο λύκος διέφυγε από τον φύλακά του και παρ' όλίγον να κατασπαράξει τη Σουλβάνα Μάγκανο.

Η ταινία αυτή λέγεται «Ανθρωποι και λύκοι» και σκηνοθετείται από τον Γκιουζέπε ντε Σάντι, τον σκηνοθέτη που την ανέδειξε στην ταινία «Πόθοι στους βάλτους». Μαζί της παίζουν ο Πέντρο Αρμεντάριθ και ο Υβ Μοντάν.

ΜΙΑ ΘΑΡΡΑΛΕΑ ΣΤΑΡ

Το άτυχμα της Σουλβάνα Μάγκανο μας κάνει να σκεφθούμε πόσο επικίνδυνο είναι καμιά φορά το επάγγελμα της ηθοποιού. Είναι επίσης και σκληρό. Η Σοφί Ντεμαρέ πήγαυε στο στούντιο άρρωστη με ωτίτιδα, για να παίξει στην τελευταία ταινία της «Το μυστικό της αδελφής Αντζέλ». Εύτυχως, παίζοντας το ρόλο μιας μοναχής, φάρυσε ένα σφικτό κάλυμμα στο κεφάλι, πράγμα που της προφύλαξε πολύ τ' αυτιά.

ΟΙ ΚΑΡΤΕΣ ΤΗΣ ΡΟΝΤΑ ΦΛΕΜΙΓΚ

Η Ρόντα Φλέμιγκ βρίσκεται στην Αφρική όπου γυρίζονται οι εξωτερικές σκηνές της ταινίας «Οντόγκο». Από κεί η Ρόντα έστειλε κάτι περιεργες κάρτες στους φίλους της στο Χόλλυγουντ. «Εί κάθε μια απ' αυτές ήταν τυλιγμένη με μια μπάντα από τριχες της ουράς ενός ελέφαντος. Οι ιθαγενείς της Αφρικής φτιάχνουν απ' τις τριχες αυτές φυλαχτά τα οποία φέρνουν και τύχη. Και η Ρόντα έστειλε τα πιο πρωτότυπα φυλαχτά στο Χόλλυγουντ, τα οποία είχαν εξαιρετική επιτυχία.

ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΥΠΟΔΟΧΗ

Παράξενη υποδοχή έγινε στο ζεύγος «Ελίζαμπεθ Ταίλντορ και Μάικλ Γουάιντνιγκ» μόλις έφθασαν βράδυ στο Τετουάν του Ισπανικού Μαρόκου. Χιλιάδες θαυμαστές έτρεξαν να τους υποδεχτούν και μαζί μ' αυτούς και οι ηλεκτρολόγοι του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος. Έτσι δη η πόλις θυσιάστηκε στο σκοτάδι και η «Ελίζαμπεθ Ταίλντορ» αναγκάστηκε να δεχτεί τον κόσμο σ' ένα δωμάτιο ξενοδοχείου φωτισμένο με κερί. Αλλά οι θαυμαστές της έβρισαν πιο εύχρηστοι. Η διοργάνωση της Λίζ φάνταζε το πολύ από το φως των κεριών. Στο Μαρόκο θα γυρίσει οι εξωτερικές σκηνές της ταινίας «Ζάρα Κάιν».

● Ο Τάυρον Πάουερ και η Κίμ Νόβακ, σε μια δραματική σκηνή της ταινίας, που γυρίστηκε πάνω στη ζωή του μεγάλου πιανίστα Έντνι Ντάτσον.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Από την εποχή που γενικεύθηκε ο θωλόν κινηματογράφος, η ζωή των μεγάλων συνθετών έγινε μια ανεξάντλητη πηγή εμπνεύσεων για τους σεναρίστες. Και σχεδόν πάντα οι ταινίες που έγιναν πάνω στις βιογραφίες αυτές ήταν αξιόλογες και αν συχνά είχαν κάνει ωρισμένους συμβιβασμούς με την ιστορία, ήταν πλημμυρισμένες με την αθάνατη μουσική του συνθέτη, τη ζωή του οποίου αφηγούντο. Είναι δε προτιμότερο να δη κανείς μια τέτοια ταινία, παρά ένα οποιοδήποτε κακογυρισμένο κοινωνικό μελοδράμα ή ένα γκαγκστερικό φιλμ.

Ξέρετε όμως πόσους συνθέτες παρουσίασε η οθόνη; Πόσες ταινίες γυρίστηκαν ως τώρα και πόσες γυρίζονται πάνω στο ανεξάντλητο αυτό θέμα: «Ας τους πιάσουμε έναν - έναν χωριστά»:

Η ζωή του «θαύου» Γερμανού συνθέτου Μόζαρτ, παρουσιάστηκε πολλές φορές στην οθόνη, αλλά το καλύτερο ήταν ένα αγγλικό φιλμ, το Μπέζιλ Ντίν.

— Ο Χάρου Μπώβ απέδωσε στην οθόνη

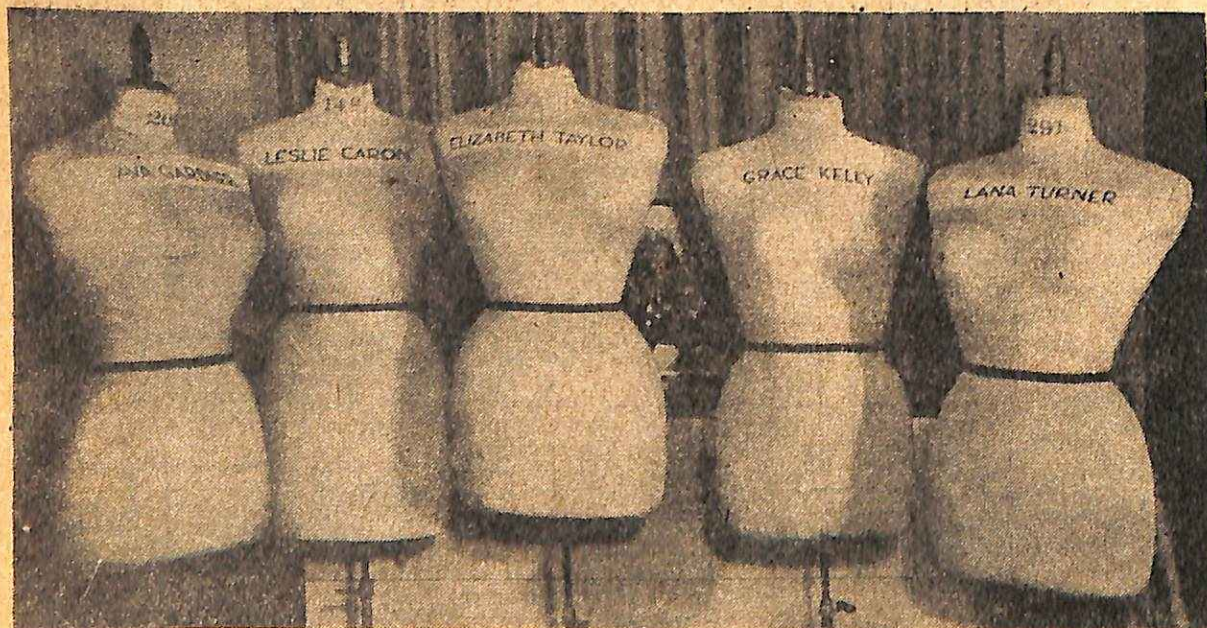
με ένα εξαιρετικό δυναμισμό τον Μπετόβεν, με την ταινία «Ένας μεγάλος έρωτας του Μπετόβεν». Η ταινία αυτή παίχτηκε πριν απ' τον πόλεμο έδω.

— Η καριέρα του μεγάλου βιολιστού Παγκανίνι, έγινε μια μεγάλη ταινία πριν λίγα χρόνια. Πρωταγωνιστούσε ο Στιούαρτ Γκραντνερ και έπαιζε βιολί ο διάσημος Γιοχούντ Μενουχίν.

— Ένα πρόσφατο Ιταλικό φιλμ μας έδειξε την πολύμορφη ζωή του συνθέτου του «Κουρέα της Σεβίλλης», Ροσσίνι. Τον ένοσάρκωνε ο Νίνο Μπεζότσι. Επίσης κι' ο Ρολλάν Αλεξάντο είχε υποδυθώ τον συνθέτη αυτόν.

— Επίσης, σε ωραιότερες ταινίες έχει «γυρίσει» η ζωή του Σούμπερτ, του Σούμαν, του Σοπέν, του Λίστ, του Βέρντι, του Βάγκνερ, του Γίχων Στράους, του Καρσκάφ, του Πουτσίνι, του Γκιόρτζι Τσάικοβ, της Λόλας, τώρα, στην Αμερική «γυρίστηκε» η ιστορία του «Έντνι Ντάτσον, απ' την οποία είναι παρμένη η παραπάνω φωτογραφία. Την ταινία αυτή θα τη δούμε τον επόμενο χρόνο.

ΠΕΝΤΕ ΚΟΥΚΛΕΣ ΣΤΙΣ «ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ» ΠΕΝΤΕ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΑΒΑ ΓΚΑΡΝΤΝΕΡ Ύψος 1.65 Βάρος 54 κιλά	ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ Ύψος 1.60 Βάρος 49½ κιλά	ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΤΑΙΛΟΡ Ύψος 1.62 Βάρος 50½ κιλά	ΓΚΡΑΙΗΣ ΚΕΛΛΥ Ύψος 1.69 Βάρος 53 κιλά	ΛΑΝΑ ΤΑΡΝΕΡ Ύψος 1.60 Βάρος 54 κιλά
--	---	--	--	--

57

7 Το φόρεμα αυτό έχει γύρω - γύρω κουφώπιτες, γαζωμένες γύρω στους γοφούς με διπλό γαζί. Διπλά γαζιά εξ άλλου έχουν και ο νωμίτης, καθώς και τα άλλα τελειώματα του μπουστου.

8 Τα φάρδη της φούστας αυτής είναι μαζεμένα σε ψιλά πιετάκια γαζωμένα ως ένα σημείο και ελεύθερα από και κάτω. Το γαζώμα γίνεται από την ανάποδη (ή και από την καλή, αν το προτιμάτε). Τα πιετάκια είναι διευθετημένα γύρω-γύρω στη φούστα κατά κανονικές ομάδες, που αφήνουν λίγο διάστημα μεταξύ τους. Απαραίτητο από κάτω ένα φουντωτό μισοφόρι για να φανή η εργασία του φορέματος και να σταθή καλά η φούστα.

9 Το φόρεμα αυτό είναι κατ' αρχήν ντεκολτέ, κατάλληλο και για καλοκαιρινές ζέστες. Συμπληρώνεται με μπλουζάκι. Οποιοδήποτε κοντό παλιό μπλουζάκι φοριέται ωραία από μέσα. Έμπρός 1 κουφώπιτα, 2 μονές πιέτες. Πίσω κουφώπιτα.

10 Έλαφρο μάλλινο παλτουδάκι, απαραίτητο για άνοιξη και καλοκαίρι. Ήραίο κόψιμο με γιαικαδάκι πολύ χαμηλά, άνφορμ, μονοκόμματο.

11 Μπουστός κιμονό με φαρδύ γκάνε πλακέ. Φούστα λοξή σουρωτή, φαρδειά.

12 Φούστα με μικρό άμπισμάν σε σχήμα ποδιάς. Το άμπισμάν καταλήγει σε γλώσσες. Από κάτω σκέτη λουρίδα που αναδεικνύει τις γλώσσες. Στο μπλοκέρ ανάλογη εργασία. Από μέσα μικρό στρουγγυλό ντεκολτέ και γυμνά μπράτσα.

13 Άλλο ωραίο παλιό για άνοιξη και καλοκαίρι. Νωμίτης και τσέπες με γλώσσες. Πολύ φαρδύ γαζί για γαρνίρισμα.

14 Μοντέρνο παιδικό μοντέλο. Σκέτο φόρεμα και μπλερο-πελερίνα. Πρακτικότερο

ΤΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ

1 Κοστούμακι για μικρό αγόρι. Ζακέτα σε γραμμή γιλέκου, τελειωμένη με διπλό γαζί ή φαρδειά δελονιά. Από μέσα δαίνει ο στρουγγυλός γιαικάς του πουκαμίσου και το φιογκάκι. Το κοστούμι γίνεται από ολόκληρο με αλλινό. Γίνεται επίσης σε λινό.

2 Μπλουζάκι εργασμένο με φεστώνια και πιετάκια. Φτιαγμένο για μικρό αγόρι.

3 Φόρεμα για μικρό ή και μεγαλύτερο κοριτσάκι. Το άμπισμάν της φούστας γαρνίρεται πολύ χαριτωμένα με δελονιά.

4 Νωμίτης σε σχήμα καρδιάς, υπογραμμισμένος με νερδύρ ή γκάνε. Η φούστα γαρνίρεται με ανάλογη μπάντα.

5 Φόρεμα με ωραία εργασία σε γλώσσες. Η μπάντα της φούστας διπλή. Δελονιά διακοσμητική γαρνίρισμα.

6 Εύκολο φορεματάκι με γαρνιρίσματα γκρό - γκρέν ή λουρίδες με ψιλή νερδύρ. Η φούστα έχει συμπληρωματικό μακρύ, μαζεμένο σε πίστα.

Ο ΑΓΡΙΟΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ Κ. ΜΕΡΡΕΛ

14^{ον} Τό ανθρώπινο στοιχείο, που δροσίζεται αναγκαίως από τις ερευνές σας... Τό γυναικείο μου ένστικτο μου ένέπνευσε την ιδέα ν' άγγιζώ ένα εύαίσθητο σημείο: ήξερα ότι ο Έντουαρντ αγαπούσε και σεβόταν τον πατέρα του. Όπως υπέλογισα, τρομοκρατήθηκε στη σκέψη ότι ο κύριος Τζιλ πατέρας θα μάθαινε τα έρωτικά του κομπολόγια στη Βιρμανία και τα άνηγα μέσα που έχρησιμαποίησε έναντι ενός έρμηνευτα ανταγωνιστή... Τα ύπολοιπα ήταν ένα παιχνιδάκι! —Τό λοιπόν, είπε ο Μπρέντ, αυτό τό άδύνατο σημείο, στα σχέδια του Τζιλ, δείχνει ότι δεν είναι μία έντελως καλή φύσις... Πάντως θα τό σκεφτή: πολύ προτού ξαναρχίσω τά ίδια, έξορώντας ότι έχω στα χέρια μου αυτό τό συντριπτικό ντοκουμέντο, πρόσθεσε τραντάζοντας τό χαρτί.

Ο Μπρέντ δεν γελάθηκε: ο Τζιλ είχε παρατηρήσει ελκρινά από κάθε έκδοχης: Διέταξε, τηλεγραφικά, τόν αντιπρόσωπό του στη Βιρμανία νά άκυρώσει όλες τίς παραγγελίες υπαρχαρίων, πρὸς μεγάλη απογοήτευση τών Ιθαγενών κερδοσκόπων.

Όταν τά πράγματα επανήλθαν στον κανονικό τους ρυθμό, ο κύριος και η κυρία Κρίστοφ Μπρέντ άποφάσισαν νά πάνε νά περάσουν μερικές μέρες στο Σίλβερχοκ γιά νά εγκαταστήσουν οικογενειακά, τό σπίτι που είχε άποικισθεί από τήν άνακαινιστή με μεγάλη έξοδα.

Μόλις έφτασε, η Ζανέτ συγκινήθηκε με τό θέσμι της χάρας και της περηφάνειας που έννοιζε ο πατέρας της όταν τούς υποδέχτηκε στην άνετη βίλα του. Τό αποτέλεσμα αυτής της άλλαγής ήταν πιά έκδηλο στην κυρία Άντερσον: δεν παραπονιόταν πιά τόσο συχνά γιά άδιαθεσίαν και έδειχνε ένδιαφέρον γιά τά ζητήματα του νοικοκυριού.

Την άλλη μέρα τό πρώτ ή χάρα της Ζανέτ ολοκληρώθηκε. Βγήκε στην έξωτερική σκάλα γιά νά παραστή στην άναχώρησή του γίαιτρού Τόμ γιά την περιόδεϊά του: καθισμένος στο δολάν ενός κοίμου αυτοκινήτου, ο γίαιτρος έλαμπε όλόκληρος. Τη στιγμή που τό αυτοκίνητο ξεκίνησε, ο κύριος Άντερσον έκανε με τό χέρι ένα σήμα θρισμεινικού άποχαριτεϊμού στη Ζανέτ πού έννοιζε δάκρυα εύτυχίας νά της ανεβαίνουν στα μάτια. —Έσφιξε τρυφερά τό χέρι του άντρός της που στεκόταν δίπλα της και μουρμούρισε: —Μου φαίνεται, Κίτ, πώς άκούω ν' άντηχί στ' αυτιά μου ένα εύχάριστο τραγούδι!... Έ-καινες όμως μία τρέλλα: ο μπαμπάς δεν είχε άνάγκη από ένα τόσο άραιο αυτοκίνητο γιά νά πρέχθι στους άρρώστους του μέ-ραι και νύχτα!

Τού τό χωστούσε: τη νύχτα της άπεργίας κατέστρεψε τό δικό του κινητόντας τόν Τζιλ. —Η Ζανέτ κύτταξε τόν Κίτ στα μάτια και ρώτησε, με ύφος άμπιστευτικό:

—Μήπως τού χωστούσε και μία βίλα άποικισμένη ξανά από τό ύπόγειο έως τη σοφίτα;

—Ο Μπρέντ κοκκίνισε σά νά τόν είχαν πιάσει νά κάνει μία άταξία.

—Ποιός σου τό είπε; ρώτησε.

—Έσύ ο ίδιος, πρὸ άλλου! Προδωθήκες! είπε η Ζανέτ γελώντας, ένθουσιασμένη που τού είχε στείλει με επιτυχία μία παγίδα!... Μάντεψα τό σχέδιό σου τό βράδυ που μου είπες ότι ο μπαμπάς σου έπέστρεψε τίς τριακόσιες λίρες, μά δεν είμαι βέβαιη έως τώρα!

Ο Μπρέντ κύτταξε τη γυναικά του τρυφερά και είπε:

Χέρια
και
Όμορφιά

● Όσο τό προσωπο και ο λαιμος, άλλο τόσο και περισσότερο τά χέρια έχουν άνάγκη από περιποίηση. Άπό έξαιρετική μαλιστα περιποίηση, διότι έξαιρετικός είναι και ο ρόλος τους στην εμφάνισι μιάς γυναίκας.

● Γιά νά εξαλείψετε από τό χέρια σας τά ίχνη του νοικοκυριού, τά μελάνια του carbon της γραφομηχανής και άκόμη τό κιτρινωπό από τό τσιγάρο, τρίψτε τα καλά με MOUSSE "ΦΥΛΛΙΣ". Τό μπαμπάκι, με τό όποιο καθαρίζετε τό προσωπο και τό λαιμό σας και είναι μουσκεμένο με MOUSSE "Φυλλίς", μπορεί νά καθαρίση περιφημα τά δάκτυλα και τούς άγκώνες σας.

● Μετά τόν καθαρισμό κάνετε μία καλή εντριβή με CREME "ΦΥΛΛΙΣ", και μη σταματάτε την εντριβή, προτού τό χέρια σας αταμάτησουν νά άπορροφούν κρέμα. Αφήστε τα με την κρέμα όση ώρα περισσότερη μπορείτε.

● Προκειμένου νά βγίητε έξω ή νά εμφανισθήτε γενικά, κάνετε μία έλαφρά έπαλειψη με ΝΕΙΘΕ "ΦΥΛΛΙΣ".

● Με την σειρά αυτή τών περιποιήσεων εξασφαλίζετε χέρια άπαλα και λευκά, κρινόδαχτυλα, όπως λένε τά τραγούδια και εμφάνισι καθώς πρέπει.

— "Ω! δεν έκανα τίποτ' άλλο παρά νά εκπληρώσω ένα πολύ χρέος: ο πατέρας σου δεν θέλησε νά μου πάση χρημάτα. Με περιποιήθηκε δωρεάν όταν τραυματίστηκε στο αυτοκινητιστικό δυστύχημα.

—Η Ζανέτ, πολύ συγκινημένη γιά νά μπορέση νά μιλήση, έσφιξε πολλή ώρα τό χέρι του άντρός της πάνω στο στήθος της... —Η ζωή ήταν άραιο και η Ζανέτ προσέθετε ότι σ' ένα κοντινό μέλλον, θα γινόταν άκόμα πιο εύτυχισμένη!

—Λίγες μέρες άργότερα, η Ζανέτ καθόταν με τόν Μπρέντ στο μεγάλο σαλόνι όπου η κυρία Άντερσον, κατά την πρώτη έπίσκεψι του μέλλοντος γαμπρού της, γύρευε έναν τραπο γιά νά τόν ξεφορτωθή!... —Η Ζανέτ γύρευε τά λόγια γιά ν' άποκαλύψη τόν άντρα της, την έλπίδα που γέμισε την καρδιά της: δίσταζε ώστόσο, μη ξεροντας πώς θα δεχόταν ο Κίτ αυτό τό νέο. Δεν είχαν, πραγματικά, αντιμετώπισει ποτέ τό ένδεχόμενο ενός παιδιού. —Επομένως, η Ζανέτ δυσκολευό-

ταν νά βίη αυτό τό θέμα. —Ο Μπρέντ δεν άργησε ν' άντηχί τή στενοχωρία της γυναίκας του και δεν ήξερε σέ τί να την άποδώση.

—Η Ζανέτ άποφάσισε τελικά νά βίη έμμεσα τό θέμα αυτό. —Είπε με σιγανή φωνή: —Φυσικά, αγαπητέ μου, πό μέρους μου, νοιώθω νά συνεπαίρνη ή χαρά σ' αυτή σκέψη, μά δεν έξω τή δική σου...

—Έκείνη ακριβώς τη στιγμή η Σάρα άνοιξε την πόρτα ν' άνήγγειλε ότι η κυρία Άρζενς ρωτούσε αν ή κυρία Μπρέντ μπορούσε νά τήν δειχτή. —Η Ζανέτ δεν έκανε τή δισέκλειά της γι' αυτή την άκαιρη έπίσκεψη, είχε κάποιους πρώτους υπαινιγμούς και λάμψι που είχε φανή ξαφνικά στα μάτια του Κίτ την άρνησά νά έλπιζε σέ μία τρυφερή γεννησί. Κατάλαβε, ώστόσο, ότι ήταν δύσκολο νά βίη τή έπίσκεπτριά της.

—Πού είναι ή κυρία Άρζενς, ρώτησε με δυσάρεστο. —Την έβαλα στη μικρή τραπεζαρία... Μου είπε πώς νά μιλήση με την κυρία Ιστέρας.

—Τι άτμόσφαιρα μυστηρίου! είπε η Ζανέτ γελώντας. Καθώς περνούσε μπροστά από τόν Κίτ γιά νά πάη πρην πόρτα, εκείνος της έπιασε τό χέρι και μουρμούρισε: —Πές μου πρην ύψη πίνος προκειται!.. Μήπως... πώς...

—Η Ζανέτ άπελευθέρωσε μπράτσο της και σκύδοντ πρὸς τόν Μπρέντ, άπάντησε: —Όταν έπιστρέψω!

—Μην άργήσης, τότε! —Η Ζανέτ βήκε την Μάργκαρετ Άρζενς νά πηγαίνερχετ μέσα στην τραπεζαρία.

—Μία ή δύο φορές πού περιμένει στιγμή γιά νά βγίη στή σκέψη, η Ζανέτ έπαιζε με τήν άκαρτερή της άκαρτερή, έμολογώντας ότι δεν την περίμενε! —Η Ζανέτ, σέ τόσο πού έμια μικρή όση είρωνείας.

—Η κυρία Άρζενς σταμάτησε μπροστά στη Ζανέτ και έδειξε με ύφος κατηγορηματικό. —Είναι καιρός μου φαίνεται νά βρεθί μία λύσι γιά τήν άκαρτερή σου κατάσταση. Δεν μπορώ νά μένω με ξεκαρτερή. Αυτός ο πόλεμος νευρών τσακίζει!

—Είπατε άρισμένα ζητήματα... παρατήρησε η Ζανέτ, σπύ δεν τά προσδιορίζετε: —Άφού λοιπόν πρέπει μιλήσω καθαρά, πρόκειται ρίως γιά τό ζήτημα που άρουν τόν Κίτ και πρέπει λυθού, είπε η Μάργκαρετ ύφος άγέρωχο.

—Μπα, αλήθεια, γιά Κίτ πρόκειται; επανέλαβε Ζανέτ... Σας άκούω, λοιπόν Μάργκαρετ.

—Η στάσι της Ζανέτ δεν χε τίποτα τό ένθαρμντικό κ' κυρία Άρζενς δίταξε τή στιγμή... Βρισκόταν σέ άπιστική κατάστασι και είχε άποφασίσει ν' άπειδυθί, τελευταίο καταφύγιο, στή νύτ.

—Έξακολούθησε λοιπόν: —"Ας παίζουμε, Ζανέτ, άνοιχτά χαρτιά: έξορτε έγώ, ότι στον κύκλο μου τό έχω βέβαιο ότι έπρόκειτο παντρευτή τόν Κίτ.

—Ναι, όλοι τό είχαν βεβέκτος από τόν Κίτ! —Η κυρία Άρζενς κοκκί-

κτώ από τό μακιγιάζ της και παρατήρησε:

—"Ο Κίτ ήταν έτοιμος νά με ζήτηση σέ γάμο όταν κωθήκε έσείς άνάμεσά μας!... Έπεσε στην παγίδα που τού έχατε στήρη με τόση έπίδεξιότητα. Μάθετε ότι έξω όλες σας τίς ένέργειες!

—Άσφαλώς ήπιατε τίς πληροφορίες από πρώτο χέρι, φοβάμαι όμως ότι ο πληροφοριοδότης σας, ο Έντουαρντ Τζιλ, δεν σας είπε σωστά πράματα.

—Η Ζανέτ έκφραζόταν με ύφος υπεροπτικό που άπέλπιζε τή Μάργκαρετ. —Η τελευταία άπεκάλυψε τούς σκοπούς της.

—Ναι, έξω όλη την ιστορία και έξαφνικά από μένα, νά τά διηγηθώ όλα με κάθε λεπτομέρεια στον Κίτ! είπε και τό μάτια της έλαμπαν από μίσος.

—Δεν είχα αντιμετώπισει: μία τέτοια πιθανότητα! παρατήρησε η Ζανέτ.

—Η κυρία Άρζενς θριάμβευε. —Έγινε π.ό συγκεκριμένη: —Άπό τή μία στιγμή στην άλλη ο Κίτ μπορεί νά μάθη άπό τό στόμα μου, πώς άργάωσες τό ναυάγιο σας στο νησί του Πρίνγκ... Θα τού άποκαλύψω με τί τέχνασμα έπωφελήθηκε από την κατάσταση, κάνοντας τόν πατέρα σου νά έπέμβη στην κατάλληλη στιγμή: αυτός βρισκόταν σέ δύσκολη οικονομική κατάσταση και άνάγκασε τόν Μπρέντ νά σέ παντρευτή! Και δεν είναι όλα...

—Είναι άρκετά γιά ν' άρχισης Μάργκαρετ, διέκοψε η Ζανέτ, ξερά.

—Έως εκείνη τη στιγμή, η κυρία Μπρέντ είχε διατηρήσει την ήρεμία της κι' ή φωνή της δεν προδίδε καμμία συγκίνησι μά τά τελευταία λόγια της Μάργκαρετ την έκαναν νά νοιώση μία τρομερή άπέχθεια. Δεν άμφέβαλε ότι η κυρία Άρζενς κι' ο Τζιλ είχαν καταφέρει ν' άναρραστήσουν με ακρίβεια όλα τά γεγονότα που είχαν προηγηθί από τό γάμο της.

—Υπομίστηκε, κατόπτι, ότι οι δύο συνένοχοι είχαν χρησιμοποιήσει τίς παρατηρήσεις της Άγκατ.

—Η Μάργκαρετ άποφασισμένη νά έπωφελήθι όσο μπορούσε περισσότερο από την κατάσταση, έξακολούθησε: —"Ο Κίτ θα έδειχνε ένδ-αφέρον ν' άκούση αύτιά που θα είχα νά τού πώ κι' έσύ από την πλευρά σου, δεν θά εύχαριστιόσουν καθόλου νά φτάσουν αυτά ως τ' αυτιά του.

—Πού θέλεις, λοιπόν, Μάργκαρετ, νά καταλήξης; άπάντησε η Ζανέτ.

—Θά είσαι διατεθειμένη νά έξαγοράσης τή σιωπή μου! είπε η Μάργκαρετ άπερίφραστα.

—Η παύσι που άκολούθησε, έδινε την έντύπωσι ενός δράματος που ήταν έτοιμο νά ξεσπάση.

—Νά έξαγοράσω τή σιωπή σου, επανέλαβε η Ζανέτ με τό σοβαρότητα ενός δικαστού, ζυγίζοντας μέσα της τά ύπερ και τά κατά αυτής της προτάσεως...

—Έκτιμώ την προσφορά σου, αν υποθέσουμε όμως ότι δεν την δέχομαι!

—Σ' αυτή την περίπτωσι θά πάω νά βρώ τόν Κίτ και θά τού τά πώ όλα! είπε η κυρία Άρζενς, βέβαιη ότι είχε καταφέρει θανάσιμα πλήγμα στην αντίπαλό της... Τό άποτέλεσμα όμως που περίμενε

δεν έγινε. —Αντίθετα, αυτή η άπειλή φάνηκε νά παρακίνησε την Ζανέτ σέ άποφασιστική ένέργεια.

—Πολύ άραιο! άναφώνησε η Ζανέτ... Και αυτό θά γίγη άμέσως, αν θέλεις!... Και μάλιστα θά έρω κι' έγώ μαζί σου.

—Η Ζανέτ, σά νά είχε μεταμορφωθί ξαφνικά, μιλούσε τώρα με κοφτερή φωνή... Η Μάργκαρετ είχε την έντύπωσι ότι όλα όσα είχε προετοιμάσει κατέρρεαν τώρα σέ έρείπια.

—Τί; Πώς; τραύισε.

—Έλα, πάμε, σέ παρακαλώ! Δεν έχω καιρό γιά χάσιμο, διέταξε η Ζανέτ σκληρά, διατηρώντας ταυτόχρονα άπόλυτη ψυχραιμία.

—Μά, Ζανέτ, δεν καταλαβαίνω...

—Θά καταλάβης, μόλις βρεθής μπροστά στον Κίτ... Πάμε!

—Η Ζανέτ πήγε πίσω από την κυρία Άρζενς και, θλώντας μη θέλοντας, την έσπρωξε έξω από τό δωμάτιο, την άνάγκασε νά διασχίστ τό χώλ και τελικά την έμπασε στο σαλόνι.

—Ο Κίτ ήταν όρθιος μπροστά στο παράθυρο.

—Η Ζανέτ ξανακλείσε την πόρτα πίσω της κι' άναγγείλε: —Κίτ, σου φέρνω τή Μάργκαρετ... Έπιθυμεί πολύ νά σου άναπτύξη τά διάφορα έπεισόδια ενός δράματος που ήρωίδα του είμαι έγώ! —Ο τίτλος: «Πώς πιάνουν ένα σύζυγο με τό δρόχο!...» —Έμπρός, Μάργκαρετ, άρχισε!

—Μά η Μάργκαρετ δεν μπορούσε νά προφέρη ούτε μία λέξι: ή ιδέα ότι ο Μπρέντ ήταν κιόλας ένήμερος δεν της πέρασε ποτέ από τό μυαλό... Έμεινε σάν άποσβολωμένη μπροστά σ' αυτή την άποκαλύψι: όλες οι έλπίδες έσθηναν ξαφνικά.

—Έχεις διάθεσι νά παίξης! κατάρθωσε στο τέλος νά τραυλήσι, ρίνοντας ένα βλέμμα γεμάτο μίσος στην κυρία Μπρέντ.

—Σέ βεβαιώ ότι δεν έχω καμμία τέτοια διάθεσι! είπε η Ζανέτ. Πιστεύω αντίθετως, ότι έκανες αυτό τό διάδημα με

κάποια ύστεροβουλία... —Αν έμαθύνουμε στα πράγματα, θά ανακαλύψουμε άσφαλώς ότι έχαις άνάγκη από χρήματα! —Έτσι δεν είναι;... Γιατί, διά-βλε, δεν μου τό είπες χωρίς περιστροφές;

—Δεν θά μου είχες δώσει! —Δεν είναι βέβαιο αυτό!

—Τώρα όμως που φέρθηκες κατ' αυτόν τόν τρόπο, νοιώθω λιγώτερη διάθεσι νά τό κάνω.

—Η Ζανέτ στράφηκε πρὸς τόν άντρα της και άνατάλαξε ένα συνεχόχο δάεμμα... —Ο Μπρέντ είπε, τονίζοντας τά λόγια του: —"Όσο κι' αν αυτό φαίνεται παράξενο, η Ζανέτ κι' έγώ σου είμαστε, Μάργκαρετ, ελκρινά εύγνώμονες. —Επομένως, αν είχες άποταθί σ' έμάς με ελκρινεία, είναι δυνατό...

—Νά σου κάναμε τή χάρη, συμπλήρωσε η Ζανέτ.

—Η κυρία Άρζενς κύτταξε, διαδοχικά, πότε τη Ζανέτ και πότε τόν Κίτ.

—Τά είχες χαμένα και άναρωτιόταν αν την κορόιδευαν. Τέλος, έξέφρασε την άμφιβολία της: —Μία ελκρινή εύγνωμοσύνη;... Γιατί;

—Καταλαβαίνω την έκπληξί σου, είπε ο Μπρέντ. Δεν έκανες, πραγματικά, τίποτα γιά νά σου έχουμε εύγνωμοσύνη, μά, χωρίς νά θέλεις, δώθηκες γιά νά ξεκαθαρίσουμε τά ίδια τά αίσθήματά μας, γιά νά καταλάβουμε τό μέτρο της εύτυχίας μας! —Επομένως σου είμαστε εύγνώμονες, συνεπείας ο Μπρέντ, χαμογελώντας πονηρά.

—Η Μάργκαρετ δεν μπορούσε νά πιστέψη τ' αυτιά της. —Ο Κίτ πήγε στο γραφείο του ύπερασσε ένα τσέκ και τό έδωσε στην κυρία Άρζενς.

—Πάρε, Μάργκαρετ! —Έλπίζω αυτό τό ποσό νά σου χρησιμεύσι σέ κάτι, είπε λακωνικά.

—Διευθύνθηκε κατόπτι στην πόρτα και, χωρίς τσιριμνίες, την άνοιξε διάπλατα γιά νά περάση η Μάργκαρετ. —Η κυρία Άρζενς, άφού έχωσε τό τσέκ στην τσάντα της, χαίρετσε τη Ζανέτ με μία άπλη κίνησι του κεφαλιού της και άκολούθησε

τόν Μπρέντ που τη συνόδευσε έως την έξοδο. —Επειτα από λίγες στιγμές ο Μπρέντ ξαναγύρισε με ύφος περιήχαρο:

—Έφυγε, άναφώνησε, χαρούμενος. Κι' ο Τζιλ είναι έξω δειτερωμένος!... Δεν μένουμε παρά οι δύο μας! πρόσθεσε σηκώνοντας τη Ζανέτ στα χέρια του... —Αγάπη μου! Τό νέο που είχες στα χείλη σου όταν ήρθε η Μάργκαρετ Άρζενς, είναι αβέντικο!... Αγάπη μου!

—Θά πρέπει ν' αλλάξω τόν τίτλο της έπιχειρήσεώς μου: «Μπρέντ και Υίος». Τί λές;

—Δεν είμαι άπαλύτως βέβαιη αν θά είσαι εύτυχισμένος, Κίτ, είπε η Ζανέτ σιγά, κοντά στο αυτί του.

—Γιατί δεν είσαι βέβαιη, κουτούτσικη; άώτησε ο Μπρέντ. —Δεν έξω... Άντιλαμβάνομαι ότι δεν έξω άκόμα έντελώς τόν μυστηριώδη σύζυγό μου... Έχει, από άρισμένες πλευρές, μία άγρια φύσι!

—Οι άγριοι, ακριβώς, παραδίδονται άνεπιφύλακτα στη χαρά τους. Τους συνασπράφκα πολλές φορές και τούς έξω. —Οι πολιτισμένοι άνθρωποι αντίθετως, δηλητηριάζουν συχνά τή χαρά τους! Δεν τούς έξερεις έσύ τούς άγριους!

—Πάντως, άγρία είναι που θά μείνη αίνιγμα γιά μένα παρατήρησε η Ζανέτ σιγά.

—Η Ζανέτ είχε την έντύπωσι, ότι είχε φτάσει στην όλόκληρωσι της εύτυχίας εκείνη την ήμερα. —Έσφιξε με δύναμι τόν άντρα της πάνω στην καρδιά της.

—Η ζωή, ώστόσο, έπεφύλασσε στη Ζανέτ μία πιο εύτυχησμένη άκόμα στιγμή: ή στιγμή που είδε γιά πρώτη φορά τόν Κίτ νά κρατάη στην άγκαλιά του τό νεογέννητο παιδί τους...

—Έσκυβε πάνω από τό μικρό πλάσμα και τό βλέμμα του έξέφραζε ταυτόχρονα εύχαριστήσι, υπεργράνια, φόβο και τρυφερότητα!

—Αυτή τη στιγμή συνώφιζε γιά τη Ζανέτ, όλες τίς συγκινήσεις που είδε δοκιμάσει από τό πρώτο ζυγνισμα της άγάπης μέσα στην καρδιά της. —Η σκηνή αυτή γινόταν κοντά στο κρεβάτι της νέας γυναίκας που τό πρόσωπό της είχε άκόμα τά ίχνη από τίς ώδινες που είχε περάσει.

—Άφού φάνηκε νά σκέφτηκε πολύ, ο Μπρέντ είπε με μία φωνή που έρωσε λίγο. —Νόμιζα πώς τά νεογέννητα ήταν πάντα φαλακρά... Αυτό έδώ έχει άφθονα μαλλιά!

—Τά μαλλιά του είναι μαύρα, ακριβώς όπως τά δικά σου, είπε η Ζανέτ. —Πώς θά τόν θυάλομε; —Κρίστοφ, φυσικά. —Κρίστοφ —Τόμας, καλύτερα.

—Θαυμάσια! —Ο μπαμπάς θά ένθουσιαστή. —Είμαστε λοιπόν σύμφωνοι: Κρίστοφ —Τόμας Μπρέντ... Ζανέτ, τί τό έπιασε;... Είναι έτοιμο νά κλάψη!

—Η νοσοκόμος πήρε τό μωρό από τά χέρια του Μπρέντ και τό πήγε στη μπέρα του. —Ο Κίτ πλησίασε στο κρεβάτι και έπιασε τό χέρι της Ζανέτ. Στο πρόσωπό του υπήρχε τέτοια έκφρασι άγάπης και εύγνωμοσύνης που η νεαρή σύζυγος έννοιζε την καρδιά της νά πλημμυρίζη από μία άνέφορα στη χαρά. —Είχε φτάσει στο άποκορύφωμα της εύτυχίας.

ΤΕΛΟΣ

Το απόγευμα εκείνο η Μαντὸ ἔφαγε με καθυστέρηση μιάς δέκαλης ὥρας στο ζαχαροπλαστείο όπου εἶχαν δώσει ραντεβού.

Καθὼς ἐκείνος τῆς ἔκανε παράπονα, ἡ Μαντὸ τοῦ ἀπάντησε κυτταρώνοντας τον με βλέμμα λαμπρό.

— Μὴν τὰ βάσεις με μένα! — Ἀλλὰ με πονοῦν τὰ πόδια; — ῥώτησε ὁ Κλώντ.

— Μὲ τὸν Εὐγένιο! — Ποιὸς εἶναι ὁ Εὐγένιος; — Χωρὶς τὰ τοῦ ἀπάντησε, ἡ Μαντὸ στοργικὰ ἀπάντησε, σὲ μιά πόλη ἀπὸ τὸν Εὐγένιο, ἔβαλε τὸ ἕνα πόδι πάνω στὸ ἄλλο, παρήγγειλε τὸ γκαρσόνι ἕνα πορτό καὶ ὕστερα εὐδόκησε νὰ θυμωθῇ τὴν ἐρώτησι πού τῆς εἶχε κάνει.

— Ὁ Εὐγένιος εἶναι ὁ κομμωτής μου, εἶπε ξερά. Τὰ μαλλιά μου δείχνουν ὥστόσο, ὅτι μόλις τώρα ἔρχομαι ἀπὸ καὶ.

— Πάλι, δὲν κατάφερα νὰ μὴν πῇ ὁ Κλώντ. Μαθὰς σου κοστίζει ἕνα διάβολο καὶ μισὸ αὐτὸς ὁ καλλιτέχνης τοῦ κεφαλιού.

— Ὡ! ὄχι δά! διαμαρτυρήθηκε ἡ Μαντὸ. Καὶ πρῶτα πρῶτα δὲν τὸν πληρώνεις ἐσύ. Κι' ἔπειτα, σήμερα.

— Κι' ἔπειτα, σήμερα, ἐπανάλαβε ὁ Κλώντ.

— Ἡ Μαντὸ ἔσκυψε κοντὰ τοῦ μ' ἕνα μικρὸ γέλιο καὶ τοῦ εἶπε ἐμπιστευτικὰ καὶ σιγανά:

— Ἀν θέλεις νὰ φάμε γρήγορα καὶ ὕστερα νὰ πάμε στὸν ἵπποδρομιο τοῦ Ὠτέιγ. Ὁ Εὐγένιος μοῦ ἔδωσε μιά ἐμπιστευτικὴ πληροφορία γιὰ τὴ δεύτερη κούρσα.

— Αὐτὲς οἱ πληροφορίες εἶναι πάντα ψεύτικες, εἶπε ὁ Κλώντ. Πιστεύεις;

— Ἡ Μαντὸ τὸν διέκοψε με ὕφος ξερό:

— Ἡ πληροφορία τοῦ Εὐγένιου εἶναι σοβαρή. Τὴν ἔχει ἀπὸ μιά πελάτισσα πού εἶναι ἀδελφὴ ἐνὸς τζόκευ.

— Ὁ Κλώντ ἐτοιμαζόταν νὰ τῆς ἀπάντησῃ ὅταν τὸ γκαρσόνι ξαναγύρισε με τὸ πορτό.

— Ἐπομένως συνέχισε ἡ Μαντὸ: — Ἐσύ, ἀλλοῦστε, ἀρκεῖ νὰ σοῦ ζητήσω κάτι...

— Καλὰ λοιπόν, τὴν διέκοψε ὁ Κλώντ. Θὰ πάμε στὸ Ὠτέιγ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ διαλυθοῦν οἱ αὐταπάτες σου!

— Ὡ! — Ἡ ἐμπιστευτικὴ πληροφορία τοῦ Εὐγένιου ἀφορούσε μιά ὑπέροχη φοράδα με τὸ ὄνομα «Κουλέδρ». Ἐπρεχε σὲ μιά κούρσα μετ' ὑποβόλων δύο χιλιάδων ὀκτακοσίων μέτρων καὶ εἶχε ἀριθμὸ δύο.

— Ἡ Μαντὸ πρῶτη φορὰ ἐρχόταν στὸ ἵπποδρόμιο, δὲ δυσκολεύτηκε ὅμως νὰ πᾶν νὰ ποντάρῃ ἐκατὸ φράγκα, δηλαδή τὸ τέταρτο τοῦ μισθοῦ τῆς στὴν τράπεζα, στὴν «Κουλέδρ».

— Ὑστερα, μ' ἕναν παιδιάτικο ἐνθουσιασμό πήγε νὰ δῇ τὴ γκρίζα φοράδα πού ἔκανε ἦδη γύρους στὸ ποντάκι.

— Κιττάζε τί ὥρασια πού εἶναι ἡ μπλοῦζα τοῦ τζόκευ! ψιθύρισε με θαυμασμό στὸν Κλώντ. Πέριστ εἶχα ἕνα φόρεμα πράσινο με ρίγες κόκκινες ἀκριβῶς σὰν αὐτό.

— Ἡ φοράδα μοῦ φαίνεται

λίγο νευρισμένη, τῆς παρατήρησε σιγὰ ὁ Κλώντ.

— Στὴ στιγμή ἡ Μαντὸ ξέσπασε:

— Λίγο νευρισμένη; Τί εἶναι αὐτὰ πού λές; Καὶ πού ξερεῖς ἐσύ ἀπὸ ἄλογα; Στὸ τουριστικὸ γραφεῖο πού δουλεύεις δὲν ἔχεις ποτὲ δὴ ἀσφαλῶς οὐτε μισὴ οὐρὰ ἀλόγου.

— Πειραγμένος ὁ Κλώντ ἀνασφίγκει τὸς ὤμους τοῦ.

— Μποροῦμε, τώρα, ν' ἀνεβούμε στὶς κερκίδες! εἶπε. Ν' ἀπολαύσουμε τὴν κούρσα μιά πὺν πληρώσαμε εἰσόδου.

— Τί γκρινιάρης πού εἶσαι, καὶ μένε! μουρμούρισε ἡ Μαντὸ. Ἀμα κερδίω θα σοῦ πληρώσω τὸ εἰσιτήριο μου.

— Τί ἀνοησίες εἶναι αὐτὲς πού λές; εἶπε ὁ Κλώντ πολὺ πειραγμένος.

— Σὲ ξερώ, καὶ μένε. Εὐτυχῶς πού θὰ κερδίω καὶ θὰ σοῦ κάνω καπὸ τὸ τραπέζι στὸ μεγαλύτερο ἐστιατόριο τοῦ Παρισιού.

— Ὁ Κλώντ θεώρησε φρονιμώτερο νὰ μὴν ἀπάντησῃ γιὰ τὴν ἀρραβωνιαστικίαν τοῦ εἶχε ἀρκεῖ νὰ νευριάσῃ στὰ σοβαρά.

— Ἐἶχαν ὅτῃς στὴν κορυφὴ τῶν κερκίδων καί, κάτω, στὸ στίβο τὰ ἄλογα κάνανε γύρους ἑτοιμα γιὰ τὴν κούρσα.

— Πλᾶι στὸ ζεύγος, δύο κύριοι, πολὺ κομψοὶ με ρεπούμπλικες γκρι - πέρλ, συζητοῦσαν σοβαρά.

— Ἡ Μαντὸ ἔσκυψε κοντὰ τοῦ μ' ἕνα μικρὸ γέλιο καὶ τοῦ εἶπε ἐμπιστευτικὰ καὶ σιγανά:

— Ἀν θέλεις νὰ φάμε γρήγορα καὶ ὕστερα νὰ πάμε στὸν ἵπποδρομιο τοῦ Ὠτέιγ. Ὁ Εὐγένιος μοῦ ἔδωσε μιά ἐμπιστευτικὴ πληροφορία γιὰ τὴ δεύτερη κούρσα.

— Αὐτὲς οἱ πληροφορίες εἶναι πάντα ψεύτικες, εἶπε ὁ Κλώντ. Πιστεύεις;

— Ἡ Μαντὸ τὸν διέκοψε με ὕφος ξερό:

— Ἡ πληροφορία τοῦ Εὐγένιου εἶναι σοβαρή. Τὴν ἔχει ἀπὸ μιά πελάτισσα πού εἶναι ἀδελφὴ ἐνὸς τζόκευ.

— Ὁ Κλώντ ἐτοιμαζόταν νὰ τῆς ἀπάντησῃ ὅταν τὸ γκαρσόνι ξαναγύρισε με τὸ πορτό.

— Ἐπομένως συνέχισε ἡ Μαντὸ: — Ἐσύ, ἀλλοῦστε, ἀρκεῖ νὰ σοῦ ζητήσω κάτι...

— Καλὰ λοιπόν, τὴν διέκοψε ὁ Κλώντ. Θὰ πάμε στὸ Ὠτέιγ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ διαλυθοῦν οἱ αὐταπάτες σου!

— Ὡ! — Ἡ ἐμπιστευτικὴ πληροφορία τοῦ Εὐγένιου ἀφορούσε μιά ὑπέροχη φοράδα με τὸ ὄνομα «Κουλέδρ». Ἐπρεχε σὲ μιά κούρσα μετ' ὑποβόλων δύο χιλιάδων ὀκτακοσίων μέτρων καὶ εἶχε ἀριθμὸ δύο.

— Ἡ Μαντὸ πρῶτη φορὰ ἐρχόταν στὸ ἵπποδρόμιο, δὲ δυσκολεύτηκε ὅμως νὰ πᾶν νὰ ποντάρῃ ἐκατὸ φράγκα, δηλαδή τὸ τέταρτο τοῦ μισθοῦ τῆς στὴν τράπεζα, στὴν «Κουλέδρ».

— Ὑστερα, μ' ἕναν παιδιάτικο ἐνθουσιασμό πήγε νὰ δῇ τὴ γκρίζα φοράδα πού ἔκανε ἦδη γύρους στὸ ποντάκι.

— Κιττάζε τί ὥρασια πού εἶναι ἡ μπλοῦζα τοῦ τζόκευ! ψιθύρισε με θαυμασμό στὸν Κλώντ. Πέριστ εἶχα ἕνα φόρεμα πράσινο με ρίγες κόκκινες ἀκριβῶς σὰν αὐτό.

— Ἡ φοράδα μοῦ φαίνεται

— Ἡ «Κουλέδρ» προηγείται, εἶπε με ἀπάθεια ὁ νεότερος.

— Ἡ Μαντὸ τσιμπήσε ἄγρια τὸ ἀριστερὸ μπράτσο τοῦ Κλώντ ἐπαναλαμβάνοντας σὰν ἥχου:

— Ἡ «Κουλέδρ» προηγείται!

— Ἀλλωστε, ἐστὶ ἦταν. Προηγείτο, καὶ πῶς! Εἴκοσι μέτρα μπροστὰ ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα ἄλογα.

— Τὰ ἄλογα ἐξαφανίστηκαν πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα ἐνὸς ἀνυπόλητου. Ὅταν ἐξαφανίστηκαν, ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς πλαινούς τοὺς εἶπε σοβαρά:

— Ἡ «Κουλέδρ» προηγείται πάντοτε!

— Πλᾶι στὸν Κλώντ. ἡ Μαντὸ ἔτρεμε κυριολεκτικὰ.

— Ὅταν τὰ ἄλογα πέρασαν μπροστὰ ἀπὸ τὶς κερκίδες ἡ φοράδα ξεπερνοῦσε τὰ ἄλλα καίμια τριαντά μέτρα.

— Ἡ Μαντὸ τρελλὴ ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς ὕψωσε τὰ χέρια τῆς στὸν οὐρανὸ φωνάζοντας με ὅλη τῆς τὴ δύναμη:

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Οἱ ματιές πού τοὺς ἔριξαν οἱ πλαινοὶ τοὺς, ἔκαναν τὸν Κλώντ νὰ ντραπῇ. Θὰ ἦθελε ν' ἀνοίξῃ ἡ γῆ καὶ νὰ τὸν κατὰπιε.

— Ἡδὴ τὰ ἄλογα ἀπομακρύνονταν καὶ ἐξαφανίζονταν στὶς στρόφες τοῦ στίβου. Ὑστερα τὰ ζωνταῖνα ἀπὸ δεξὶ γύρισμα καὶ φάνηκε στὸν Κλώντ ὅτι ἦταν πολὺ κοντὰ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο.

— Ἐσφινὰ ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς πλαινούς τοὺς εἶπε:

— Ἡ «Κουλέδρ» προηγείται πάντα.

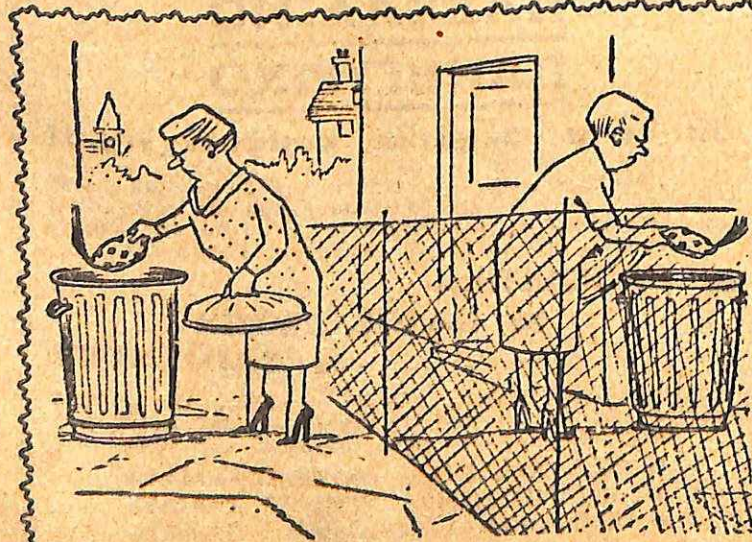
— Ἡ «Κουλέδρ» προηγείται πάντα, ἐπανάλαβε ἡ Μαντὸ, χειρονομώντας σὰν τρελλή.

— Ὁ Τζόκευ τὴν χτυπάει! συνέχισε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς κυρίους με τὴ γκρίζα ρεπούμπλικα.

— Ὁ Τζόκευ τὴν χτυπάει! ἐπανάλαβε ἡ Μαντὸ.

— Ἡ «Κουλέδρ» δὲν ἀφίνει τὸν «Μπινιού» νὰ τὴν περάσῃ!

— Ἡ «Κουλέδρ» δὲν ἀφίνει τὸν «Μπινιού» νὰ τὴν περάσῃ!

Ὅταν δύο γειτόνισσες αγοράζουν τὸ ἴδιο μοντέλο.

φώναζε ἡ ἀρραβωνιαστικίαν τὸ Κλώντ σκύδοντας στὸ κινῶμενο.

— Ἡ «Κουλέδρ» πρῶτη, τὸ πρῶτο ἐμπόδιο! εἶπε ἕνας ἀπὸ τοὺς πλαινούς τοὺς.

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

— Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»! Ἡ «Κουλέδρ»!

Τὰ πιὸ ἀποτελεσματικὰ φάρμακα γιὰ...

1...ΤΗ ΝΙΚΟΤΙΝΗ ΣΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ

Ὁ καπνὸς τοῦ τσιγάρου ἀφίνει, ὅπως ξέρουμε, κίτρινα σημάδια στὰ δαχτυλά, πού εἶναι ἀντασθητικά. Τὰ σημάδια αὐτὰ μποροῦν νὰ δοῦν ἀν τὰ τρίψετε με χυμὸ λεμονιού. Ἀν εἶναι πολὺ σκούρα, χρησιμοποῖστε δευτερεύ. Ἐπίσης μπορεῖτε νὰ τρίψετε τὰ δαχτυλά σας με λεπτὴ ἑλαφρόπετρα, τὴν ὁποία ἔχετε σαπούνει.

2...ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΠΟΥ ΣΠΑΖΟΥΝ

Μερικὲς φορές σπάζουν ἐξ αἰτίας ἐλλείψεως ἀσβεστίου στὸν ὀργανισμό, ἀλλὰ συχνὰ αὐτὸ οφείλεται στὸ μανόν. Βγάλτε τὸ συνενῶς τελειῶς κι' ἀφήστε τὰ νύχια σας γιὰ ἕνα μῆνα περίπου, σὲ τῶπο πού νὰ μπορέσουν νὰ ξαναμεγαλώσουν τελείως κι' ὕστερα ἀλλάξτε μανόν, ὁπότε θὰ διορθωθῇ σιγά-σιγά ἡ κατάσταση.

3...ΤΟΥΣ ΤΡΑΧΕΙΣ ΑΓΚΩΝΕΣ

Παίρνετε δύο πιτσάκια ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, ρίχνετε μέσα λίγο χλιαρὸ ελαιόλαδο καὶ κατόπιν βάζετε τὰ δύο πιτσάκια μπροστὰ σας στὸ τραπέζι, ἐστὶ πού νὰ μπορεῖτε νὰ θυμωθεῖτε μέσα τοὺς ἀγκῶνες στρίβοντας τοὺς σ' αὐτά. Περιμένετε ἕτσι ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας κι' ὕστερα σκουπίστε. Ἡ βάλτε τοὺς λίγη κρέμα.

4...ΤΟ «ΔΕΡΜΑ ΤΗΣ ΚΟΤΑΣ»

Ἐμφανίζεται κυρίως στὰ μπράτσα καὶ τὶς γάμπες. Εἶναι ἀντασθητικό, ὄχι μόνο τοὺς κολλοκαρπικούς μῆνες, ἀλλὰ καὶ τὸ χειμῶνα, με βραδυνὰ φορέματα. Ἐκτός ἀπὸ τὰ εἰδικὰ παρασκευάσματα πού τὰ ἐξαφανίζουν, μπορεῖτε νὰ χρησιμοποῖστε ἀμυγδαλόλαδο. Τὰ τρίβετε κι' ἀπὸ τὰ πλένετε με νερὸ καὶ σαποῦνι.

5...ΤΗΝ «ΨΑΛΙΔΑ» ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

Ἡ μοναδικὴ σίγουρη μέθοδος γιὰ νὰ ἐξαλειφθεῖ τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ τῶν μαλλιών, εἶναι νὰ τὰ κόψετε στὴν ἀκρὴ μ' ἕνα κερί. Φυσικὰ ἡ δουλειά αὕτη, ἀρκετὰ λεπτή, πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ κομμωτῆ. Ἐπειτα κόβετε τὶς ἀκρὲς καὶ καίτε μὲ ἀν-πλῖ. Καλὸν εἶναι νὰ τὰ λούζετε με μιά κρέμα ἢ αὐτὸ.

6...ΤΑ ΕΝΩΜΕΝΑ ΦΡΥΔΙΑ

Πολλὲς γυναῖκες ἔχουν τόσο σφιχτὰ φρύδια, πού ἐνωνοῦνται, πᾶν ἀπὸ τὴ μὴτη. Στὴν περίπτωσι αὕτη εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλαττωθῇ τὴν ὑπερτροφίαν μ' ἕνα τσιμπιδάκι. Ἡ ὥρασι αὕτη εἶναι ἐυκόλωτη. Δὲν θὰ πονέσετε καθόλου, ἀν ἀλείψετε πρῶτα τὸ μέρος πού θὰ κάμνετε τὴν ἀποτρίχωση με μιά κρέμα. Τσιμπιδάκι συνήθισμένο.

7...ΤΙΣ ΒΛΕΦΑΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΠΕΦΤΟΥΝ

Ὑπάρχουν εἰδικὰ προϊόντα κατάλληλα γιὰ τὴν αὔξη τῶν βλεφαρίδων. Γιά ν' ἀποφύγετε τὴν ὑπερβολικὴ πτώση, πλύντε τις με κρύο τσάι, στὸ ὁποῖο νὰ ἔχετε προσθέσει ἕνα γραμμῆριο διεικτικής κηλίδας (ἕνα γραμμῆριο σ' ἕνα φλυτζάνι τσάι). Ἐφαρμόζετε τὴ μέθοδο κυρίως πρῶτ.

8...ΤΗ ΓΥΑΛΙΣΤΕΡΗ ΜΥΤΗ

Ἀν τὸ δερμα τοῦ προσώπου εἶναι φυσιογνωμικὸ κι' ἡ μὴτη λιπαρὴ, ἡ περιποίηση τοῦ προσώπου ἀποτελεῖ ἀληθινὸ πρόβλημα. Γιά νὰ κατορθώσετε νὰ ἔχετε δερμα ὁμοιογενές, καλὸν εἶναι νὰ τοποθετήσετε μιά στυπτικὴ μάσκα στὴ μὴτη καὶ στὸ κέντρο τοῦ μετώπου, ἐνῶ στὸ ὑπόλοιπο περνάτε μιά συνήθισμένη θρεπτικὴ κρέμα.

9...ΤΑ ΣΚΑΣΜΕΝΑ ΧΕΙΛΗ

Ὅταν σκάδουν τὰ χεῖλη σας πρέπει ν' ἀποφύγετε νὰ τὰ βρέχετε συνεχῶς με τὴ γλώσσα, γιὰτὶ ὁ ἕνας θὰ τὰ κάνει νὰ σκασοῦν ἀκόμα περισσότερο. Ἀντὶθετα, διαλέξτε ἕνα πολὺ ἀπαλὸ κραγιὸν καὶ τὸ βράδυ, πρὶν πλυνάσετε, βάλετε στὰ χεῖλη βούτυρο τοῦ κοκκοῦ. Τὸ πρῶτ θ' ἀπολαύσετε τὸ ἴδιο πρὶν βάλετε κραγιόν.

10...ΤΑ ΚΙΤΡΙΝΙΣΜΕΝΑ ΔΟΝΤΙΑ

Ἡ καλύτερη μέθοδος γιὰ ν' ἀπαλλαγθεῖτε ἀπὸ τὸ μειονέκτημα αὐτὸ πού ζημιώνει εἶναι νὰ πηγαίνετε κάθε ἑξή μῆνες στὸν ὀδοντίατρο καὶ νὰ τὰ καθαρίζετε τακτικά. Ἀν ὅμως ἀναγκασθεῖτε νὰ καθαυτεῖτε νὰ πᾶτε, τότε πλύντε τα καλὰ με νερὸ καὶ με δευτερεύ.

11...ΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Δὲν ἀρκεῖ νὰ πλένετε καλὰ τὰ δόντια, πρέπει νὰ θυμᾶστε ἐπίσης πάντοτε καὶ τὴ γλώσσα σας. Δὲν εἶναι ὁλοῦ ἀσθητικὸ νὰ φαίνεται στὸ στόμα σας μιά ἀσπρη γλώσσα. Μ' ἕνα ἀπαλὸ βουρτσάκι, βρεγμένο με χλιαρὸ νερὸ, βουρτσάστε τὴ γλώσσα πρῶτ καὶ μετὰ τὸ φαί.

12...ΤΑ ΤΡΑΧΥ ΔΕΡΜΑ

Ἀν τὸ πρόσωπό σας εἶναι τραχὺ, ἀνέμοιο, σὰ φλούδα π.χ. πορτοκαλίου, μιά μέθοδος ἀποτελεσματικὴ γιὰ ν' ἀποκτήσετε λείο δερμα, εἶναι νὰ χρησιμοποῖσετε μιά βούρτσα τοῦ μπάνιου. Διαλέξτε μιά σαπουνιερὶδ κρέμα καὶ φροντίστε νὰ μπαίνει ὁ ἀφρός στυς πόρους, κάνοντας ἐλαφρὸ μασάζ.

13...ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΣΠΙΘΟΥΡΑΚΙΑ

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 20 Απριλίου-3 Μαΐου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Σταθερή θετικότητα στις ώριμες σχέσεις. Μικρή αδιαφορία που οφείλεται σε εποχιακούς λόγους.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Πρέπει να ζυγίσετε καλά τα πράγματα προτού πάρετε οποιαδήποτε απόφαση. Δεν είναι τόσο εύκολα αυτά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Μία ανεξήγητη μελαγχολία κυριεύει την ψυχή σας, μα βρίσκεται σ' αυτήν ικανοποίηση.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Απριλίου): Ήρθε η εποχή των αποφάσεων, ενεργήστε χωρίς άλλους ενδοιασμούς. Ένα φιλικό σας πρόσωπο θα σας διευκολύνει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Το περιβάλλον σας δρσκει αντίθετο μα εσείς δεν υποχωρείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Μην αυτοκοροιδιάζεστε, αφού έχετε η ίδια πώς τα πράγματα δεν είναι έτσι. Δεν ήρθε η στιγμή των μεγάλων αποφάσεων.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Δεν βρίσκετε αυτό που ζητάτε προς το παρόν, μα δεν θ' αφήσετε να πραγματοποιηθεί. Η ανοίξεις δεν ωφελεί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Μία συνάδελφός σας ή μία φίλη σας σας ανακρίνουνε δυσάρεστα νέα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Δεν έχετε λόγους να είσαστε επιφυλακτική. Αφείθητε στη νέα κατάσταση.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιουνίου): Είσατε ευτυχισμένη και κανένα σύννεφο δεν σκιάζει τη χαρά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουλίου): Κάτι καινούργιο εμφανίζεται που δεν έχει όμως ακόμα συγκεκριμένη μορφή. Μπορεί όμως να είναι και δημιουργημά της φαντασίας σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουλίου): Κρατήστε την ίδια κατάσταση. Δεν πρέπει να την μεταβάλετε επ' ουδενί λόγω.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Αλλάξετε σταφικά παρέα και παίρνετε σταθερότερο δρόμο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Χτίζετε σιγά σιγά την ευτυχία σας, που δεν θα αργήσει να ολοκληρωθεί.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Ακούστε τη συμβουλή που θα σας δώσει φιλικό σας πρόσωπο. Δεν κρύβει ύστεροβουλία.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Δεν πρέπει να πάρετε τα πράγματα από τα άλλα σχετικά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Μία περίεργη ψυχολογική κατάσταση, που σας αναστατώνει, μα δεν είναι τίποτα το σοβαρό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Δεχθείτε ό,τι σας προσφέρουν και ως μην είναι απόλυτα ικανοποιητικό.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Δεν μεταβάλλεται, ακόμα η κατάσταση. Γι' αυτό ενεργήστε ψυχραιμία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Νοιώθετε την ανάγκη μεγάλων πράξεων και παρασυράζεστε εν μέρει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-23 Οκτωβρίου): Ανοίξτε τις θύρες του εαυτού σας για να δεχτείτε ό,τι ως τώρα έπρεπε ν' αποκρούσετε.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24-31 Οκτωβρίου): Μία εύρηστική συνάντησι που σας δίνει τη δυνατότητα για νέες εξορμήσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Αν σας δοθεί η ευκαιρία να ταξιδέψετε μην διστάσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Σταθερότης φαινομενική. Πάντα πρέπει να είσαστε σε επαγρύπνησι.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Δεν είναι όπως τα νομίζετε και γι' αυτό δεν πρέπει να διστάσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Ψυχολογικές περιπλοκές που σας κρατούν σε αναστάτωση, μα γρήγορα όλα θα ξεκαθαρίζονται.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Αποφασιστικές μέρες έρχονται.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Μικρή αναστάση χωρίς δυσάρεστα αποτελέσματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιανουαρίου): Η καρδιά σας τρέμει μα δεν υπάρχει λόγος σοβαρός γι' αυτό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ιανουαρίου): Μέρες ευτυχισμένες με αισθηματικές ικανοποιήσεις.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Ιανουαρίου): Μην περιμένετε διαφορετική εξέλιξι από αυτή που φαίνεται.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Η καρδιά σας είναι πλημμυρισμένη από αγάπη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Και όμως θα γίνει κι' ως φαίνεται πιθανό το αντίθετο.

Ιχθείς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Δεν θα έχετε λόγους να παραπονεθείτε για τίποτα. Όλα πάνε κατ' ευχήν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Φροντίστε το δάσικο να γίνει στέρεο και δυνατό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Γιατί να μην το αποφασίσετε κι' αυτό; Όλες οι ένδειξεις είναι ευχάριστες.

Σίβυλλα

ΜΙΑ ΕΞΥΠΝΗ

ΦΟΥΣΤΟ

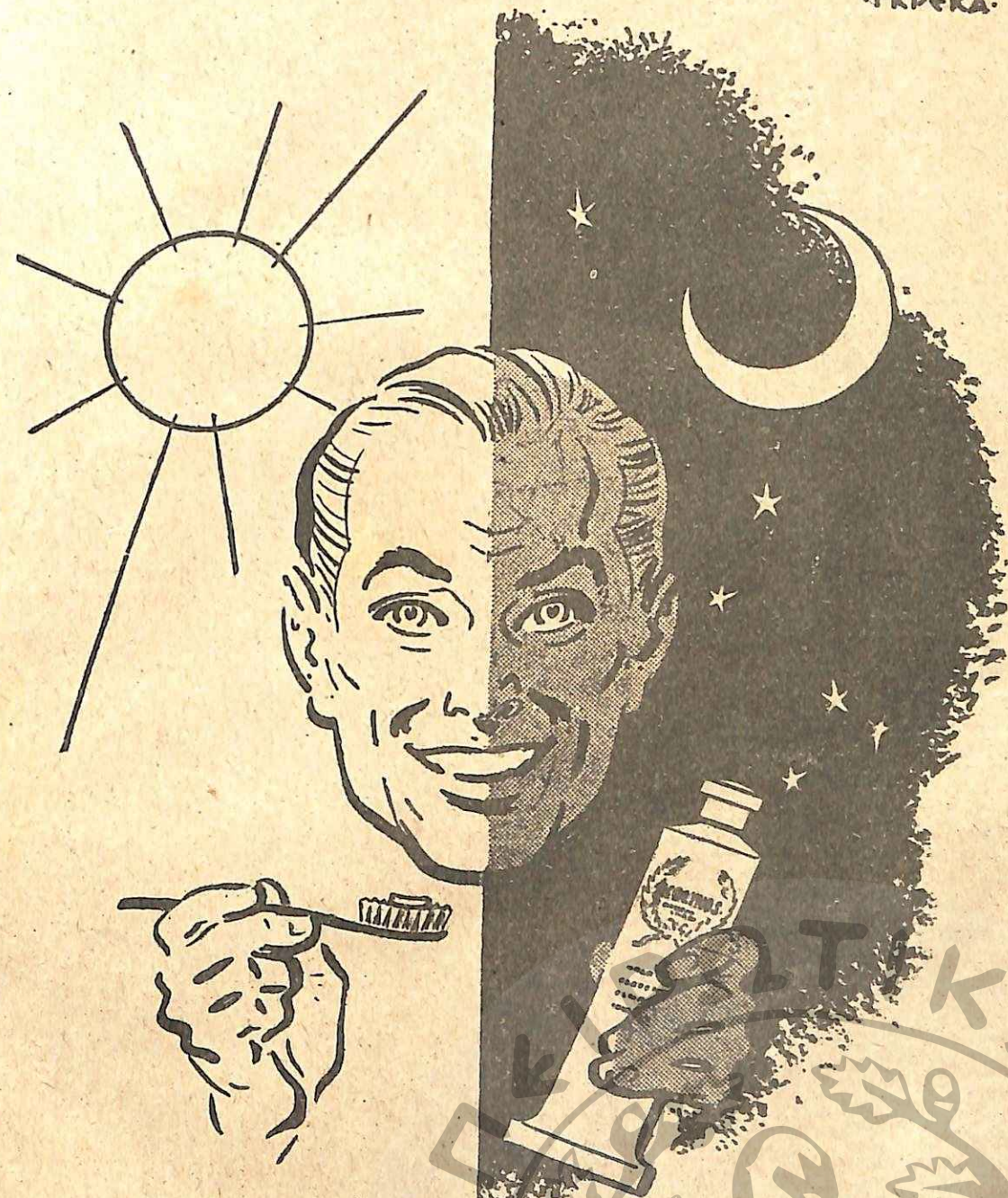
Η φούστα αυτή, την όπε μπορείτε να μεταχειριστείτε κατά διαφορετικούς τρόπους, πρέπει να γίνει από σκούρο μαλλινάκι. Γίνεται επίσης και από πιο κολοκαρινό φασμα κάπως ρυδέτερο σε σκούρα μόνο χρώματα.

1 Φοριέται εντελώς σκούρο. Όταν τη θέλετε πιο πιγιά, θα τη φορέσετε με αέσουρά αυτό, που γίνεται από το ίδιο το ύφασμα ή φάιγ. Είναι δύο τσέπες σκούρες ραμμένες πάνω σε ύφασμα. 3 Το εξάρτημα 3 την κάνει πιο σπορ. Είναι μια σκληρή ή όποια περνάει από δύο πατ που φορεί δίνουν την εντύπωση σπορ της. Τα κουμπιά μπορεί να ραμμένα πάνω στις μπότες, ώστε να μη το βλέπετε πάνω στη φούστα. 4 Επλώνετε για τις άλλες επιλογές. Τις πατ μπορείτε σημείο εκείνο να τις σπινετε με παραμανίτσα από ανάστρον υφασμά της φούστας.

4 Η φούστα εντελώς σκούρη με πάνω μουσελίνα σκουρό στο κέντρο του, έτσι που παίζεται από την πατ. 5 Λεπτότερη με κλείσιμο πλάι.

ΓΚΡΕΚΑ.

★ Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ

★ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

4

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΤΑ ΕΛΛΗΝ
ΑΝΟΙΞΙΑΤ
ΥΦΑΣΜΑ
Τὸ ρεπορτάζ με
καὶ τιμὲς σὴ σ

3

14

5

15

18

17

10

3

2

9

11